

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR,
GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU
TUTANAK DERGİSİ

—●—
2'nci Toplantı
7 Şubat 2018 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2099)

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

2'nci Toplantı

7 Şubat 2018 Çarşamba

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu saat 10.37'de açılarak üç oturum yaptı.

Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2099), görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 19.30'da toplantıya son verildi.

7 Şubat 2018 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.37

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Burhanettin UYSAL (Karabük)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Mehmet Akif YILMAZ (Kocaeli)

BAŞKAN – Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakan, değerli milletvekillerimiz, ilgili kurumlarımızdan gelen değerli katılımcılar, basınımızın değerli mensupları; toplantı yeter sayısı vardır, Komisyonun 26’ncı Yasama Dönemi Üçüncü Yasama Yılıının 2’nci toplantısını açıyorum.

Toplantı yeter sayımız vardır, görüşmelere başlıyoruz.

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/2099)

BAŞKAN – Gündemimizde, Meclis Başkanlığınca 1 Şubat 2018 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (2/2099) esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi yer almaktadır.

Teklif hakkında Komisyonumuzu bilgilendirmek üzere ilk sözü Sayın Bakana veriyorum.

Buyurun Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, Millî Eğitim Komisyonumuzun değerli üyeleri; sizleri saygıyla selamlıyorum.

Ülkemiz 2023 yılında dünyanın on büyük ekonomisi olma hedefine ancak nitelikli bilgi üretimi ve nitelikli insan kaynağıyla ulaşabilir. Bir başka ifadeyle, tam bağımsızlık için mutlaka nitelikli bilgiye sahip olmak lazım ama yetmez, nitelikli bilgiyi nitelikli ürüne dönüştürecek bilim adamlarına da sahip olmak lazım. Bu da küresel ölçekte rekabetçi bir yükseköğretim sistemine sahip olunmasını gerekli kılmaktadır.

2018 yılında, bu yıl Yükseköğretim Kurulu ve üniversitelerimiz için merkez hükümetin bütçesinden 27 milyar 761 milyon lira ayırdık. Bu miktar toplam eğitim bütçemizin yüzde 20’sinden fazladır. Bugüne kadar yükseköğretime ayrılan bütçelerle ülkemizde yükseköğretime erişim ve yükseköğretim alanındaki okullaşma oranının artırılmasında önemli düzeyde bir büyümeye şahit olundu. Bugün itibarıyla Millî Savunma Üniversitesi, Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitelerimizle birlikte, toplam 187 yükseköğretim kurumumuz bulunmaktadır. Yükseköğretimdeki öğrenci sayımız 7 milyon 700 binin üstündedir. Bu öğrenci sayımızla Avrupa yükseköğretim alanında 2’nci en büyük öğrenci sayısına sahibiz. Avrupa’da bizim önümüzde Rusya var. Öğretim elemanı sayımız ise 150 binin üzerindedir. Yükseköğretim sistemimizdeki son on yılda yaşanan bu büyüme sürecinin bundan sonraki aşaması keyfiyet itibarıyla nitelik ve kalite bakımından da büyümedir. Bu kapsamda, birçok yapısal değişiklikler hayata geçirildi. Bunlardan biri Kalite Kurumunun oluşturulması, diğeri ihtisaslaşmadır.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda yapılan değişiklikle idari ve mali açıdan bağımsız bir kalite kurulu oluşturuldu. Bu kurul kurumsal değerlendirme ile program akreditasyonu görevlerini yerine getirecektir.

Yapısal değişikliği gerçekleştirecek ikinci husus, üniversitelerde misyon farklılığı odaklı ihtisaslaşma ve bu kapsamda beklenen çeşitlilik. Yükseköğretim Kanunu'nda yapılan değişiklikle Yükseköğretim Kurulunun görevleri arasına yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda karar vermek eklendi. Üniversitelerimizin tümünün aynı ve birbirinin kopyası veya benzeri olmasını istemiyoruz. Üniversitelerimizin hepsi uluslararası nitelikleri gözetmeli fakat farklı değerler üretmelidir. Bu kapsamda, üniversitelerimizin bir kısmının eğitimde, bir kısmının araştırma ve teknoloji üretiminde, bir diğer kısmının da bölgesel kalkınmaya katkı sağlamakta farklılaşmasını istiyoruz. Bu yaklaşımla kastedilen, bir üniversitenin sadece bir alanda faaliyet göstermesi değil, üniversitenin bütün alanlarda faaliyet gösterirken bir alanda öne çıkmasıdır. Bu amaca yönelik olarak bölgesel kalkınma odaklı misyon farklılaşması ve ihtisaslaşması çalışması başlatıldı. Bu çalışmayla Bingöl Üniversitesi tarım ve havza bazlı, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi hayvancılık alanında, Düzce Üniversitesi sağlık ve çevre alanında, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi tarım ve jeotermal alanında, Uşak Üniversitesi de tekstil, dericilik ve seramik alanında bölgesel kalkınma odaklı misyon farklılaşması projesinin pilot yükseköğretim kurumları olarak belirlendi.

Misyon farklılaşması çalışmasının bir sonraki aşaması araştırma üniversitesi çalışmasıdır. Bu kapsamda 10'u asıl, 5'i aday olmak üzere 15 üniversite araştırma üniversitesi olarak belirlenmiştir. Araştırma üniversiteleri olarak Ankara, Boğaziçi, Erciyes, Gazi, Gebze Teknik, Hacettepe, İstanbul, İstanbul Teknik, İstanbul İleri Teknoloji ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi seçilmiştir. Aday araştırma üniversiteleri olarak da Çukurova, Ege, Selçuk, Uludağ ve Yıldız Teknik üniversiteleri belirlenmiştir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda yapılan değişikliklerle Eğitim Programları Danışma Kurulu ve Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu oluşturuldu, doktora sonrası araştırmacı istihdamı mümkün hâle getirildi, devlet yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda fiilen altı yıl çalışan öğretim üyelerine alanıyla ilgili AR-GE niteliğinde çalışmak üzere bir yıl süreyle ücretli izin verilebilmesi mümkün hâle getirildi, sermaye şirketi statüsünde teknoloji transfer ofisinin kurulmasının yasal dayanağı oluşturuldu, bilimsel araştırma projelerine ilişkin ödeneklerin kullanılmasında proje kapsamında görevlendirilecek tezli yüksek lisans ve doktora programlarındaki öğrencilere burs ödenebilmesi de mümkün hâle getirildi. Yine, organize sanayi bölgelerinde kurulan meslek yüksekokulları için öğrenci başına ilgili yükseköğretim kurumlarına eğitim öğretim desteği konulabilmesinin yasal dayanağı da oluşturuldu. Bir başka getirilen değişiklik de, yükseköğretim kurumlarında görevlerinde kalmalarında fayda görülenlerin yaş hadleri 75 yaşına kadar uzatıldı.

Yükseköğretimde kaliteyi artırmak için başlatılan projelerden bir diğeri de yüz alanda, iki bin doktora projesidir. Bu proje kapsamında üniversitelerimize 2016-2017 bahar döneminde 1.424, 2017-2018 güz dönemindeyse 1.821 kontenjan verilmiştir. Bilim hayatını üniversitelerimizin bilimsel gücüyle tekrar şekillendirmeye ve yükseköğretimi kalite, ihtisaslaşma, öncelikli alanlar ve nitelikli doktora gibi kavramlarla yeniden yapılandırmaya çalışıyoruz. Bugün de Komisyonumuzun gündemine gelen değişikliklerle de aynı amaca hizmet edilmek istenmektedir.

Yardımcı doçentlik kadrosuyla ilgili bir düzenleme yapıyoruz, ana eksen bu. Yardımcı doçentlik kadrosu kaldırılmakta, doktor öğretim üyeliği kadrosu ihdas edilmektedir. Yine, doktorasını bitirenlerin doçentliğe geçişi de düzenlenmektedir. Okutman, uzman, çevirici ve eğitim öğretim planlamacılar öğretim görevlisi kadrosuna dönüştürülmektedir.

Teklifle son yıllarda üniversite sayısının artışına bağlı olarak Üniversitelerarası Kurulun yapısı işlevsel hâle getirilmektedir. Yükseköğretim Kanunu'nda yapılan bu değişikliklere uyum sağlamak amacıyla da Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu'nda, Harp Okulları Kanunu'nda, Polis Yükseköğretim Kanunu'nda, Astsubay Meslek Yüksekokulları Kanunu'nda, Millî Savunma Üniversitesinde ve Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde gerekli düzenlemeler de yapılmaktadır. Yapılan değişikliklerle üniversiteler karar alma süreçlerinde daha öne çıkmakta, sistem değişikliğine imkân tanımaktadır.

Yapılan değişiklikle üniversitemizin halkımızın beklentilerine uygun çalışmaları daha iyi yerine getireceğine inanıyoruz. Şimdiden vereceğiniz destek için Komisyonumuzun siz değerli mensuplarına teşekkür ediyorum. Teklifin hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bakan.

Şimdi teklifin tümü üzerinde söz almak isteyen Komisyon üyelerimize söz vereceğim.

Buyurun Sayın İhcalı.

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Teşekkür ederim Değerli Başkanım.

Değerli Bakanım, değerli Komisyon üyeleri; hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ben esasında Komisyon üyesi değilim, başka komisyundayım ama otuz yılın üzerinde üniversitelerde çalışmış bir öğretim üyesiyim. Buradaki kanun teklifini inceleyip katkıda bulunmak, bazı endişelerimi paylaşmak için Komisyundayım. Özellikle doçentliğe geçişte sözlü sınavın kaldırılmasının yanlış olacağını düşünüyorum. Çok sayıda doçentlik jürisine katılmış bir hoca olarak, yayınları yüzde 100 olup sözlüde basit soruları cevaplandıramayan doçentlik adayı öğrencileri hatırlıyorum. Burada yayın yapmakla sözlü arasında muhakkak bir ilişki kurmak lazım. Çok sayıda yayınları olup, ismini veremeyeceğim, jüri üyesi olduğum çok önemli üniversitelerden, yayınlarına 100 dersek, en basit-kendi branşım ulaştırma, yol- bir yol kesiti çizemeyen en büyük üniversite öğrencileri gördük. Bu açıdan yani yanınıza aldığımız asistanla, öğretim elemanı ile yayın yapılabilir. Ne olursunuz, bunu bir vebal görüyorum. Çok sayıda da meslektaşından mesaj, mail geliyor. Bunun için buradayım. Yani biz eğer doçentlikte sözlü sınavı kaldırırsak bence doçentlikteki kaliteyi çok düşürmüş oluruz. Bu manada yetiştirecekleri öğrenciler açısından düşünmek lazım.

Ben, esasında Erzurum Milletvekiliyim ama hep İstanbul'daki üniversitelerde çalıştım. Bakanım konuşmanızda da yer verdiğiniz üniversitelerden mezun oldum, üniversitelerde görev aldım. Şu anda da seçim bölgem itibarıyla bölgemdeki üniversiteleri de tanıyorum. Bu doçentlikteki sözlü sınavın altını çiziyorum, Komisyon üyesi olmadığım için, fazla zaman almamak için. Çok büyük sıkıntılar yaşanacağını ve tekrar geri dönüş yapılacağını da tahmin ediyorum. Bu yöndeki görüşümü belirtmek istedim.

Bir de yabancı dil sınavındaki düşüşü de yine bir kalite açısından, sizin yaptığınız konuşma açısından da bağladığımızda notu 55'e düşürmek... Burada bulunan başka öğretim üyeleri de var. O ilk zamanlarda, bizim girdiğimiz zaman 70'ti. Onu almak, onun için gayret göstermek... Ondan sonraki araştırmalarda yabancı dil son derece önemli. Hafta sonu da Atatürk Üniversitesinde bir arama konferansı vardı, değişik üniversitelerden hocalar katılmıştı, Orta Doğu, Boğaziçi, Sabancı gibi. Orada da üç günlük toplantıda mevzu oldu. YÖK'ün Başkanı, eski başkan vekili de toplantıdaydı. Orada da bu konular gündeme getirildi. Ben de oradaki hocalara da bugün yapılacak toplantıda bu görüşleri paylaşacağım sözünü verdim. Vicdani olarak, şu anda bunları paylaştığım için çok rahatım. Bu iki hususun altını tekrar çiziyorum.

Yeniden değerlendirilmesinin yararlı olacağını arz ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İhicalı.

Sayın Toğrul, buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, evet, yükseköğretimi düzenleyen yeni bir taslakla karşı karşıyayız. Değerli arkadaşlar, tabii bunun gündeme getiriliş biçimini hepimiz biliyoruz. Aslında son dönemde maalesef yasalar ilgili olduğu alanın kendi iç işleyişi ve kurulların harekete geçirilmesi şeklinde gündeme getirilmiyor. AKP Genel Başkanı Sayın Erdoğan'ın işte bir andaki bir ifadesiyle “Nedir bu yardımcı doçentlik?” Gerekçesine de baktığımızda işte “doçentin yardımcısı gibi algılanıyor” gibi bir gerekçeyle yardımcı doçentliğin kaldırıldığı ifade ediliyor. Aslında yardımcı doçentlik kaldırılmıyor burada değerli arkadaşlar. Yerine başka bir isim değişikliği, yerine bir ikame yapılıyor. Yoksa yardımcı doçentlik, Türkiye üniversite sistemindeki üçlü hiyerarşi sistemi korunuyor. Daha önce de üçlü hiyerarşi sistemi vardı. Yardımcı doçentlik, doçentlik ve profesörlük. Şu anda da yeni taslağa göre doktor öğretim üyesi, doçentlik ve profesörlük. Dolayısıyla aslında ortada bir değişiklik yok. “Doktora öğretim üyesi” diyerek aslında -bir tenzilirütbe- algı daha da negatif oluyor. Bakın, bir makale yazdığımızda kariyerinizi zaman zaman makalenin içine yazarsınız, yani tanıtım kısmına. Dolayısıyla şu anda bu kelimenin “doktor öğretim üyesi” kelimesinin oraya nasıl yazılacağı... Ve deniyor ki: “Üniversite sisteminde yardımcı doçentlik yok.” Aslında bize 12 Eylül YÖK Yasası'yla yani 6 Kasım 1981’le Türkiye öğretim sistemine girmiş, doğrudur ama birçok yerde “asistan profesör” olarak var. Dolayısıyla buradaki değişikliğin, aslında sadece Sayın Erdoğan'ın talebini hızlıca, alelacele karşılamak olduğu şeklinde bir durum olduğunu görüyoruz.

Bir diğer önemli nokta değerli arkadaşlar: Yani işte yetkilerin rektörlere dağıtıldığını, dolayısıyla YÖK'ün merkezî olmaktan çıkarıldığına dair ifadeler ki, kesinlikle bu sistemin, şu andaki uygulamaların YÖK'ü daha da merkezî hâle getirdiğini, üniversitelerin akademik kurullarının çalıştırılmadığını, daha önce bölümüyle ilgili en belirleyici karar ana bilim dalı başkanırken şimdi üniversitelerde ana bilim dalı, bölüm başkanı, hatta dekan, enstitü müdürü, bunların devre dışı bırakıldığı ve önemli yetkilerin rektöre verildiği söyleniyor. Rektöre yetki vermenin merkezileşme olduğu söylenebilir ama siz hiyerarşik birçok kurulu ortadan kaldırarak rektöre verdiğinizde bu merkezizetçiliği ortadan kaldırmış olmuyorsunuz Değerli Bakanım. Neden? Çünkü rektör, bugün, üniversitenin kendi iç kurullarıyla, üniversite bileşenlerinin seçimiyle, üniversite bileşenlerinin katkıda bulunmasıyla gelen bir kişi değil. Hepimiz biliyoruz, geçenlerde çıkan işte yeni KHK'yle şu anda tüm rektörleri AKP Genel Başkanı ve Sayın Cumhurbaşkanını belirliyor. Yani dolayısıyla böyle olduğu sürece, hatta basına rektörlerin birçok ifadelerinin düştüğünü de hepimiz biliyoruz. Neydi ifadeleri? Örneğin bir ilde rektörün “Ben burada Sayın Cumhurbaşkanının temsilcisiyim.” dediğini biliyoruz. Yine rektörlerin birçok keyfiliği, kendi başına karar alabilme, birçok rektörün işte kadrolara kendi yakınlarını, kendi eşlerini, çocuklarını aldığına dair kamuoyuna yansımış çok ciddi bilgiler var. Dolayısıyla bu getirilen tasarıyla merkezizetçilik bana göre daha da artırılıyor, merkezizetçilik AKP politikalarının, on altı yıllık politikasının esası hâline getiriliyor. Eğer daha önce üniversitelerin bileşenlerinin -yani biraz önce saydığım kurulların- işlevini artırırsanız, kurulları çalıştırırsanız bu merkezizetçiliği önlersiniz. Bakın, şimdi yeni getirilen taslakla doktor öğretim üyesi alım biçimi. Üniversite kurullarını tamamen devre dışı bırakan yeni bir yaklaşımla karşı karşıyayız. Kim belirleyecek? Efendim, dekan ve bölüm başkanının olumlu yazısı üzerine rektör belirleyecek. Akademik kurul ortadan kaldırılıyor, jüri ortadan

kaldırılıyor. Şimdi böyle olunca ve biraz önceki söylediğim uygulamaları da göz önüne aldığımızda bu gerçekten keyfiliğin önünü açacak, rektörler her üniversitede bir YÖK'ün kurulması anlamına gelecek ve merkezîyetçilik daha da artacak.

Önemli olan, eğer gerçekten demokratik bir üniversite yönetimi yaratmak istiyorsak, kurulları, yatay kurulları artırmak, yatay kurullarda katılımı artırarak ancak biz bir üniversite reformu yapabiliriz.

Doçentliğe atanma, yükseltme, işte dil sınavının düşürülmesi, sözlü sınavının kaldırılması, bu konuda gerçekten üniversitelere üstten bir yapının dayatılması... Çünkü bu konuda çok farklı fikirler var. Evet, sözlü sınavının çok kötü uygulamaları var. Bunu bire bir yaşamış olanlardan biriyim. Ama aynı şey rektörlerin atamalarında da var Sayın Bakan. Yani doçent olduğunuzda kadronuzun ilana verilmesi rektörün iki dudağına bağlı. Şimdi böyledir diye siz sistemi, o kurullara daha çalışamaz hâle getirdiğinizde gerçekten içinden çıkılmaz ve kalitenin giderek azalacağı... Dil sınavı notunun mesela 65'ten 55'e düşürülmesi. Daha önce -hocam dedi- 70'ti. Doğrudur. Şu anda gerçekten eğer dünyayı takip ediyorsanız dil olmazsa olmazdır ve ben hatta bir sınavla da dilin o mesleği yapmasına yeterli olmadığını, dil bilmenin akademisyen olmanın önemli bir koşulu olduğunu... Örneğin fen bilimlerinde Türkçe makale yok Sayın Bakanım. Ben yirmi iki yıllık akademisyenlik hayatımda Türkçe makale yazmadım. Yazsanız basacağınız bir dergi yok, yayınlayacağınız bir dergi yok. Dolayısıyla bu konuda benim hani tartışma düşürülsün, yükseltsin meselesinden ziyade bunun üniversitelerin kendi kurullarıyla, kendi yaratacağı iç dinamiklerle değişmesi gerektiğini, tepeden bir araçla bunun yapılmasının doğru olmadığını ifade etmek isterim. Yani merkezîleşme gerçekten on altı yıllık politikalarınıza baktığımızda temeldir Sayın Başkan. Yani bununla YÖK'ün yetkilerini rektörlere bıraktığınız fikri kesinlikle bana göre bir yanılısamdır.

Bir diğer önemli nokta: Maalesef şu andaki yasayla kadrolaşmanın önünü daha çok açarsınız Sayın Bakan. Üniversitelerin en temel problemlerinden bir tanesi liyakate göre değil, "benim adamım", "bana yakın", "benim cemaatim", "benim tarikatım", hatta bazen bunu da aşan "benim memleketlim"e kadar varan bir yaklaşım. Şimdi siz bunu rektöre bağlarsanız gerçekten bu saatten sonra bu şu anlama gelir: AKP'li olmayanların yükseköğretimde yer bulamaması anlamına gelir. Kadrolaşmanın nasıl kullanıldığını hepimiz biliyoruz. Daha önceki ilanlarda adrese teslim kadroların ilana verildiğini gördüğümüz bir ülkede şimdi siz bunu tamamen kurulların dışına çıkarıp rektörlere bağlarsanız, ki bu rektörler de hükümetin temsilcisi olarak kendilerini gördüklerini ifade eden bir durumdayken bunu gerçekleştirmemiz, bununla bir yol almamız mümkün değil.

Bir üçüncü önemli nokta: Üniversiteleri biz piyasalaştırıyoruz Sayın Bakan. Şimdi mesela tezsiz yüksek lisans oranlarını kendileri belirlesin... Üniversiteler para kazanma, piyasaya açılma noktaları değil. Üniversitelerde bazen yapacağımız çalışmalar görünürde bugünün para getiren bir noktası olmayabilir. Örneğin bu ülkenin diyelim ki florasını, faunasını Sayın Bakanım, belirlemek gerekiyor. Florasını, faunasını belirlemek valla bu ülkeye bir para getirmez. Ama peki biz bunun flora, faunasını öğrenmeyecek miyiz? Daha önce yüz yıllardır Ruslar başka ülkelerden gelip bizim ülkemizin habitatını belirleyen çalışmalar yapmışlar, biz kendimiz yapmıyoruz. Her şeyi paraya endeklerseniz ve üniversiteleri kendi parasını bulmak zorunda bırakırsanız, maalesef korkarım ki temel bilim politikasından uzaklaşırız. Şimdilik ben bu kadarıyla yeteneyim. İlerleyen zamanlarda katkıda bulunmaya çalışırım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Arkadaşlar, değerlendirmelerimiz eğer mümkün mertebe kısa olursa... Çünkü söz almak isteyen arkadaşlarımız olacak, vakti efektif kullanmak adına söylüyorum.

Teşekkür ederim.

Sayın İrgil, buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlarım; hepinize çalışmalarınızda başarılar dilerim. Bu tasarının gündeme geliş biçimi tartışılabilir ama bu siyasi bir tartışmaya girer. Oysa bu siyasi tartışmanın yanında bir şekilde bu tasarının buraya gelmesine bahane olduğu için aslında bu YÖK yasa tasarısının iyi önerilerle, iyi niyetli katkılarla ve sadece teknik bir eleştiri boyutunda ele alınrsa bir fırsata dönüşeceği inancındayım. Yani bu bir fırsata dönüşebilir ve birçok yükseköğretim kurumlarındaki ciddi sorunları belki de burada bir iki maddeyle, birkaç cümleyle, YÖK’ün de burada olması hasebiyle çok rahat düzeltebiliriz, yıllardır birikmiş olan sorunları burada çözebilir noktada olabiliriz. Bu yüzden bazı önerilerimiz olacak, onları sizinle paylaşacağız. Eğer sizler de olumlu yaklaşımda bulunursanız çok kolayca çözülebilecek sorunlar ve öneriler var. Burada siyasi değerlendirmeye hiç girmeden teknik olarak birkaç öneride ve tespitte bulunacağım.

Biraz önce hocamızın da söylediği gibi, bu tasarıda birçok konu biraz daha olumlu, kolaylaştırıcı, bunu kabul etmek lazım, kabul fakat bu tasarıdaki en önemli açık, bilimsel yeterliliğin yani bilimsel yetkinliğin nasıl ölçüleceği çünkü bu tasarımı eğer akademize edebilirsek... Bakarsanız, bir insan hiç jüri önüne gelmeden, hiç yüz yüze karşılaşmadan -aynen Mustafa İlıcalı Hocanın dediği gibi- hiç kimseyle karşılaşmadan sadece eser üzerinden doçentlik unvanı alabilir noktada. Şimdi, burada kişilerin ders anlatma kabiliyetleri, toplumla olan ilişkileri, becerileri, özellikle uygulamalı alanlarda yani tıp alanında, sanatta yeterlilik gerektiren alanlarda, güzel sanatlar alanında bu yetkinlik nasıl sorgulanacak; bu tasarıda açık. Ben bu tasarımı bu açıdan eleştirmiyorum, sadece diyorum ki: Gelin, herkes buradayken, bu ülkenin millî eğitimine yön veren insanlar buradayken buna bir ortak çözüm bulalım çünkü bu açık gelecekte çok önemli sorunlara yol açabilir. Hani, böyle örnekler vererek zaman almak istemiyorum ama YÖK’teki toplantıda da söyledim; örneğin ben cerrahım, doktor arkadaşlarım var burada, bir önceki sistemde, evet, birçok yeri yanlıştı -ama Mustafa İlıcalı Hocanın veya Mahmut Bey’in dediği gibi- ama en azından insanlar “Sözlü sınav olacağım.” diye bilimin tamamına çalışıyorlardı. Örneğin, ben tıp doçenti olacağım diye ister istemez cerrahinin bütün alanlarına çalışabiliyordum, mecburdum, ders çalışıyordum yani o bilimin tamamına, en azında genel bir kültüre hâkim oluyordum ama ben sadece karaciğer veya bağırsak konusunda çalışabilirim. Ama bu tasarı geçtiğinde, ben sadece karaciğerde doktora yapmışsam veya sadece hücre biyolojisinde doktora yapmışsam biyolojinin başka hiçbir alanını sorgulamadan, bilmeden ya da siz benim ne bildiğimi bilmeden biyoloji doçenti olacağım, sorun burada. Eğer ben sadece hücre bilimi doçenti olacaksam eyvallah ama siz bana biyoloji doçenti unvanı verecekseniz. O zaman bu adamın diğer alanları bildiğini nasıl sorgulayacağız? Bunu eleştiri için değil, siz de bunu düşünün yani zamanımız var, buna bir çözüm bulmalıyız. Bu, merkezî bir sınav mı olur, başka bir formül mü olur, bilemiyorum. YÖK’ün bir önerisi var mı? O günkü toplantıda özel bir öneri de iletmemişlerdi. Buna özellikle bir dikkat çekiyorum bütün hocalarımız gibi ama ben de doçentlik sözlü sınavının kaldırılmasını destekliyorum çünkü subjektif ve çok ahlaksızca örnekleri olan ve gayriahlaki ya da etik olmayan bir sürü şeye yol açmış bir sınavdı.

Onun dışında, bu doktor unvanı alan her akademisyenin yine otomatik olarak ders verme, yeşil pasaport -bunları tartışmaya açmak için söylüyorum- mevcut yardımcı doçent maaş artışı ve proje yazma gibi tüm özlük haklarına kavuşması konusunu tartışmalıyız. Bu kadroya geçiş otomatik olmalı ve yeniden kadro ilanına gerek duyulmamalı. Öğretim görevlisi kadrosuna atanacak uzmanların ders veremeyeceği şeklindeki madde eşitlik ilkesiyle bağdaşmayacağı için... Burada bir teknik yanlışlık

yapıldığını düşünüyorum. Bu durum üniversitenin takdirine bırakılmalı çünkü doktoranın ruhuna aykırı bir şey. Doktora yani “doktor” kelimesi Latince “öğretmen” demek, bu yüzden bütün mesleklerin doktora olur. Bu, şu demektir: Master yaparsanız uzman olursunuz, doktora yaparsanız artık o sanatı, o bilgiyi, o dalı öğretebilir adam, öğreten adam anlamına gelir, o yüzden tıp doktorlarıyla devamlı karışıyor. Bu yüzden, öğreten adam, öğretebilir, bu mesleği, bu sanatı öğretebilir ilkesine... Bilim doktoraları bu anlama gelir, o yüzden bilim doktora yapmış kişilere “ders veremez” ilkesi zannederim bir teknik yanlışlık olmuş.

Kadro ilanı yalnızca kurum ve fakülte değiştirilirken uygulanması ve tamamen o alandaki tüm akademisyenlerin başvurusuna açık olarak, genel şartları koruyarak yapılması ve tüm ilanların da YÖK üzerinden duyurulması çok önemli; ahlaki bir sorun çünkü bu üniversitelerimizdeki temel sorunlar aslında akademik değil, ahlaki sorunlar, çoğu etik sorun. Aslında etik sorunları çözebilsek YÖK’e de ihtiyaç kalmaz çünkü kendi içinde üniversiteler birbirini denetler, kendi içinde denetimi sürdürebilir fakat bu etik sorunları maalesef denetleyecek ve zapturapt altına alacak birtakım çalışmalara ihtiyaç var.

2005 sonrası Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde kurulan üniversitelerimize ek teşvikler verilmeli, doçentlik sistemindeki atama şartının üniversite tarafından en fazla ne kadar artırılacağı belirlenmeli, iyi bir sistem oturtmuş ve ekipler içinde hiçbir zorluk çekmeden çalışan akademisyenlere kıyasla taşra üniversitelerinde daha düşük şartlarda çalışmış insanların önünü kesecek astronomik şart değişikliklerine kesinlikle izin verilmemelidir. Tasarı, üniversitelerimizin doçentlik sınavı yapabilmesine imkân tanıyor. Her ne kadar bu sınavın yapılmasına karar verildiğinde sınav ÜYAK tarafından yapılacak olsa da bu durum çeşitli karışıklıklara yol açabilecek ve sözlü sınav tekrar eski bir âdet hâline gelebilecektir. Bu yüzden buna da daha net ve kesin çizgiler çekilmelidir.

Bunun dışında, bu doçentlik sistemine getirilen şartlar kesinlikle alan bazlı olmalı ve detaylı olarak belirlenmeli, mümkünse kitap veya bölüm yazarlığı veya çeviri şartı doçent olmak için gerekli görülmelidir. Bu durum ülkemizdeki temel kitap eksikliğini de ciddi derecede azaltırken, akademisyenler de sözlü sınav çalışmalarından kaynaklı olabilecek teorik bilgi eksikliğini giderecektir yani bu da bir yöntem olabilir, bir kitap zorunluluğu, alanında bir kitap yazma zorunluluğu sorunu çözebilir. Bir de etik ihlallere yönelik kontroller çok önemli. Doçentlik aşamasındaki eser incelemesi en önemli dayanak oldu şu an yani tek dayanak oldu, tek bariyer oldu. O yüzden, öznellik olmamalı, kesinlikle daha nesnel, objektif, denetlenebilir bir sistem getirilmeli. Sistemin tamamen puanlama şeklinde yürütülmesi için önlemler alınmalıdır ve yayınların yapıldığı dergilerin kalitesi de en azından belli şartlar altında hesaba katılmalıdır çünkü parayla yayın yapan, parayla yazı yazan, parayla tez yazan tez dükkânlarının olduğu bir ülkeden bahsediyoruz. Ben şu anda parayla tez yazdıran onlarca öğretim üyesi tanıyorum, parayla tez yazan öğretim üyesi de tanıyorum başkalarına. O yüzden, bu ülkeyi bu ahlaki çöküntüden kurtarmamız gerek. Düşünün, daha hocalarımız parayla veya rüşvetle veya sahtekârlıkla doçent, profesör olursa biz o öğrencilerden ne bekleyeceğiz? Bunun mutlaka önüne geçmeliyiz. Bu anlamda tarihî bir sorumluluğu var bu Komisyonun, ona da özellikle vurgu yapmak istiyorum.

Özellikle doktora eğitimi şu anda -biliyorsunuz- ilk ve son bariyer oldu, o yüzden çok önemli. Doktora eğitimindeki kaliteye çok önem verilmeli, yeterliliği olmayan kurumların doktora eğitimi vermesini engellemeliyiz ve doktora eğitimini parayla verilir hâlden çıkarmalıyız çünkü son ve tek bariyer bu, doktora geçtiğiniz anda öğretim üyesi oluyorsunuz, artık başka engel kalmıyor. O yüzden, bu konuda net bir şekilde süreçler belirlenmeli. Doktora sürecindeki yayınlar da doçentlik sürecine kabul edilmeli, en azından bu tartışılmalıdır.

Üniversiteler arası bilimsel kongrelere katılma veya bunların önu açılmalı. En önemlisi kongrelere katılım, ulusal ve uluslararası kongrelere katılım; ulusal kongreler özellikle göz ardı ediliyor, bu yüzden de güdük kalıyorlar. Bunların da doçentlikte veya bilimsel sistemde puanlanması gerekir. Sadece insanların eser ve çalışmalarından onlara puan vermemeliyiz, hayatın tek amacı, anlamı, yazı yazmak, yayın yapmak değil. İnanın, üniversitede ben hatırlıyorum benim hocalarımın, yayın yapmak dışında yani o egosantrik şeyi tatmin etmek dışında ne öğrencisiyle ne bilimle ne üniversiteyle ilgilenen, üniversitenin sosyal hayatıyla ilgilenmeyen bir dolu adamla karşılaştım. O yüzden, hayatın içinde olan, hayatı insanlara değip dokunan, insanların yaptığı çabalar da, sosyal çabalar da... Hatta, bir hocanın, öğretim üyesinin, öğretim üyesi adayının bir sivil toplum örgütüne üye olması, onu yönetmesi veya örnek veriyorum, bir tıp doktoru -kendi alanımdan veriyorum- diyelim ki bıraktı akademiye, gönüllü oldu, iki yıl Sudan'da gönüllü doktorlar veya sınırsız doktorlarda gitti, insanlık için gönüllü çalıştı yani bu çabası, bu çalışmasının bir karşılığı, bir puanı olmalı çünkü bu insani değerlerin hiç karşılığı yok. Adam akademik olarak gitti, Afrika'daki alanların geliştirilmesi için bir çaba gösterdi ama yayına dönüştürmedi. Ne olacak bu? Veya Birleşmiş Milletler görevlendirdi veya Hükümet görevlendirdi, dedi ki: "Git kardeşim, Orta Asya'da veya bir yerde bizimle ilgili şu kültür araştırmalarına katkı koy." Bu insanların mutlaka bir şekilde ödüllendirilmesi ve teşvik edilmesi...

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Ceyhun Bey, bunları talep ettiği zaman bugünkü mevcut kanunda...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yok, ÜYAK kriterlerinde yok bu yani doçent olmanın puanlarında yok, ben onu söylüyorum. Yani, bunun puantaja dönüştürülmesi lazım.

ÖYP'yle ilgili sorunun artık bugün burada bir şekilde bir çözüme ulaşması lazım. 8 bin kadar akademisyen ayrımcılığa uğradı, 6 bini görevlerine, kadrolarına geri döndü. Defalarca dile getirildi, sizlere yazıldı, her birinizle konuştuğumda hak da veriyorsunuz, nitekim AK PARTİ'li birçok arkadaşımız, yöneticiler ve en son YÖK önünü açtı, rektörler bir bölümünü geri aldı ama öyle olaylar oldu ki hep söylüyorum, bir kardeşi aldılar, bir kardeşi almadılar. Devlette devamlılık ilkesi, devlete güven ilkesi açısından bu ÖYP'lilerin kadro sorununu bugün burada çözmeliyiz bir şekilde. Bakın, bunu ben gerçekten iyi niyetle ve teknik olarak söylüyorum vatansever biri olarak, eğer bu çözülmezse bu 8 bin ÖYP'li akademisyen net olarak ayrımcılığa uğradığı için, devlette devamlılık ilkesi çiğnendiği için, kazanılmış hakları ellerinden alındığı için OHAL kalktığında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurduklarında hepsi davaları kazanır ve tazminat kazanırlar çünkü kazanılmış bir hakkı iptal ettik çünkü "yasalar geriye doğru çalışmaz" ilkesi nedeniyle... Gelin, biz bu konuda da bugün en azından yol açıcı veya kolaylaştırıcı bir sistem, en azından Türkiye'nin mahkemeye verilmesinin önünü kapatıcı bir şey önerelim.

Onun dışında, bu belli şartlarda eş ve sağlık durumuyla akademisyenlerin yeniden kadro aramadan üniversite değiştirebilmelerine olanak sağlayan bir çözüm bulalım çünkü öyle durumlar var ki kendisi Yozgat'ta, eşi Van'da; kendisi İstanbul'da, eşi Van'da, Ankara'da buluşuyorlar yani aile bütünlüğü sağlanamıyor. Buna bir insani çözüm bulunması lazım.

Mobbingle ilgili mutlaka bir önlem alınması lazım. Üniversitelerde hoca mobbingi çok arttı ve genç akademisyenler üzerinde çok ciddi sıkıntı yaratıyor.

Bunun dışında, meslek yüksekokullarının da aktifleştirilmesi ve canlandırılması gerekiyor. Bir de "Bu doktora eğitimi almış olanların bir bölümün ders görevi verilmez." gibi madde gelmişti. Meslek yüksekokullarında bu, sorun yaratabilir yani olabildiğince doktorası olan herkesten faydalanmamız, üniversitede olan herkesin eğitime katılmasını sağlamamız lazım. Bir de ilk maddedeki (n) fıkrasıyla ve öğretim üyesi tanımıyla çelişiyor o bölüm çünkü "Öğretim üyesi, ders veren kişi, o üniversitedeki

dersleri okutmakla görevli kişi.” diyoruz ama sonra ders veremez noktasına getiriyoruz. En azından orada üniversiteye bırakalım, “Verilebilir.” desin, üniversite ihtiyacı varsa versin, o insanları boş boş üniversitede oturtmasın.

BAŞKAN – Sizin dediğiniz madde var zaten.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yani bazı yerlerde çelişki var, onun için vurgu yapıyorum. Ya, teknik olarak düzeltilmesi lazım Başkanım.

Bunun dışında, ayrıca biz öğrenci affı konusunu daha önce konuşmuştuk, Komisyon üyelerimizin hepsi katılıyor, YÖK’ün çekinceleri var, haklıdır. Ben büyük sayıdaki öğrenci aflarıyla ilgili sorun yaşadığının farkındayım ama özel bir grup var, o grup için bugün sizlerin desteğini bekliyorum. Arkadaşlar, uzmanlık yaparken, dişte veya tıpta veya başka alanlarda asistanken annesi hasta olduğu için, işte babası öldüğü için, trafik kazası geçirdiği için veya mobbing nedeniyle, özellikle bu FETÖ mobbingleri nedeniyle bir şekilde üniversiteye devam edemeyen, onların istedikleri sohbetlere, etkinliklere katılmadığı için mobbing yapılan ve bu yüzden istifa eden veya insani nedenle istifa eden veya yoksulluk, çalışmak zorunda kaldığı için ihtisasını üçüncü yılda bırakan, cerrahiye, işte dahiliyeyi, kardiyojolojiyi, dişteki ihtisasını yarıda bırakan 500-300 civarında arkadaşımız var. Bunları okutmuşuz, üniversiteyi bitirtmişiz, uzmanlık noktasına getirmişiz, Türkiye bunları kaybetmesin çünkü bir de başka bir yerde şu an uzman olarak devam etme şansları da yok, hani her yer kapalı. Anayasa’nın eğitim hakkı ve insanların insani mazeretlerini vicdani olarak görebilsek bunlar için küçük bir af bu insanların en azından ihtisaslarını bitirmelerine ve Türkiye’ye kazandırılmalarına katkı olacaktır, yoksa bu insanları kaybedeceğiz, bir şekilde ya heba olacaklar ya da yurt dışında gidecekler. Onun dışında, şimdilik söyleyeceklerim bunlar.

Ben tasarının hayırlı olmasını diliyorum. Eğer gerçekten burada siyasi münazarayla, bir teknik şeyle çalışabilirsek ben bu tasarının fırsata döneceğini, ülke için çok yararlı olabileceğine inanıyorum yürekten.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İrgil.

Şimdi söz sırası Sayın Karabıyık’ta.

Lale Hanım, buyurun, size veriyorum.

LALE KARABIYIK (Bursa) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Bakan, bu tasarıdaki maddeleri incelediğimizde gayet iyi niyetle hazırlanmış olduğunu tabii, görüyoruz ancak buradaki eleştirilerimi akademisyen olarak ve idari görevlerde yıllarca bulunan bir vekil olarak da yapmak isterim çünkü bazı şeyler yaşadık, gözlemledik ve çekincelerimiz var, bunu da akademisyenliğin bundan sonraki geleceği için söylemeyi görev bilirim.

Sayın vekiller, sayın Komisyon üyeleri; doktora ve doçentlik, akademisyenliğin en önemli iki aşamasıydı. Doktorayı geçtikten sonra yardımcı doçentliğe bir süreç başlar ancak taşra üniversitelerinde, küçük yerlerde akademisyen ihtiyacı çok fazladır ve doktorasını çalışarak vermiş, yeni yardımcı doçent olan arkadaşın üzerine çok fazla ders yükü biner, idari görev de verilir. Sonra o bir rehavete düşer ve bu şekilde doçentlik sınavı sürecine kadar gider. Geldiği zaman ders yükünden o kadar çok bunalmış ve idari görevler de yapmıştır ki -özellikle taşra örneği veriyorum size- doçentlik sınavında bilimsel olarak ondan çok fazla bir başarı bekleyemezsiniz. Şimdi, sadece bu taşra örneğini verdiğimde, küçük üniversite örneğini verdiğimde eğer doçentlik sınavını kaldırırsanız -doktorayı sadece bir baraj gibi kullanıp- bu kişilerin yayımlarının yeterli bulunduğu aşamada doçentliğe gitmesini ve bilimsel olarak da kendisini yetiştirme gereğini bile hissetmemesini sağlayabiliriz ve bu doğru değil.

Doçentlik sınavı çok önemli bir aşamayıdır. Profesör olmakta bir şey yok, profesör olunur, siz doçent olabilirsiniz yeter ki. Beş yıl geçer, yayım yaparsınız, profesör olunur ama doçent olmak çok önemli bir şeydir, doçentlik sözlü sınavı. Çok sayıda jüriye girdim, doçentlik sözlü jürisine girdim. Aday bilimsel olarak o kadar yetersiz ki geldiği zaman -yani bazılarından bahsediyorum; benim alanım da finans bu arada- yardımcı olmaya çalışıyorsunuz kendisine bir şekilde. İkinci defa gelmiş, üçüncü defa gelmiş, dosyayı yatacak. Yardımcı olmak için yayımlarından sormaya başlıyorsunuz Sayın Bakanım ve yayımlarından bilgisi yok. Yayımı kendisinin yapmamış olduğu ya da belli yerlerinde yer almış olduğu... Tabii, ben genelleştirmiyorum ama bu örnekleri ben girdiğim doçentlik sınavlarında jüri olarak, çok fazla yaşadım.

Şimdi, bu şekilde doçentlik sınavını kaldırdığımız zaman öncelikle ne olur? Şaibeler artar. İkincisi, bilimsel olarak yeterlilik kazanmadan bir akademisyeni yükseltmiş ve bu toplumdaki öğrencilerin karşısına bir öğretim üyesi olarak, yetersiz olarak çıkarmış oluruz.

Bir başka nokta da şu anda hâlen dışarıdan tez yazanların ya da yazdıranların -hatta yazdıran öğretim üyeleri bile var diye duyuyoruz ya da bu tür şirketler var, reklamları filan da var- bunların önünü kesmemişken böyle bir uygulamaya geçilirse bunları daha da çok artırmış oluruz yani artık büyük puntolarla reklamlar yaparlar, böyle bir sektörü de geliştirmiş oluruz. Bu son derece yanlış olur.

Ben doçentlik sınavının kaldırılmasına yani doçentlik sözlü sınavının kaldırılmasına kesinlikle karşıyım. Bunun olması lazım. Bilimsel yeterliliğin sadece yayımlarla değil, sözlü sınavla ölçülebileceğini düşünüyorum.

Diğer taraftan, daha önce YÖK'te yaptığımız toplantıda dile getirdiğimiz bazı noktalar, onlar düzeltilmiş. Mesela eserleri inceliyor, doçentlik unvanı veriyor. Önceden unvan vermiyordu. Tabii, ben sözlü sınav olmadan bu unvanın verilmesini de asla yeterli bulmuyorum, daha sonra üniversitelere bırakılmış olmasını da yeterli bulmuyorum. Özerklik diyoruz. Evet, biz Cumhuriyet Halk Partisi olarak üniversitelerin özerkliğini isteyen kişileriz, her zaman bunu savunuyoruz ama rektörü bile üniversite tarafından seçilemeyen... Şu anda belli bahaneler söyleniyor, geçmişe dönük birbirlerine husumetler oluşuyor, şu, bu. Bunların önüne geçilebilir, kriterler konabilir ama şu anda rektörünü bile seçemeyen bir üniversitenin özerkliğinden bu şekilde bahsedilemez. Üniversitelerin siyasetten arınmadığını düşünmüyorum. Şu anda siyasetten arınmadan rektörlere bırakılan böyle bir sistemin doğru olmadığını düşünüyorum. Üniversitelerin henüz FETÖ'den de arındığını düşünüyorum, samimiyetle de bunu ifade etmek isterim. Her üniversite için söylemiyorum ama şu an üniversiteler buna hazır değil. Sözlü sınav kaldırılmamalı ve Üniversitelerarası Kurul sözlü sınavını yapmaya devam etmeli. Evet, sorunlar var mıdır? Sorunlar vardır. Bu sorunlar kaldırılabilir, bu sorunları ortadan kaldırabiliriz ama sözlü sınavı kaldırdığımızda ortaya çıkacak sorunları aşmak çok daha önemlidir, çok daha zordur ve geleceğe ait birtakım yanlışlıkları da beraberinde getirecektir.

Şimdi, siyasi olarak bir şey söylemek isterim. Bunun yeri aslında değil artık, bu çok geçti ama ben... Bu ülkede bir Millî Eğitim Bakanlığı var, YÖK var. Eğer yardımcı doçentlik kaldırılacaksa bunun haberini Millî Eğitim Bakanlığının ağzından duymak isterim ya da yardımcı doçentlik kaldırılacaksa YÖK Başkanından ya da sınav sistemi değiştirilecekse, TEOG kaldırılacaksa Millî Eğitim Bakanından duymak isterim. Bunu da her zaman eleştiriyoruz, eleştiriyorum. Adalet ve Kalkınma Partisinin Sayın Genel Başkanı tarafından değil, Millî Eğitim Bakanı tarafından bu haberlerin paylaşılması ve bu çalışmaların yapılması çok daha doğrudur. Bu, olayın siyasi boyutu ama biz önümüzdeki çalışmaya bakacağız. Yardımcı doçentliğin kaldırılması konusunda... Zaten burada bir kaldırılma haberi bence yanlış yani kaldırılmadı, adı değiştirildi. "Doktor öğretim görevlisi"ydi önce, YÖK'te bizimle toplantı yapıldığında ama çok eleştiri gelmişti, sonra "doktor öğretim üyesi" oldu. Yani değişen de bir şey yok,

“yardımcı doçentlik” ifadesi kalktı. Kamuoyunda şu anda sadece bu ön planda Sayın Bakan. Doçentlik sınavının kaldırıldığı çok fazla duyulmadı, kamuoyu tarafından çok fazla bilinmiyor ama biz o süreçleri yaşayan kişiler olarak doçentlik sözlü sınavının kaldırılıyor olmasını ve sadece yayım kriteriyle doçent yapıyor olmasını, tekrar söylüyorum ki doğru bulmuyorum.

ÖYP konusunda -çok zaman almamak için- Ceyhan Bey’in söylediklerine katılıyorum. Daha sonraki zamanlarda ÖYP’yle ilgili ben de birtakım şeyler ifade edeceğim. Başka konular da var ancak herkes de konuşacak zannediyorum. Çok da süre almak istemiyorum.

Teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Karabıyık.

Sayın Aydın, söz sırası sizde, sözü size veriyorum, buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, değerli Komisyon üyeleri, basınıımızın güzide temsilcileri, bürokratlarımız; hepinizi saygıyla selamlayarak konuşmama başlamak istiyorum.

Tabii, burada ortak bir kimliğimiz var. Evet, Komisyon üyeliğimizin yanı sıra, siyasi kimliklerimizin yanı sıra bir akademik kimliğimizin de var olduğunu çok net bir şekilde görüyoruz. Bu da toplantının gerçekten seviyesine bir tat katmakta. Biz bunu daha önce de yaptık ve bu bağlamda katkılarından dolayı herkese de teşekkür etmek istiyorum.

Şimdi, efendim, üniversiteler, evrensel bilginin üretildiği ve paylaşıldığı, daha sonra insanlığa hizmet olarak sunulan kurumların adıdır. Dolayısıyla bizim bireysel bir kazanım ya da bireysel bir katkı bağlamında çok fazla müdahil olduğumuz bir alandan bahsetmiyoruz. Böyle bir kurumda bizim öncelikli odaklanmamız gereken şey -gerçekten bunu bazen çok söylüyoruz, Türkiye Büyük Millet Meclisinde her bağlamda söylüyoruz- ehliyet ve liyakat. Yani bakın, ticarete, şurada burada tamam, elbette ki insanın her bağlamda, her türlü faaliyetinde ehliyet ve liyakat çok önemli ama gerçekten bizden sonraki kuşakları da çok yakından etkileyecek bir eğitim sürecinde bizim birinci dereceden odaklanmamız gereken, liyakatin ve ehliyetin ön plana alınmasıdır. Bunu da nasıl yapacağız? Bunu da olabildiğince objektif kriterlere dayanarak... Yani elbette ki insanız. Gerçekten, insan bir yönüyle eksikleri olan, bir yönüyle güzellikleri olan bir varlığın adıdır aynı zamanda. Dolayısıyla bizi subjektifliğe itecek herhangi insan faktörüyle baş başa bırakacak kriterlerden ziyade, olabildiğince objektif, herkese olabildiğince -tamamen- liyakat ve ehliyet noktasında yaklaşabilecek birtakım kriterler üzerinde odaklanmamız lazım. Niye? Sayın Bakanım söyledi. Gerçekten şu anda 7 milyon 700 bin civarında bir öğrenci kitlesi ve 150 bin civarında bir öğretim üyesi kitlesini ilgilendiren ve 184-185 üniversiteyi ilgilendiren birtakım hususları görüşüyoruz burada. Dolayısıyla bizim ince eleyip sık dokumamız lazım çünkü bu bir vebaldir aynı zamanda, büyük bir sorumluluktur gelecekte. Biz bu tür gününbirlik alınan kararlardan dolayı gerçekten o otuz küsur yıllık akademik geçmişimizde birtakım mağduriyetler yaşadığımızı da biliyoruz. Sayın Başkan kendisiyle ilgili güzel bir şey söylemişti ve biz de katılmıştık ve onun düzeltilmesine de burada tanıklık etmekteyiz.

Bizim YÖK’teki toplantımız çok verimli olmuştur. Bu tevafuken olmuştur belki, planlı değildi ama bir hayra vesile oldu. Orada bazı eleştirilerimizin, gündeme getirdiğimiz bazı sıkıntıların, sorunların dikkate alındığına tanıklık etmekteyiz burada. Bu anlamda ben gerçekten teşekkür ediyorum. Neydi bunlar? Somut, ete kemiğe büründürelim. Yani yardımcı öğretici elemanlarda -işte bunlar okutman, uzman, çevirmen gibi- böyle çok yönlü bir keşmekeşlik vardı. Burada gerçekten hepsinin üç aşağı beş yukarı aynı misyonla görevli olduklarına tanıklık ediyoruz ama isimleri farklıydı. Şimdi onların tek çatı altında toplanması, öğretim görevlisi olmaları çok yerinde bir karardır.

Öte yandan, yine sınavla ilgili biz birtakım eleştiriler getirdik. Bütün arkadaşlar yani diğer siyasi parti temsilcileri arkadaşlarımız da dedi ki: “Doçentlik unvanını böyle bir belgeye dayandırıp topu üniversitelere atmak çok yerinde bir şey olmayacak.” Çünkü gerçekten, biraz önce söylediğim o objektif kriterler noktasında; yöneticilerimizin, hepimizin o ehliyet ve liyakat noktasında yeterli olgunluğu taşıdığımızı kanaat getirmiyorum. Bu anlamda da yine dikkate alınmış ve unvanın Üniversitelerarası Kurul tarafından verilmesi gerçekten kabul edilebilir ama detaylar, içerikler tabii ki tartışılabilir.

Şimdi, burada bize gelen bu yasa tasarısının odaklandığı birkaç konu var. Sanıyorum görüşmelerimiz de orada yoğunlaşacak. Bunlardan bir tanesi, tabii, efendim, yardımcı doçentliğin kaldırılması. Şimdi, resmen artık “yardımcı doçentlik” ismi yok yani “doçentin yardımcısı” kavramına biz hep karşı çıktık, öyle de algılamadık zaten. Yani ben hiçbir zaman kendimi yardımcı hissetmedim beş altı yıllık bir süreçte. Dolayısıyla, e ne diyelim o zaman bunun yanı sıra? Doktoranın da uzmanlık olduğunu söyledik, bütün arkadaşlar mutabık. Gerçekten ehliyetin alındığı, tescil edildiği nokta doktora ya da sanatta yeterlidir ya da tıpta uzmanlıktır. Bu, üçü için de geçerli. Bunu alan bir insan artık bilimsel olarak yetkindir. Bunun yetkinliğinin adı, bizim üniversite sistemimizde öğretim üyesidir yani biz, özellikle ben bunu somut olarak önermişim, dedim ki: Öğretim üyeliğine artık adım atmıştır bu arkadaşımız. Öğretim üyesi doktor olmuştur, öğretim üyesi doçent olacaktır, öğretim üyesi profesör olacaktır. Yani bunu bir tenzilirütbeye tabi tutmayalım. Hani, subayken astsubaylığa geçiştirmek gibi bir şey olacaktı eğer “doktor öğretim görevlisi” deseydik. Bu yanlış bir algılama olacaktı.

Peki, sınavın mahiyeti noktasında, evet yani sözlü... Şimdi, bakın, sözlünün olması gerektiğini söyleyen arkadaşlarımız da olmaması gerektiğini söyleyen arkadaşlarımız da çok somut, çok yerinde birtakım deliller sunuyorlar ve kendi yaşadıklarından anladığım kadarıyla. Yani sözlüde mağdur olan arkadaşlarımız da var ama sözlünün gerçekten böyle anlaşmalı, sözleşmeli yapılp, geçirtilip liyakatin dejenere edildiği örnekler de var. Şimdi, mağdur olanlardan birisi olarak ben de bunu yaşadım. Gerçekten, böyle, bakıyorsunuz, allameicihan olsanız, yazdıklarınız gerçekten uluslararası nitelikte de olsa siz kendinizi onlara beğendirmek zorundasınız tipinizle, cinsiyetinizle, memleketinizle, siyasi düşüncenizle, her şeyinizle. Bunları yaşadık, bunlar da var, Türkiye'nin gerçekleri. Ama maalesef burada dedik ki: Buna rağmen yine de yetkinin Üniversitelerarası Kurulda olmasında önem vardır. Niye? Çünkü orası somut bir kurum. Benim muhatabım var. Ben o kuruma her türlü itirazı yapabilirim ama bunu rektörlere indirgediğiniz zaman, eyvah, ben bir kurumu değil, artık 184-185 kurumu muhatap alıyorum.

Tabii, Ceyhan Bey somut örnek şöyle verdi: Bazen yani bu mühendislik alanında, tıp alanında, uygulamalı bilimlerde, bazı deneysel çalışmaları gerektiren bilim dallarında becerisini de görmekte yarar var diye düşünabiliyoruz ama öbür taraftan, özellikle sosyal bilimlerden –mensubu olduğum için söylüyorum- gerçekten, bakıyorsunuz, hiç ilgisi olmayan sorularla muhatap oluyorsunuz yani artık olmaması için o kadar zorlamalar yaşıyoruz ki bu noktada yani arkadaşlarımız bir de... Bilmiyorum, bu anket sonuçları size gelmiştir. Şimdi, burada, muhatap olan bir kesim var. Başkanım, yanılmıyorsam, sanıyorum 40 bin civarında yardımcı doçent kitlemiz var. Bunların da istatistiği -geçen YÖK'teki toplantıda konuşmuşuk- yüzde 86 civarındaydı. Değil mi Başkanım, öyle hatırlıyorum? Yüzde 86'sı istemiyor yani sözlü sınav istemiyor ama doktora unvanı alma noktasında “Bizi üniversitelerle muhatap etmeyin. Bizi birilerinin insiyatifine bırakmayın...” Ne olur? Aynen şimdi uygulamada olduğu gibi, kadroya atama noktasında isterse bir iki ilave kriter de koyabilir. Burada da yine YÖK'ün kontrolünde, yine Üniversitelerarası Kurulun kontrolünde. Öyle kraldan çok kralcı kesilip de alınmaması noktasında kriterleri çok yüksek bir rakamda ve seviyede tutmaya da gidilmemesi gerekir, onun da önlenmesi gerekir.

Yine bugün de gündemimizde olan diğer önemli bir husus bu dil meselesi. Şimdi, ben bir dilciyim, ben bir filoloğum aynı zamanda ve iki dilden sınava girmiş, 70’le doçentliğe başvurmuş bir kardeşiniz olarak, hakikaten bu da sıkıntılı bir alan. Yani, olmalı mı? Olmalı ama nasıl olmalı? Bir kere, özüne inmeliyiz. Sayın Başkanım, burada özellikle size hitap etmek istiyorum. Yani, YÖK’te nedir dilin amacı, bir akademisyenden dili niye isteriz? Evrensel bir kurumdan bahsediyoruz, üniversite evrensel bir kurum. Dünyayla iletişim hâlinde olacak, ürettiğini oraya aktaracak, orada üretileni de kendisi alıp paylaşacak, dağıtacak. Nedir, bunu nasıl yapacak? Bunu etkileşimle yapacak, iletişimle yapacak. Nerede yapacak? Dilde yapacak. Burada, üniversitelerdeki bizim dil, yeterlilik isteme nedenimiz şu olmalı, aslında öyle de yani: Bir akademisyen okuduğunu anlayacak, anladığını ifade edecek. O zaman üniversitelerin ya da YÖK’ün buna odaklanması lazım. Nasıl bir sistemle? Maalesef, birazcık bunu çözmeye çalışmıştık ama Yusuf Ziya Özcan döneminde bu kasıtlı olarak sekteye uğratıldı. Yani, bunu hazırlık sınıflarını gerçekten revize ederek, disipline ederek belirli bir aşamaya getirmiştik, bu konuda sorunlar neredeyse sıfır noktasındaydı ama bir anda nedense “İsteğe bağlı, olmasın.” böyle “Suya sabuna dokunmayalım.” manasında bu sekteye uğratıldı.

Değerli arkadaşlar, bakın, basit bir tanım; YÖK gerçekten akademisyenlere okuduğunu anlayacak, anladığını ifade etme yeteneği kazandıracak dil kazanımları sağlamakla mükelleftir. Bunu teste tabi tutarak, efendim “100 sorudan 70’ini yap, 65’ini yap, 55’ini yap.” Bu nereye götürür? Bu ne ona makale yazdırır ne akademik bir platformda düşüncelerini ifade ettirir ne de okuduğunu anlar. Dolayısıyla biz özellikle bu dil meselesini radikal bir çözüme tabi tutmak zorundayız. Burada da yine uzman arkadaşlarımız var, paydaşlarımız var, üniversitelerimiz var, bunu derinlemesine düşünelim ama önümüze geldi, burada çözüm olması hasebiyle söylüyoruz. Yani, birçokları “Kaldırılsın.” diyor, birileri evet, seviyenin düşürülmesini eh, kabul ediyor; bir kısım da “Hayır, gerekirse daha yüksek olsun çünkü ben de 70’le girmiştim, ben de 80’le girmiştim.” Özellikle bu 1980’li yıllarda profesörlüğe atanan doçentlerin, bu eylemsizlerin, eylemsiz profesörlerin çok talepleri olmuştur bu bağlamda, değil mi?

Şimdi, burada gerçekten çok derinlemesine düşünüp karar vermemiz lazım. Mesela, 55 evet, olmalı mı yani benim dediğim o. Dil kazanımını sağlayacaksa olmalı ama öyle bir kazanım sağlayacak mı? Hayır, bu tamamen çok şansa bağlı bir şey ama bu konuda muzdarip bir sürü kitle var. Gerçekten, şimdi “Anadolu üniversiteleri” ya da “doğu, güneydoğu” kavramına ben geçen de kahvaltıda birazcık muhalefet etmiştim. Yani, bu üniversiteler böyle bir bölgesel ayrımcılığa tabi tutularak sanki gelişmemiş, sanki geri kalmış, sanki böyle bilgisel üretime katkısı olmayan üniversiteler gibi algılanıyor, ben buna çok karşıyım. Gerçekten, tam tersine, Anadolu üniversiteleri bir bakıma ocak fonksiyonu görüyor, yetiştirme yerleri görülüyor. Ama maalesef yetiştirip gencecik beyinleri, yetişmiş elemanları batıdaki üniversitelere gönderiyoruz. Onların da tuzu kuru, hazır elemanları alıyorlar, kendi bilimsel yeteneklerini, laboratuvar çalışmalarını sanki tabanda hiç Anadolu üniversitelerinin katkısı yokmuş gibi lanse ediliyor. Şimdi, bakınız, Anadolu üniversiteleri ya da doğu, güneydoğudaki üniversitelerimiz şunu istiyor, aynen diğer sektörlerde istedikleri gibi: Oranın şartları ağır, yaşam koşulları ağır. Oraya eğitim girdilerinin eşit bir şekilde gelmesini istiyorlar. Yani, batıdaki üniversitede hangi eğitim imkânları varsa onu da bize verin, biz de üretelim, rekabet eşit olsun. Bakalım ondan sonra çıktıya, hangi çıktı daha değerliyse bunu zaten Türkiye kamuoyu takdir edecektir. Bu anlamda gerçekten şartlar noktasında eksiklerin olduğunu söyleyebiliriz.

Bir diğer mesele, son olarak, özellikle şimdi dille ilgilenen arkadaşlardan ikinci bir dilde sınav isteniyor. Şimdi, hocalarım var. Bu doğu dilleri var Türkiye’de, ilahiyat fakülteleri var, Batı dilleri var, yani şimdi, burada “dil” kelimesi geçen her şeyi böyle hemen yapıştırıyoruz “Ya, siz zaten biliyorsunuz, siz dilcisiniz kardeşim, o sayılmaz, ikinci bir dil istiyoruz.” Hâlbuki adam meslek olarak dille hiç

ilgilenmiyor. Yani, Mustafa Hocam burada. Yani, herkes Türkoloji’de Türk diliyle mi ilgileniyor, sadece Türkçeyi mi anlatıyor, ya da Arap dilinde sadece Arapçanın dilbilgisel özelliklerine mi bakıyor? Hayır, edebiyatına odaklanıyor, değil mi, işte, fıkıhına odaklanıyor, hadisine odaklanıyor bir şekilde. Şimdi, bunların evet, dile yakınlıkları var ama bunu sanki tamamen o dilin tamamen uzmanı, kompetanı; e ne diyelim? “Senin bu sayılmaz, ikinci bir dile gir.” Bu noktada da bir haksızlığın giderilmesi... Ya o yetkin olduğu dilde biraz ona puan yükseltelim, evet, diyelim ki: “Sen ikinci bir dile girme ama bu dilde yüksek bir puan al, herkes 55’se seninki 70 olsun, 80 olsun.” Neyse, ne diyeceksek ya da buna ikinci bir dil şartı koşuyorsak -çünkü diğerlerine kıyasla dezavantajlı başlıyor- biraz daha düşürülebilir, bu konuda talepler var diyorum.

Ben heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Aydın.

Sayın Atıcı, buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Görebildiğim kadarıyla bu teklifte üç temel nokta var; bir tanesi yardımcı doçentliğin doktora öğretim üyesine evrilmesi ve çok daha önemlisi atama koşulları; iki, doçentlik sınavının şekli ve doçent atama kriterleri çok daha önemlisi ve yabancı dil sınavıyla ilgili tartışmalarımız.

Şimdi, söz konusu üniversite ve söz konusu millî eğitim olduğunda en azından bugün bütün milletvekillerinin siyasi kimliklerinden bir an olsun sıyrılmalarını istihham ediyorum; bir an olsun yani CHP’lisi, MHP’lisi, AK PARTİ’lisi, HDP’lisi, herkesin bir an için siyasi aidiyetini unutup üniversite aidiyetini hatırlamalarını istihham ediyorum çünkü içimizde çok sayıda öğretim üyesi var. Yani, naçizane ben en az yirmi beş yıllık öğretim üyesiyim. Sınavlara da girdim, o yollardan geçtim, birçok jüride de yer aldım. En azından sistemin içerisinde yetişen bir insanım. Eğer ilelebet iktidar olacağımızı düşünürsek o zaman bu mevcut iktidara yarar, mevcut iktidar gittiğinde de yeni gelene yarar çünkü tam kafasına göre kadrolaşmayı getiren bir sistemi bize öngörüyor ancak bu sistem bu şekilde yürürlüğe girerse Sayın Bakanım, çok ciddi bir kutuplaşmaya neden olacak ve herkes, karşı görüşte olanlar “Sıra bize gelecek inşallah.” diyecekler ve sıra kendilerine geldiğinde, inanın herkes intikam alacak. “AK PARTİ döneminde bunlar böyle yapılmıştı, biz mağdur olmuştuk. Şimdi sıra bizde, biz onları mahvedeceğiz.” Bu mantık Türkiye’ye yaramaz. O yüzden, buradan bu ruhun arındırılması lazım.

Örneğin, yardımcı doçentlikle başlayalım. Yardımcı doçentliğin doktor öğretim üyesine evrilmesi, bunda hiçbirinizin yapacağı bir şey yok, biliyorum çünkü Sayın Cumhurbaşkanı çıktı, bu lafı söyledi. On beş yıldır kendisini tanırız, bu lafı söyledikten sonra şurada bulunan Sayın Bakan dâhil olmak üzere hiç kimsenin gücü bunu değiştirmeye yetmez. Keşke yetse.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Atıcı, siyasetten arınarak yapacaktık ya.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Doğru, arınıyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Hatip, gerçekten çok yararlı bilgiler aldık. Zatinalinizden de böyle devam etmenizi...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Aynen öyle söylüyorum, eleştirmiyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Yoksa mukabil cevap vereceğiz biz de, doğru olmaz. Sayın Atıcı, tavsiyenize uymanızı istiyoruz.

Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben inanın bunu siyasi bir amaçla söylemedim, inanın. Sadece şunu söylüyorum: “Bu konuda tartışmamıza gerek yok, bu zaten geçecek, lafı uzatmayalım.” diyorum. Cumhurbaşkanı bunu söyledi, ilan etti, burada bunu boşu boşuna tartışmayalım zira ismin değişmesinin hiçbir anlamı yoktur. Yardımcı doçent olmuş, çıkarmışsınız, doktora öğretim üyesi getirmişsiniz. Her şeyi aynı mı? Aynı. Peki, böyle olsun, çok önemli bir şey değil ancak burada dikkat etmemiz gereken şey, bu doktor öğretim üyesi nasıl atanacak? Yardımcı doçentler atanırken bugün kadro ilan ediliyor, jüri kuruluyor, o jüri içerisinde bölüm başkanı oluyor ama dışarıdan da bir göz bunu denetliyordu yardımcı doçent için ve eğer bir kadroya birden fazla başvuru var ise jüri bir tercih belirtiyordu yazılı olarak ve bu yargı yolu açık bir tercihti. Hepimizin kişisel yaşadığı olaylar var, yargıya gittiği olaylar var.

Şimdi, eğer bu teklif kabul edilirse ne olacak? Yardımcı doçentlik yerine doktora öğretim üyesi ilan edilecek, kadro ilan edilecek. Atamayı kim yapacak? Rektör yapacak atamayı. Jüri? Jüri yok. Rektör bu atamayı nasıl yapacak? İlgili bölüme danışacak. Danıştı, ilgili bölüm dedi ki: “Biz A şahsını istiyoruz.” Rektörü bağlar mı? Bağlamaz. Yasal olarak bir mahzur var mı yargıya gittiği zaman? Hayır, yok. Yani, hâkim sizin imza ettiğiniz bu yasaya göre diyecek ki: “Rektör danışmış, atamasını yapmıştır.” Öbür türlü jüri “A şahsını atayın.” dediğinde rektör B şahsını atarsa yargıya gidip bunu çevirebilir, onlarca, yüzlerce örneği var bunun ama eğer bunu kabul ederseniz doktor öğretim üyesinin atanması sadece ve de sadece rektörün iki dudağı arasında olur. Örneğin, tıpçı bir rektör ilahiyatçı bir doktor öğretim üyesi atayacaksa acaba nasıl davranacak? Veya tam tersi, ilahiyatçı bir rektör tıpçı bir doktor öğretim üyesi atayacaksa acaba nasıl davranacak? Beni ilgilendiren nokta bu. Bugün rektörlerin atanmaları doğrudan Cumhurbaşkanı tarafından... Cumhurbaşkanı bugün Tayyip Erdoğan, yarın bir başkası; halk tarafından seçilen, bir partinin genel başkanı olabilecek nitelikte bir siyasi kimlik. Yani, daha öğretim üyeliğine ilk adım attığı anda o şahıs doğrudan siyasi otoritenin iradesiyle atanıyor. Hâlbuki şimdi... Evet, siyaset her noktada var, arınmamız mümkün değil Türkiye genelinde; burada arınıyoruz, arınabiliriz. Türkiye genelinde her noktada arınmamız mümkün değil, bunu kabul ediyorum ancak bu koşullarda bile jüri, vicdanıyla davranabilir, bunun mutlaka altını çizmek zorundayız ve “doktora öğretim üyesi” diyorsanız da atamasının bu şekilde olmaması lazım. Bakın, burada bir vicdan meselesi var.

İkinci konu, doçentlik sınavı. Şimdi, doçentlik sınavından sözlüyü kaldırıyoruz, kaldırıyoruz. Mevcut doçentlik sınavı mükemmel mi? Hayır, değil. Açık söylüyorum, hayır değil, şu mevcut doçentlik sisteminde bile, Allah sizi inandırsın, eline kalem alıp bir yazıyı, bir virgülünü bile yazmadan, dokunmadan birinci isim olan çok sayıda insan var mevcut sistemde ya da bir başkasına parayla yayını yaptıran insanlar var ya da yaptığı ya da yaptırdığı yayını parayla bir dergide yayınlatan insanlar var. İspat mı istiyorsunuz? Bakın, çok komik bir şey oldu, bir gazeteciyle birlikte birisi anlaştı, bir dergide “Kuru fasulyenin faydaları” diye bir makale yayımlandı Sayın Bakan. Hani, biz ironi olsun diye söyleriz ya “Kuru fasulyenin faydaları” diye, bakın “Kuru fasulyenin faydaları” diye bir yazıyı paralı bir dergide birisi yayınlattı ve basına haber oldu. Şimdi, böyle bir ortamda bunları biz ortadan kaldırmayacak mıyiz bu şekilde? Hayır. Peki, sistem böyleyken, ben de bunları biliyorken ve ben bir doçentlik sınavında jüri üyesi iken bu durumda, bütün bunlar önüme geldiğinde, bunları değerlendirdiğimde objektif bir karar verebilir miyim bu şahıs hakkında? Evet. Hiç olmazsa o şahıs yayınlarının bir jüri tarafından değerlendirileceğini ve bir jüri karşısına çıkacağını bilir ve buna göre edepli bir çalışma yapar, hazırlanır. Bir jüri karşısına çıkacağını bilir. Jüri içerisinde, 5 jüri üyesinden farklı siyasi görüşte insanlar olabilir. Zaman zaman jüri, o şahsın kaderini değiştirir mi? Evet, değiştirebilir. Ancak şunu unutmamalıyım ki: O jüri aynı bilim dalında görev yapan ve bir ömür boyu yüz yüze bakacak olan insanlar tarafından oluşur. Yani sizin Üniversitelerarası Kurulda oluşturacağınız jüri hiçbir zaman yüz yüze bakmayacak o sınava giren şahısla. Ama 5 kişilik jüri, hem jüri üyelerinin kendi hem de o sınava giren şahıs bir ömür boyu

yüz yüze bakacaklar. Bana haksızlık edildiğinde bana haksızlık eden öğretim üyesi, jüri üyesiyle ben bir ömür boyu yüz yüze bakacağım. Bir küçük anekdot: Bana haksızlık eden bir jüri üyesi yıllar sonra -bir büyüğümdü, bir ablamdı, hocamdı- geldi “Bana hakkını helal et. Ben sana haksızlık yaptım.” dedi. Bir ömür onun vicdan azabını yaşadı o kadın. Neden? Çünkü her kongrede yüz yüze bakıyoruz. Ya ben konuşuyorum o beni dinliyor ya o konuşuyor ben onu dinliyorum. Yüz yüze bakıyoruz. Jürinin özelliği budur. Evet, mükemmel bir sistem değildir ama bunu kaldırdığımız anda bu sefer Üniversitelerarası Kurul tarafından yani yine siyasi iradenin -bugün AK PARTİ’dir, yarın CHP’dir, öbür gün bir başkasıdır- ağırlığını koyacağı bir ortamda jüri oluşmadan, sözlü sınav olmadan sadece yayınlara bakarak “Evet, sen doçentsin.” demek inanın bana doğru olmayacak. İnanın buna. Bu, bizi akademik olarak çok ama çok geriye iteceği gibi çok ciddi kutuplaşma ve kamplaşmaya da neden olacaktır.

Sen olarak da yabancı dil sınavı. Bunun üzerinde çok şey söylendi. Yabancı dil puanı 55’e düşürülmüş. İstersen 45’e düşür. Sınavı zor yaparsın, kimse 45 alamaz. Yani konu burada sınavın puanını düşürmek değil. Yani bunu bizim algılamamız lazım. Yabancı dil bir öğretim üyesine lazım mı? Lazım. E sen bunu 70’e çıkar, sınavı kolaylaştır, herkes 70 alır, geçer; 30’a düşür, kimse 30 alamaz. Şimdi, bunun kriteri bu olmamalı ya. Yani ben okuduğum makaleyi anlayabilmeliyim. Dünya ne diyor? İlla bülbül gibi İngilizce konuşmak zorunda değiliz ama okuduğumuz makaleyi anlamak zorundayız. Bir başkasının tercümesiyle olmaz bu iş. Hadi yazamıyoruz, olabilir ama ya Türkçe makaleyi yazdım, çok da iyi İngilizce bilen bir asistanım var, verdim, tercüme etti. Olur mu? Olur, ekibin içindeyse, o çalışma grubu içindeyse olur. Ama benim o adamın ne yazdığını anlayıp ruh vermiş mi, vermemiş mi anlamam lazım ya da bir uluslararası kongreye gittiğimde bir tebliğ sunabilmeliyim, bana bir soru sorulduğunda cevap verebilmeliyim. Bunun için de bülbül gibi konuşmaya gerek yok. İnanın bana, Amerikalı profesörlerin çoğu ikinci bir yabancı dil bilmezler. Bilmezler yani. Ama biz bilmek zorundayız. Onun için buradaki dil puanını 45’e düşürmüşsün, 55’e çıkarmışsın, çok büyük bir anlamı yoktur. Burada dil kriterini oturup tekrardan değerlendirmek gerekir ve bir öğretim üyesine mutlaka mutlaka bir dili bilmesi gerektiği anlatılmalıdır. Aksi takdirde bu bizi daha çok geriye götürür ve üniversite yaşantısına çok ciddi zarar verir.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Atıcı.

Değerli Komisyon üyelerimiz, değerli milletvekili arkadaşlarımız; söz isteyen herkese söz veriyorum, yalnız bir hususu rica edeceğim. Tabii konular genelde doçentlik sınavında sözlünün kaldırılması, kaldırılmaması konusunda odaklaşıyor. Efendim, yardımcı doçent atamaları kalkıyor, doktor öğretim üyesi atamalarına yönelik eleştiri var. Doçentlik atamalarına yönelik eleştiri var. Doğrusu ifade edilen hususların tekrar tekrar dile getirilmesinin vakit açısından önemli olacağını düşünüyorum çünkü sözlü sınavı savunurken de örnekler verilirken de aynı şekilde sözlü sınavın olmasını savunanlar bile bazı sakıncalarını kendileri de ifade ettiler. Efendim “Kaldırılınsın.” diyenler de örnekler veriyorlar. Dolayısıyla bu konuda çok farklı talepler var. YÖK’te yapmış olduğumuz toplantıda -burada olan arkadaşlar onu biliyorlar-üniversite camiası içerisinde yapılan, Sayın YÖK Başkanımızın da bize ifade etmiş olduğu hususlara baktığımız zaman büyük oranda sözlü sınavın kaldırılması yönünde bir talep olması hasebiyle biz böyle bir teklifle karşınıza geldik.

Atamalar konusunda Sayın Atıcı’nın eleştirisi... Ben şimdi yardımcı doçentlik atamasına bakıyorum. Biz de içeriden geliyoruz. Bölümden yönetici olan birisinin jüride olması gerekiyor, dışarıdan da bir profesör oluyor. Dolayısıyla bölümdeki hoca ne derse yardımcı doçentlik atamasında o

olmuyor muydu uygulamada? Yani biz bunun içinden geldik, yıllarca biz de hocalık yaptık. Dolayısıyla burada doktor öğretim üyesi atamasında bir değişiklik yok, fazla bir değişiklik yok. Şu anki yetki neyse aynı yetki aşağı yukarı devam ediyor. Doçent atamalarında da aynıdır.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Niye değiştiriyoruz Sayın Başkan? Madem öyle bir değişiklik yoksa öyle kalsın.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – İyileştiremez miyiz?

BAŞKAN – Şimdi doktor öğretim üyesi. Bakın, YÖK’ün çalışması var. YÖK Başkanımız da burada, gerekirse...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Böyle kalsın.

BAŞKAN – Bu şekilde olmasının bir mahzuru yok. Ben bir akademisyen ve üniversiteden gelen bir insan olarak bu şekilde daha da...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Onun için değişikliği...

BAŞKAN – Ama şunu demek istiyorum: Sanki biz ceberut rektörler yaratıyoruz, rektörler her şeyi yapacak edecek, böyle bir durum yok. Rektörün ne yetkisini artırıyoruz ne yetkisini azaltıyoruz bu yasa teklifiyle. Dolayısıyla...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Artırıyoruz.

BAŞKAN – Yani ben...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, rektörün yetkisi artıyor.

BAŞKAN – Yani...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir de biz böyle ceberut olacaktık gibi düşünelim, belki ileride olurlar.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Mesela jüri üyelerinin hilafına atama yaparsa yargıdan döner şu anda. Yani 3 jüri üyesi yardımcı doçent atarken 2’si A şahsı dediyse rektör B şahsını atarsa yargıdan döner. Ben de o şekilde yaşadım bizzat. Ama şimdi öyle bir şeyi kaldırılıyorsunuz. Rektör, sadece fikir alıyor, yazılı bir fikir alıyor, atama yapıyor.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, sizden önce konuşan arkadaşlar şunu söyledi. “Doktorasını bitirenler doğrudan atansın.” diyenler de var burada, biraz önce Komisyonunda dile getirildi.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Nasıl doğrudan atansın?

BAŞKAN – Yani doktorasını bitiren, kriterleri tutturana direkt atansın. Tekrar bu talep de karşımıza geldi. Dolayısıyla herkesin bu atamalarla ilgili konuya yaklaşımı farklı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Aynı kadroya birden fazla...

BAŞKAN – Üniversitemiz, YÖK Başkanlığımız da bu şekilde uygun olması önerisini getirdi. Biz de onu uygun bulduk ve bu şekilde yazdık. Dolayısıyla bunları tabii ki eleştireceksiniz, haklısınız, ben bir şey demiyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Değişmez diye bir şey yok Sayın Başkan.

BAŞKAN – Muhakkak, muhakkak.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tabii ki katılabilir. Biz niye buraya geliyoruz? Bakın, ben bu Komisyonun üyesi değilim, sorumluluk hissettim geldim.

BAŞKAN – Şimdi, bakın sözlüyü savunan bir insan burada saatlerce konuşabilir, sözlüye karşı olan bir insan da saatlerce konuşabilir ama benim şurada üzülmediğim bir husus var. Biraz önce söylediniz. Ben de akademisyenim. Benim ana bilim dalımda, uzmanı olduğum bir dalda birisinin parayla makale yazdırması veyahut da kitap yazdırması falan... Ben bunları düşünemiyorum dahi. Yani eğer oluyorsa, bakınız, o zaman şu haksızlığı yapmayalım...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Var.

BAŞKAN – Bakın, biz bu teklifle doçentlik jürisinin önemini daha da artırıyoruz. Ne yapıyoruz? 5 kişilik bir komisyon kuruluyor mu Üniversitelerarası Kurulun seçtiği? Bu üniversite hocaları -Allah aşkına- kendi alanında yazılan bir hususun sahte mi, gerçek mi olduğunu daha temyiz edemiyorsa, eğer bu yetkiyle donatılmamışsa, bunu beceremiyorsa o zaman burada YÖK'ü veya Hükümeti veya Komisyonu değil de o üniversite hocalarını eleştirmemiz lazım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, hayır.

BAŞKAN – Benim alanımda birisi böyle gayriciddi bir şeyle gelecek veya ısmarlama bir makaleyle gelecek ve bu şekilde profesör, doçent olacak. Bunu kabul edemiyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Oldular.

BAŞKAN – O zaman o üniversite hocalarımızı suçlamamız lazım. Bu, sistemden kaynaklanan bir şey değil yani.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – O başkadır değerli arkadaşlar.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Çok ekstrem örnekler veriliyor bunun için.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tabii, tabii ama böyle çok var.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sorun kadrolaşma.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri; zaten insanlar iyi olsa, her şey etik, yolunda gitse yasalara ihtiyaç yok ki. Yasa niye yapılır? Denetim için. Zaten biz ahlaksızlar için, etik dışı davrananlar için, ceberut olabilme ihtimali olanlar için şu anda denetim mekanizması için bu yasaları yapıyoruz. Yoksa yasaya gerek yok. Ahlaki yönden hiçbir şeye gerek yok. Bir insan zaten düzgünse yürür o işler. Ama ahlaksız olanlar için zaten uğraşyoruz. Var, siz “Çok nadir.” diyorsunuz Mustafa Hocam ama bence çok küçümsüyorsunuz bunu. Yüzlerce, hatta sadece dil sınavına başkasını sokarak ya da soruları satın alarak giren on binlerden bahsediliyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Mesela yaptığı yayından haberi yok. Güzel yayın gibi görünüyor. Bir şey soruyorsunuz kendi yayınıyla ilgili, kendi yapmadığı için o yayını haberi yok Sayın Başkan. Bu ancak sözlüde belli olur. Yoksa...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Herkes öyle yapmaz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Doğru, herkes öyle yapmaz da yapanları da bizim tespit ettiklerimiz...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Olanlar için diyoruz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – İşte bu kanun onu getirmiyor.

BAŞKAN – Ben yine söz isteyene sırasına göre söz vereceğim arkadaşlar. Tekrara düşmekten kaçınabilirsek...

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Sayın Başkan, ufak bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Sayın Ilıcalı, mikrofonunuzu açmam lazım o zaman. Şimdi söz isteyen arkadaşlar var, bekleyenler var. İsterseniz... Sayın Karadeniz'in de ışığı yanıp sönüyor, söz veriyorum.

Buyurun.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; Sayın Başkan az önce tekrar etmeyelim dedi. Ben de tekrar olmaması için farklı bir konuda buradayım. Komisyon üyesi değilim ama sorumluluk sahibiyim. Bugün burada Yükseköğretim Kurumu Kanunu'nun görüşmelerinde bence değerlendirmemiz gereken önemli bir husus da ÖYP'li araştırma görevlilerinin kadro statülerinin iadelerinin gerekliliğidir. Bildiğiniz gibi bu arkadaşlar OHAL döneminde özlük hakkı kaybına uğrayan tek grup olup on sekiz aydır umutla bizden çözüm beklemektedirler. Bu kanun tasarısının ÖYP kapsamında atanmış ve sadece rektörlerin inisiyatifıyla kadro statüleri iade edilmemiş araştırma görevlilerinin yaşadığı mağduriyeti gidermek için önemli bir fırsat olduğunu düşünmekteyim. Geline nokta 6 bin kişi kadrolarına kavuşurken yaklaşık 8 bin arkadaşımız kazanılmış hakları olmasına rağmen kadrolarını alamamışlardır.

Değerli arkadaşlar, Komisyon üyeleri; ÖYP'li arkadaşların bu kadrolara yerleştirilmesi için zamanında çok şey istemiştik. Lisansüstü eğitimlerine başlayabilmeleri için bile en az 65 dil puanı istedik, ALES'ten yüksek puanlar istedik, lisans not ortalamasının yüksek olmasını bekledik. Eğitimlerini tamamladıktan sonra Anadolu'da ihtiyacı olan üniversitelerde hizmet vermelerini istedik ve bu gençler bu şartların hepsini sağlayarak bizden söz aldılar ve bize de söz verdiler. Şimdi mağduriyetin boyutunu bir kez daha düşünmemiz gerektiğine inanıyorum. Burada değerlendirmemiz gereken en önemli husus, biz onlara yeni kadrolar tahsis etmeyeceğiz, sadece sözümüzü tutmuş olacağız. Ayrıca 33/a kadrolarını sadece ÖYP'li araştırma görevlilerine tahsis etmedik. Zaten yıllardır bu kadrolara üniversiteler açıktan alım yapıyorlardı. Bugün ÖYP'li araştırma görevlileri için tartıştığımız 33/a kadrolarına bu arkadaşlar açıktan alımdan daha zorlu ve objektif kriterlerle değerlendirilerek atamaya hak kazanmışlardı.

Ben bir milletvekili olarak bu kanun hükmünde kararname ve sonrasında rektörlerin tutumu yüzünden kadroları iade edilmeyen genç arkadaşlarımız adına sorumluluk hissederek buradayım. Her biri ülkenin geleceği için bir umut, ülkemiz için büyük bir kazanç. Bu insanlar 30'lu yaşlarda Sayın Bakanım. Kimisi yuva kurmuş, aile geçindiriyor. Yaşadıkları bu durum hem maddi ve hem manevi olarak gencecik yaşamlarına zarar veriyor. Vakti zamanında söz devletimizden alınmış, hiçbir suçları yokken, tek amaçları kendini yetiştirmek ve milletine faydalı olmak olan bu gençleri sahipsiz bırakmak bizlere yakışmaz. Önerim şudur: En azından bu sistemin içinde kalmak isteyen, akademik olarak sunabileceğini düşünen ve 33/a kadrolarına iadesini bekleyen arkadaşlarımız için bir düzenleme yapmamız gerekir. 33/a kadrolarına iadelerini isteyenlerin müracaatları hâlinde çalışmaya hak kazandıkları kurumda devam edebilmelerini bu Komisyonunda sağlayabiliriz.

Şuna eminim: Bütün milletvekillerimiz, burada, Komisyonunda olan arkadaşlarımız hemfikir; gittiğim, görüştüğümüz bütün sendikalar hemfikir; bütün siyasi partiler hemfikir. Bu sorunu çözmek için bu Komisyonunda alınacak karar üniversiteler ve ÖYP'li arkadaşlarımız için çok önemli. Bu arkadaşların mağduriyetini sosyal medyadan da takip eden biriyim. Sadece bir örnek veriyorum. Birçok örnek var. Bir “tweet” paylaşmış arkadaşımızın biri: “Artık bıçak kemiğe dayandı. 657'li işimi bırakarak devletin garantisine güvenip ÖYP'yle akademisyen oldum ve üç aydır işsizim. 2 çocuğum var, kiramı ödeyemiyorum ve zaman zaman ölümü düşünüyorum.” diyor. Bir de “hashtag” açmışlar “ÖYP Eğitim Komisyonunda çözülsün.” diye. Şimdi takdiri adalet duygunuza ve vicdanlarınıza bırakarak bu Komisyonunda bu sorunun çözülmesini talep ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Karadeniz.

Sayın Usluer, buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Sayın Bakan, değerli üyeler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, biraz önce uyarıda bulundunuz, aynı konuların tekrar tekrar dile getirilmemesi konusunda. Aksine aynı konuları tekrar tekrar dile getirmeliyiz çünkü o konulardaki görüşlerimizi belirtmezsek görüşünü belirtmeyenler sanki o konuda hiçbir çekince sahibi değillermiş algısı oluşabilir.

BAŞKAN – Eksik kalan hususlar varsa onları...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Çok önemli bir yasa teklifi üzerinde konuşuyoruz. Türkiye'nin geleceği, Türkiye akademisinin geleceği, üniversitelerin geleceği, bunları kim vurduya getirip hızlı hızlı paketlemek, sonra da hızlı hızlı Genel Kuruldan geçirmek bu Komisyonun görevi değildir. Bu Komisyonun görevi tek tek, madde madde tüm sakıncaları olanca açıklığıyla, aynı Aytuğ Atıcı arkadaşımın söylediği gibi siyaseten değil, buradaki birçoğumuzun akademik kimliğini öne çıkararak düşünmesi, ortak aklı oluşturmasıyla yürütebiliriz.

Şimdi yasa teklifinin gerekçesinde birkaç cümleyle başlamak istiyorum. Diyor ki gerekçede: “Ülkemizin 2023 yılında dünyanın en büyük 10 ekonomisi içinde olma hedefine ulaşabilmesi nitelikli insan kaynağıyla mümkün olacaktır.” Bu yasa teklifinin hiçbir yerinde nitelikli insan yetiştirme, daha nitelikli insan yetiştirme hedefi bulunmamaktadır. Yine diyor ki: “Öğretim elemanlarının hizmet gücünden verimli bir şekilde faydalanılabilmesi için yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır.” Burada da yasa teklifine baktığımızda bu gerekçeyi açıklayacak hiçbir madde bulunmamaktadır. Yine devam ediyor: “Doktorasını bitirenlerin doçentliğe geçişi kolaylaştırılmaktadır. Yapılacak düzenlemeyle doktora sonrasında öğretim üyeliğine geçiş sürecinin daha hızlı bir şekilde gerçekleşmesi mümkün olacaktır.” Vallahi bunu anlamak hiç mümkün değil. Mevcut durumla getirilen yasa teklifine baktığımızda bu üç gerekçenin hiçbirini sağlanamayacağı ama başka bir şeylerin sağlanabileceği görülmekte.

Yine devam ediyorum, son cümle: “Teklifte akademik yükseltmelerde daha şeffaf, sorunları giderici, merkeziyetçilikten uzak bir YÖK yönetimi, üniversiteleri karar alma süreçlerinde daha öne çıkaran, onların kendi markalarını oluşturmaya ve sistemde çeşitliliğe imkân tanıyan düzenlemeler. Kusura bakmayın da yasa teklifinin tamamı yasanın gerekçelerinin hiçbirini yerine getirmemekte. Şimdi 2547 sayılı Yasa, 1982 Anayasası'nın bir ürünü ve yıllardır, yıllardır, 2002 yılında AKP iktidara gelirken de en büyük sloganı “YÖK Yasası'nı kaldıracamız.” idi, “YÖK Yasası'nı kaldıracamız, rektör atamalarını keyfiyete bırakmayacağız.” idi. Ama bugün YÖK Yasası yamalı bohçaya döndü. Elbette ki YÖK Yasası'nda değiştirilmesi gereken çok şey var, elbette değiştirilmesi zorunlu ama YÖK Yasası'nın kenarından, köşesinde, kıyısından, ortasından delikler açarak, o deliklere de istediğimiz malzemeyi doldurarak iyi bir ürün çıkmaz. YÖK Yasası'nı enine boyuna tartışacak olanlar siyasiler değil; bu konuda yasa teklifini hazırlayacak olanlar, sunacak olanlar siyasiler değil, siyasetin kafasıyla düşünenler değil, bırakın bilim insanları olsun. Bırakın YÖK'ü. Bırakın, YÖK'ü bağımsız bırakın, üzerindeki baskıyı kaldırın. Sayın YÖK Başkanını bırakın rahat. Sayın YÖK yürütme kurulu üyelerini bırakın rahat, onlar hazırlasınlar siyasetin baskısı olmadan ve o zaman biz de siyaset dışı rahat rahat, bir yandan siyasetçi kimliğimizle, öte yandan bilim insanı kimliğimizle değerlendirelim.

Şimdi tek tek amaçları saymıyorum ama üniversitelerde atamalar rektörler tarafından yapılacak geneline baktığımızda. Biraz önce Sayın Başkan dediniz ki: “Üniversitelerde atamalar, ana bilim dalı başkanları, bölüm başkanları ya da ana bilim bölümü tarafından yapılıyor.” Öyle yapılmıyor. Şimdi rektörler ana bilim dallarının bilgisi dışında, bölümlerin bilgisi dışında, hatta itirazını umursamaksızın ana bilim dallarına, bölümlere öğretim üyesi atıyorlar ve atanan öğretim üyeleri, kadrolaşmak için, kadroyu büyütme için atanan öğretim üyeleri. Yoksa kaliteyi artıralım, burada daha iyi şeyler yapılınsın diye değil. Şu andaki mevcut durum tüm üniversitelerde budur. Bu ne yapıyor? Bu akademik barışı bozuyor. Ana bilim dallarında iç barışı bozuyor, bölümlerde iç barışı bozuyor, üretkenliği durduruyor.

Şimdi biz eğer bu yasaı geçirecek olursak biz şu anda fiilen tüm rektörlerin yaptığı uygulamanın yasal sınırlarını oluşturmuş olacağız. Yani rektörleri yasal olarak güçlendirmek, yaptıklarına yasal gerçeklik kazandırmak üzere bir metin hazırlanmış. Ne yazık ki bunu burada tartışmak durumunda olmamız yirmi yıllık bir profesör olarak, tıp kökenli bir akademisyen olarak içimi acıtıyor.

Şimdi Sayın YÖK Başkanı da burada “Kalite.” diyor. YÖK ne diyor? “Akreditasyon.” diyor. YÖK ne diyor? “Daha iyisi.” diyor. Vallahi kusura bakmayın, bu hazırlanan tasarıyla ne kalite olur ne akreditasyon olur. Ha bunlar fason olursa bunların da fason üretim şekilleri gerçekleştirilirse olur. Adını “kalite” koyarız, içinde kalite olmaz. “Daha iyisini.” diyor Sayın YÖK Başkanı, YÖK yürütme kurulu, YÖK genel kurulu. Buradan daha iyi çıkmaz.

Şimdi bu taslakta neler olmaz? Bu taslağın bütününde yardımcı doçentliğin adının değiştirilmesiyle başlayalım. En masum gibi görünen belki de bu ama masum değil. Doçentlik atama süreci, doçentliğin bir kadroya dönüştürülmek istenmesi ki bu bir unvandır, kadro değildir. Profesörlük hakeza geçmiyor bunun içinde. Bunun akabinde profesörlük de aynı şekle dönüştürülmüş olacaktır. Bu yasanın özeti kadrolaşmadır. Bu yasanın özeti kadrolaşmanın sağlanmasının yasal kılıfıdır. Bakın, bugün rektörler bir KHK'yle nasıl atanmaya başlandı. Ki demeliyiz ki KHK'yle rektör atamasının ilişkisi nedir? Rektör ataması doğrudan düzgün bir yasa hazırlanarak yapılamaz mıydı? Yo, dayatalım, KHK'yle yapalım. Boğaziçi Üniversitesiyle başladık, çok şükür yola devam ediyoruz. Bugün rektörler siyasi erkin başındaki kişi tarafından atanmaktadırlar. Bugün üniversitelerde, bugün üniversitelerin her yerinde hatta üniversitelerin taşeron işçilerin alımında bile o ildeki siyasi erke ait il, ilçe teşkilatları söz sahibidir. Atanan kişiler parmakla gösterilmektedir ki “A kişinin önerisi ve baskısıyla atandı.” diye. Bugün rektörler siyasetin üniversite temsilcileri olmuşlardır. Onun için bugün rektörlerden yasa beklemek, kadrolaşmamayı beklemek, kusura bakmayın, hayal olur. Eğer böyle bir hayalimiz varsa bu hayali kuran kişilerin öğretim üyesi kimliğinde olduğunu da düşünmüyorum, düşünmeyi hele hiç, hiç istemiyorum.

Şimdi yardımcı doçentlerin adını değiştiriyoruz. Diyoruz ki “doktor öğretim üyesi.” Değiştirelim, değiştirelim. Ancak “yardımcı doçent” olsun adı veya olmasın, yardımcı doçentlik kadrosu akademide, öğretim üyeliğinde bir başlangıç süreçtir ve bu başlangıç sürecin oluşmasında o kişinin, o başlangıç sürece dâhil edilecek kişinin bilimsel yeterliliği uygun mudur? Birinci soru bu. Yani gelecekte bu kişiden bilim insanı olabilir mi? Her doktora yapan bilim insanı olacak diye bir şey yok. Hani diyorsunuz ya “Her eğitim fakültesini bitiren öğretmen olacak diye bir şey yok.” Aslında her eğitim fakültesini bitiren öğretmen olmalı elbette, olabilmeli elbette ama her doktorasını yapan öğretim üyesi olacak diye bir kayıt yok. Bilimsel yeterlilik olacak, ikincisi ders anlatabilecek. Bakın, burada bir önceki aşamaya ders anlatabilme yetkisini veriyoruz.

Değerli arkadaşlar, ders anlatmak öyle sıradan bir şey değildir, hele akademide ders anlatmak çok başka bir şeydir. Bir konuyu okumak başka bir şeydir, o konuyu anlatmak başka bir şeydir ama o konuyu derse çevirmek yani ders olarak anlatmak çok daha başka bir şeydir. Dolayısıyla akademide alınan kişinin ders anlatabiliyor olur yetenekte ve yetkinlikte olması lazım. Yayın yapabilme yani araştırmacı düşünceye sahip bir kişi olması gereklidir. Bunları kaldırırsak adını ne koyarsak koyalım buradan öğretim üyesi çıkmaz. Yabancı dil sınavı, yabancı dili biliyor olmak ya da olmamak çok önemlidir. Sevgili Ayтуğ Atıcı'nın dediği gibi burada puanın kaç olduğu önemli değildir, burada doğru olan nasıl değerlendirme yaptığımızdır. Esasen uluslararası arenada Türkiye'den giden bilim insanlarının en büyük sorunu ne biliyor musunuz? Bir yabancı dilde okuma yetkinliğinin olmaması, bir yabancı dili konuşamaması, bir yabancı dilde anlaşamaması, iletişim kuramaması. Hani kalite diyoruz ya uluslararası arenada kendimizi ölçkelendirmek istiyoruz ya hani o uluslararası arenada ilk 500'e giren üniversiteler

arasında parmakla gösterilen bir ya da iki üniversitemiz var ya işte bu üniversitelerin en önemli farkı, bu üniversitelerdeki akademisyenlerin İngilizce veya başka bir yabancı dildeki yeterlilikleri, üniversitenin o konudaki baskınlığı, o konuya önem vermesi. Vallahi bana gelen maillerde bazı arkadaşlar, öğretim üyeleri diyorlar ki: “Yabancı dil sınavı da nedir, öğretim üyesinde yabancı dil yeterliliği istemek de nedir? Biz yerli ve milliyiz, bizim dilimiz Türkçe.” Tabii ki bizim ana dilimiz Türkçe ama akademi o demek değil. Akademi, kendi dilinde konuş, kendi dilinde söyle, kendi dilinde yaz, çiz, boz değil. Akademi demek, uluslararası akademide de söz sahibi olabilme, konuşabilmek demek. Bu nedenle, en az bir yabancı dili bilmek, bilmek derken en az okuyabilmek, okuduğunu anlamak ama daha iyisi konuşabilmek, iletişim kurabilmek. İletişim kurmanın tek yolu ortak bir dilde konuşabilmektir.

Şimdi, eserlerin incelenmesi aşaması, Üniversitelerarası Kurulun 11 kişiye inmesiyle başlıyor. Bir kurulu daraltmak, o kurulu küçültmek demek daha küçük bir kurulu yetkiyle donatmak anlamına geliyor. O 11 kişinin nasıl çalışacağı, o 11 kişinin nasıl seçileceği ve o 11 kişinin neyi üreteceğini şimdiden hayal etmenizi diliyorum. Şimdi, doçentliğe atamada eskiden ders anlatımı vardı. Ben de öğrenciliğimde Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde bugün belki çoğu emekli olmuş hocalarımın doçentlik derslerini dinlemiştim büyük bir heyecanla. Onların heyecanlarını, yeterli sürede anlatıp anlatamayacakları, o sürede yeterli bilgiyi verip veremeyecekleri... Biraz önce dedim ya ders anlatma yetkinliği... Aslında bugün doçentlik kriterlerini değiştirelim dediğimizde önce ders anlatma yetkinliğini de yani orada da bir barajı da yerleştirmemiz lazım.

Yayın değerlendirmesinde kriterlerimiz ne olacak? Üniversitelerarası Kurulu bir yürütme kuruluyla küçültüyoruz. Kriter ne olacak değerli arkadaşlar? Yani önce yapıyor, sonra içini dolduruyoruz. Bakın, yine bir öğretim üyesi arkadaşım mail atmış. Diyor ki: “Sayın Hocam, otuz beş yıldır yardımcı doçentim, 100’den fazla yayınım var, yabancı dil sınavını geçemiyorum, 50’den fazla profesör yaptım.” Böyle bir şey olabilir mi arkadaşlar? Bu bir kadro değildir, bu bir akademik unvandır. Akademik unvanlar yetkinlikle alınır, akademik unvanlar öyle dağıtılmaz. Akademik unvanlar yetkinlik karşılığında alınır. Şimdi dışarıdan doçentliğe başvurmayı değiştirmiyoruz. Arkadaşlar, doçent olmanın amacı nedir? Akademide olmaktır. Akademide olmanın en önemli amacı yayın yapmaktır bir yandan, bir yandan da öğrenci yetiştirmektir o alanda, devamında bilim insanı yetiştirmektir. Dışarıdan doçent olunmasını niye konuşmuyoruz burada? Dışarıdan doçent olmanın tek bir amacı vardır: Bir unvan olarak kullanmak ve açık alanda, piyasada o unvanın avantajlarından yararlanmak. Ben hekimim. Dışarıdan, üniversitede olmayan arkadaşlarımın bir kısmı gerçekten doçent olup üniversitelere geçtiler, onları tenzih ederek söylüyorum ama birçoğu muayenehanede doçent unvanı kullandılar. Yine hukuk da böyle. Doçent unvanlı hukukçulara daha fazla başvuru var, daha çok para kazanıyorlar. Şimdi, bunu mutlaka ve mutlaka konuşmamız lazım.

Yabancı dil konusu önemli dedim. Aslında yabancı dili nasıl öğretebiliriz, yabancı dil nasıl daha iyi olabilir, akademide yabancı dilin daha iyi olması için neler yapmalıyız -Sayın YÖK Başkanımız burada- bunu konuşmalıyız. Üniversitelerde bu konuda ne yapmalıyız? Bu, yalandan yere dil kursu açmak değil, yalandan yere bir dil kursunu tamamlamış olmak değil, gerçekten uluslararası arenada konuşabilir olmak. Bakın, burada askeriyeden gelen değerli arkadaşlarımız var. Askerde, Türk Silahlı Kuvvetlerinde yabancı dilin ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Neden önemli? Yani bir bilim insanından daha mı fazla ihtiyaçları var? Var, hepimizin var. Çünkü dünya iletişim çağında yaşıyorsa, hele ki akademiye konuşamaz, suskun, okuyamaz hâle getirirsek oradan marka çıkmaz.

Şimdi, uluslararası arenada sunuş yapabilmeliyiz, yarışabilmeliyiz. İşte, arkadaşlarımız yayım dosyalarına koyuyorlar: “Yurt dışında 50 tane tebliğim var.” Arkadaşlar, bunların yazılı tebliğler olmasının bir yararı yok ki. Önemli olan, yurt dışında sözlü tebliğ yapabilmek yani başka bir dilde yaptığımız araştırmayı ve sonuçlarını konuşabilir olmanız. Bu yoksa hiçbir işe yaramaz, sadece dosya doldurursunuz.

Şimdi, sözlü sınav konusunu Sayın Başkan, dile getireceğim. Sözlü sınav kalkmalı mı, kalkmamalı mı, bu konuda çok farklı görüşler olabilir ama sözlü sınavlarda son on beş yılda neler olduğunu iyi biliyoruz. Sözlü sınav jürilerinin tekrar tekrar aynı kişilerden oluşması kurayla oluyor olamaz. Bizim doçentliğe girdiğimiz zamanda jüriler kurayla belirlenirdi ve o kadar çok jüri olurdu ki aynı sınav döneminde, kusura bakmayın, milletvekili olmadan önceki son dört yılda yani 2011-2015 yılında tek bir doçentlik sınav jürisinde yer bulabildim ama bazı arkadaşlarımız aynı yıl kurulan dört sınav jürisinin dördünde de yer buldular. Buna tesadüf diyebilir miyiz? Buna kurayla çıktılar diyebilir miyiz? Dışarıdan doçent olmuş, dışarıdan profesör olmuş ve hâlen üniversite kadrosunda olmasına rağmen üniversitede olmayan arkadaşlarımızın biz üniversitedeki akademisyenlerden daha fazla jürilerde yer almaları, onların yetkinliklerinin sonucu mudur, yoksa başka araştırmaların, başka çalışmaların sonucu mudur, bunu da burada tekrar ediyorum.

Şimdi, sözlü sınavla ilgili kaygılar şu: Jürilerin bağımsız olmadığı durumlar, jürilerin bilerek, isteyerek belirli kişilerden oluşturulduğu süreçlerden geçiyoruz, geçtik. Dolayısıyla bugün jürilerin doçentlik sınavındaki soruları aslında işe girmedeki mülakat sınavından başka bir şey değil. Nasıl ki mülakat sınavında mülakatı geçebilsin ya da geçemesin diye sorularımızı soruyoruz, doçentlik sınav jürilerinde de sözlü sınavlarda sorulan sorular, süreçler benzer şekilde. Dolayısıyla sözlü sınav gerçekten hepimizin canını acıtmaktaydı. Ama sözlü sınavın kaldırılması, sorunun bir parçasının çözümü, sorunun esas çözümü; doçentlik bir kadro değildir, doçentlik çok ciddi bir akademik yükseltilmedir. Doktorasını yapan herkes, yardımcı doçent olsun adı veya başka bir şey olsun, o kadroya geçmek gereksizdir doçentliğe başvurabilir. Demek ki buradan esas olan, yayınlardır; esas olan, bilim yeterliliğidir. Bu anlamda mutlaka merkezî bir yazılı sınavın olması gerekmektedir. Sözlü sınavın kaldırılması, sadece eserlerin incelenmesi ve sonrasında da... Hani, merkezîyetçiliği kaldırıyoruz diyoruz ya, o merkezîyetçiliğin rektörlerin iki dudağı arasında bırakılması haksızlıktır, kadrolaşmanın yasıdır. Bunu bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Şimdi, yıllanmış ve yabancı dil sınavını geçemeyen bazı arkadaşların şöyle bir talepleri de var... Geçtiğimiz haftalarda YÖK’te yapılan toplantıdan sonra diyorlar ki: “Sayın Cumhurbaşkanımızın talebi bu değildi, sizin tartışıklarınız değildi. Otuz beş yıllık yardımcı doçentim ve benim gibi bekleyen bir sürü arkadaşım var. Bir defalığa mahsus tüm yardımcı doçentlerin doçent olmasını istiyoruz.” Arkadaşlar, böyle bir talep olabilir mi? Akademiden bahsediyoruz. Yani “Bunlar kim oluyor, profesör mü, doçent mi?” İşte bu hâle getirirsek hangi siyasi erkse o günün siyasi erki çıkar: “Bunlar kim oluyor? Profesör olsan ne yazar, doçent olsan ne yazar!” Böyle bir söylemi ben bir akademisyen olarak kabul etmiyorum. Ben Türkiye’nin en iyi tıp fakültesini bitirdim. Çok zor girdim oraya ve ondan sonraki tüm akademik yükseltmelerim dişimle, tırnağımle, emeğimle oldu. Bütün akademisyen arkadaşlarım için de bu böyledir. Hiç kimse bize “Yazsan ne olur?” diye seslenemez, bizim üzerimizde baskı kuramaz.

Peki, neden profesörlükle ilgili kriterleri de bu yasanın içine koymadık Sayın Başkanım? Profesörlüğe atama kriterleri... Bakınız, profesörlük de bir yükseltilmedir, unvandır, atama olmamalıdır ve profesörlük ataması üniversitelerin iki dudağı arasında olmamalıdır. Her üniversite kendi markasını oluşturacak diyoruz. Kusura bakmayın, buradan, periferideki yeni kurulmuş, öğretim üyesi olmayan,

taşıma suyla değirmeni döndürülmeye çalışılan üniversitelerden marka çıkmaz. Bu üniversitelerden lise olur, ortaokul olur, meslek okulu olur ama bunlardan fakülte olmaz, üniversite olmaz, marka hiç olmaz.

Bakın, beş yılını dolduran herkes...

BAŞKAN – Gaye Hanım...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bitiriyorum efendim.

Beş yılını dolduran herkes profesörlük için başvurabiliyor, dışarıdan da başvurabiliyor. Yeni açılan üniversite ilan ediyor, diyor ki: “Beş yılını doldurmuş...” Hatta biliyorsunuz, bazen şahsa özel “A konuda çalışmış, şu konuda doktorası olan” gibi adrese teslim ilanlar, tamam buraya kadar. Arkadaşlar başvuruyorlar, profesör oluyorlar, ne yapıyorlar? Burada konuşmalıyız, tutanaklara geçmeli. Diyelim ki periferideki A üniversitesine profesör olmak için başvuran arkadaşımız o üniversite kriterleriyle profesör oluyor ama ne yapıyor? Haftada bir gün gidip orada ders anlatıyor, dönüyor, geri kalan dört günü Ankara’da çalıştığı yerde, bu bir hastane olabilir –ben bir hekimim, onun için bu örneği veriyorum- hastanesinde çalışmaya devam ediyor. E sonra da diyoruz ki doğudaki üniversitelerde öğretim üyemiz yok. Bu yolla zaten olmaz ki, bu yolla zaten olmaz. Sayın Bakanım, biz öğretmenler için “sözleşmeli öğretmenlik” diyoruz. “Altı yıl kalmadan sana kadro vermeyeceğiz.” diyoruz. E bir yandan da doçentliği, profesörlüğü ayaklar altında eziyoruz, çiğniyoruz. Bu nasıl iş Sayın Bakanım? Böyle bir şey olur mu?

Son söz olarak şunu söylemek istiyorum: Bu taslak baştan aşağı, bu yasa teklifi baştan aşağı yanlışlarla doludur. Bu taslaktan doğru çıkmaz. Bu taslaktan marka çıkmaz. Bu taslak akademinin köküne kibrit çakmak ve akademiyi yakmakla eş anlamlıdır. Sayın YÖK Başkanının bu konudaki duyarlılığından, Sayın Bakanımın bu konudaki duyarlılığından en ufak bir şüphem yok. Hep birlikte, aynı sevgili Aytuğ Atıcı’nın söylediği gibi, bir kez daha yenileyerek, bırakın siyaseti, ülkemizin geleceğini düşünüyoruz, çocuklarımızın geleceğini konuşuyoruz. Bu yasa teklifi başlı başına sakattır, yanlıştır, bu Komisyondan geçmemelidir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Usluer.

Söz sırası, Sayın Kışla’da.

Buyurun Sayın Kışla.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Kanunun içeriğinin geneli üzerinde bir iki şey söylemek istiyorum. Tabii, kanundaki muhtevada ne kadar teferruatı yer verirse bence sık sık kanunları değiştirmek zorunda kalırız. Oysa çerçeveyi çizerek kanun vazedilirse daha da doğru iş yapmış oluruz derim.

Şimdi, burada -yasa teklifi olarak- öğretim görevlisi, doktor öğretim üyesi, doçent, profesör gibi kadroların belirlenmesi, mülakat olsun mu, olmasın mı, makaledeki bilimsel yetkinliğin ne olması gerektiği, lisandaki alt baremin 55 olması, tabii, kanunla bunları belirlediğimiz zaman, bir müddet sonra uygulamaların kanunun esas amacına hizmet etmediği veya yapılmak istendiğindeki amacına uygun işlemediğini görünce de sık sık tekrar buradaki... Belki mülakatı koymak, belki bu lisanı yükseltmek gibi konularda da tekrar yasa değişikliğine ihtiyaç duyulacak. Oysa bunun, bu kriterlerin hangi kurullar tarafından, nasıl belirleneceğini aslında kanuna koymakla... Bence burada Üniversitelerarası Kurul, üniversitenin senatosu, YÖK gibi kurullar varken bu kurullar bu dinamik yapılar içerisinde

ve gerçekten özerkliği de ön planda olan bir üniversite mantığı içerisinde kendi meselelerini çok rahatlıkla çözebilirler, bunlar yetkilendirilerek bu iş yapılabilir ama şuna da karşıyım: Bakıyorum, jüri keyfilikle hareketle suçlanıyor. Üniversitelerarası kurul hep keyfilikler yapacak, YÖK keyfilikler yapacak, rektörler... E kime güveneceğiz o zaman? Böyle bir şey de olmaz yani her şeyi eğer böyle keyfi uygulamalarla, lokal bazı olayları bütün Türkiye’de oluyormuş gibi de sunmak, doğrusu hem bilim camiasına hem üniversite camiasına yapılmış çok ciddi bir haksızlık olarak görürüm.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Öyle deme, gerçek o.

İSRAFİL KIŞLA (Artvin) – Nasıl gerçek o? Gerçekte böyle bir şey yok, böyle bir gerçeklik olmaz arkadaşlar. Yani hem kendimizi akademisyen olarak methedeceğiz -biz de aynı camianın mensuplarıyız- yani ondan sonra da diyeceğiz ki: Bu akademisyenler, bu jüride görev alanlar, bu rektörler, bu Üniversitelerarası Kurul şöyle, şöyle... Böyle bir şey olmaz. Yani o bakımdan... Ama kanunu gerçekten daha temel kriterlerini belirler vaziyette olsa da ayrıntılarını... Burada lisan, mülakat ve makaleyle ilgili kriterlerin hangi kurullar tarafından, nasıl belirleneceğini... Bir de kanunda zaten kadroları belirlesek ondan sonra... Çünkü bu sefer, üniversitelerdeki kalitesizliğin bütün bedelini siyasete... “İşte böyle bir kanun çıktı, bunun için böyle oldu.” O zaman kendi sorumluluklarını da kendileri bilincinde olarak hareket edeceklerdir diye düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kışla.

Söz sırası Sayın Özdemir’de, buyurun.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Kıymetli Bakanım, çok değerli hazırım; şimdi, ben biraz meselenin kökenine yönelik bir şeyler söylemek istiyorum. Temelde bizim burada tartıştığımız şey, yasa koyucuyuz, yasaları düzenleyen bir kurumda görev alıyoruz. Hukuk ile ahlak ilişkisine dair temel sorunu şu anda ben tartıştığımızı görüyorum. Yani hukuk felsefesi açısından, ahlak felsefesi açısından şöyle bir şey var, biliyorsunuz: Türkiye Cumhuriyeti devleti ilk kurulduğu zamanlarda Telifat ve Tedkikat-ı İslamiye Encümeni adında bir kuruluş vardı. Bu kuruluşta Mehmet Akif gibi, Ferit Kam gibi, Mehmet Vehbi Çelik gibi otoriter isimler çalışıyorlardı ve Türkiye’yle yakın ilgisi olan Abdülaziz Çavuş isimli Arnavut bir müellife bu encümen bir kitap ısmarladı. Çünkü Anglikan Kilisesi, İngilizlerin o seçkin tavrıyla kendilerini Hristiyanlar içinde daha seçkin bir konuma koyan anlayışla Anglikan Kilisesini kurmuşlardı. Kısmen Katolik, kısmen Protestan bir kilise ve İslamiyete ciddi saldırılarda bulunmuştu bu kilise. Abdülaziz Çavuş’e bu kilisenin iddialarına, ithamlarına karşı cevap verme sadedinde bir kitap yazdırdılar. Arapça yazdı. Kitabı bizzat Mehmet Akif Ersoy tercüme etti ve daha sonra da Süleyman Ateş Diyanet İşleri Başkanlığına kitabı sadeleştirerek Başkanlık yayımları arasında yayımladı. Ben o kitapta ortaya konulan iddialar çerçevesinde bu tartıştığımız konuya tam da denk gelen şeyler olduğu kanaatindeyim. Abdülaziz Çavuş orada diyor ki: “Tevrat bir hukuk manzumeleri kitabıdır. Ahlaki öğeler Tevrat’ın içinde bulunmaz çünkü Tevrat’ı gönderdiğinde Allah, Yahudilerin en çok ihtiyaç duyduğu şey hukuktu. İncil ise daha çok ahlaki umdeleri barındıran bir eser olarak ortaya çıkar. O dönemde hukuk tavsadığı için veya hukuk yerinde olduğu için ama ahlak gerilediğinden dolayı Allah İncil’de ahlaki öğretileri ön plana çıkaran bir vahiy metodolojisiyle indirmiştir bu kitabı. Kur’an-ı Kerim’e gelecek olursak, Kur’an-ı Kerim’in nazil olduğu dönemde, o günkü insanlığın prototipi olan Araplar arasında ne ahlaki bakımdan ne de hukuki bakımdan doğru düzgün bir kurallar manzumesi olmadığından dolayı Allah Kur’an-ı Kerim’de hem hukuku hem de ahlaki temel alan, esas alan bir vahiy metodolojisiyle indirmiştir.” diyor.

Şimdi, burada dönüp dolaşip geldiğimiz nokta şu: Biz diyoruz ki “Öyle bir hukuki düzenleme yapalım ki, öyle bir yasal düzenleme yapalım ki, öyle bir kanun yapalım ki bu kanun istismarcılara hiç açık kapı bırakmasın.” Eğer böyle bir iddiadaysak, kusura bakmayın, böyle bir kanunu hiç kimse tarih boyunca yapmadı, yapamayacaktır. Biz burada temel çerçeveyi çizen, hukuki kuralları, aksayan yönleri düzeltmek üzere, iyileştirilmelerde bulunmak üzere yapma durumundayız. Şimdi, insan kalitemizi eğer hukuki yaptırımlar olmazsa ahlakla yürütemeyiz. Ahlaki değerler olmazsa hukuki yaptırımlarla yürütemeyiz. İkinin atbaşı gitmesi lazım. Biz insanımızı ahlaki değerler noktasında istediğimiz çerçeveye getiremediğimiz sürece benim bugün hatırıma, hayalime gelmeyen, hiç rüyasını görmediğim, hayalini kurmadığım, görsem inanamayacağım başkasına tez yazdırmak, başkasına makale yazdırmak, asistanı köleleştirmek... Onun için “araştırma görevlisi” diye asistanın biz ismini değiştirdik. Yani, asistanlar âdeta hocalar tarafından köleleştiriliyordu. Bağımsız hâle getirmek için ismini değiştirdik, kendisine serbestiyet kazandıran bir düzenleme getirdik. Bunlar benim aklımın alacağı şeyler değil ve Türkçede güzel bir atasözü var: Hırsıza kilit dayanmaz. Eğer biz “Öyle bir yasal düzenleme yapalım ki rektör art niyetle hareket etmeye kalkarsa hareket edemesin. Siyasi art niyetle hareket etmeye kalkarsa hareket edemesin. Hoca veya araştırmacı art niyetle hareket etmeye kalkarsa hareket edemesin.” diyorsak bu mümkün değil çünkü tarih boyunca biz biraz da ironik biçimde bu tip ilişkileri şöyle tanımlamışız: Ahabap çavuş ilişkisi. Ne ahabap çavuş ilişkisini önleyebiliriz ne de hırsıza herhangi bir şekilde kilit sağlayabiliriz.

Şimdi, şunu söyleyeyim: Sıkı hukuki denetimin getireceği sonuçları da Kemal Sunal “Propaganda” filminde gayet güzel ele aldı. Kült bir film hâline geldi biliyorsunuz Türk filmleri arasında. Biraz eğer hukuki denetimi sertleştirirseniz faşizme kapı aralarsınız. Yarın, bugün burada itiraz eden arkadaşlarımız bu defa “Faşizmi getirdiniz” diye yine itiraz edecekler.

Şimdi, Arapçada güzel bir deyim var, burada Arapça bilenlerimiz var Başkanımız başta olmak üzere. İnsan davranışlarını iki kategoride bir anlamda değerlendiririz; birisi ilzamidir, birisi iltizamidir. “İlzami” dediğimiz şey içten gelen bir zorunluluktur. Bu neye benzer? “Have to”ya benzer biraz İngilizce olarak. İlzami dıştan gelen bir şey, iltizami ise içten gelen bir şey. İltizami, siz içten gereğine inancaksınız yaptığımız bir şeyin. İlzami ise bir otorite tarafından size dayatılacak. Biz burada ilzami değil de iltizami bir anlayışı geliştirebilirsek çoğu sorunu çok rahat şekilde çözeceğiz demektir.

İşin temeline yönelik, felsefesine yönelik ifadelerden sonra biraz da beri tarafa gelelim. Şimdi burada akademiye gelen arkadaşlarımız diyorlar ki: “Biz bazı insanları biliyoruz, akademiye hâlâ görev yapıyorlar. Bunlar haksızlıkla kadro aldılar, doçent oldular, profesör oldular, dil sınavını haksızlıkla geçtiler.” Şimdi, ben onları iltizami davranmaya davet ediyorum. Sayın Başkan, YÖK Başkanımız, bunun bugünkü mevcut kurallar çerçevesinde, YÖK’ün işleyişi çerçevesinde bu haksız yere elde edilen unvanların geri alınması yok mu? Var. İntihalciliğin cezası belli değil mi? Belli. Hukuk sistemimiz bugün bunu suç olarak tanımlıyor mu? Tanımlıyor. Eğer siz her kimse onları biliyorsanız ve gidip mahkemeye şikâyet etmiyorsanız, YÖK’e şikâyet etmiyorsanız, çok özür diliyorum, itham sadedinde söyleyemiyorum ama suça iştirak ediyorsunuz, haksızlığa razı oluyorsunuz. Haksızlığa rıza yani zulme razı olmak bir başka zulümdür, zulmün bir başka çeşididir. Bu hukuken ve ahlaken kabul edilebilir bir şey değildir. Ben herhangi bir şekilde böyle bir insandan haberdar olsam YÖK’e de şikâyet ederim, mahkemeye de müracaat ederim, üniversiteye de bildiririm. Bunu bildirmeniz lazım. Eğer birtakım tez yazım merkezleri, şunlar bunlar varsa ve bunlar on-line ilanlar veriyorlarsa veya açıktan gazete ilanları veriyorlarsa bunlar hakkında bizim hukuk sistemimiz içerisinde yapılacak şeyler vardır. Eğer hukuk sistemimizi işletemiyorsak, savcılar, mahkemelerimiz bunların üzerine gidemiyorsa o zaman savcılarımızda suç vardır, mahkemelerimizde kabahat vardır ve bu işi bilip de mahkemeye başvurmayanlarda kabahat vardır. Dolayısıyla gereğini yapmak lazım.

Demek ki bir başka şey de –ironik bir tarafı var bunun- mevcut sistemin devamını savunuyoruz ama mevcut sistemde olan yanlışlara işaret ediyoruz. Demek ki pekâlâ mevcut sistemle de yolsuzluk yapılabiliyormuş yani mevcut sistemin de aksayan yönleri varmış, bu ortaya çıkıyor.

Dil... Dil önemli. Dediğim gibi, her zaman olacak bu. Yani, insanın olduğu yerde siz “Haksızlığı önleyeyim, tamamen sıfıra indireyim.” diyemezsiniz. Asgari seviyeye ancak indirebilirsiniz.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ona uğraşyoruz zaten.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Ona uğraşalım biz.

Şimdi, öbür taraftan, mutlaka bunların suç duyurusunda bulunması lazım, onun da altını özellikle çiziyorum.

Dil önemli ama bir ara YÖK bize dayattı doçentlik sınavında. Ben ilahiyatçiyim, tarih çalışıyorum, gittim Farsça öğrendim Arapçanın yanında çünkü Arapça kaynaklardan yararlanmam lazım ve kaynakların çoğu da –ben Moğol tarihi çalıştım- Farsça. Bir yıl İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Farsça bölümünde derslere devam ettim. İki tane dilim var, kaynakları okuyabiliyorum, anlayabiliyorum, yorumlayabiliyorum. YÖK dedi ki: “Olmaz, Arapça senin zaten bilmen gereken bir dil, Farsça da kaynakların itibarıyla bilmen gereken bir dil.” “Peki, ne lazım?” “Senin İngilizce de bilmen lazım ve İngilizce bildiğini belgelemen lazım.” Şimdi, ilahiyat fakültelerinden örnek veriyorum, aksayan yönlerden bir tanesi. İlahiyatta bir hocamız İngilizceden geçer puan alıyor, Arapça bilmiyor, İslam felsefesi hocası oluyor, İslam sosyolojisi hocası oluyor. Çok şükür, YÖK bunu düzeltti tabii, çok isabetli bir şey oldu. Rus dili edebiyatında doktora ve doçentlik yapan bir arkadaşımıza da biz “Olmaz, Rusça değil, senin İngilizce getirmen lazım çünkü Rusça senin asıl dilin.” diyorduk, Rusçasını ölçmüyorduk da İngilizcesini, Fransızcasını, Almandasını ölçüyorduk, bu da düzeltildi. Ha “dil” derken dilin ucu bucağı yok, ben size söyleyeyim. Yıllardır dil çalışan bir insan olarak ben hâlâ öğreniyorum, hâlâ farkına varamadığım şeylerin yeni yeni farkına varıyorum. Burada asgari bir ölçünün öncelenmesi yeterli olacaktır fakat dil eğitimini biz üniversiteye bırakmakla, hatta doktorada, lisans sonrasına bırakmakla çok büyük bir yanlış yapıyoruz. Sayın Bakanım buradayken ben bir hususun altını özellikle çizmek istiyorum. Dil eğitiminin entegre bir eğitim olması lazım, ilkokuldan başlaması lazım, ortaokulda takviye edilmesi lazım, lisede haydi haydi takviye edilmesi lazım ve lisans dönemine geldiğimizde biz önümüzde dil sorununu aşmış, dil sorununu artık geride bırakmış, tamamen bilime odaklanmış akademisyenler hâlinde çalışmalara başlamamız gerekiyor ama bu şu aşamada biraz zor gözüküyor.

Son bir söz olarak şunu ifade edivereyim ve küçük bir tenkit tabii arada, yine o son sözden önce: Hocam, bu elit, seçkin tavrı bizim başımızın derdi. “Taşra üniversitelerinden bir şey olmaz.” Şimdi, isim vermek zorundayım, Konya milletvekillerimizden Vefa Tanır Bey bana dedi ki: “Konya’da Meram Tıp Fakültesini açarken ne çektiğimi siyasetçi olarak ben biliyorum çünkü Hacettepe Tıbbın –Gazi o zaman yoktu- Ankara Tıbbın, İstanbul Tıbbın hocaları ayağa kalktılar ‘Taşrada tıp fakültesi mi olurmuş?’ diye ne güçlüklerle biz Meram Tıp Fakültesini Meclisten geçirdik, ben biliyorum.” diye anlatmıştı. Bendeniz de biliyorum. Allah rahmet eylesin, Konya Valimiz Hazım Oktay Başer’in Selçuk Üniversitesini -bugün Türkiye’nin en saygın üniversiteleri arasındadır biliyorsunuz ve en kalabalık öğrenci nüfusunu barındıran üniversitelerindendir- bu üniversiteyi açabilmek için endüstri meslek liselerinin atölyelerini geceli gündüzlü çalıştırarak baraka tipi fakülteler kurduklarını, yağmur yağdığıda hocaların yağmur gürültüsünden ders anlatamayıp sustuklarını da burada bir küçük anekdot olarak aktarayım. Bugün küçük bir adımdır ama yarın için çok büyük bir başlangıç olacaktır. Iğdır’a da üniversite lazım, Ardahan’a da lazım, Erzurum’da açıldığında ne tenkitler yapıldığını da unutmamak gerekir. Trabzon’da açıldığında ne tenkitler yapıldığını da unutmamak gerekir. O zaman niye Ankara’daki hocalar sesini çıkarmadı? Hocaları da azıcık –çok affedersiniz, amiyane tabiriyle

söyleyeyim- gıdıklamış olalım çünkü uçak parasını devlet veriyordu Ankara'nın, İstanbul'un üniversite hocalarının, yolluklarını veriyordu, kaldıkları yerde barınmalarını da temin ediyordu. Onun için seslerini çıkarmadılar; Erzurum'a gitti geldiler, Trabzon'a gitti geldiler, ilk başlarda derslerini verdiler ama bugün Erzurum Üniversitesi, biliyorsunuz, anaç bir üniversitedir, her tarafa öğretim üyesi yetiştiren üniversitelerden bir tanesidir. Taşra üniversitelerini küçümsemeyelim. Ciddi bir adım attık Türkiye olarak, bunu destekleyelim.

Son sözüm şu: Üniversitede yıllarca akademisyenlik yapmış birisi olarak söyleyeyim, saygınlığın ölçüsü ilmî yeterliliklidir. Bilimsel açıdan yeterli iseniz sizin ideolojiniz, bakış açınız, dünya görüşünüz ne olursa olsun herkes size saygı duyar. "Çelme takmazlar." demiyorum amiyane tabiriyle yine, argo deyimle, çelme takacaklardır; "Önünüzü kesmezler." demiyorum, önünüzü keseceklerdir, mutlaka bir şeyler yapacaklardır ama –Sayın Atıcı yok, dediği gibi- yıllar sonra o size çelme takmak isteyenler, önünüzü kesmek isteyenler vicdanlarıyla baş başa kalacaklar, sizin ilmî yeterliliğiniz karşısında eğilecekler ve helallik dileyeceklerdir. Biz gelin, insan kalitesini artırma noktasında ne yapılması gerekiyorsa yapalım. Ben de özellikle doktoranın önemli olduğunu biliyorum. Bütün dünyada böyledir; doçentlik ve profesörlük doktoranın yanında kayda değer bir önemde değildir, doktora asıldır ve doktor olanlar profesör olmasalar da çok saygın kimselerdir ama yeter ki teziniz tez olsun. Yani, tezinizde yenilik ortaya koyuyorsanız, bilime katkı sağlıyorsanız, bilimin gelişmesine bir taş da olsa, duvara taş koyarcasına koyuyorsanız siz çok iyi bir iş yapıyorsunuz. Onun manevi hazzının da ben çok yüksek olduğu kanaatindeyim.

Saygılar sunuyorum. Güzel bir yasa taslağı hazırlanmış durumdadır. Bu yasa taslağının iyileştirilmesi için katkılarınız elbette önemlidir, eleştirileriniz fevkalade önemlidir ama bir yandan da iyi şeyler yapmak isteyen insanların bu iyi niyetli çabalarını takdir etmek çok mu zor bilmiyorum ama bunun da takdir edilmesinin önemini vurgulayarak sözlerimi noktalıyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Özdemir, katkılarınızdan dolayı.

Sayın Ilıcalı, buyurun, size bir daha söz veriyorum.

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Başkanım, çok teşekkür ederim; Komisyon üyesi olmadığım hâlde ilk sözü verdiniz, nezaketinize teşekkür, bir daha söz verdiniz.

İkinci kere daha söz almamın çok önemli bir anlamı var. İlk sözü alırken bazı söylediklerim belki yanlış anlaşılabilir. Bu arada da bütün konuşmalardan şu anda bir avantaj sağlayarak esasında bir ortak akıl yakalandığını görüyorum. Ben de bu toplantıya -bir iktidar partisi milletvekiliyim ama- burada söz edildiği gibi, akademik kimliğimle geldim çünkü kanun teklifinde benim grup başkan vekilimin imzası var.

Şu anda ben iki konuda eleştiri yaptım: Bir, yabancı dil; ikincisi, sözlü sınav. Esasında, bugünkü şartlarda da bu ikisinin çok iyi olduğunu söylemiyorum yani ilk sözü de aldığım için... "Ya, yabancı dil puanı bizim zamanımızda 70'ti, şimdi 55'e düştü." 45 olur, 30 olur, o değil; benim zamanımdaki 70'te okuduğunu anlama ve yazmaya yönelik muazzam kafa yoran bir sınav sistemi vardı, yabancı dil; o manada onu vurguladım. 72 alan ile 64 alan arasında acayip fark vardı yani mesela, bir sınavda 64 alıyor, 65 alıyor, 70'i geçmek için başka bir eylem yapması lazım, daha iyi okuyup anlaması lazım. O tip bir sınav sistemine göre söyledim yani puan üzerinde durmadım.

Diğer tarafta da ben mühendislik dalındayım yani belki diğer dallarda sözlü sınavlarda farklı davranılmış olabilir fakat çok sayıda doçentlik jürisine girdim, sözlü sınava giren adayın kimliği, siyasi şeyi değil, bilimsel kimliği öne çıktı, hiçbir hoca tarafsızlıktan ayrılmadı. Ama mühendislikte bazı

sorularda -hani ben inşaat mühendisliği yol bölümündeyim- orada o kadar akademik yayın yaptığı hâlde bazı çok temel kavramlardan uzak olması... Sonunda da -okulun adımı da vereyim- ODTÜ'den sınavda kalan bir arkadaşımız bir müddet çalıştıktan sonra geldi, dedi ki: "İyi ki kalmışım, bilimsel yönden çok büyük bir avantaj sağladım."

Bir de Değerli Bakanım, değerli üyeler, Başkanım; ben şu andaki söz alanlardan da gördüm ki benden daha fazla üniversitede çalışan yok. İkincisi de benim girdiğim zaman da sayın hocam, en iyi okula girdim 71'de, İstanbul Teknik Üniversitesindeyim. Bu görüş ve bilgiler...

BAŞKAN – Mustafa Hocam var, bak, sizden kıdemli olabilir. Kıdem açısından söylüyorum.

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Bu şartlarda şu anda mevcut sistemin çok savunulacak bir tarafı yok ama bu manada da doçentlik sınavından sözlüyü kaldırın kaldırmayın, şeffaf bir yöntem, bilimselliği ortaya koyacak belki bir düzenleme yapılabilir.

İki tane de önemli -17 maddede- boşluk görüyorum. Mevcut yardımcı doçentler ne yapacak; bir. İkincisi: Profesörlük için -ben 3 kere profesör olmuş bir kişiyim- her birinde ayrı bir jüri, ayrı bir üniversiteye gidiyorsunuz, bu kadar yayınları götürüyorsunuz. Bunu da bari Sayın YÖK Başkanım, 17 madde gelmiş, şu profesörlüğü de bir sadeleştirin. İstanbul Teknik Üniversitesinde profesör olan bir kişiye, bir vakıf üniversitesinde bir daha tekrar aynı şartlarda ayrı jüriler yapmak bayağı bir bürokrasiyi artırmak demek.

Bunun de değerlendirilmesini diliyor, Değerli Başkanım'a sonsuz teşekkürler sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Ilıcalı, katkılarınızdan dolayı.

Şimdi söz sırası Sayın İsmet Uçma ağabeyimizde.

Buyurun.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, Sevgili YÖK Başkanım, Sevgili Müsteşarım; geçmiş olsun, gerçekten büyük fedakârlık, bu hâlde bile Müsteşarımız buradalar.

Efendim, ben bu yasa tasarımızın hayırlara vesile olmasını diliyorum. YÖK'e gittiğimizde de üzerinde konuşuldu, çalışıldı. Şimdi Ziya Paşa'nın tarihe atanmış güzel bir sözü var: Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmıyor.

Şimdi, Gaye Hanım için söylemek durumundayım. Biraz Aytuğ Bey ile Gaye Hanım sınırları zorladılar, öyle olmasaydı ben de bunları hiç söyleme ihtiyacı hissetmeyecektim. Gaye Hanım'a 16 kadar eseri olan Afet İnan'ın Mustafa Kemal'in bilimle ilgili söylediği şeyleri de içeren hatıralarına bakmasını öneririm.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Siz anlatın isterseniz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sevgili arkadaşlar, bu yasalar, düzenlemeler ve mevzuat bir biçimde aşılr, aksayan yönleri varsa bunlar tekrar gözden geçirilir.

Çok değerli eleştiriler, hatta katkılar oldu. Ben gerçekten, başta Kamil Hocam ve Sayın İrgil ve diğer arkadaşlar olmak üzere, herkese çok teşekkür ediyorum. Yani, gerçekten de çok değerli katkılar verdiler, hepimizin dikkate alması gereken hususlara vurgu yaptılar. Ama biliyor musunuz, bu işler bir zihniyet sorunudur arkadaşlar. Eğer siz zihniyet olarak dünya medeniyet bileşkesindeki... Bu zihniyeti yalnız, sakın ha, farklı anlamamak lazım, tırnak içinde.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Tam onu söylemiştik, aynı şeyi söylüyoruz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Şimdi, arkadaşlar, eğer medeniyet bileşkesinde ağırlık teşkil etmeye, dünya medeniyetler yarışında ve muasır medeniyette öne geçmeye uygun bir zihniyet dönüşümünüz varsa gerisi teferruattır, tamamı teferruattır. Benim görebildiğim... Şimdi, bir de haksızlık yapmamak için ben devrisabık yaratmam, potansiyel suçlu da oluşturmam; bu, tarzısiyasetime aykırıdır ama yapılacak gayet basit bir şey var. Sevgili Gaye Hanım, Türkiye’de üniversitelerimizdeki on beş yıl öncesindeki bilimsel veriler ile on beş yıl içindeki verileri mukayese eder, önümüze koyar -Bakanlığımızın, YÖK’ün, Müsteşarlığımızın- bunlara önceden herkes baksa görür de, belki masamızın üzerinde de not olarak olursa iyi olurdu diye düşünüyorum. O itibarla, mukayese diye, kıyas diye, istatistik diye bir bilim var Sevgili Gaye Hanım; çok değer verdiğim bir hocam ve vekilimdir gerçekten ama çok militan bir çıkış oldu.

GAYE USLUER (Eskişehir) – “Ama” deyince önceki tüm söyledikleriniz olumsuzlaşıyor.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Ama siyaset böyle bir şey, siz de öyle yapıyorsunuz, siz de öyle yapıyorsunuz.

GAYE USLUER (Eskişehir) – “Ama” öncekini olumsuzlaştırdı, onun için iltifat olarak almıyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Bakın, Gaye Hanım, öyle zannediyorum, bir ağabeyiniz, kardeşiniz olarak size bırakabileceğim en büyük dostluk mirası şudur: Eleştirilerinizi hangi konuda olursa olsun mescidin içinden yani aileden yapın. Ebu Cehil çadırından seslenmelerin tamamı mahzâ dünyanın en hakikati de olsa insanları içe kapatır ve bundan yararlanma imkânı olmaz. Sizin leyyinliğinize, hanımefendiliğinize yakışan hazık bir hekim hassasiyetiyle gerçekten de sorunlara dokunmaktadır.

Tespit tamam, teşhis tamam, tedavi yok; bu olmaz arkadaşlar, o zaman tedaviye ihtiyaç var. Dil konusu... Yahu takıldık kaldık. İyi de niye biz İngilizce öğreniyoruz, Fransızca öğreniyoruz ya da niye edebiyat çalışanlar Farsça, Kürtçe, Arapça öğrenmek durumundalar? Çünkü arkadaşlar, bu bilim dallarına ait medeniyetleri oluşturan dil o da ondan. Şimdi, Türkçe tarihte olduğu gibi tekrar medeniyet bileşkesinde öne geçti, teknoloji üretti, bilimsel alanlarda sistem kurdu yani yeniden sistem oluşturdu, millet Türkçe öğrenmiyor öyle mi? Dünya sıraya girer Türkçe öğrenmek için sevgili arkadaş, zihniyet dediğim bu. O zaman önce ne yapacağız? Önce medeniyetimizin kodlarından hareketle bileşkemizi yükselteceğiz ve o terazide tartılacak duruma geleceğiz. Şimdi, Gaye Hanım’ın bu kadar yerden yere vurduğu ve Aytuğ Bey’in ki o kendi çizdiği sınırların dışına çıkmıştı, onu da zaten kibarca espiyle uyarmıştık... Şimdi, biz silah sanayisinde on beş yıl önce yüzde 80 bağımlıyız, enerjide de öyle; bugün silah sanayisinde yüzde 30'lara çektik dışa bağımlılığı. Ya, bu takdir edilmesi gereken bir şey; bunu biz eğitimle yaptık, bunu biz AR-GE'lerimizle yaptık, üniversitelerimizle yaptık. Dünyanın başka yerlerinden tabii ki akıl aldık, sorduk yani akıl akıldan üstündür dedik, istişareyi esas aldık. Tabii ki eksliğimiz, kusurumuz, kesrimiz elbette olacaktır, insanız ama ne olur arkadaşlar, hangi siyasi ya da ideolojik görüşe mensup olursak olalım bir ortak paydamız var, o da ülkemiz; onun üzerinde yapılan iyilikleri görmezden gelmeyelim. Bunun gayet basit bir makyası var, ölçeği var; o da istatistik denilen bir bilim var, o gün ile bugünü kıyas edersiniz ve ortaya söylediğiniz şeylerin haklılığı ya da haksızlığı çıkar.

Ben katkı veren bütün arkadaşlara çok teşekkür ediyorum. Dil konusunda arkadaşlar olması gerekenleri söyledi.

Bu yardımcı doçentlerimiz, dünyada bunun örneği olmadığı için... Arkadaşlar, belki haklısınız, doktor öğretim üyesi belki tenzilirütbe de görecekler bunu, birden doçentlik talep edebilecekler belki; onun için de heyetler kurulmalı, nasıl olacaksa. Biraz önce Sevgili Akif’le de konuştuk, yüreğiniz yetiyorsa jüri üyelerini gelin hep birlikte karara bağlayalım, koyalım, kayda alsın, bakalım ne oluyor.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Sözlü sınavdaki?

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sözlü sınav yapalım.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Her zaman, her zaman. Biz millî eğitimdeki öğretmen mülakatlarında bile aynı şeyi öneriyoruz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Efendim, şunlarla bitirmek istiyorum...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, bunu Müsteşar Bey’e de söyleyin çünkü biz onu söylediğimizde yapmadılar.

BAŞKAN – Karşılıklı olmasın lütfen.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır, bu, her alanda çok seçkin bilim adamı yetiştirir.

Şununla bitiriyorum Sevgili İrgil...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkanım, bir önceki bölümde...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Seni seviyorum İrgil.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben de sizi seviyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Eyvallah.

Şimdi, sevgili arkadaşlar, bizim öğrencilere güvenmemiz gerekiyor. Biraz önce her konuşan -akademisyenler için insanın dili varmıyor ama maalesef bu gerçeklikler var- arsızlık, hırsızlık, intihal vesaire iş görmeden kendi alanındaki eserinden bile haberi olmadan... Bunun basit bir yolu var sevgili arkadaşlar. Biz eğer öğrencilerimize... Gerçi bunun mahzurları da doğar, öğrenci kulüpleri örgütlenir, bir hocayı dışta tutmak için hareket edebilirler. Biz öğrencilerimizin sağduyusuna güvenelim ve şöyle yapalım: Öğretim elemanlarını öğrenci tercih etsin. Mesela, diyelim iktisat tarihinde 4 öğretim üyesi varsa öğrenci istediği öğretim üyesiyle lisans dersine girsin.

BAŞKAN – Var zaten.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Var Hocam, seçmeli derslerde var.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır, seçmeli ders demiyorum, seçmeli hoca diyorum. Bakınız, ne olacak? Bu, Amerika’da var arkadaşlar. Ama, şimdi, çok ileri laflar ediyoruz da bu gelişmiş dünyadaki olguları ülkemize aktarma konusunda...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yapalım Hocam, iktidar sizsiniz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Efendim, şöyle: Siz destek olacaksınız.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Oluruz hemen.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Bak, iktidar milletvekili olarak teklif ediyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam, kabul ediyoruz, buyurun, hemen. Başkan burada, un var, şeker var, hemen helva yapalım.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Eğer öğrencilerimize lisansta hoca seçme hakkını verirsek o şikâyet ettiğimiz hususlar... Bunun da mahzurları olabilir ama diğerleri kadar olmaz. Sizi temin ederim ki arkadaşlar, bu arsızlık, hırsızlık, yetersiz olanların tamamı kelaynak kuşu gibi açıkta kalır, affedersiniz; bu, bir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın ağabeyim, irmik burada, şeker burada, un burada, su var; buyurun, helvayı yapalım o zaman.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Bakanım, Sayın YÖK Başkanım; mesela, bir başka şey...

Sayın Başkanım, sabrınızı zorladığımı biliyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Çok önemli şeyler söylemediğimin de farkındayım ama ne yapalım.

BAŞKAN – Yok, çok müstefit olduk İsmet ağabey.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Ben Sayın YÖK Başkanımın özellikle alaylı yetişkinlerin değerlendirilmesini istiyorum, dünyada örnekleri var bunun. Emin Saraç Hoca ilahiyat fakültesinde derse giremiyor. Niye? Başka örnekler vereyim mi tarihten falan? Şimdi, onlarca kitap yazmış, seminerler veren çok değerli her kesimden tarihçilerimizi, sosyal bilimcilerimizi biliyorsunuz, filozof düzeyinde adamlar. Arkadaşlar, bu insanlar doktora yapmadığı için ya da şunu bunu yapmadığı için ders veremiyoruz. Diyelim Kürtçe öğreteceğiz, Arapça öğreteceğiz, ya adama statü veremiyoruz biliyor musunuz, kaçak kaçak başka odalarda adamdan yararlanmak istiyoruz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Kapattınız, Kürtçeden örnek vermeyin bari.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır, Üstat, Kürtçeye bizim kadar katkı veren, önünü açan, her türden ürününü ortaya koyan -yayınlarını biz yaptık- ikinci bir anlayış olmadı. Bunun eksigi olabilir ama bunu takdir edilmesi...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – İyi bir adımdı ama devamı gelmedi, o anlamda söyledim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Örneğin, öğretmen atamalarında –bak açıkça kendimi eleştiriyorum- ihtiyaç yok, 17 öğretmen... Efendim, bize ne, biz 250 öğretmen atayalım örneğin, değil mi Sayın Bakanım? Bunu da yaparız.

Şimdi, bu alaylıların değerlendirilmesi...

YÖK BAŞKANI PROF. DR. M. A. YEKTA SARAÇ – Değerlendiriyoruz şu anda.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Değerlendiriyor musunuz şu an? Ama statü veremiyorsunuz, onu biliyorum.

YÖK BAŞKANI PROF. DR. M. A. YEKTA SARAÇ – Hayır, dışarıdan ders saati karşılığı girebiliyorlar.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Bir jüriyle, diyelim... Şimdi isim vereceğim, propaganda olacak, bunu yapmayacağım, isim vermeyeceğim.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Mardin Artuklu'dan Kürdoloji Enstitüsündeki kaç öğretim üyesini ihraç ettiniz?

BAŞKAN – Sayın Uçma, tamamlayınız lütfen.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Başkanım, bu başka bir şey, söylediğim başka bir şey.

BAŞKAN – Buyurun.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Ben üç maddeyle bitirmek istiyorum.

Şimdi, bilim dallarına göre de yabancı dillerin tasnif edilmesi lazım. Peygamberimiz “Her dil bir insandır.” diyor; 5 dil biliyorsan 5 insansın, 10 dil biliyorsan 10 insansın, 3 biliyorsan 3 insansın. E, buna herkes teşvik edilmeli. Dil bilmek dünyanın en güzel şeyi hele bu çağda iletişim kurabilmek açısından ama diyelim, dinler tarihi çalışacak bir arkadaşın herhâlde öncelikle İbranice ya da Türk tarihi çalışacak bir arkadaşın...

Kâmil Hocam, Rusya'dan bir doküman geldi bana, sadece bibliyografya, Türk tarihiyle ilgili Rusça kaynaklar; ben üç günde çevirerek bitiremedim. Bak Hocam, sana gönderirsem kaç günde bitirsin bilmiyorum.

Tabii, bunları çalışan arkadaşlarımızın, arşiv çalışanların ne yapması lazım? Türk tarihi çalışacaksa Rusça bilmesi lazım, dinler tarihi çalışacaksa İbranice, Farsça bilmesi lazım. Biz “İslam ülkeleri” diyoruz ama Çin’de 200 milyon Müslüman var yahu Çin arşivlerine giren yok, Hindistan’da var ama inşallah bütün bunlar Bakanlığımızın, YÖK’ümüzün...

Sevgili Başkanımızın bana nasıl baktığını görüyorum.

BAŞKAN – Estağfurullah.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Ben herkese büyük katkılarından dolayı ve... Gerçekten de bunun siyasetüstü bir konu olduğu –bir iki örnek dışında- burada da gösterildi. Katkı veren herkese çok teşekkür ediyorum. Bu Komisyon kadar uyumlu, bu Komisyon kadar değerli, birbiriyle uyum içinde, destek vererek çalışan başka bir komisyon yok, olamaz da. Gerekçe de şudur: Çünkü bu bir eğitim öğretim ve ülkenin, nesillerin geleceği sorunudur. Duyarlılığınız için herkese çok teşekkür ediyorum.

Saygılar sunuyorum. Sağ olun.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz Sayın Uçma, bu güzel görüşlerinizden dolayı.

Şimdi söz sorası Sayın İmran Kılıç’ta.

Buyurun.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, çok değerli arkadaşlar, kıymetli hazırun; gerçekten konuşmalardan çok faydalanıyoruz. Bu Komisyonda Türk eğitim sisteminin her meselesini çok kere konuştuk; çok da faydalı oldu, çok güzel fikirler ortaya atıldı, düşünceler ortaya atıldı. En son YÖK’le yapmış olduğumuz toplantıların tekrar bu teklifin hazırlanmasına etkisi oldu, buna sevindik. Ziya Paşa’nın dediği gibi, tesâdümeüfkârdan belki hakikat doğar yani herkesin düşüncesini, fikirlerini ortaya atmasından ve açıkça konuşmasından gerçekler ortaya çıkıyor, yol alınıyor ama şunu da unutmayalım ki: Türkiye eski Türkiye değil. Bugüne gelişiminde eğitimli insanlarımızın katkısı ve bu insanların yetiştirilmesine eğitim sistemimizin verdiği şeyler unutulamaz, unutulmamalıdır. Bir kere, artık bütçemizi kendimiz yapıyoruz. Bu ülke kendi bütçesini yapmak için dışarıdan uzman ithal ediyordu, o dönemleri yaşadık biz. İşte, savunmada, tıpta, teknikte, teknolojiye, göz kamaştırıcı şehirlerimizin yapısı, bu inşaat alanlarında, tünellerde, köprülerde; bizim üniversitelerimizde eğitim görmüş insanların emekleriyle bunlar ortaya çıkıyor. Bunu yadsıyamayız, emek veren herkesten Allah razı olsun.

Ama eğitim planlamasına ihtiyaç var çünkü mevcut eğitim sistemiyle istihdam konusunda bir işsizler ordusu, diplomalı işsizler ordusunun kapımıza dayandığını ve bu sorunun hepimizin, iktidarıyla muhalefetiyle bizim sorunumuz, bu ülkenin sorunu olduğunu görmezlikten gelemeyiz. Kaliteyi artırmamız gerekiyor, insanımıza güvenmemiz gerekiyor.

Bununla beraber, buradaki bir kısım eleştirilerden de incinmedim değil. Ülkenin yönetimi siyaset eliyle olmaktadır ve bundan sonra da öyle olacaktır. Siyaset yetkisini milletten alır ve alıyor, yönetimi millet adına yapar ve yapıyor ve nitekim, biz de burada milletten almış olduğumuz yetkiyle konuşuyoruz. Bu meselelere bizden başka da konuşacak birçok kişi olduğu hâlde onlar gelip burada konuşamıyorlar, biz konuşuyoruz. Niyet? Siyaset olarak milletimiz bize yetki verdi, o yetkiyle burada konuşuyoruz. Bundan eski vesayet odaklarının rahatsız olduklarına şahit oluyoruz. Hükümet götürüp hükümet getirmek için bilimi, eğitimi bir kenara bırakıp cüppeleriyle yürüyen sözüm ona öğretim üyelerini unuttuk, unutturmayacağız. Dönemimizde akademik eğitim belli bir elit kesimin lüksü olmaktan çıkarılarak tabana yayılmış ve büyük ölçüde eğitimde fırsat eşitliği sağlanmıştır. Sorun kalitenin artırılması sorunudur. Başörtülülerin ikna odalarına alındığı dönemlerde acaba ilim, bilim, yabancı dil bunun neresinde vardı? Gelin hep beraber bilimi, ehliyeti, kaliteyi konuşalım, dili konuşalım. 28 Şubat

sürecinde bu ülkede nasıl jüriler kurulduğunu ve neler yaşandığını bazıları unutmuş gözükabilirler ama milletimiz unutmadı. Birbirimize güvenelim, üniversitelerimize güvenelim, akademisyenlerimize, hocalarımıza güvenelim, insanımıza güvenelim.

Ama bir konu var ki bunu ailelerimizde yaşıyoruz, hepimiz yaşıyoruz, iktidar, muhalefet, milletimiz yaşıyor; değerler eğitimine eğitim sistemimizde önem verelim; hakka, hukuka, bilime, yardımlaşmaya, dayanışmaya, harama, helale, değerler eğitimine dikkat edelim. Değerler eğitimiyle insanlarımızı donattığımızda, şurada konuştuğumuz bir kısım sorunların da kendiliğinden çözüldüğünü göreceğiz çünkü insan çok girift bir varlıktır, insanların zihinleriyle beraber vicdanlarına da hitap etmekte fayda vardır diyorum.

Hepinizi saygıyla sevgiyle selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kılıç.

Gaye Hanım'ın bir söz talebi var.

Buyurun Gaye Hanım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Hem bana hem Sayın Aytaç Atıcı'ya atfedilen konuşmalar oldu, o nedenle söz aldım, yoksa yasaya ilişkin görüşlerimde bir ilave yok, değişiklik de yok.

Şimdi, burası bir aile değil. Aile içinde kararlar çok büyük hoşgörüyü alır, yanlış kararlar aileyi bağlar yani 4 kişi, 5 kişi oturur, bazen yanlış olduğunu bile bile babanın sözüne uyulur, annenin sözüne uyulur -aile içi başka faktörler- ama orada alınan yanlış karar o 5 kişiyi, 6 kişiyi bağlar. Burası aile değil. Biz, burada her birimiz, iktidar partisi de muhalefet partileri de millettten alınan yetkiyi temsil ediyoruz. dolayısıyla bizim burada aldığımız yanlış kararlar ülkenin geleceğini bağlar, bu ülkede yaşayan 80 milyonu bağlar. Dolayısıyla ben burayı... Hani tabii ki saygı en temel olan, sevmeyebiliriz birbirimizi – keşke sevsek, o daha da iyi olur- ama burada birlikteliğin en önemli olmazsa olmazı saygının olmasıdır. Sevgi olduğunda tabii iş büyür, çoğalır, işlerimizi daha kolay çözeriz. Ben bu anlamda Sayın Millî Eğitim Bakanımızla ilişkilerimiz, YÖK Başkanımızla ilişkilerimiz saygı ve sevgi temelli olduğu için tabii bunu çok önemsiyorum ama sevginin olmaması da bir eksiklik değildir, saygı olunca zaten kötü bir şey olmaz.

Şimdi, burada “Eskiden şu oluyordu, şimdi bu oluyor, o iyi miydi...” Eskiden kötü şeyler olmuş olabilir, bin kere de haklı olabilirsiniz ama eskiden kötü şeylerin olması bugün de onların karşılığında birtakım kötü şeylerin olması gerekliliğini doğurmaz. Yani biz bugün burada ne için bulunuyoruz? İyi oluşturmak, ortak akıl, ortak iyiyi oluşturmak için bulunuyoruz. Dolayısıyla bu konuda hemfikir olmamız gerekiyor.

Şimdi, akademik eğitim elit kesimin sorunu değildir, böyle bir şey yok. Bakın, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarıyız, bu ülke kimlerin çocuklarını milletvekili yaptı, bu ülke kimlerin çocuklarını başbakan yaptı, cumhurbaşkanı yaptı. Hepimiz, geldiğimiz ailelerimizden, onlardan daha ileri, daha ön durumdayız. Dolayısıyla “Akademik elit kesimin sorunudur, varlığıdır.” gibi bir şey doğru bir tanımlama değildir, bunu düzeltmek istiyorum.

Şimdi, kalite çok yaygın anlamına gelmemektedir. Yani 100 tane yayını olur, 1 tane projeden 10 tane yayını üretmiştir, 1 tanesini de profesörlük takdim eseri yapmıştır. Kalite yayını sayısı değil, yayımlanan yayımların içeriğiyle ilişkilidir. Sayın İsmet Uçma konuştu ve uçtu.

BAŞKAN – Nefes arasına çıktı, nefes alacak, gelecek.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bu anlamda, Afet İnan örneği güzel bir örnek ama içerdiği mesaj açısından talihli bir örnek değil. Evet, Afet İnan cumhuriyet tarihinde cumhuriyetin ilk tarihçisi, cumhuriyetin ilk sosyoloji profesörü, Türk Tarih Tezi’ni ortaya koyan kişi, 1955-1979 yılları arasında Türkiye Millî Komisyonunda Türk Tarih Kurumunun temsilcisi ve bugün 21’inci yüzyılda... Bakın, cumhuriyetin kuruluş yıllarından, o dönemde yapılan 16 yayından bahsediyoruz. Onun için İsmet Uçma’nın verdiği örnek, hem gururlandırdı Türkiye’nin çok önemli bir ismini örnek verdiği için ama veriş şekli doğru olmadığı için keşke burada olsaydı diyorum.

Şimdi, taşra üniversitelerini küçümsemek diye bir şey yok. Taşra üniversitelerini çok önemsiyorum, önemsedüğümüz için konuştuklarımız, işaret ettiklerimiz. Bir binanın kapısına “üniversite” yazmakla o binanın içi üniversite olmaz, bir binanın kapısına “fakülte” yazmakla orası fakülte olmaz. Üniversiteleri üniversite yapan, fakülteleri fakülte yapan, oradaki öğretim üyeleri, insan kaynağı, oradaki öğrenciler, yardımcı insan kaynağı; bütünü birleştğinde üniversite olabilir, bütünü birleştğinde fakülte olabilir. “Çok şükür her yere üniversite açıyoruz, orada da tıp fakültesi var.” demek iyi bir tanımlama değildir. Bakın, ben tıp fakültesinde okurken bir anatomi dersi aldık ki insan vücudunun her bir noktasını tek tek inceleyebilecek kadvraların olduğu bir süreçten geçtik ama bugün tıp fakültesi öğrencileri, insanı tedavi edecek tıp fakültesi öğrencileri kadvrasız eğitim görüyorsa demek ki bu şekilde bir tıp eğitiminden iyi hekim çıkmaz, geleceğimizi, kendimizi emanet edeceğimiz iyi hekimler çıkmaz. Amaç çok üniversite açmak değildir, amaç çok fakülte açmak değildir, amaç her yere tıp fakültesi açmak hiç değildir; amaç iyi eleman yetiştirmektir. Bu, ara eleman olabilir, üst eleman olabilir ama her ne yapıyorsak en iyisini yapmaktır. Üniversite ve fakülteler ihtiyaç, istihdam ve yeterlilik ölçütleriyle açılmalıdır. Yani sizin o elemana ihtiyacınız var mı? Artı, o elemana o eğitimi verecek kadrolarınız var mı? Bunları düşünüp açacaksınız. Bina var zaten, bir sürü bina var ama kapısına “üniversite” “fakülte” diyebilmeniz için bunlar olmazsa olmazlardır.

Şimdi, biraz önce bir arkadaşımız dedi ki: “Doktora en önemlisidir yani doktora doçentliğin ve profesörlüğün de üstündedir.” Değil. Doktora çok önemli bir basamaktır, bunu yüzde yüz kabul ediyorum ama doktoradan sonra da önemli basamaklar vardır. Bakın, ben tıp fakültesi mezunuyum ama Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde master yaptım, doktora da yapacağım. Ama ben şimdi kendimi Siyasal Bilgiler Fakültesindeki profesör hocayla eş göremem, kusura bakmayın yani doktorayı aldıktan sonra “Ben aynı zamanda siyaset bilimi profesörüyüm.” de diyemem. Üniversite öğretim üyesi kimliğimiz nedeniyle bizlere aslında direkt doktora giriş imkânı da var yani ben master yapmaksızın direkt Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde siyaset bilimi doktorası yapabiliirdim ama bakın, ALES sınavına girdim, mülakata girdim, masteri yaptım, doktora için yeni bir süreç var ve bunların her biri ayrı akademik basamaklardır, her bir basamak çok değerlidir Türkiye’nin geleceği olduğu için.

Yine, Sayın İsmet Uçma mı dedi, bilmiyorum, beni en çok seviyor gibi yaptı ama saygının olduğundan eminim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Gerçekten çok seviyorum, soyadımı değiştireceğim ama uçtuğumu söylemişsiniz.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Burada olmadığımız için... Hocam, değiştirebilirsiniz, siz de uygun bir soyadı bulursunuz.

BAŞKAN – Gaye Hanım, vakit çok ilerledi, bir arkadaşımız daha söz istiyor, öğle arası vereceğiz. Lütfen, kişiselleştirmeden...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Tamam Sayın Başkan.

Yayından bahsetmişken 21'inci yüzyılda neredeyiz? Vallahi “On beş yılda nereye geldik?” dedi bir arkadaşımız, bir bakın ama daha yakın zamanda Sayın Cumhurbaşkanı Boğaziçi Üniversitesine dedi ki: “Bu ne ya, böyle üniversite mi olur? Burada ne yapılıyor?” Demek ki on beş yılda yapılanları Sayın Cumhurbaşkanı da beğenmiyor. Bir arkadaşımız da dedi ki: “Teşhis doğru, tedavi de doğru; bunu yapalım.” Teşhis yanlış çünkü teşhisi koymak için... Teşhis araçları çok çeşitlidir. Örneğin, hastanın hemoglobinine bakarsınız, hemoglobini düşükse dersiniz ki: “Vay, anemisi var. Hemen bir anemi tedavisi yapayım.” Burada teşhis doğru değildir, evet, hastanın anemisi vardır ama hastanın kansızlığa neden olan gerçek nedeni nedir? Yani burada akademiyle ilgili bir teşhis yapmak istiyoruz, evet ama teşhis parametrelerimiz çok fazla. Biz tek bir parametre, tek bir istek, tek bir hedef üzerinden teşhise gidiyorsak eğer vallahi hekim kimliğimle diyorum ki: Hem teşhis yanlış hem tedavi yöntemi yanlış, hasta ölür, akademi ölür, üniversite ölür; buradan iyi bir sonuç çıkmaz. Bu söylediklerim saygı sınırları içerisinde.

Siz yoktunuz Sevgili Uçma, dedim ki: “Bizim burada olmazsa olmazımız saygı koşuludur.” Ama birbirimizi sevdiğimizde daha da güzeli oluyor çünkü sevgi iletişimi kolaylaştırıyor, saygı iletişim ortamını hazırlıyor. Buradaki amaç, hepimiz, ülkemiz için ortak iyi. Yoksa Gaye'nin iyisi, Sayın İsmet Uçma'nın iyisi, değerli teknik üniversite mezunu...

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Mustafa Ilıcalı...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Mustafa arkadaşımın, kusura bakmayın lütfen.

MUSTAFA ILICALI (Erzurum) – Benim eksliğim, iki yıldır kendimi tanıtamamışım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Yok, kusura bakmayın, benim eksliğim, öyle olur mu? Hepimiz zorlanıyoruz ortak iletişim kullanmada.

Burada amaç, Gaye'nin iyisi değil; burada amaç, ülkenin ortak iyisi ve ortak akademik bakış açıları.

Afet İnan çok güzel bir örnekti ama 16 yayın bazen 160 yayından daha değerlidir çünkü yayınların içeriğidir önemli olan, sayısı değildir Sayın Uçma.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Usluer.

Son olarak Sayın Bektaşoğlu'na bir söz veriyorum.

Buyurun Sayın Bektaşoğlu.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli konuklar; akademisyen değilim, sizleri keyifle, zevkle dinledim. Güzel bir camianın içindeyiz, değerli bir Başkanımız var, yüzü her zaman gülen bir Bakanımız; vallahi Allah adamı diyebileceğim bir YÖK Başkanımız var, güzel yüzlü, iyi huylu, herkesi dinleyebilen güzel bir Başkanımız var.

Efendim, tabii, bu yasanın en iyi şekilde ülkemize, üniversitelerimize yarar getirecek şekilde yasalaşmasını gönülden arzu ediyorum.

Sayın Müsteşarım, size de geçmiş olsun diyorum, önemli bir şey değil inşallah.

Bu yasa tabii, önemli, eğitim çok önemli. Yüce Yaratıcı insanlara ilk emrini okumak üzerine göndermiştir. Mutlaka üniversitelerimizin eksikliği vardır, eğitimimizin eksikliği vardır, zaman zaman bunları tartışıyoruz ama buradaki tartışmalar için her birinizi ayrı ayrı tebrik ediyorum, teşekkür ediyorum, gayet seviyeli, gayet de güzel gidiyor, inşallah devamı da böyle biter diye düşünüyorum.

Tabii, üniversitemiz eğitim ve öğretimin, bilginin en üst düzeye çıktığı ve bunun topluma, bulunduğu şehirle paylaşım yapıldığı öğretim kurumlarıdır. Ama bu konuda zaman zaman Anadolu'da sıkıntımız var. Ben Giresun Milletvekiliyim, Giresun Üniversitesi yeni kurulan bir üniversite ama üniversitemizin şu ana kadar dâhil olduğu konular üzerinde Giresun'da halkla paylaşabildiği pek şeye şahit olmadım, bunu çok önemsiyorum. Mesela, İstanbul'da bir olay olduğu zaman İstanbul Teknik Üniversitesi -teknik konuda- burada olduğu zaman Orta Doğu Teknik Üniversitesi görüş belirtiyor. İsterim ki ülkemizin çoğunda da bölgelerimizin çoğunda da bu tip üniversitemiz en iyi, en güzel şekilde olsun.

Şimdi, akademisyen değilim, bu konuyu pek bilmem, etmem ama tabii, öğretim görevlilerinin çok iyi olması lazım. Bu doçentlikle ilgili teknik arkadaşlarımız, öğretim görevlisi arkadaşlarımız bilgilerini söylediler. Burada eğer ortak akılla birlikte bu işi geçiştirebilirsek samimi söylüyorum, ileride hepimiz bundan fayda mülahaza ederiz. Bu ülke bizim, bu topraklar bizim, millî eğitim bizim camiamız, geleceğimiz millî eğitime bağlı.

Bakın, dün akşam Güney Afrikalı bir genci izledik, Mars'a şey gönderdi, bütün dünya izledi, enteresan bir şey, bu AR-GE çalışmalarının bulunduğu bir buluş, elektrikli araba vesaire gönderdi. Bizim de zaman zaman üniversitemizi birbiriyle yarıştırmamız lazım. Öğretim görevlilerine en iyi şekilde, en güzel şekilde yani buraya kim layıkça...

Şimdi, sözlü sınavlarda geçmişte şöyle bir şey oluyor -bunu İŞKUR'larda siyaseten söylemiyorum- İŞKUR'da sözlü sınavlarda "Annenin adı ne, babanın adı ne? Geç." İnşallah böyle bir düzenin olmasını sözlü sınavlarda istemem ama bazı teknik konularda da Sayın İlçali Hocamın dediği gibi, sözlü sınavlara da gereksinim olduğunu da tahmin ediyorum.

İngilizceyi, yabancı dili önemsiyorum. Zaman zaman ben dünyanın her tarafını gezdim, şöyle bir olayla karşılaştık, zannediyorum, Hindistan'da: Pasaport kuyruğuna girdik, önümde de doktor arkadaş var, doktor arkadaş "Nereden geldiniz, kaç gün kalacaksınız?" diye İngilizce soru soruldu. Tabii, basit bir şeydi bu, benim de anlayabileceğim bir soruydu. Doktor arkadaş buna cevap veremeyince -oradaki Türkçe biliyormuş, Türkiye'de çalışmış, bizim de Türk olduğumuzu biliyor- "Ya, adam doktor olmuş, bak, İngilizce bile bilmiyor." diye orada bir sitem etti. Tabii, yabancı dili çok önemsiyorum.

Biraz önce hocalarımızın dediği şekilde makalelerin falan çalışıldığını -hiç alakam olmamasına rağmen- kopya edildiğini ben de duydum. İnşallah bunun üzerine en iyi şekilde, en güzel şekilde gidilir. Eğitim hırsızlığı en büyük günahdır diye düşünüyorum. Buradaki bizim akademisyen arkadaşlarımızın da bilgilerinin sizlerde biraz bir şeyler uyandırdığını tahmin ediyorum, arzu ediyorum, onların da görüş ve düşünceleriyle ortak akılla birlikte bunu sağlayabilirsek ne mutlu bize diyorum.

Bir şeyler söylemek isterdim ama zaman çok gecikti, çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, ilave etmek istediğiniz hususlar varsa size bir söz vereyim.

Buyurun Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum Muhterem Başkanım.

Gerçekten, Komisyon üyelerimizin her birisinin birbirinden değerli görüşlerini aldık. Genel kanı da şudur: "Sözlü vardı ama sakıncaları da vardı, mükemmel değildi, kalkması iyi oldu." diyen de var "Öğretmenlik ölçerken mülakat mutlaka gerekli, sadece yazılı olanlara bakmak, teste bakmak yetmez." diyenler de var. Muhakkak ki bunların her birisinin haklılık yanı olabilir ama şunu söylemek isterim:

En çok istediğimiz nedir? Keyfilik olmasın, değil mi? Bu kanunda keyfilik olmasının yolu var mı? Var. Doktora öğretim üyesini kim atayacak? Rektör atayacak. Keyfi olarak atayabilir mi? Atayamaz. Niçin? İlgili birimlerin yönetim kurullarının görüşünü alacak. Şimdi, konuşulan kimse dedi ki: “Acaba sözlü mü alır?” Ama yargıya gittiğinde mutlaka bunu ispat etmesi lazım. O kurumun temsilcisi kimse çağırarak “Görüş verdiniz mi?” diyecek. Dolayısıyla rektör, almış olduğu görüşle hukuk çerçevesinde haklı bir gerekçeyle o görüşü boşa çıkaramazsa mutlaka ki yapmış olduğu atama hukuk tarafından iptal edilir.

Yine, yükseköğretim kurumları ilave kurullar koyabilir mi? Koyabilir. Ama keyfilik var mı? Yok. Ne yapacak? Yükseköğretim Kurulundan onay alacak? Yeter mi? Yetmez. Bu ilave şartları neye uygun yapacak? Bilimsel kaliteyi artırmak için yapacak. Yeter mi? Yetmez. Ne olacak? Objektif ve denetlenebilir nitelikte koşullar koyacak. Bunların denetlenebilir ve objektif olması yargıya gidecek. Doktora öğretim üyesi bölümünde her aşamada yargı denetimine tabi.

Geldik doçentlik bölümüne. Doçentlik bölümünde doçentlik jürisi oluşuyor, asıl ve yedek üyeler var. Hazırladıkları ayrıntılı ve gerekçeli kişisel raporlarını... Bakın, gerekçeli olacak, gerekçesiz olursa yargı bunu da iptal eder. “Gerekçesiz rapora dayanarak atama yapıldı.” diyerek yargıya tabidir. Dolayısıyla da bu raporlar değerlendirmeye esas alınır. Atama yapacaksınız... Üniversiteler Arası Kurul yeterli yayına, çalışmaya sahip olduğunda doçentlik unvanı verecek; dolayısıyla da raporu esas alacak, ondan sonra da kendisi karar verecek. Peki, bunlar nasıl belirlenecek keyfilik olmasın diye? Yönetmelikle. Adayların doçentlik olma şeyi, yayın ve çalışmalarına ilişkin esas ve usuller Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenecek. Burada da yine bir keyfilik yok, yargı denetimine tabi.

Yine, sayın vekilimiz “Yüksek doçentlik kadrosuna atamak için sözlüye alıyorsunuz ama sözlüde öyle sorular soruyorsunuz ki sözlüyü işlevsiz hâle getiriyorsunuz yani adamına göre, en zorundan sorabilirsiniz, en kolayından sorabilirsiniz.” demişti. Dolayısıyla orada kime güvenmek lazım? Rektöre güven, “Güvenmem.” Fakülte yönetim kurullarına güven, “Güvenmem.” Hâkime güven, “Güvenmem.” Yani bu da olmaz. Hukuk devletinde muhakkak ki bir güven olması lazım.

Yine doçent kadrosuna atanmak için objektif ve denetlenebilir nitelikte ek koşullar koyabilecek, Yüksek Öğretim Kurulunun onayını alacak ve sözlü sınav da isterse yapabilecek. Yine bu anda da var uygulamada; sınava giren diyorsa ki “Lütfen kayda alın.” kayda alınıyor, hoca diyorsa ki “Kayda alın.” o da kayda alınıyor. Dolayısıyla yargı denetimine esas olacak pekâlâ mülakatta yapılıyor mevcut durumda.

Yine doçentlik unvanına atamak için de 3 profesör tespit edilir. Her bir aday için ayrı ayrı olmak üzere -birden fazla aday varsa- rapor yazarlar ve tercihlerini bildirirler. Rektör atayacak ama raporları göz önünde tutacak. Eğer tutmazsa bu da yargıyla iptal edilir.

Yine burada var, bir hocam “Mevcut yardımcı doçentler ne olacak?” dedi. Geçici 24’üncü madde, hiçbir işleme gerek kalmaksızın doğrudan öğretim üyesi kadrolarına atanmış olurlar.

Biz 80 milyon bir aileyiz. Bazen biz “Millî Eğitim ailesi” deriz, 26 milyonuz ama 80 milyon da bir aileyiz. Dolayısıyla Hakkâri’deki birisinin ayağına çöp de batsa bizim inan, vicdanımızın, gönlümüzün kanaması lazım; Edirne’de de öyle, Sinop’ta da öyle, Mersin’de de öyle. Dolayısıyla bu 80 milyonu bir kardeş görürsek, farklılıklarımızı zenginlik bilirse inşallah daha iyi noktaya gideceğiz.

On beş yılda ne duruma geldi? Genel okullaşma oranı yüzde 62’ydi, şimdi yüzde 82’nin üzerindedir. 15 yaş üzeri 2002’de okuryazar oranı yüzde 85’ti yani yüzde 15’i okuryazar değildi, şimdi yüzde 95’e çıktı. İstiyoruz ki biraz daha dedelerimiz, annelerimiz yani 80 yaşın üzerindeki gibi düşünüyoruz, okuma yazma bilmeyenler de varsa yeni bir okullaşma, yeni bir okuma programı başlattık Allah nasip ederse ki bunu yüzde 95 değil, yüzde 100’e tamamlayalım diyerek.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Bakanım, vekilimiz beni uyardı, ben “Giresun” demiştim, siz “Sinop” dediniz herhâlde. Sinop Üniversitesinin günahını almayayım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok efendim, ben sadece doğu ile batı, kuzey ile güney, her yerdeki vatandaşlarımızın derdi, sıkıntısı birdir diye.

Yine, okullaşma oranı, liselerde okullaşma oranı erkekler için yüzde 82, kızlar için yüzde 82. Ama daha önceden ne kadardı? 14’lerden geldik buralara. “14’lerden nereye geldik?” dersiniz şimdi yüzde 42 genel ama kızların okullaşma oranı yüzde 44, erkeklerin okullaşma oranı yüzde 40. E, nereye geldik?

Son olarak da şunu söylüyorum: Yani farklı açılardan bakılarak daha iyi olabilir miyiz? Muhakkak daha iyi olabilir. Bütün bu çalışmalarımızın gayesi, Türkiye’nin geleceğini daha iyi yapmaktır. Ama 2002 yılında, lütfen, bakın, Türkiye’nin millî geliri 236 milyar dolar, İsveç’in millî geliri 264 milyar dolar, Hollanda’nın millî geliri 467 milyar dolar. Türkiye 2002 yılında İsveç’in de gerisinde, Hollanda’nın da gerisinde. Bugüne bakın, 2016’ya lütfen, bilimsel, IMF’nin, Dünya Bankasının, OECD’nin, UNDP’nin (Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı) hangisine bakarsanız bakın, İsveç’in bugün 511 milyar dolar millî geliri var, Hollanda’nın 761 milyar dolar millî geliri var, Türkiye’nin 863 milyar dolar geliri var. 2002’de bu ülkelerin gerisinde olup da şimdi bu ülkelerin önüne geçiren şey bizim eğitim sistemimizdir. Bunu söylediğimde kardeşlerim diyor ki: “Ya, şimdiki eğitim on yıl sonra olacak.” Doğru ona katılıyorum, Türkiye’deki eğitim her dönemden çok daha iyi olmuştur, bunu çok net söyleyeyim.

Nobel Ödüllü Aziz Sancar “Nobel Ödülü kazanmamda çok kimsenin payı oldu ama en büyük pay –nereden dedi- ilkokul, ortaokul, liseyi ben Mardin Savur’da okudum.” dedi. Yani tıp fakültesini de İstanbul’da okudu ama bu temel olmasa Amerika’ya, nereye giderse gitsin, üzerine başka bir şey konulamazdı. Dolayısıyla Türkiye’deki eğitimi Allah için, böyle bir kalemde çizmek doğru değildir.

Yine, bir başka husus da Oktay Sinanoğlu, mekânı cennet olsun. “Bir dil öğrenmek bir insandır ama kendi dilinizi bilmezseniz eksi yüz insansınız.” diyor. Dolayısıyla biz önce kendi dilimizi öğreteceğiz, hakkıyla bilecek, ondan sonra da yine -Kamil Hocam da söyledi- okuduğunu anlatsın, anladığını da ifade edebilsin. Kendi bulunduğu alanda dünya nereye gidiyor? Bakın, dün denildiği gibi, Mars’a füze gönderildi. Hatta füze gönderen, geri, tekrar Türkiye’ye döndü. O gönderilen füzelerden geri, tekrar dünyaya döndü, bu en önemlisiydi. Dolayısıyla da gelişmeleri de bilsin, takip etsin ki Türkiye’nin de yarın nereye gittiğini görsün, gereksiz çalışma yapmasın yani bilineni ortaya koymasın, Amerika’yı yeniden keşfetmesin gibi. Dolayısıyla daha iyi olsun diye düşünüyoruz. Ben inanıyorum ki bu mevcut sistemde birbirimize güvenirse çok daha iyi, yüksek bir öğretim sistemini hayata geçireceğiz diyorum.

Son olarak da planlama... Üniversiteli, diplomalı işsizler oluşturabilir miyiz? Gerçekten böyle bir sıkıntı var, bunu biliyoruz, hayatta da görüyoruz. Bunun için de Yükseköğretim Eğitim Programları Danışma Kurulunu yasayla kabul ettik. Allah nasip ederse, bundan sonra hangi fakülteler açılacak, hangi bölümler açılacak ve her birinin ne kadar kontenjanı olması lazım, sektörden de, sivil toplumdan da yani birliklerden, esnaf odalarından alarak yapacağız ki...

Türkiye’nin yarını bugünden daha iyi olacaktır diyorum, ben her birinize vermiş olduğunuz katkı için sonsuz teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Uçma.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Sayın Bakanım, Sayın Müsteşarım, Sayın YÖK Başkanım; siz arzu ederseniz yapar arkadaşlar diye düşünüyorum, özel öğretimde görev yapan öğretmenlerimiz, benden, Millî Eğitimdeki diğer öğretmenler gibi yeşil pasaporta kavuşma talebinde bulunuyorlar sık sık. Ben arz ediyorum efendim, gereğini de yapacağımıza inanıyorum.

Teşekkür ederim, sağ olun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Özlük hakları, en azından devletteki öğretmen kadar maaş baremi getirilsin.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ceyhun Hocama teşekkür ediyorum, “Devlet okullarındaki öğretmenler kadar özlük hakları iyi olsun.” dedi. Dolayısıyla devlet okullarında gerçekten iyi bir şeydir, bu da devleti... 1 milyon öğretmen personelimiz var, bu 1 milyon personelimizi çok iyi bir yere getirdiğimizi gösterir.

Ben sonsuz teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, tasarının tümü üzerindeki görüşmeleri tamamladık. Gerek bugün vermiş olduğunuz katkılardan dolayı gerek YÖK’te yapmış olduğumuz toplantıda vermiş olduğunuz katkılardan dolayı hepinize teşekkür ederim. Zaten teklifin ilk şekli ile son şeklinin de... YÖK’te yaptığımız toplantıdaki değerlendirmeler, orada ortaya çıkan ortak akıl bu teklife büyük oranda bizim açımızdan yansıdı, belki muhalefet tarafından belli oranda yansıdığını görüyoruz. Muhalefet vekillerimiz de bu konuda teşekkürlerini iletiler. Ben tekrar vermiş olduğunuz bu katkılardan dolayı, Sayın Bakanıma vermiş olduğu katkılardan dolayı teşekkür ediyorum.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Saat 15.00’te toplanmak üzere toplantıya ara veriyorum.

Kapanma Saati: 13.35

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.03

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Burhanettin UYSAL (Karabük)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Mehmet Akif YILMAZ (Kocaeli)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, oturumu açıyorum.

1'inci maddeyi okutuyorum:

**BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçent” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen var mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Önergemiz var.

BAŞKAN – Mahmut Bey söz istiyor, ona önce bir söz verelim.

Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, şimdi, bu yardımcı doçentliğin kaldırıldığı yanılısamı doğru değil. Ne zaman gündeme geldi, önce ondan bahsetmek isterim.

Biliyorsunuz, AKP Genel Başkanı Sayın Erdoğan, 26 Temmuz 2017 tarihinde gerçekleştirdiği İslam Dünyası Yükseköğretim Alanının Oluşturulması Toplantısı'nın açılış konuşmasında, cümlelerini söylüyorum: “Ülkemdeki rektörlerimizden ricam var. YÖK Başkanımızla da bunu konuşuyorum. Allah aşkına, şu yardımcı doçentlik olayı nedir? Şunu bir gözden geçirin. Yardımcı doçentlikle ön kesiyoruz. Dünyanın kaç yerinde acaba yardımcı doçentlik var? Ben, araştırdığım yerlerde doğrusu böyle bir mekanizma pek görmüyorum. Bunu, birileri, birilerini oyalamak için yapmışlar. Bu gerçekten ilmiye sınıfına bir paravan, engel oluşturuyor, bunu aşmamız lazım ve aşacağımıza inanıyorum.” Bunu dediği toplantıyla başladı.

Sayın Başkan, şimdi getirilen düzenlemeyle yardımcı doçentliğin kaldırılmadığını sabahleyin de konuşmamda ifade ettim. Bizim daha önce var olan akademik yükselmedeki üçlü hiyerarşik yapı öğretim üyeliğinde korunuyor. Daha önce yardımcı doçenti, doçenti ve profesördü; şimdi yardımcı doçenti doktor öğretim üyesi yapıyoruz yani üçlü olan mekanizma korunuyor. Sonuçta bir değişiklik yok ve Sayın Cumhurbaşkanının konuşmasında söylediği gibi birilerinin önü kesiliyor, engelleniyor, paravan oluyorsa, o zaman yapılması gereken şeyin, savunulması gereken şeyin şu olması lazımdı: Üçlü hiyerarşik yapının çoğu yerde olduğu gibi ikili hiyerarşik yapıya yani doçentlik ve profesörlüğe döndürülmesi gerekiyordu.

Değerli arkadaşlar, bir de şuna dikkatinizi çekmek istiyorum, bu konuyu ne zaman konuşuyoruz? OHAL'in yürütüldüğü, OHAL'in işletildiği bir dönemde konuşuyoruz.

Peki, OHAL döneminde üniversitelerde ne yapılmış? Kısaca sizinle paylaşmak isterim. OHAL'in ilanıyla beraber, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının Türkiye'deki üniversitelerde görev yapan, 1.577 fakülte dekanı yani tüm dekanların bir kez istifası istendi Sayın Başkanım.

İkincisi, darbe girişiminin hemen ardından, üniversitede 4.225 akademisyen, 1.117'si ise idari personel olmak üzere, 1.342 kişi hızla görevinden uzaklaştırıldı. İhraç edilen akademisyenlerin pasaportlarına el konuldu, özellikle imzacı olan yabancı uyruklu akademisyenlerin çalışma izinleri hukuksuz bir şekilde iptal edildi. Vakıf üniversiteleri kapatılarak bu kurumlarda çalışan 2.808'i öğretim elemanı olmak üzere yaklaşık 6 bin kişi bir gecede işsiz kaldı. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye'deki üniversitelerde görev yapan -biraz önce söyledim- 1.577 dekanı bir gecede istifa ettirdi.

18 Ekim 2016 tarihinde, 2016-2017 akademik yılı açılışı sarayda, Beştepe'de yapıldı, orada rektörler cüppeleriyle Sayın Cumhurbaşkanının önünde ayağa kalktılar.

Disiplin Yönetmeliği'ne yeni suçlar ihdas edildi, 12 Eylülden daha da ağırlaşan maddeler konuldu. YÖK'e, rektöre istediği kişiyi herhangi bir soruşturma olmaksızın atama yetkisi verildi 667 no.lu KHK'yle. Disiplin soruşturmalarındaki süreler kısaltıldı 669 no.lu KHK'yle. ÖYP'li araştırma görevlilerinin kadrosu üniversitelerde güvencesizliğin cisimleşmiş olan hâli 50/(d) kadrosuna dönüştürüldü yine 674 sayılı KHK'yle. Görevden uzaklaştırılan uygulamadaki üç aylık süre sınırı kaldırıldı 675 no.lu KHK'yle. Rektörlük seçimleri kaldırılarak rektörlerin doğrudan Cumhurbaşkanı tarafından atanması sağlandı 676 no.lu KHK'yle. 683 sayılı KHK'yle, hakkında terör örgütü irtibatı olduğu iddiasıyla adli soruşturma ya da kovuşturma yürütülen doçent adaylarının doçentlik başvurusu yargı süreciyle durduruldu.

Darbe girişiminin hemen ardından üniversiteden 5 bine yakın akademisyen ihraç edildi. 15 vakıf üniversitesi kapatılarak -biraz önce söyledim- 6 bin çalışanı işsiz bırakıldı.

Kurulan Yükseköğretim Kalite Kuruluyla üniversitelerin şirketleşmesi, öğrencilerin müşterileştirilmesi, akademik ve idari personelin işçileştirilmesi hızlandırıldı.

Meslek liselerindeki dönüşüme paralel biçimde gençlerin işçileştirilmesini hızlandırmak amacıyla yükseköğretim alanının ikinci YÖK'ü Meslek Yüksekokulları Koordinasyon Kurulu kuruldu.

Organize sanayi bölgelerinde, organize sanayi bölgesi veya devlet üniversiteleri tarafından kurulan meslek yüksekokullarında öğrenim gören her bir öğrencinin işçileştirilmesi için, "eğitim desteği" adı altında kaynak aktarılmasının önu açıldı.

BAŞKAN – Sayın Toğrul, baki, 1'inci maddeyle ilgili konuşuyoruz, bu konuştuklarımızın maddeyle hiçbir alakası yok.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ama baki, yardımcı doçent...

BAŞKAN – Baki, öğleden önce üç saat, tam üç saat herkes burada konuştu, herkes bu yasa teklifiyle ilgili görüşünü açıkladı, siz de açıkladınız. Eğer böyle her aklımıza geleni konuşursak bizim saatlerce, günlerce oturmamız lazım.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan, her aklıma geleni söylemiyorum. Böyle bir düzenlemenin ne zaman gündeme getirildiğini anlamaya çalışıyorum.

BAŞKAN – Ama baki, onu genelinde söyleyebilirsiniz, bunun 1'inci maddeyle bir alakası yok Sayın Toğrul.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Biraz önce söylediklerimin yani...

BAŞKAN - İç Tüzük gereği, Genel Kurulda da bu aynı şekilde var "Hatip maddeyle ilgili konuşmaya çağılır." diyor.

Ben, şimdi, sizi bu maddeyle ilgili konuşmaya çağırıyorum.

Siz maddeyle ilgili söyleyeceklerinizi sözünüzün başında söylediniz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Peki.

Dolayısıyla başında da söylemiştim Sayın Başkan, üçlü hiyerarşik yapı korunuyor. Burada, Sayın Cumhurbaşkanının kastettiği düzenleme yapılmıyor. Aslında, bir yerde bir aldatma -yanlış kelime de kullanmak istemem ama- bir aldatılma durumu, bir yanlısama durumu söz konusudur. Dolayısıyla bu maddeyle ilgili... Yani öğretim üyeliğinin üçlü hiyerarşik yapısı korunması isteniyorsa yardımcı doçentliğin olduğu gibi kalması gerekir. Eğer gerçekten kaldırılmak isteniyorsa da ikili hiyerarşik yapı olan doçent ve profesörlüğün korunması, yardımcı doçentlik ve benzeri aşamaların tamamen kaldırılmasını talep ediyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Sağ olun.

Sibel Hanım, buyurun.

Lütfen maddeyle ilgili olursa...

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Ben, Komisyon üyesi olmamakla birlikte bir akademisyen olarak çalışmayla ilgili görüşlerimi paylaşmak üzere katkı sunacağım.

Sabah Avrupa Birliği Bakanlığında bir toplantı olduğu için geç geldim ve geneli üzerindeki görüşlerimi sunamadım. İzin verirseniz, maddeyle ilgili beş dakika içerisinde görüşlerimi paylaşmak istiyorum.

Burada, özellikle yardımcı doçentlik kadrosunda, burada yasa gereği gözüken bir isim değişikliği gözüküyor ve burada en önemli nokta koşullarla ilgili, özellikle yabancı dil koşulunun kaldırılması ve aynı zamanda da üniversitelere ek koşul koyma noktasında da yetkiler verilmesi. Bu da bir tezatlık yaratıyor, şöyle ki: Yardımcı doçentlik kadrosundaki bir hoca için ya da akademisyen için bakarken dil başta olmak üzere birçok koşul kaldırılırken şimdi üniversiteler farklı koşullar koyacak, dil de dâhil birçok ek koşul koyabilecek ya da yayınlarla ilgili ek koşullar koyacak. Burada üniversiteler arasında bir makas oluşacak, bir bloklaşma olacak, nitelik anlamında akademisyenler arasında bir fark oluşacak. Ben, bu konuyu iletmek istiyorum.

Burada, en azından asgari ek koşullar noktasında bir sınırlama yapılabilir. YÖK'ün özellikle son dönemde yapmış olduğu kalite ve nitelik anlamındaki çalışmaları için bir tezatlık olarak gözüküyor. Sayın Cumhurbaşkanının bir konuşmasında bunu dile getirmesi ve akabinde hızlıca bir yasa teklifi hazırlanması çok sağlıklı olmamıştır. Zaten yükseköğretimdeki nitelik sorunları çok fazla, üniversiteler arasındaki makas çok fazla açık, özellikle Anadolu'daki üniversiteler açısından. Bunun biraz daha dikkatli bir düzenlemeyle gündeme getirilmesi...

Sanırım, bir 103 TL'lik maaşlarda bir düzenlemeye gidilecek. Bu da biraz sakıncalı bir durum gibi gözüküyor. Bunun bir açıklaması var tabii ki ama genel anlamda akademisyenlerin -az evvel de konuştuk- performans kriterleri noktasında daha kapsamlı bir düzenlemeye ihtiyaç var, yayın, ders yükü, çalışmaları, performansı, kalite artırımı noktasında da daha nitelikli ve kapsamlı bir çalışmanın yapılması gerekiyordu.

Doçentlik konusunda da yine sözlü sınav ve jüri sisteminde mevcut sistemdeki sıkıntıları giderecek ve gerçekten akademik anlamda niteliği artıracak bir düzenleme olarak görülüyor. Bu konunun da evet, üniversitelerde özellikle seçim sürecinde üniversiteye de bu yetkinin verilmesi... Muhtemelen sabah da görüşülmüştür, tekrar etmek istemiyorum ama liyakat sistemi çok önemli. O nitelikte, gerçekten liyakate dayalı bir seçim sürecini yapacak üniversite yönetim kadroları maalesef yok. Rektörlük seçimlerinin nasıl olduğunu, nasıl atandığını hepimiz biliyoruz. Biz, bu sorunu çözmeden tekrar rektörlere ve üniversite yönetim kurullarının, objektif kriterler verilemeden bir seçim süreci ve doçentlik gibi çok önemli bir kadroya karar vermelerini de yine sakıncalı olarak ben görüyorum. Bu konuda daha kapsamlı, daha çözüm odaklı; performansa dayalı bir sistemin... Çünkü, maalesef liyakat sistemini ve adalet sistemini yerleştiremediğimiz için ve üniversitelerde böyle de bir kültür oluştuğu için -çok üzülerek söylüyorum- tanıdık, yandaş ya da o niteliğe, performansa sahip olmayan atamalarla karşı karşıya kalıyoruz. Bunlara dikkat etmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Dil sorunu, doçentlikte dil puanının düşürülmesi gerçekten çok üzüntü verici. Asgari olarak belirlenen puan çok düşük. Bizim temel olarak -bu Komisyonun çalışmalarında sık sık dile getiriyorum- bir yabancı dil sorunuz var. Bunun gerekçesi belki belli alanlarda dil şartı olmadan doçentliğini alması gereken bölümler, akademisyenler olabilir ama genel anlamda, okul öncesinden başlayan, dil öğretimi konusunda daha fazla gerek YÖK'ün gerek Millî Eğitim Bakanlığının çalışma yapması gerektiğini düşünüyorum.

Zamanı ve kapsamı çok aşmak istemiyorum çünkü 1'inci madde üzerindeki görüşlerimi belirtmek için söz aldım.

Söz verdiğiniz için teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özdemir.

Madde üzerinde bir önerge vardır, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 1'inci maddesinin aşağıdaki gibi değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Ceyhun İrgil

Giresun

İzmir

Bursa

Gaye Usluer

Eskişehir

“27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçent” ibaresi “akademik öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Sayın İrgil, konuşacak mısınız, gerekçeyi mi okutayım?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sadece bir şey söyleyeyim, gerekçeyle de zaten aynı miktarda söyleyeceğim, çok zaman almak istemiyorum çünkü çok fazla madde var.

Bunu daha önce YÖK toplantısında da söylemiştik. Aslında bu tamamı için bir öneri. Bilim doktoru ile tıp doktorunun karışmasına yol açacağı için bu isim -bu isim benzerliğinin de başka sıkıntılara yol açabileceğini daha önce de konuştuk- eğer uygun görüyorsanız, çok da büyük bir sorun olmayacaksa aynı zamanda akademik hayatın da başlangıcına vurgu yaptığı için “akademik öğretim üyesi” olarak dönüştürülmesi sanki mantıklı görünüyor ya da uygun görünüyor ama tabii yine takdir Komisyonun.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (l), (m) ve (n) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (o) ve (p) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

“l) Öğretim Elemanları: Yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim üyeleri, öğretim görevlileri ve araştırma görevlileridir.

m) Öğretim Üyeleri: Yükseköğretim kurumlarında görevli profesör, doçent ve doktor öğretim üyeleridir.

(1) Profesör: En yüksek düzeydeki akademik unvana sahip kişidir.

(2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen doçentlik akademik unvanına sahip kişidir.

(3) Doktor Öğretim Üyesi: Doktora çalışmalarını başarı ile tamamlamış, tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlik kazanmış olan, akademik unvana sahip kişidir.

n) Öğretim Görevlisi: Yükseköğretim kurumlarında okutulan dersleri vermek, uygulama yapmak veya yaptırmakla yükümlü olan öğretim elemanıdır.”

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen var mı?

Madde üzerinde iki adet önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 2'nci maddesi ile 4/11/1981 tarihli Kanun'un değiştirilen 3'üncü maddesinin (1)'inci fıkrasının (m) bendinin 2'nci alt bendinin aşağıdaki gibi değiştirilmesi arz ve teklif ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Ceyhun İrgil

Giresun

İzmir

Bursa

(2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen veya denkliği kabul edilen doçentlik akademik unvanına sahip kişidir.

BAŞKAN – Bu konuda gerekçenin dışında bir şey söyleyecek misiniz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Evet, şunun için: Belki anlaşılmamış olabilir bu.

Yine, bu, teknik bir düzeltme, öneri. Burada belki aceleye geldi, ondan unutuldu, burada yurt dışında doçentlik alan veya yurt dışından doçentlik başvurusu veya dışarıdan doçentlik başvurusu yapanlar olabilir. Bu nedenle, buraya sadece “denkliği kabul edilen” diye de bir ilave yaptık çünkü denkliği olmazsa ne olacak yani o konuda bir açık var.

BAŞKAN – YÖK Başkan Vekilimiz burada bir açıklama yapsın o konuda, buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Şu anda zaten yurt dışında alınmış doçentlik unvanlarının denkliği Üniversitelerarası Kurul tarafından verilmektedir. Dolayısıyla böyle bir ibarenin eklenmesine ihtiyaç olduğunu düşünmüyoruz efendim çünkü zaten doçentlik unvanı veriliyor, denklik... Uygulamada zaten bir eksiklik yok efendim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam yani o konuda bir ısrarım yok. Sadece yasada bir değişiklik yapıldığı için tanımlama açısından önermiştik, tamam, bir sorun yok.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

İkinci önergeyi okutuyorum.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 2'nci maddesiyle 4/11/1981 sayılı Kanun'un değiştirilen 3'üncü maddesinin birinci fıkrasının (m) bendinin 3'üncü alt bendinin "kazanmış olan" ifadesinden sonra "ilk kademedeki" ifadesinin eklenmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Bülent Yener Bektaşoğlu

Bursa

İzmir

Giresun

Gaye Usluer

Eskişehir

BAŞKAN – Önerge dışında bir açıklamanız olacak mı Sayın İrgil?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Kısacık şöyle: Ben zaten hiçbir siyasi mülahazada bulunmayacağım sadece teknik olarak... Yani bizim düşündüğümüz ama sizinle tartışmaya daha önce açamadığımız için, ancak önerge olarak getirebildiğimiz için burada anlatmak durumundayım.

Burada "ilk kademedeki unvan sahibi"yi eklemek istedik daha iyi tanımlanması ve vurgu yapılması açısından. Bir de orada "kazanılmış olan"dan sonra bir virgül var, onu düzeltmek lazım. Türkçe açısından oradaki virgül yanlış, ona vurgu yapmak istedim.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – O toptan her şeyi reddediyor, zaten bir şey sormaya gerek yok. Gerekçesini söylesin.

BAŞKAN – Ceyhun Bey, biliyorsunuz, Komisyonun bir redaksiyon yetkisi olacak. Bu virgül, evet yanlış konulmuş, onu sonra düzelterekler.

Madde üzerindeki ikinci önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

2'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- 2547 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafında yer alan ”, Genelkurmay Başkanlığının Silahlı Kuvvetlerden dört yıl için seçeceği bir profesör” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiş, (b) fıkrasının (6) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurul bünyesinde Yönetim Kurulu kurulur. Yönetim Kurulu, Üniversitelerarası Kurul Başkanı ile fen-mühendislik, sağlık ve sosyal bilimler alanlarından üçer üye ve güzel sanatlar alanından bir üye olmak üzere toplam on bir üyeden oluşur. Üyeler, farklı yükseköğretim kurumlarında görev yapan profesör öğretim üyeleri arasından Üniversitelerarası Kurul tarafından bir yıl için seçilir. Süresi dolan üye yeniden seçilebilir. Üniversitelerarası Kurul Yükseköğretim Kuruluna üye seçmek dışındaki görevlerini Yönetim Kuruluna devredebilir. Yönetim Kurulu ayda en az bir defa toplanır. Yönetim Kurulu üyelerine, Yükseköğretim Genel Kurulu üyelerine ödenen tutarda huzur hakkı aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenir.

“(6) Doçentlik başvurularında ilgili bilim veya sanat alanında jüriler oluşturularak adayların yayın ve çalışmalarını Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen esas ve usuller kapsamında değerlendirip, yeterli yayın ve çalışmaya sahip olan adaylara doçentlik unvanı vermek,”

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen var mı?

Sayın Toğrul, buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Başkan, bu tasarı getirilirken en önemli argümanlarından bir tanesi merkezi görevlerin yerellere dağıtıldığı iddiası. Bu maddeyle merkezîyetçiliğin artırıldığı düşünülüyor çünkü Üniversitelerarası Kurulun katılımcılığı azaltılarak 11 üyeden oluşan bir yönetim kurulu oluşturuluyor ve neredeyse üniversitelerin kaderiyle ilgili en önemli çalışmaları bu yönetim kurulü yapacak. Bu kadar üniversite sayısının arttığı... Bu üniversite sayısının artmasıyla gerekçelendiriliyor ama gerçekten üniversiteler kendi kurullarını oluştururlarsa Üniversitelerarası Kurula daha az iş düşecek, bu 11 kişilik yönetim kurulunun kurulması, dediğim gibi, tüm gücün, diğer üniversitelerin katılımı alınmadan, fikirleri alınmadan karar alınmasına yol açar ki bu da doğru değil diye düşünüyorum. O açıdan...

Zaten şunun önünü açabiliriz: Üniversitelerarası Kurul kendi içerisinde ilgili alanlarda komisyonlar kurabiliyor. Dolayısıyla böyle bir yönetim kuruluyla katılımcılığın önüne geçilmesini doğru buluyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Madde üzerinde başka söz isteyen yok.

Önergeler var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 3'üncü maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 11'inci maddesinin (a) fıkrasının ikinci paragrafından sonra gelmek üzere eklenen paragrafın ikinci cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhan İrgil

Mustafa Ali Balbay

Bülent Yener Bektaşoğlu

Bursa

İzmir

Giresun

Gaye Usluer

Eskişehir

“Yönetim Kurulu Üniversitelerarası Kurul Başkanı ile fen-mühendislik, sağlık, sosyal bilimler ve güzel sanatlar alanından üçer üye olmak üzere on üç üyeden oluşur.”

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi, bu Üniversitelerarası Kurul bir yönetim kurulu oluşturuyor. Bu mantıklı bir öneri çünkü daha dinamizm kazanacak. Öbürü zaten fiilen iki üç ayda bir toplanıyordu ve çok ağırdı yani şövalyeydi ama çok ağırdı, bize bir Yeniçeri hareketi lazım, daha hızlı, seri hareket eden bir şey lazım. O yüzden, daha fonksiyonel olması açısından bu yönetim kurulu mantıklı fakat bu yönetim kurulunda hani neden, sosyal, sağlık ve fen 3’er tane de güzel sanatlar... Hem bir adaletsizlik, haksızlık açısından hem de mantıklı olabileceği düşüncesiyle, hepsine eşitlik olsun diye 3’er üyeyle 11’den 13’e çıkarılmasını öneriyoruz.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Ceyhun Bey, bu tamamen üniversitelerin bölüm sayısı göz önünde tutularak yapılmıştır. Yani sanat, sosyal bilimler ve...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Biliyorum Hocam da şöyle: Anladım ağırlığınızı ama o zaman herhâlde sosyal bilimlerin 4, sağlığın 2 falan, daha da oran değişebilirdi. Burada amaç şu: Yani güzel sanatlarla ilgili insanların biraz daha kurullara yararı olur.

BAŞKAN – Sayın YÖK Başkan Vekilimiz isterseniz bu konuda Komisyonumuzu bir aydınlatın, buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, Üniversitelerarası Kurulumuzun Genel Sekreteri Haldun Bey de burada, belki onun da söyleyeceği şeyler vardır. Ben kısaca şunu söyleyeyim: Bildiğim kadarıyla, doçentlik sınav komisyonlarında da sayısal olarak güzel sanatlardan nispi olarak daha az sayıda hocamızın bulunması sebebiyle 15 kişilik heyetlerde 1 kişiyle temsil ediliyor. O dikkate alınarak bu herhâlde yapılmış diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Sizin açıklamanızdan yani icra organı bu şekilde uygun görüyorsunuz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bizim ülkemizde üniversite yönetim kuruluna girecek 3 tane güzel sanatlar hocası yok mu ya?

BAŞKAN – Vardır muhakkak ama sayı o zaman çok çoğalıyor, başka şeyler...

Bu önergeye Hükümet katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

İkinci önergeyi okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 3’üncü maddesiyle 2547 sayılı Kanun’un değiştirilen 11’inci maddesinin (b) fıkrasının (6) numaralı bendinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Bülent Yener Bektaşoğlu

Bursa

İzmir

Giresun

“(6) Doçentlik başvurularında ilgili bilim veya sanat alanında jüriler oluşturularak adayların yayın çalışmalarını Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen objektif ve denetlenebilir esas ve usuller kapsamında değerlendirip, yeterli yayın ve çalışmaya sahip olan adaylara doçentlik unvanı vermek.”

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Bir dakika...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bizimkini hep açık tutun bence ve hepsinde ben...

BAŞKAN – İşte, 4'ten fazla açamıyorum, onun için sıkıntı oluyor.

Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi, biraz önce İsmet Uçma ağabey, değerli Komisyon üyesi arkadaşımız dedi ki: “Bu muhalefette teşhis tamam, tespit tamam ama tedavi yok, öneri yok.” Muhalefet çalışmış, gelmiş, somut, teknik önerilerde bulunuyor. Hiçbir siyasi münazara yok. Mantıklı gerekçesini de izah ediyoruz. Hiç olmazsa reddederken hani biraz önce Mustafa Hoca'nın yaptığı gibi en azından kamuoyunu tatmin edecek, Komisyon raporlarını okuyan insanları... Hani gerekçenizi söyleyin. Örneğin şuradakine ben hangi gerekçeyle itiraz edeceğinize şimdiden merak ediyorum. İşte size somut öneri de getiriyoruz, diyorsunuz ki: “Muhalefet hiçbir öneride bulunmuyor.” Sadece öneride bulunuyorum, hiçbir eleştirim yok.

Biraz önce Sayın Bakan konuşmasında ısrarla üç ya da dört defa vurgu yaptı, “objektif ve denetlenebilir” diye vurgu yaptı. Nitekim gerekçenizde de var ama kanun maddesinde yok. Kanun maddesine konması niçin önemli? Yargı yolunun açılması açısından önemli. O yüzden ben, Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen objektif ve denetlenebilir esas ve usullerin mantıklı olduğunu yani iyi bir teknik öneri olduğunu düşünüyorum ve yargı yolunun açılması açısından da kabul edeceğinizi umuyorum ve reddediyorsanız da hangi gerekçe ve mantıkla reddettiğinizi de öğrenmek istiyorum.

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Çoğunluk, oy çokluğu gerekçesi.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sadece çoğunluk nedeniyle ret değil yani mantığını öğrenmek istiyorum. Çünkü Bakan da biraz önce vurgu yaptı. Sadece unutulmuş bu.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İrgil.

Safa Bey, bu konuda sizin bir açıklamanız olacak mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – “Zaten objektifiz.” diyorsunuz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Burada “Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslar” deniyor. Burada zaten belirlenecek usul ve esaslar objektif ve denetlenebilir olacak. Kaldı ki diğer maddelerin içerisinde atama kısmında da doktor öğretim üyesi kısmında da o kriterler zikrediliyor.

Takdirlerinize sunuyorum efendim.

BAŞKAN – Yani burada, bu maddede zikretmeye gerek var mı? Ben de diğer maddelerde görüyorum, aynı şekilde var zaten.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Gerek olmadığını düşünüyoruz.

BAŞKAN – Peki.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir tane numune olarak kabul ederseniz onu çerçevelettirip odama asacağım.

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) - Ceyhun Hocam, zaten her şey objektif.

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) - Akademik öğretim üyesi... Getirdiğiniz her şeyi doğru ve mantıklı olduğunu kabul etmemizi...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir tanesi olsun dedim zaten ben. Hiçbirini zaten kabul etmiyorsunuz.

BAŞKAN – Olur olur, bir tane olur belki Ceyhun Bey.

Peki, diğer önergeyi okutuyorum arkadaşlar.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 3'üncü maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 11'inci maddesinin (b) fıkrasının (6) numaralı bendinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Bülent Yener Bektaşoğlu

Bursa

İzmir

Giresun

“(6) Doçentlik başvurularında ilgili bilim veya sanat alanında jüriler oluşturularak adayların yayın çalışmalarını Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen esas ve usuller kapsamında değerlendirip, yeterli yayın ve çalışmaya sahip olanlardan merkezi bilim sınavını geçenlere ve doçentlik kriterlerini sağlayan adaylara doçentlik unvanını vermek.”

BAŞKAN - Buyurun Sayın İrgil.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bu, subjektif ve her bireyde farklı anlamlara yol açabileceği için teknik bir ilave, teknik bir ekleme. Komisyonun takdirine bırakıyoruz.

BAŞKAN – Bitirdiniz mi Sayın İrgil?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Evet.

Burada doçentlik kriterlerine vurgu yapılmamış yani belki unutuldu metinde, o yüzden ekliyoruz kabul ediyorsanız. Etmiyorsanız çünkü yeterli yayın ve çalışma şeyi yok, orada bir puanlama ve ölçüt yok, ölçüt açısından doçentlik kriterlerini YÖK belirlemişti, o kriterlere vurgu yapıyoruz.

BAŞKAN – Peki.

Safa Bey, bu konuda size bir söz vereyim.

Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Efendim, zaten Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde doçentlik kriterleri objektif olarak belirleniyor. İleriki maddelerde de zaten buna vurgu yapılıyor. Onun için gerek olmadığını düşünüyoruz efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum açıklamanız için Sayın Kapıcıoğlu.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

3'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

4'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4- 2547 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Doktor Öğretim Üyesi

MADDE 23- a) Yükseköğretim kurumlarında açık bulunan doktor öğretim üyesi kadroları rektörlükçe ilan edilir. İlan edilen bu kadrolara yükseköğretim kurumlarında ilgili birimlerin yönetim kurullarının görüşü alınarak rektör tarafından en çok dört yıl süre ile atama yapılır. Her atama süresi sonunda görev kendiliğinden sona erer. Görev süresi sona erenler yeniden atanabilirler.

b)Doktor öğretim üyeliğine atanabilmek için, doktora ile tıpta, dış hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlik kazanmış olmak gerekir.

c)Yükseköğretim kurumları, doktor öğretim üyesi kadrosuna atama için Yükseköğretim Kurulunun onayını almak suretiyle, münhasıran bilimsel kaliteyi artırmak amacıyla yönelik olarak, bilim disiplinleri arasındaki farklılıkları da göz önünde bulundurarak, objektif ve denetlenebilir nitelikte ek koşullar belirleyebilirler.”

BAŞKAN - Madde üzerinde Sayın Toğrul siz söz istiyorsunuz.

Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Başkanım, aslında belki bu tasarının en önemli maddelerinden bir tanesi bu ve üniversitelerimizin en köklü sorunlarından bir tanesi bu.

Şimdi, liyakati esas almayan ve kadrolaşmanın önünü açacak olan bir tasarıyla karşı karşıyayız. Çünkü burada akademik kurullar tamamen devre dışı bırakılıyor ve yetki tamamen rektöre veriliyor. Rektörlerin şu an da bir siyasi partinin genel başkanı tarafından atandığı bir durumda, bunların hakkaniyete ve evrensel değerlere göre yapılacağını söylemek çok olanaklı değil.

Bir diğer mesele Sayın Başkan, şu anda hâlihazırda üniversitelerde doktorasını tamamlamış, araştırma görevlileri var. Bunların da atamasını bir şekilde akademiye kazandırılmasını –eğer yardımcı doçent ihtiyacımız da göz önünde bulundurulursa- hızlı bir şekilde ilgili akademik kurullar oluşturularak bir an önce yardımcı doçentliğe ya da bu tasarıyla gerçekleşecek olan doktor öğretim üyesi kadrosuna atanmasını talep ediyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Yalnız bir husus açıklamak durumundayım: Bir siyasi partinin genel başkanı tarafından rektörler atanmıyor arkadaşlar.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Atanıyor Sayın Başkan.

BAŞKAN – Bu siyasi partinin genel başkanı yüzde 52 oyla, bu milletin oyuyla seçilmiş bir Cumhurbaşkanıdır, kabul edersiniz etmeyebilirsiniz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bir siyasi parti genel başkanı olmasını değiştirmiyor Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Cumhurbaşkanının siyasi görüşü olur, olabilir ama Cumhurbaşkanlığı makamındadır. Daha önceki cumhurbaşkanları nasıl rektör atadıysa aynı şekilde atamalar yapmaktadır.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Geçmişe dayalı olarak değil şimdi...

BAŞKAN – Ama Sayın Cumhurbaşkanımızın AK PARTİ'nin Genel Başkanı olması sizlerin hoşunuza gitmiyor olabilir fakat Anayasa'nın vermiş olduğu yetkiyi kullanarak da...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ama “Bir siyasi parti genel başkanı” deme durumunu ortadan kaldırmıyor Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hayır. “Cumhurbaşkanı tarafından” deyin efendim, yani bir genel başkan... O zaman başka siyasi parti başkanları da ataması lazım, böyle bir şey olabilir mi?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Şu andaki partinizin genel başkanı mı değil mi? Partinizin genel başkanı.

BAŞKAN – Anladım da ama siz burada, en azından bir nezaket gereği... Sayın Cumhurbaşkanını, Cumhurbaşkanını sıfatıyla rektör atıyor. Burada bunun altını çizelim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Parti genel başkanı, bunda bir şey yok ki.

BAŞKAN – Olabilir ama parti genel başkanı eğer biz iktidarda olmasak veya Cumhurbaşkanımız Cumhurbaşkanlığını kazanmamış olsaydı atayabilecek miydi? Sayın Kılıçdaroğlu eğer Cumhurbaşkanını olursa atamayacak mı rektör?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bunu KHK'yle getirdiniz Sayın Başkan, bu, KHK'yle getirilmiş bir şey, bu, yasa değil.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın, yürürlükteki mevzuat gereği, kanunlar gereği Sayın Cumhurbaşkanımız atamalarını yapıyor.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Tamam, kanun gereği genel başkan aynı zamanda, ne var yani!

BAŞKAN – Anladım ama siz onu özellikle kullanıyorsunuz, siyasi bir dil olarak kullanıyorsunuz.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Evet çünkü siyasi bir durum var söz konusu olan Başkanım.

BAŞKAN – O siyasi kimliğiyle atamıyor, Cumhurbaşkanlığı makamı...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama bir siyasi partinin genel başkanı.

BAŞKAN – Hayır, genel başkan olmadan önce de rektör atıyordu Cumhurbaşkanımız.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama seçilen üç kişi arasından.

BAŞKAN – Bakınız, referandumdan sonra oldu.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – KHK'yle değil ama Sayın Başkan, şu anda KHK'yle bu durum gerçekleşiyor.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın, eğer üniversitelerin sorunlarını -seçilmiş, seçilmemiş vesaire- biz konuşacak olursak günlerce konuşabiliriz.

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – 1 oyla rektör atandı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Onu ben savunmuyorum ki. Beterin beteri var mı? Var, işte bu. O da kötüydü ama bu da...

BAŞKAN – Sayın Atıcı...

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – O zaman ses çıkarmıyordunuz ama.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Yok ya!

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Biz her zaman... En azından kendi adıma söyleyeyim, biz her zaman YÖK'e karşı olduk. 2002'de AKP'nin “YÖK'ü kaldıracacağız.” tezini hararetle savunan bir öğretim üyesiydim ben.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Sayın Kılıç, buyurun.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; burada sabahtan beri bir kısım konuşmalara şahit oluyoruz. İşte, akademik kariyerlerin kazanılmasında intihaller veya yazılım alımları, satılmaları... Buradan bütün akademik camia töhmet altında kalıyor. Bu sözü başkaları için söyleyen akademik kişiler -tenzih ederiz bir kısmınızı- acaba kendinize de bir bakıyor musunuz? Kendi akademik kariyerlerinizi almanızda da böyle bir şeyleri başkaları yaptı mı? Bütün akademik camiyi töhmet altında bırakıyorsunuz “Şu şöyle geldi, bu böyle geldi.” diyerek.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Öyle zaten.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – O zaman, biz de sizlere veya birilerinize bakarız, deriz ki: Sizin veya birilerinizin gelmesinde de birileri sizinle ilgili el uzatmıştır, hakkınız olmadığı hâlde buralara gelmişsinizdir.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Önce, hakkı olanlara hakkını verelim.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Yani geneli töhmet altında bırakmayalım.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, bu ciddi bir sataşmadır, ben bir öğretim üyesi olarak bu konuda söz istiyorum.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Ama sizin sataşmalarınız da vardı.

BAŞKAN – Sayın Kılıç burada yapılan eleştirilere cevap verdi.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Bizim öğretim üyeliğimizle ilgili ithamda bulundu.

BAŞKAN – Ama siz de başkalarının üzerinde bulundunuz.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Siz de başkalarını itham ettiniz ama.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Müsaade ederseniz...

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bir dakika...

Şunu söylemek istiyorum: Burada öğleden önce yapılan konuşmalarda 10 bin rakamları telaffuz edildi ya, 10 bin akademisyenin sahte doçentlik belgesi aldığı söylendi, Komisyon kayıtlarına geçti. Yarın birileri çıkıp bunu araştırdığı zaman, üniversitedeki akademisyenler ne der size? Yani lütfen, konuşurken konuşmalarımıza dikkat edelim. Sayın Kılıç da bu hassasiyetten dolayı “Böyle dersiniz o zaman sizi de suçlarız.” gibi bir eleştiri...

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Birileri de sizi suçlar.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Müsaade ederseniz, kendimizi biz savunalım.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Gülmeye gerek yok.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Gülünecek bir şey, onun için gülüyorum.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Asıl sizin konuştuğumuz gülünecek bir şey. Siz geneli ne yetkiyle böyle töhmet altında bırakıyorsunuz?

BAŞKAN – Sayın Kılıç...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Siz akademisyen bile değilsiniz, akademisyenlerle ilgili bu tür bir suçlamada bulunamazsınız.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Ben de üniversite mezunu bir kişiyim, yüksek lisans yapmış bir insanım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Atıcı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Destursuz bir şekilde başkalarını töhmet altında bırakmaya hakkınız yok.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederiz eleştiriler için de ama haddini ve amacını aşan eleştiriler olmuştur.

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Sizin açınızdan öyle.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Evet, benim açımdan öyle olmuştur, kendi adıma konuşuyorum.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Bizim açıımızdan da sizinkiler öyle olmuştur.

BAŞKAN – Sayın Kılıç, lütfen...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Teşekkür ederim.

Öğleden önceki yapılan konuşmalarda bir Türkiye gerçeğini haykırdık buradan, dedik ki: Bu sistem içerisinde insanlar birilerine yayın yaptırıyor, parayla yayın yaptırılıyor, parayla yayınlanıyor. Bu gerçeği reddeden, “Hayır, Türkiye’de böyle bir şey yoktur.” diyen bir AK PARTİ’li varsa duymak isterim, akademisyen olarak. “Hayır, Türkiye’de hiçbir zaman parayla yayın yapılmadı, parayla dergilerde makale basılmadı.” diyen bir AK PARTİ’li hoca varsa ben duymak isterim. Olmayacaktır çünkü bu, Türkiye’nin bir gerçeğidir. Biz bunu söylerken “Bütün öğretim üyeleri böyle yapıyor.” deme ahlaksızlığını göstermeyiz. Ancak sizin “Komisyonda bulunan akademisyenlerin de acaba böyle bir durumu var mıdır?” demeniz bana göre son derece yanlış ve haddini aşan bir tutumdur. Burada “Biz de sizi araştırırız.” dediğiniz zaman, bizim alınımız açık, buyurun, bütün hayatımızı araştırın ve bir tek şaibeli şey bulursanız söyleyin, biz de bu şerefli görevi bırakalım. Ancak, geçen süreç içerisinde FETÖ’nün kurmuş olduğu jüriler, FETÖ elemanlarının yapmış olduğu yayınlar, çıkarmış olduğu dergiler sayesinde doçent, profesör olan epeyce sayıda insan var. Bunların tamamı sizin iktidarınız döneminde oldu. Siz yaptınız demiyorum.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – 28 Şubat...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Karşılıklı konuşacak olursak iş uzar. Siz bir ithamda bulundunuz, haddinizi aştınız, ben de size bir cevap veriyorum.

Şimdi, burada siz bizim bütün öğretim üyelerini itham ettiğimizi söyleyemezsiniz, Sayın Başkan, siz de söyleyemezsiniz.

BAŞKAN – 10 bin sayısını telaffuz edildi, lütfen...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Siz de söyleyemezsiniz.

BAŞKAN – Sayın Atıcı, bakın, ben böyle bir iddiada bulunmuyorum, sadece, muhalefet milletvekillerimiz konuşurken daha temiz ve daha nazik bir dil kullansın, o manada söylüyorum.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Siz bir öğretim üyesisiniz, devletin üst makamlarında görev almış bir insansınız. Bir milletvekili bu Komisyon salonundaki öğretim üyelerini itham ettiği zaman ben sizin yerinizde olsaydım uyarırdım, derdim ki: Doğru yapmıyorsunuz, buradaki öğretim üyelerini suçlamaya hakkınız yok. O, sizin öğretim üyeliği namusu çerçevesinde yapmanız gereken bir işti, yapmadınız; tam tersi, sahip çıktınız.

BAŞKAN – Size söz verdim, siz cevap veriyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sağ olun, lütfettiniz söz vermekle.

BAŞKAN – Estağfurullah.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ha, bu benim hakkımdır, bana hakkımı verdiniz, sağ olun.

BAŞKAN – Cevap veriyorsunuz zaten.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ama o arkadaşımıza “Efendim, o da size cevap veriyor, siz böyle yaparsanız, o da size böyle yapar.” diyerek sahip çıkmanızı da ben kişisel olarak doğru bulmam.

BAŞKAN – Ben sahip çıkmadım, ben kesinlikle sahip çıktığıma dair bir şey söylemedim.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Peki, sahip çıkmadıysanız mesele yok.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Siz geneli itham etme hakkını nereden buluyorsunuz? Geneli itham ediyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Ben nezaket çerçevesi içerisinde durup karşılıklı konuşmuyorum, siz de nezaketinizi lütfen muhafaza edin ve öğretim üyelerini nasıl itham ettiğinizi bir kere daha düşünün, özellikle bu Komisyonda bulunan milletvekillerini.

BAŞKAN – Ben birkaç kez de Sayın Kılıç’ı “Lütfen...” diyerek uyardım.

İMRAN KILIÇ (Kahramanmaraş) – Siz bütünü, geneli itham ettiniz.

BAŞKAN – Anlaşıldı Sayın Kılıç, lütfen... Anlaşıldı.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Arkadaşlar, genelde Türkiye’de olan bir realiteyi size söyledim, aynıysa bir daha söylüyorum, bu bir gerçektir. Bizim bunları düzeltmemiz gerekirken “Daha iyi akademisyen nasıl olur? Üniversite daha iyiye nasıl gider?” derken, bununla uğraşmamız gerekirken biz tuttuk, şimdi, yardımcı doçentleri ya da öğretim üyesi olan doktor öğretim üyelerini doğrudan rektörün atamasına gönderdik. Bu doğru bir şey değil, bunu anlatmaya çalışıyoruz. Doçentleri doğrudan doğruya hükümetin uzantısı olan bir yapının atamasını ya da onlara unvan vermesini söylüyoruz. Bakın, hükümet meşru mudur? Meşrudur ama bir siyasi ideolojinin temsilcisidir hükümet. Bunu üniversitelerden olabildiğince uzak tutmalıyız diyorum. Hükümetin atadığı rektör yani Cumhurbaşkanının atadığı rektör... Evet, Cumhurbaşkanı bir siyasi partinin lideridir -bunu Anayasa’ya getiren sizsiniz, şimdi biz bunu söyleyince zorunuza gitmemeli- bir siyasi ideolojinin ve partinin başkanıdır, rektör atıyor. İlegal mi atıyor? Hayır, sizin çıkardığınız yasa veya KHK’lerle atıyor ama sonuçta bir de doğru var. Bana göre doğru farklı, size göre doğru farklı. Siz benim doğrumu dinlemek zorunda değilsiniz ya. Ben, bana göre doğruyu söyleyeceğim, siz de size göre doğruyu söyleyeceksiniz ve bir karar vereceksiniz. Ben size diyorum ki: Hükümet kim olursa olsun, Cumhurbaşkanı hangi partiden olursa olsun rektör atamamalı -bugünün konusu değil- atanana rektör öğretim üyesi atamamalı, jüri atamalı. Doçentlik, hükümetin uzantısı olan bir kurum tarafından atanmamalı, bunu da bir jüri atamalı. Bütün bunları söylüyoruz. Sözlü yapıp değerlendirilmeli. Bunu şimdi “senin oğlan, benim oğlan”a dönüştürmememiz lazım. Ne dedik sabahtan beri? Burası Millî Eğitim Komisyonu, millî düşünmemiz lazım yani AKP hükümetine göre, CHP hükümetine göre değil arkadaşlar ya. Ben bunu söylüyorum, ısrar da ediyorum bu konuda çünkü bu, millî bir meseledir. Üniversiteler hepimizin göz bebeği, ben ömrümü verdim, gençliğimi verdim ya birçoğunuz gibi. Ya, bu üniversiteleri biz hükümetlere teslim etmemeliyiz arkadaşlar, hangi hükümet olursa olsun, CHP hükümeti bile olsa etmemeliyiz. Ama bu yapılan teklif... YÖK nasıl buna “evet” diyor, Millî Eğitim nasıl “evet” diyor anlamıyorum. Bu getirilen teklifle biz üniversitelerde kadrolaşma yapacağız ve yarın AK PARTİ Hükümeti gittiğinde yerine gelen hükümet intikam almaya çalışacak, bunu yapmayalım ya, bütün istediğim şey bu.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Atıcı.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan, aynı çerçevede benim birkaç...

BAŞKAN – Bir dakika, size söz vereceğim, vermeyeceğim demedim.

Sayın Atıcı, bunu öğleden önce de dile getirdiniz siz. Öğleden önceki bu değişiklik maddesinde aynen şu ifade geçiyor, bakın değiştirdiğimiz kısımda, öncesi de var, sonrasını da okuyorum: “Dekan veya ilgili müdür -yani rektör- kendi yönetim kurullarının görüşünü de aldıktan sonra önerilerini rektöre sunar, atama rektör tarafından yapılır.” Mevcut uygulama bu. Şimdi burada ise bakın “İlan edilen bu kadrolara yükseköğretim kurumlarında ilgili birimlerin yönetim kurullarının görüşü alınarak -yani bölümlerin görüşü alınarak- rektör tarafından en çok dört yıl süre ile atama yapılır.” Yani dekanlar ve sair üniversitedeki yönetim kurulları bir kenara bırakılarak değil, tam tersine onların görüşü alınarak atanır. Ama siz şunu diyorsunuz: Yani siz şu an Cumhurbaşkanı tarafında atanan rektörler -Cumhurbaşkanımızın 16 Nisan referandumundan sonra genel başkan olmasıyla mayıs ayından itibaren- efendim, artık bunlar atama yapmasın, işlem yapmasın noktasına geliyorsunuz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Hayır, hayır, Sayın Başkan...

BAŞKAN – Yani diyorsunuz ki siyasi otoritenin atadığı rektör tarafından bilmem ne... O zaman yani...

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, bakın beni anlayın, gene Komisyon takdirini uygular ama ben sizin dediğinizi demiyorum veyahut da ben iyi ifade edemedim.

BAŞKAN – Buyurun.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Sayın Başkan, yani demek iyi ifade edememişim, Komisyondan da özür dilerim. Ben sizin kayıtlara geçirdiğiniz şekilde bir şey söylemiyorum. Bakın, şu andaki yardımcı doçent ataması neyse -hiç uzatmayalım- aynısını getirin, doktora öğretim üyesi atansın. Neden? Çünkü 3 kişilik bir jüri kuruluyor, en az biri dışarıdan olacak diyor -ikisi de dışarıdan olabilir- birisi de bölüm başkanı olacak, tamam mı? Böylece bölümün fikri yazılı tercih belirtecek, yazılı ve dışarıdaki jüri üyesi de tercih belirtecek yazılı ve rektörün önüne gelecek. Rektör bunlara göre bir atama yapacak.

BAŞKAN – Peki, bu konuda YÖK’ü bir dinleyelim müsaade ederseniz.

AYTUĞ ATICI (Mersin) – Son cümlemi bağlayayım. Eğer diyelim ki üçte 1 oy almış birisini rektör atarsa üçte 2 oy alan şahıs mahkemeye gidebilir ama eğer şimdi siz bu düzenlemeyi böyle yaparsanız o şahsın mahkemeye gidip hakkını arama şansı yok, üçte 2 söylene bile. Çünkü yazılı bir jüri değil “fikir alır, görüş alır” diyor. Aldım görüşü, ben böyle münasip gördüm diyecek rektör ama senin rektörün, ama benim rektörüm, önemli değil.

BAŞKAN – Anladım, peki.

Buyurun Sayın Kapıcıoğlu.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, burada da doktor öğretim üyesine daha gelecek maddelerdeki atama kriterlerinde olduğu gibi bu husus dercedilebilir, bizim açımızdan uygundur efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim, sağ olun.

Şimdi, Sayın Toğrul, buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, Sayın İmran Kılıç -hemşehrindir- bilsin, en azından benimle ilgili ellerinde tabii ki tüm devletin olanakları var: 1981’in 6 Kasımında kurulan YÖK’e ben akademisyen olduğum ilk günden itibaren karşı çıktım Sayın Kılıç. Sayın Sezer döneminde, 28 Şubat döneminde ben aynı dönemde atanmış olan o dönemin rektörü açısından da gadre uğramış biriyim ama aynı şeyi Sayın Gül döneminde atanan -şimdi Fetullah Gülen çetesine üye olmakla suçlandığı için içeride olan- sayın rektör, on yıl ben doçent olduğum hâlde -normalde beş yıldan sonra dosyanızı verirsiniz, kadro ilan edilir, YÖK

üyeleri de buradalar- on yıl benim kadrom ilana verilmedi Sayın İmran Kılıç. Ben ona da karşı çıktım. Bir üyeyi Sayın Sezer atarken de karşı çıktım, bir üyeyi Sayın Gül atarken de karşı çıktım. Şimdi de rektörlerin Cumhurbaşkanı veya bir siyasi partinin genel başkanı tarafından KHK'yle atanmasına da karşı çıkıyorum. İstiyorsanız -dediğim gibi tüm olanaklarımız var- bireysel olarak bunu öğrenebilirsiniz.

Şimdi, bizim söylediğimiz değerli arkadaşlar, kadrolaşma geçmişte yok muydu hiç, sırf mıydı? Tabii ki vardı, böyle bir şey söylenebilir mi? Yani öncesi pirüpak, işte 1981'den bu yana her şey mükemmel, geldik şimdi tıkanık, böyle bir şey söylemiyoruz ama bunun mevcuttan daha da kötü olacağını iddia ediyoruz. Geçmişte de gadre uğramak vardı, şimdi de var. Şimdi, birçok rektörün kendi eşini, çocuğunu atadığını her gün gazetelerde çarşaf çarşaf okuyoruz. Bir rektör çıkıyor, diyor ki: "Ben Sayın Cumhurbaşkanının bu ildeki temsilcisiyim." Şimdi, böyle bir rektörün atamasının, gerçekten eğer akademik kurullar çalıştırılmasa hakkaniyete uygun olabileceğini ben nasıl savunayım Sayın Kılıç? Bu böyledir yani. Dediğim gibi benimle ilgili 28 Şubat döneminde de, efendim Sayın Sezer döneminde atanan rektörler de... Çünkü hiçbir rektör Sayın Kılıç muhalefeti sevmiyor, şimdi de sevmiyor, dün de sevmiyordu, önce de sevmiyordu, maalesef böyle. Bizde ruhta maalesef her zaman eleştiren, muhalefet eden bir yapımız var ve şimdi de bu yasaya bu çerçevede muhalefet ediyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Sayın Aydın'ın bir söz talebi var, buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ben teşekkür ederim Başkanım.

Şimdi, tabii, rektörlük seçimleri ayrı bir mesele, o defaultle konuşulabilir, geçmişte tartıştık, yine tartışılabilir ama burada biraz önce gerçekten böyle bazen eleştirirken dozajı artırıyoruz, bunu Mecliste de yapıyoruz. Benim çok şoke olduğum bir şey milletvekili olduktan sonra, Meclis kürsüsünden en fazla milletvekilliği konseptine ve şahsi kişiliğe en büyük hakaretler kürsüden yapılıyor. Dolayısıyla tabii biz bunu yapınca dışarıdan bu hani şeyyu vukuundan büyük şekle dönüşüyor. Benim çok utandığım somut bir örnek vereyim, buna ışık tutması açısından söylüyorum. Bir milletvekili kürsüden diyor ki: "Siz işte şu kadar maaş alıyorsunuz, şu arabalara biniyorsunuz, hak ediyor musunuz? Vatandaş şöyle..." müthiş bir ajitasyon, bir duygu sömürüsü ama aynı şahsı dışarıda görüyorum, ben yerli arabayla yanından geçiyorum, o dediği arabaya kendisi biniyor. Bunu da hatırlatıyorum, diyor ki: "Ben milletvekilliğinden kazanmadım ki bunu, milletvekilliği maaşı ancak bana geliş gidiş, falan filan şu masraflarımı karşılıyor. Benim işte şöyle bir şirketim var, onunla..." Tamam, o zaman o kürsüde doğruyu söyleyeceksiniz. Yani ben dürüst, ilkeli, gerçekten dışıyla tırnağıyla belirli bir yere gelmiş bir memur çocuğuyum, kendim de memurluk yapmışım ve milletvekili olmakla da çok fazla bir şey olduğumu zannetmiyorum madden ve manen. Şimdi, böyle olunca inanın dışarıda itibarınız yerle ediliyor. Şimdi burada gerçekten saydığımız bütün bu yolsuzlukları, iltiması, usulsüzlükleri yapan insanlar vardır, olabilir, ha burada da muhatap kurumdur. Yani ben isterdim ki burada ÖSYM yetkilisi olsun, varsa ya da söz alsın, bir şeyler söylesin. YÖK kurulundan efendim, yetkililer var. Şimdi neydi, bugüne kadar gerçekten sınavlarda yolsuzluk olduğuna dair şaibeler var, söylentiler var, efendim kopyalar verildi, intihallerin çok bollukla yapıldığı söylendi. Yani burada muhatap kurum olarak YÖK'tür ya da Üniversitelerarası Kuruldur ya da efendim ÖSYM'dir. Çıksın, desin ki: Evet, bize şu kadar dilekçe geldi, şu sınavda şu kadar yolsuzluk iddiası var. Bunlarla ilgili biz hukuka da başvurduk, gerekli kovuşturmalar, araştırmalar yapılıyor, şu kadarı sonuca bağlandı idari ya da hukuki soruşturmalar sonucu, şu kadarı bağlanmadı. Dolayısıyla burada bizim bu suçlama iddialarını sanki böyle çok gerçekçiyim gibi söyleyince gerçekten itibarsızlaştığımı hissediyorum biraz. Hakkımızda herhangi bir şey var mı? Yok. Peki, bu iddialar da var, o zaman muhatap kim? Efendim, yetkili kurumdur. Kurum çıksın desin ki: Bize de

bu tür şikâyetler geliyor, bunların şu kadarını biz suç iddiası olarak aldık, inceledik, şu kadar intihali yakaladık; şunlara şu cezalar verildi ya da şunları da efendim adli yargıya intikal ettirdik derse gerçekten bu şaibeden kurtulmuş oluruz. Yoksa 5 binler, 10 binler, işte şunlar, bunlar denince bu bir gerçekten hak mahrumiyeti. Bir sorunu dile getirirken kendimize de hakaret etmeyelim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Aydın.

Sayın İrgil, buyurun, size bir söz vereyim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Önce İmran Hocam, o sabahleyin konuşuldu; şimdi neden birdenbire -hiç maddeyle de alakası yoktu- yükseldin bilmiyorum ama haklı olduğun yanlar var ama muhalefetin de söylediklerinin doğrusu var. Ortası şu: Şimdi, bu komisyonların, buradaki yasa yapıcılarının da denetleyicilerin amacı bu zaten. Sabahleyin de söyledim, iyi insanlar için yasa yapmıyoruz biz. Dünyanın neresinde ne oyun oynanıyorsa, hangi tiyatro sahneye konuyorsa sahnenin sınırları var, oyunun da futbol da olsa, basketbol da olsa, başka oyunlar da olsa çizgileri var.

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Yasaları herkese yapıyoruz. Bu nasıl bir mantık yani? Cezaları kötülere vereceğiz. Yasa iyi insanlar için de yapılı.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam işte, söyleyeceğim. Bakın, kötü insanlar için değil. Arkadaşlar, anlatamıyorum; izin verin, izin verirsiniz bitireyim.

Biz yasaları çizgileri belirlemek için yapıyoruz. Zaten çizginin içinde oynayan, çizginin içinde, sahnesinde duran insan için sorun yok; sorun, çizginin dışına çıkabilecek olan, çıkan insanlar için. Kaldı ki biraz önce İmran Hoca dedi ki... Ben sabahleyin böyle bir itham duymadım, yani şöyle; “Herkesi kapsamıyor.” 10 bin rakamı geçti, söyleyeyim; bizzat Gazi Üniversitesindeki bir öğretim üyesinin gazeteye yansıyan demeci ve aynı zamanda röportajında. Kaldı ki ÖSYM tarafından ve savcılar tarafından saptanan, ben size Türkiye’de -hani siz kabul edin etmeyin- usulsüzlük ve yolsuzlukların başlıklarını söyleyeyim: Sahte tez, paralı makaleler, tez dükkânlarında yazılan ısmarlama tezler; intihal, kopya yayınlar, bölümler; başkasına yazdırılmış yayınlar, yancı yayınlarda imza sahibi olmak, emek hırsızlığı, kalitesiz dergilerde yayınlanan çalışmalar, çeviri kopya çalışma ve projeler, başkasını sınava sokarak geçilen sınavlar. Bu sayı 10 bindir, bu sayı 10 binin üzerindedir 14 bindir, ÖSYM de biliyor bunu. Ücretle yazdırılan hazırlanan kitap ve çalışmalar, verileri oynanmış araştırmalar, soru çalarak sınav geçenler; bu sayı da 10 binin üzerindedir. Bu konuda savcılıkta...

KAMİL AYDIN (Erzurum) - Söylesinler ÖSYM’ye.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam, söylesin işte. Hayır, ÖSYM Başkanıyla konuştum, savcılığa verilmiş bu konu, savcı araştırıyor. Hatta 2010 sınavlarında ilk 200’e giren 200 kişi birbiriyle akraba, karı kocalar; isimleri de belli. Torpil, siyaset ve yandaşlıkla statü edinenler, FETÖ aracılığıyla kariyer sahibi olanlar, özel üniversite yurt dışında kariyeri kuşkulu olanlar- yani başka yerden ücretle veya hiç üniversiteye devam etmeden kariyer alan böyle dolu insan var- feodal ilişkilerle elde edilenler, aile bağı ve siyasi ilişkilerle elde edilen konumlar.

Arkadaşlar bunlar bilinen şeyler, bu ülkenin gerçeği değil bu, dünyanın her yerinde var bu, Amerika’da da var hatta Amerika’da ilaç sanayisinde, tıp alanında sahte yayınlar, birbirinden kopya yayınlar konusunda bir dolu çalışma var. Sorun şu: Biz nasıl azaltabiliriz? Ama “Yok.” dersin “Böyle bir şey yok.” dersin, görmezden gelirsene bunu engelleyemeyiz. Var bu ama biz buna nasıl limit koyarız, sınır koyarız, onu konuşuyoruz yani yoksa bütün insanlar öyledir... Bir de hiç kimsenin yargı kararı olmadan suçlanma diye bir şey yok ama sadece bir vurgu yapıldı, “Bunlarla karşı önlem alınsın.” deniyor. Kaldı ki buradaki ne komisyon üyelerine ne de yönetim üyelerine bilerek bir şey söylemiyoruz.

BAŞKAN – Ben sabah da söyledim, bir kere daha altını çiziyorum; ısmarlama tez ısmarla kitap vesaire diyorsanız...

CEYHUN İRGİL (Bursa) - Çok var.

BAŞKAN - ...orada suçlanması gereken o tezleri, o makaleleri bilimsel eser olarak kabul eden jüri üyeleridir. O zaman jüri üyelerinin kalitesinin sorgulanması gerekir. Burada ne üniversitesin ne YÖK'ün ne şunun bunun. Yani ben iddialyım, benim alanımda bir ısmarlama tez olacak, bilmem kes kopyala yapıştır vesaire, ben de jüride olacağım, bu geçerse ben bunu kendime bir...

CEYHUN İRGİL (Bursa) - Anlayamazsınız.

BAŞKAN - Nasıl anlayamam Allah aşkına, böyle bir şey olur mu ya? O zaman sen kendi durumunu gözden geçirmelisin.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – YÖK'e soralım mı?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) - Nature'da yayınlanmış yapılmayan yayın var. Alman 2 bilim insanı, sözde çalışma yapıyorlar, Nature'da yayınlanıyor ve sonradan sahte olduğu ortaya çıkıyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Arkadaşlar, ben size daha popüler bir örnek söyleyeyim. Der Spiegel'de Hitler'in anıları –hatırlayın- sahte çıktı, olur yani.

BAŞKAN - Ben iddialyım, ben kendi alanımda geçirmem arkadaşım; başka hocalar geçirebiliyorsa onu bilemiyorum; ben iddialyım.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sahte yayın, yayıncılık açısından.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) - Gerçeklerin er veya geç ortaya çıkmak gibi bir...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama yaptırım yok, yaptırım, sorun orada.

BAŞKAN – Peki, o zaman madde üzerindeki önergeyi okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 4'üncü Maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 23'üncü maddesinin (a) fıkrasının birinci cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“(a) Yükseköğretim kurumlarında açık bulunan doktor öğretim üyesi kadroları Yükseköğretim Kurulu tarafından oluşturulan akademik kariyer platformunda ilan edilir.”

BAŞKAN – Burada söz istiyor musunuz Ceyhun Bey?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi bu önemli bir madde aslında. Aslında YÖK'teki sabah toplantısını hatırlarsanız, oraya katılanlar iyi hatırlayacaklar; YÖK Başkanımız Yekta Bey bu akademik kariyer platformunu bizzat kendisi anlatmıştı, bunun çok büyük bir reform, çok büyük bir gelişme olduğunu ve akademik kariyere başlayacak olanlar için çok adil ve uygun bir çözüm olacağını söylemişti, biz de çok memnun olduk bundan.

Şimdi arkadaşlar, doçentlikte bilim yeterlilik sınavlarında alan daraldı ve daha çok yayına yansıdı olay, teknik olarak bakıyorum meseleye. Şimdi artık en önemli bariyer doktora girmek yani ve doktora bitirdikten sonra doktor öğretim üyesi olmak yani akademik kariyerin ilk basamağı diye o

üzden vurgu yapmıştım 2'nci maddede. Şimdi, bu son eleme, ciddi eleme burası. Burada, bildiğiniz gibi hepimizin de rahatsız olduğu, basına çok yansıyan kişiye ısmarlanmış özel ilanlar var. Bu ilanların önüne geçilmesi için... Biliyorum hepimiz rahatsızsınız, baş başa konuştuğumuzda herkes aynı şeyi söylüyor. Bu bir ahlaksızlık, aynı zamanda akademik hayattaki etik hayatın ilk çiğnendiği alan oluyor burası. Kişiye özel yani dünyada bir kişiye özel ilan çıkıyor ve bu adaletsizliktir yani kişi hak ve hürriyetine de çabalarına da emeklerine de haksızlık. Bu insanlar hiçbir yere başvuramıyor ve ilanda öyle bir insan tarif ediliyor ki bir tek o kişi başvurabiliyor, diğer kıymetli insanlar heba oluyorlar. Bunu engellemek için YÖK bir tasarı yani bir proje getirdi –hatırlıyorsunuz, kahvaltuya katılanlar hatırlayacaklar toplantıda- dedi ki: “Bundan sonra bütün akademik başvuruları yani doktora yapanlar ve akademisyen olmak isteyenler bu akademik platforma başvursun -Doğru mu Safa Hocam?- ve bu akademik platforma girilsin -aynı Google gibi keyboard, hani özellikleri girilsin- üniversitelerde hangi akademik doktora yapmış insana ihtiyaç varsa -bakın doçent demiyorum- genç akademisyen ihtiyacı varsa oraya bildirsin, eşleşen ilk 10 kişi üniversiteye gönderilsin, rektör arasından seçsin. Yani gayet adil, objektif ve sanal ortamda kör hâkim bir uygulama. Biz bunu beğendik ve doğru da bir uygulama bu. Nitekim, bir önceki taslakta vardı bu yani 17 maddelik ilk taslakta vardı bu şimdi onu çıkarmışlar. Ben sadece buraya “Yüksek Öğretim Kurulu tarafından oluşturulan akademik kariyer platformunda ilan edilir.” diye bir önceki taslaktaki ve bizzat YÖK tarafından bize reform olarak sunulan akademik kariyer platformuna bu cümleyi ilave ettim. Mantığı budur, özü budur. Bizzat sizler tarafından da getirilen bir şeyi ilave ettim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın İrgil.

Sayın Kapıcıoğlu bu konuda bir açıklamanız olacak mı?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Şöyle arz edeyim efendim: Öncelikle kişiye özel yapılan ilanlarda bize intikal eder etmez YÖK devreye girerek onların iptal edilmesi söz konusu oluyor. Bu da zaten basında da paylaşıyor.

Bu kariyer platforma gelince, evet, böyle bir çalışmamız var Yüksek Öğretim Kurulu olarak. Ancak bu çalışmalar daha tamamlanmadığı için, devam ettiği için kanunda derc edilmesine gerek olmadığını düşünüyoruz. Kaldı ki kanunda yazılmasa dahi bu, platformun hayata geçirilmesinin önünde engel olmayacak efendim. Onunla ilgili çalışmalar tamamlandığı zaman devreye girmesinin uygun olacağını düşünüyoruz.

Arz ederim efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum açıklamanız için.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Önergeyle ilgili mi?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Evet.

BAŞKAN – Yalnız Sayın Usluer’in...

Buyurun Sayın Usluer.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Biz Sayın Ceyhan İrgil’in grubumuz adına vermiş olduğu önergeye ilave olarak mutlaka yabancı dil sınav şartının devam etmesi ve 1’i üniversite dışından olmak üzere 3 kişilik jüri tarafından bilimsel olur raporuyla doktor öğretim üyelerinin atanması gerektiği konusunda da bir önerge verdik. Buradaki bütün kaygı, rektörlerin birtakım baskılar altında kalarak atamaları yapacakları kaygısıdır. Bugün ve dün değişik zamanlarda rektörlerin baskı altında nelere imza attıklarını hepimiz biliyoruz, çoğumuz öğretim üyesiyiz, kendi ana bilim dallarımızda dahi

yaşadıklarımızı herkes kendisi biliyor. Dolayısıyla “O yapardı, bu yapmazdı.” “Sayındı, değildi.” Bu tartışmalar doğru değil. Bugün çıkarttığımız yasalar, bugün ve yarın, her zaman kaygı uyandırabilir, her zaman bu yasaların sonucunda yanlışlar yapılabilir. Bizim amacımız, bugün ve yarın yanlış yapılmasının önüne geçilmesidir.

Bakınız, rektör atamaları eskiden de Cumhurbaşkanının onayıyla oluyordu ama üç aşamalı bir atamadan bahsediyorduk. Yani, beğenelim beğenmeyelim bir seçim aşaması, beğenelim beğenmeyelim YÖK’te bir sıralama süreci, beğenelim beğenmeyelim Cumhurbaşkanlığında sonuçlanan bir süreçten bahsediyorduk. Bakın, bugün rektör atamalarında sadece o üniversitede çalışmakta olan öğretim üyeleri değil, Türkiye’nin dört bir yanından profesörler o üniversitede rektör olmak için başvuruyorlar. Çok yakın zamanda -üniversitenin adını unuttum- rektör olabilmek için başvuran profesör sayısı 150 idi. Sayın Cumhurbaşkanı hangi kriterlerle, hangi kriterlere dayanarak, hangi objektif kriterlerle bugünkü Sayın Cumhurbaşkanı, yarın yarınki Sayın Cumhurbaşkanı... Fark etmiyor. Hiçbir objektif kriterin olmadığı bu atamadan nasıl bir bağımsız sonuç bekleyebiliriz? Böyle bir objektiviteden uzak atama sonucunda rektörlerin, yardımcı doçentlik ilanında, yardımcı doçentlerin atanmasında nasıl bağımsız davranabileceklerini düşünürüz?

Sayın Hocam diyorsunuz ki: “Ana bilim dallarına soruluyor, bölüme soruluyor.” Vallahi işlerine geldiği gibi yapıyorlar, hele son üç seneden, dört seneden beri rektörler ana bilim dalına diyorlar ki: “Şu kişiyi bölümünüze yardımcı doçent olarak alacağım.” Ana bilim dalı başkanı “Efendim, bizim ihtiyacımız yok.” veya “Ben bu kişiyi istemiyorum, başka bir kişiyi tasarruf etmek istiyorum.” dediğinde de -mutlaka biliyorsunuz- burada öğretim üyesi olup da buna “Hayır.” diyecek kimse yoktur. Rektörler diyorlar ki: “Kardeşim istesen de istemesen de bu kişiyi alıyorum.” Nokta.

Şimdi, var olan bir durumu meşruiyet ve genişlik kazandırıyor bu yapacaklarımız. Hiçbirimiz, çalıştığımız, yıllarca çalıştığımız, kaygılar duyduğumuz öğretim üyeliğine bu şekilde bir zedelenme gelmesine müsaade etmemeliyiz. Rektörler de sonuçta buradaki başka üniversite profesörlerinden farkı olmayan kişiler. Hiçbir objektif kriterle seçilmiyorlar, mevcut Cumhurbaşkanının iki dudağının arasında, kriter ne belli değil, atama niye yapılıyor belli değil, yarın görevden alınır mı belli değil. Böyle bir yetki donanımı vermek akademi camiasına verilecek en büyük zarardır. Mutlaka yabancı dil sınav şartı kalmalıdır, 3 kişilik bilim jürisi kurulmalıdır, bunların oluruyla atama yapılmalıdır ki yargı yolunun da önü kapatılmasın.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Usluer.

Sayın Toğrul, sizin bir söz talebiniz var, açıyorum mikrofonunuzu.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Başkan, biraz önce, rektörlerin doğrudan bu kadrolarda tasarruf kullanmasının ne kadar sakıncalı olduğunu ifade etmeye çalıştım. Aynı şekilde şu anda pratikte yaşanan, normalde, 2547 sayılı Yasa’ya göre ana bilim dalının ihtiyacını ana bilim dalı başkanı belirler. Fakat emin olun uygulamada ana bilim dalına -Gaye Hocanın da söylediği gibi- ana bilim dalı başkanı olmadan bölümüne öğretim üyesinin alındığı çok sayıda ana bilim dalının olduğunu, her üniversite var olduğunu söyleyebilirim. Mesele şudur: Mesele, gerçekten fakültelerdeki kurulları oluşturmaktır. Ben mesela, bu akademik kariyer platformunun da bu anlamıyla çok doğru olacağını düşünenlerden değilim. Yani merkezî, ihtiyacın ne olduğunu kelimelerle tarif eden, buna normalde ihtiyacı olan öğretim üyesinin, ihtiyacı olan ana bilim dalının ve ihtiyacı olan bölümün bunda yetki sahibi olması gerekir. Eğer böyle olursa gerçekten o akademik verim sağlanabilir. Aksi taktirde hem merkezileştirilerek bunları engellemeye çalışmak bir şekilde belki faydalı olabilir ama bu da istenmeyen yığılmalara, istenmeyen kişilerin alınmasına olanak tanıyabilir. O açıdan bizce doğru olan fakülte kurullarını hayata geçirmektir. Rektörlerin atamasına

da ben kesinlikle karşıyım. Neden karşı olduğumu biraz önce de söyledim, şimdi tekrar söylüyorum: Gerçekten siyaseten birilerine karşı sorumlu olan bir kişinin siyasetten bağımsız davranması mümkün değildir. Bu durumda şu anda Cumhurbaşkanı atıyorsa o zaman AKP'nin ildeki yetkililerini, vekillerini vesaire dikkate almak zorunda kalır; bu da bir gerçekliktir. Dolayısıyla doğru, olan akademik kurulların oluşturulması ve hayata geçirilmesidir diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Platformu siz kurdunuz, neyini reddediyorsunuz? Kendi kurduğunuz platformu reddediyorsunuz.

BAŞKAN – Ama henüz hazır olmadıklarını, ayrıca kanuni düzenleme olmadan...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama on beş gün önce hazırды, o zaman vardı kanunda.

BAŞKAN – Diğer önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 4'üncü maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 23'üncü maddesinin (a) fıkrasının ikinci cümlesinin aşağıdaki gibi değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Ceyhun İrgil

Giresun

İzmir

Bursa

Gaye Usluer

Eskişehir

“İlan edilen bu kadrolara, yükseköğretim kurumlarında ilgili birimlerin yönetim kurullarının görüşü alınarak kriterleri sağlayan kişiler, YÖK tarafından en çok dört yıl süreyle atanır.”

BAŞKAN – Açıklama yapacak mısınız Sayın İrgil?

Mikrofonunuz açık.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Arkadaşlar biraz önce söylediler, sadece şuna vurgu yapmak isterim: Ben hani aslında Komisyon üyesi olarak da daha geniş zamanın olduğunu biliyorum ama hem sizin zamanınızı almamak hem de konuşmak isteyen başka arkadaşların da fikirlerini dinleyebilmek açısından... Arkadaşlar birçoğunu söyledi ama burada, kriterleri sağlayan kişiler ve YÖK tarafından atamayı öneriyoruz çünkü bu kişisel inisiyatifi, rektörlerin kişisel inisiyatifini, görgüsünü, siyasi tutum ve sübjektif koşullarına bırakılırsa yani bu, her zaman tartışma konusu oluyor, nitekim olacak da. Çok da konuşuldu, üstüne daha devam etmek istemiyorum. Bunu azaltabilir miyiz, bir umut azaltabilir miyiz?

Yani, benim bu Komisyondan, Eğitim Komisyondan aslında beklentim, hani biraz daha bilimsel, dünyada olan... Şimdi, bakın aşağı yukarı kaçınıcı önergemiz, bir gerekçe bile söylemeden çoğu kez reddediliyor. Mantığını da anlatıyoruz. Hadi tamam, her şeyde haklı olmak zorunda değiliz ama yani kardeşim bir tane de mi mantıklı, gerekçeli bir önergemiz yok? Bu kadar da hani bu da gol diyeceğimiz bir şey... Bu kadar öneri geliyor, muhalefetten bu kadar çaba geliyor, bu Komisyona...

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Sayın Hocam, bu sizin dediğiniz kırtasiyecilik, merkezîyetçilik... Acayip bir şey getiriyorsunuz. Yani rektörün onaylayacağı şeyi...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, akademik platformda mesela...

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – “Gerekçe” diyorsunuz ya, buyurun gerekçe.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Akademik platform merkezci değil midir?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Yani...

Bakın, diyorsunuz ki: “Kriterleri sağlayan kişileri YÖK tarafından...” Ya, bu dört yıllık atamalarda ben hiçbir sorun yaşadığımı hatırlamıyorum şunca zaman üniversite çalıştım. Problemlî bir öğretim üyesi değilse, rektör aman aman böyle psikolojik sorunları filan olan bir adam değilse... Yani, bir aksi durum görmedim ben Hocam ya, hiç görmedim Hocam.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Madem öyle, o zaman daimî yapın Hocam.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Gerçekten, daimî kadrolar...

BAŞKAN – Şimdi, değerli arkadaşlar, yani doktor öğretim üyesinin...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam bunlar nedir Hocam? Torpilliler, yanda arkadaşlar, kardeş... Biz bunlar için rektörlere... İnsana bırakırsanız hocam insan her zaman şaşar, beşer bu

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – YÖK’te dosya bir kaybolsun perişan olursunuz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Doğru ama hiç olmazsa bir kurum, bir kurum ama.

BAŞKAN – Üniversite rektörlüğü de bir kurum arkadaşı. Herhâlde biraz sonra şu önergeyi vereceksiniz: Rektörlükleri kaldıralım önergesi getireceksiniz. Getirin onu, tamamen bu işi bitirelim. Bütün YÖK’e yıkalım, bu üniversiteleri yönetebiliyorsa YÖK yönetsin, bakalım nasıl olacak? İşin içinden çıkamayız o zaman.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Müsteşarım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Sayın Başkanım, şimdi, Ceyhun Bey “Gerekçe sunulmuyor.” diyor ama gerçekten zaman kaybı olmaması açısından konuşmuyorum. Biraz önce Hacı Ahmet Bey de söyledi, kriteri sağlayan kişilerin, zaten kriteri sağlaması gerekiyor başvuru yapılabilmesi için.

Biraz önceki önergede “platform” diyor... Üniversitelerin verdiği ilanlar, çarşaf çarşaf ulusal ve yerel medyada, yetmedi bir sürü kamu görevlisi, memur sitesi ve sair yerde yayınlanıyor ve ilgili bütün arkadaşlar zaten oradan takip ediyorlar. Burada bir isim zikrederek bundan bahsetmek, yarın başka bir türlü, bir sürü kırtasiyeciliği getirecek, onun ismi değiştiğinde burada tekrar yasa değişikliği gündeme gelecek; bütün bunlar çok anlamlı olmayan şeyler. Kaldı ki bir şey daha söyleyeyim: Yine Ceyhun Bey’in önergesinde diyor ki: “YÖK tarafından atanır.” Üniversitelere doçentler, profesörler YÖK tarafından atanmazken “Doktor öğretim üyesini YÖK tarafından atayalım.” demek mantıklı mı? Bilmiyorum ben.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam, söyleyeyim onu da.

Şimdi, siz -zannedirim- YÖK’teki toplantıda var mıydınız?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Yoktum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam. Orada olmadığınız için herhâlde aktarılmamış. Sayın Hocam, YÖK’ün önerisi bu, YÖK’ün önerisi. Direkt olarak, hatta, YÖK Başkanı aynen şöyle anlattı: “Öyle, dünyada bir kişiye özel ilan çıkıyor. Bu kabul edilemez, ahlaki değil.” dedi. Doğru değil mi Safa Hocam? Siz oradaydınız. Dedi ki: “Biz bunu engellemeliyiz, bu ahlaki değil.” dedi.

BAŞKAN – Bunun onunla alakası yok ama ya, o bir önceki önergeydi, bununla alakası yok.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam işte, hayır, tamam; şimdi aynı şey... Hayır, ben Müsteşar Bey’e cevap veriyorum; hani dedi ya “Böyle ilanlar veriliyor, herkes görüyor, bir sorun yok.” diye. Bu ilanların çoğu...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Ceyhun Hocam, o platformun ne anlama geldiğini belki tekrar hatırlatmakta fayda var. Ben orada yoktum ama ne olduğunu biliyorum. O platformu YÖK basit bir ilan platformu olarak planlamıyor; bir kariyer platformu olarak... Yani bütün öğretim üyesi adaylar orada CV’lerini bulunduracaklar, ilgili öğretim üyesi arayan üniversiteler oradan iletişime geçebilecekler. Bu, CV havuzu gibi bir şey. Sizin söylediğiniz o daha nitelikli amacı çok basitleştiren, basit bir ilan sitesi hâline dönüştüren bir uygulama.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Değil, değil.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Bu öyle değil, orada planlanan şey bu değil.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yok, ben zaten onun içeriğini biliyorum, onun detayına girmedim vakit kaybolmasın diye.

Ben size bir tane ilan örneği okuyayım; Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi -yeni çıktı, üniversite yeni açılıyor- hemşirelik bölümü, halk sağlığı hemşireliği: “Çocukların sokakta çalışmasını engellemeye yönelik çalışma yapmış olmak.” Ya daha var da bir kişi... Biz sadece bunları doğru bulmuyoruz, yakışmıyor bu ülkenin üniversitelerine, insanına; şık değil. Biz onu nasıl engelleriz, onu soruyoruz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Ceyhun Hocam, bu söylediğiniz hepimiz karşıyız ama bu söylediğiniz bunun tedbiri değil. Zaten bu şikâyetler ulaştığında YÖK gerekeni yapıyor. Daha yakın zamanlarda -ben bizzat takip ettim- bu şekilde bir sürü ilana YÖK müdahale etti.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Mesela bu konuda yaptırım uygulanmış, ceza almış, intihal, sahte tez veya yayın hırsızlığı yüzünden ceza almış kaç öğretim üyesi var? YÖK acaba bunu... Sözlü soru önergesi olarak soruyorum, bugün cevaplamak zorunda değilsiniz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Ama başka şeyleri konuşurken başka şeyleri karıştırıyorsunuz yani şimdi.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, hayır, neyse; yaptırım yok bu konuda, yapılmıyor.

BAŞKAN – Bu görüşülmekte olan önergeye Hükümet katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Arkadaşlar, Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Bir önerge daha var, onu okutuyorum, işleme alacağım arkadaşlar.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 4'üncü maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 23'üncü maddesinin (a) fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Gaye Usluer

Eskişehir

“Doktor öğretim üyelerinin Rektör tarafından en çok dört yıl süreyle atanması öngörülmüştür. Bu kadroya atanmak için yabancı dil sınav şartı ve en az 3 kişilik jüri (1'i üniversite dışından) tarafından değerlendirme gereklidir.”

BAŞKAN – Gaye Hanım, şunu söyleyeyim: Sizin bu önergeniz şu an işlemde ama bu doğrultuda ortak bir önerge imzalatılıyor. İsterseniz siz de imzalayın.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Tamam, olur.

BAŞKAN – Bu önergeye Hükümet katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Başkanım, önergeye katılmıyoruz ama bir açıklama yapmak istiyorum...

BAŞKAN – Bir dakika, katılmıyorsunuz, peki.

Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutup işleme alacağım arkadaşlar.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Başkan, ama niye bizimki kabul edilmiyor da sizinki kabul ediliyor, ben onu anlayamadım.

BAŞKAN – Hayır, yazım konusunda da şey var, ona dikkat ediyoruz ortak olarak.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Ha, tamam.

BAŞKAN – Siz, Gaye Hanım'a imzalattınız mı?

YASAMA UZMANI MELTEM DOĞAN – Yok.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Henüz gelmedi. Tamam o zaman.

BAŞKAN – Önergeyi okutup işleme alacağım arkadaşlar.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin çerçeve 4'üncü maddesinin (a) fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Ceyhan İrgil

Kamil Aydın

Mahmut Toğrul

Bursa

Erzurum

Gaziantep

Gaye Usluer

Burhanettin Uysal

Eskişehir

Karabük

a) “Yükseköğretim kurumlarında açık bulunan doktor öğretim üyesi kadroları rektörlükçe ilan edilir. İlan edilen bu kadrolara fakültelerde dekan diğer birimlerde müdürler, biri o birimin yöneticisi biri de o yükseköğretim kurumunun dışından olmak üzere üç profesör veya doçent tespit ederek bunlardan adayların her biri hakkında yazılı mütalaa isterler. Dekan veya ilgili müdür yönetim

kurullarının görüşünü aldıktan sonra önerilerini rektöre sunar. Atama rektör tarafından en çok dört yıl süre ile yapılır. Her atama süresinin sonunda görev kendiliğinden sona erer. Görev süresi sona erenler yeniden atanabilirler.”

BAŞKAN – Önerge üzerinde Sayın Usluer söz istiyor.

Buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Öncelikle teşekkür ediyorum önergeyle ilgili ama orada “profesör veya doçent” deniyor, onun “profesör, yoksa ilgili bilim dalında doçent” şeklinde değiştirilmesini teklif ediyorum. Çünkü “veya doçent” doğru bir şey değil. Genelde profesörler olur ama o bilim dalında, ilgili dalda “profesör yoksa veya doçent” yani “yoksa” diye ibaresinin eklenmesini teklif ediyorum.

BAŞKAN – Safa Bey, size bir söz vereyim.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Efendim, şu andaki mevcut yasada da aynı şekilde ibare var, bunu ben bilgilerinize arz etmek istiyorum: Yani “profesör veya doçent” olarak geçiyor.

BAŞKAN – Tamam, onu düzeltelim arkadaşlar. Tahsisini yapın, o şekilde önergeyi... “...üç profesör veya doçent...” zaten anlaşılıyor.

Safa Bey, buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Şimdi, doktor öğretim üyesi ataması söz konusu olduğu için, efendim, burada mutlaka profesörün olmasının gerek olmadığını düşünüyoruz. Akademik açıdan da doçentlerin de jüride olmasının önünde bir engel yok. Onun için “veya” kelimesi zaten seçimi üniversitelere bıraktığı için bir sorun olacağını düşünmüyoruz efendim ama takdir Komisyonun.

BAŞKAN – Ben de aynı kanaatteyim çünkü şöyle olabilir yani, zaten doçent öğretim üyesidir, illa profesör olacak diye bir şart yok. Belki profesör uygun olmaz ama “yoksa” dediğimiz zaman sanki illa profesör şartı arama gibi bir kelime koyuyoruz, o sıkıntı olabilir uygulamada. Zaten mevcut yardımcı doçent atamasında da böyle olduğu için bence bu şekilde “veya”yla kalsın yani orada bir sıkıntı yok Gaye Hanım, ben öyle görüyorum. Zaten mevcutta da öyle yazıyor.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Peki.

BAŞKAN – Peki, bu doğrultuda Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 4’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum:

MADDE 5 - 2547 sayılı Kanununun 24 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Doçentlik ve atama

MADDE 24 - a) Doçentlik başvuruları, Üniversitelerarası Kurulca belirlenen takvime göre yılda iki kez yapılır. Doçentlik başvuruları için aşağıdaki şartlar aranır:

(1) Bir lisans diploması aldıktan sonra, doktora ile tıpta, dış hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlik kazanmış olmak.

(2) Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen merkezi bir yabancı dil sınavından en az elli beş puan veya uluslararası geçerliliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen bir yabancı dil sınavından buna denk bir puan almış olmak; doçentlik bilim alanının belli bir yabancı dille ilgili olması halinde ise bu sınavı başka bir yabancı dilde vermek.

(3) Üniversitelerarası Kurulun görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından her bir bilim veya sanat disiplininin özellikleri dikkate alınarak belirlenecek yeterli sayı ve nitelikte özgün bilimsel yayın ve çalışmalar yapmak.

b) Üniversitelerarası Kurul, adayın başvurduğu bilim veya sanat dalından beş kişilik bir jüri ve bu jüri için iki yedek üye tespit eder. İlgili bilim veya sanat dalında yeterli öğretim üyesinin bulunmaması halinde, jüri üç üye ile teşkil edilebilir.

Doçentlik sınav jürisinde yer alan asıl ve yedek üyeler, adayın yayın ve çalışmalarını değerlendirerek hazırladıkları ayrıntılı ve gerekçeli kişisel raporlarını Üniversitelerarası Kurula gönderirler. Asıl üyelerin hukuken geçerli bir mazerete dayalı olarak raporunu verememesi halinde, yedek üyelerin raporları, sırasına göre değerlendirmeye esas alınır. Değerlendirmeye esas alınan bu raporların birer örneği, yayın ve çalışmaların incelemesi sonucuna ilişkin bildirim yazısı ile birlikte adaya gönderilir,

c) Üniversitelerarası Kurulca yeterli yayın ve çalışmaya sahip olduğuna karar verilen adaya doçentlik unvanı verilir.

ç) Doçentlik başvurularında adayların yayın ve çalışmalarına ilişkin esas ve usuller Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

d) Yükseköğretim kurumları, doçent kadrosuna atama için, doçentlik unvanına sahip olmanın yanında Yükseköğretim Kurulunun onayını almak suretiyle, münhasıran bilimsel kaliteyi artırmak amacıyla yönelik olarak, bilim veya sanat disiplinleri arasındaki farklılıkları da göz önünde bulundurarak, objektif ve denetlenebilir nitelikte ek koşullar belirleyebilirler. Yükseköğretim kurumlarının belirlediği ek koşullar arasında sözlü sınavın yer alması halinde bu sınav Üniversitelerarası Kurul tarafından oluşturulacak jürilerce yapılır.

e) Doçentlik unvanına sahip olanlar yükseköğretim kurumları tarafından ilan edilen doçent kadrolarına başvurur. Doçent kadrosuna başvuran adayların durumlarını incelemek üzere rektör tarafından, varsa biri ilgili birim yöneticisi, en az biri de o üniversite dışından olmak üzere üç profesör tespit edilir. Bu profesörler her aday için ayrı ayrı olmak üzere birer rapor yazarlar ve kadroya atanacak birden fazla aday varsa tercihlerini bildirirler. Üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü yönetim kurulunun bu raporları göz önünde tutarak alacağı karar üzerine, rektör atamayı yapar.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen var mı?

Madde üzerinde altı önerge var, sırasıyla önergeleri okutup işleme alacağız.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesi ile 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 24'üncü maddesinin (e) fıkrasının ikinci cümlesindeki "rektör" ifadesinin "Üniversite Yönetim Kurul" olarak değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhan İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Gaye Hanım, siz mi konuşacaksınız?

Buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Başkanım, teşekkür ederim.

Sabah da belirttiğimiz üzere, doçentlik, akademik yükseltimede önemli bir basamak. Bu basamağın yerine getirilmesinde mevcut durumda, bir, eserlerin incelenmesi aşaması; ikinci aşamada bir sözlü sınavı var. Eserlerin incelenmesi aşaması doçentlik unvanının alınmasının olmazsa olmaz bir koşulu ancak ardından mutlaka bilimde yeterlilik sınavının yapılması gerekmektedir. Bu noktada sözlü sınavla ilgili belki de hepimizin ortak olduğu çekincelerin mevcutluğunu biliyoruz ancak sözlü sınavın kaldırılıp yerine hiçbir şey konulmamış olması yani sadece Üniversitelerarası Kurulun eserleri inceledikten sonra kişinin doçent unvanını alıp almamasına karar vermesi yeterli bir süreç değildir, mutlaka bir merkezî bilim sınavının olması, bu merkezî bilim sınavının sorularının yine Ölçme Değerlendirme Kurulu tarafından titizlikle hazırlanması ve bu sınavdan sonra doçentlik unvanının alınması gerekmektedir. İkinci aşama yani üniversitelerde üniversite rektörlüklerince belirlenen ek koşullar kadroya aktarma koşulları olabilir. Akademik unvanın alınmasıyla ilgili iki aşamadan birisi eserlerin incelenmesi aşaması, ikincisi merkezî bilim sınavı olmalıdır. Üniversitenin koşulları sadece ve sadece kadroya atanma aşamasında devreye girmesidir. Aksi hâlde bu yöntem doçentliği bir akademik unvan olmaktan çıkartacak, doçentliği bir üniversite kadrosu durumuna düşürecektir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Safa Bey’e bir soru sorabilir miyim?

BAŞKAN - Diğer önergeye geçmeden önce Sayın Aydın’a –söz talebi var- söz veriyorum.

Buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – YÖK Başkan Vekilimiz burada.

Safa Bey, bir şeyi merakımdan soruyorum: Şimdi, bu doçentlik sınavını ve ataması bağlamını görüşüyoruz madde olarak. Burada etik kurul, hani mevcut sistemde YÖK’ün bir etik kurulu, kıstaslara uygun mu değil mi gibi bir şeyden geçiriyor bildiğim kadarıyla. Bununla ilgili hiçbir şey yok. Bu acaba yönetmelikle, şeyle mi halledilecek; onu merak ettim.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Arz edeyim efendim.

Sayın Başkan, söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Safa Bey.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, zaten mevcut durumda doçentliğe müracaatımız malumunuz üniversitesi kurula yapılıyor. Üniversitesi kurula yapıldığı zaman etik kurul da üniversitesi kurul bünyesinde efendim, orada çalışıyor. O süreç işleyecek, o süreç işlemeye devam edecek. Onunla ilgili hiçbir değişiklik söz konusu değil. Alt mevzuatlarla bu zaten mevcut...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Müracaat koşulları belirlenirken o olacak.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Evet.

Herhangi bir etik problem olduğunda bu zaten incelemeye tabidir efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Diğer önergeyi okutup işleme alacağım.

Buyurun.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesi ile 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 24'üncü maddesinin (e) fıkrasının birinci cümlesinden sonra aşağıdaki cümlelerin eklenmesini arz ve talep ederiz

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“Kişiye özel başvuru ölçütleri belirlenemez.”

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkanım, Değerli Komisyon üyeleri; bu, hepimizin biraz önce hemfikir olduğu kişiye özel ilan meselesi, hepimizin dertlendiği bir konu, herkesin de reddettiği bir konu. Bunun buraya, “Kişiye özel başvuru ölçütleri belirlenemez.” cümlesinin konulması çok önemli hukuken çünkü gördüğünüz gibi üniversitede dost kıyağı ilanlar, biraz önce bahsettiğim örnekler, aile, akraba atamaları... Bunları engellemenin tek yolu, eğer bu konuda samimiysek ve gerçekten bunu da kanuna teknik olarak ilave etmemiz gerekiyorsa “kişisel ölçüt konulamaz” a herhâlde itiraz etmezsiniz, “kişiye özel ilan yapılmasın” demek bu. Eğer bu konuda herkes hemfikirse biz bu maddenin hatta ortak önergeyle, bütün ülkede kişiye özel ilanların engellenmesi açısından bir ölçüt olacağını, yasada da bir katkı olacağını düşünüyoruz, o yüzden öneriyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

YÖK Başkan Vekilimiz herhâlde bu konuda bir şey söyler, aksi takdirde zaten o zaman işlevimizi iyi yapmadığımız anlamı çıkıyor. Bilmiyorum YÖK Başkan Vekilimiz bu konuda...

Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, bunun zaten kanuna yazılmasına gerek olmadığını düşünüyorum çünkü zaten kişiye özel başvuru ölçütleri belirlenmesi söz konusu olamaz yani bunu ister YÖK'ün belirlediği usul ve esaslarda olsun isterse üniversitenin yaptığı atamalarda -kendi atama ve yükseltme kriterlerini malum her üniversite kendisi belirliyor- olsun kişiye özel bir durum söz konusu olamaz, olduğu takdirde zaten bu yargıya tabi bir ilandır, ona müdahale edilir efendim.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 24'üncü maddesinin (a) fıkrasına (4) numaralı bendin eklenmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“Üniversitelerarası Kurul tarafından belirlenen objektif ve denetlenebilir kriterleri sağlamak.”

BAŞKAN – Sanırım bu konu daha önce de açıklandıydı.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul emeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 5'inci maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 24'üncü maddesinin (a) fıkrasının birinci cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“Doçentlik başvuruları Üniversitelerarası Kurul tarafından yıl boyunca yapılır.”

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yine teknik bir madde. Bakalım bu hangi gerekçeyle reddedilecek. Çok basit bir mantığı var bunun. “Yılda iki defa” deyince Üniversitelerarası Kurulda bir yığılma oluyor ister istemez ve insanlar belli bir alanda kendilerini zorluyorlar. Eğer bütün dünyada olduğu gibi –bu teknik bir öneri yine- yıl boyunca istediği zaman yapabilsin. Nasıl olsa Üniversitelerarası Kurul artık her ay toplanacak. Yani şimdi, bu mantıklı ve YÖK'ün elini rahatlatan, yıla yayan ve insanları da belli aylara, günlere sıkıştırmayan bir öneri. Bunu eğer Komisyon da uygun görüyorsa bari bunu kabul etmenizi rica ediyorum. YÖK bir tane “evet” desin de...

BAŞKAN – Sayın Kapıcıoğlu, size bir söz vereyim bu konuda.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, mutlaka söyleyeceğim birkaç söz var ama Üniversitelerarası Kurul Genel Sekreterimiz Haldun Bey burada, müsaade ederseniz kendisi bu konuda esas yükü, müracaat yükünü çeken kişi olması hasebiyle kendisinin görüşünü dinlemekte fayda mülâhaza ediyorum efendim.

BAŞKAN – Haldun Bey, buyurun.

ÜNİVERSİTELERARASI KURUL GENEL SEKRETER VEKİLİ PROF. DR. H. HALDUN GÖKTAŞ – Efendim, benim buradaki itirazım pratik gerekçeyle olacak. Özellikle şu anda dört dönemin başvuruları yığılmış durumda, bunları halletmeye çalışıyoruz. Açık söyleyeyim: 2008 yılına kadar yılda bir başvuru yapılmış, daha sonra kanunla ikiye çıkarılmış ve şu anda açıkçası kanuni mecburiyet olmasa benim şahsi kanaatim bunun bir yıl olması şeklinde ama kazanılmış bir hak olduğu için de geriye aksi davranmamız mümkün görünmüyor. Ama zaten yazın üniversite hocalarımız temmuz, ağustos aylarında herhangi bir şekilde büyük ölçüde tatil ve izin ayı olarak düşündüğümüz zaman zaten fiilen on ay çalışıyor. Diğer zamanlarda da iki dönemi ancak benim kanaatim halledebiliyoruz. Eğer uygun görürseniz mevcut durumun devamı şeklinde görüşümü arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Haldun Bey. Yalnız, bu yığılmaları azaltmak için de size ilave kadrolar veriyoruz, bu konuda da çok şikâyetler geliyor. Artık bu konuda yığılma olmasın. İki dönem müracaat...

ÜNİVERSİTELERARASI KURUL GENEL SEKRETER VEKİLİ PROF. DR. H. HALDUN GÖKTAŞ – İnşallah bu yıl içinde hepsi halledilecek Sayın Başkanım, onu da biliyorum ben.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bütün yılı açık bırakmak aksine yığılmayı engelleyen bir başka tedbir değil midir?

BAŞKAN – Evet, oranın işlenmesi, icra...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam, bütün yıla yaydığınız zaman yani yığılma mantıken, yani bırakın bu YÖK mök önemli değil, herhangi bir şeyde matematiksel olarak yığılmayı engellemenin yolu onu yıla yaymaktır ya da sürece yaymaktır. Belli süreçlere sıkıştırırsanız yığılma artar. Bu kadar, basit matematik mantıktan bahsediyorum. Yani Hocamın açıklaması tamam da, ben zaten özgürleştirin insanları, rahat bırakın diyorum yani, bu kadar.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

5'inci madde 2547 sayılı Kanun'un 24'üncü maddesi başlığıyla ele alınıp fıkrada zikredilen bilim dalının dille ilgili olması durumunda başka bir yabancı dilde sınava girilmesi konusundaki fıkra kendi alanında bildiği varsayılan dilde A kurulunda bir dil skoru elde etmek veya ikinci dilde 55 almak suretiyle daha geniş kapsamlı seçme hakkının tanınmasını arz ve talep ederim.

Kamil Aydın

Erzurum

BAŞKAN – Kamil Bey, bir açıklama yapacak mısınız?

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Teşekkür ederim.

Sabah seansında sanıyorum kısaca biraz değindik, yemekte de konuşmuştuk. Hacı Ahmet Hocam sanıyorum somut da bir örnek verdi kendi bilim dalıyla ilgili, hatta Rus dili edebiyatıyla ilgili de yaptı aynı açıklamayı, Batı dilleri adına ben de yapabilirim.

Şimdi, burada gerçekten hani bilim dalının önünde dil olması yanılması. Bazen o bölüm içerisinde oluyor ama dil çalışmayı tam tersine, kültür ağırlıklı, edebiyat ağırlıklı çalışmalar gerçekleştiriyorlar. Bu Doğu dilleri için de geçerli Batı dilleri için de geçerli. Bu noktada bu, tabii, birazcık gadre uğramak gibi oluyor. Bunlardan Hocam sabah da söyledi, dedi ki: Arapça da Farsça da ya da herhangi bir dil, mesela Rusça da bilim dalı gibi görünüyor ama kendi yetkinliğini henüz ispat edememiş, tespit edememiş ya da belirli seviyede dil nosyonu yok ama bundan o dili sanki biliyormuş gibi kâğıt üzerinde kabul edip ikinci bir dil soruyoruz. Burada bunu yapmaktansa o bizim varsayımı güçlendirip yani kendi dilinde biraz daha yetkinliğini teşvik etme adına yüksek bir skor isteyelim yani ikinci bir dil şartı koşmadan ya da bir B alternatifi daha sunalım ya kendi dilinden A kurundan, bugün Üniversitelerarası Kurulun, YÖK'ün tespit ettiği A kurundan bir skor isteyelim ya da seçme hakkını yine verelim, bir B alternatifi olarak da “Hayır, ben kendi iddia edilen bilim dalındaki dil kavramından dolayı o dilde A'yı alamam ama ikinci bir dilden 55'i isterim.” diye, böyle bir iki alternatifi sunmak daha en azından o konudaki şikâyetleri birazcık tolere etmiş oluruz diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Kapıcıoğlu, bu konuda bir görüşünüz olacak mı sizin?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, burada dil barajı olarak 55, doktora dil barajı malum söz konusu, ikinci dil için de bu böyle. Üniversitesi kurula müracaatta böyle ama üniversiteler isterlerse bu konudaki atama yükseltme kriterlerini belirleyebilirler. Bu konudaki belirlemeleri de maksat eğer buysa söz konusu olabilir.

BAŞKAN – O değil, maksat o değil. Bakın burada Kamil Bey'in önerisi şu: Diyelim ki bir insan dil alanında giriyor, Fransızca, İngilizce, Arapça vesaire, bu kendi dil alanında “A” dedi, aslında Üniversitelerarası şeyde dilde A şeyi var mı bilmiyorum, derece puana göre veriliyor ama bu kendi dilinde A alıyorsa başka bir dilden ek 55 aranmasın, onu teklif ediyor.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Burada doktora istenen şartlar baz alındığı için herhangi bir çalışma yapmadan bunu bu şekilde kabul etmek sahada sıkıntı yaratabilir. Onu arz etmek istiyorum.

Takdir Komisyonun efendim.

BAŞKAN – Peki.

Hükûmet katılıyor mu bu önergeye?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Madde 5'e ek olarak “Doçentlik unvanı olan kişi doçentlik özlük haklarından unvanı olduğu gün faydalanmaya başlar.” hükmünün eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Kamil Aydın

Zühal Topcu

Erzurum

Ankara

BAŞKAN – Bu konuda gerekçeyi mi okutuyoruz?

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Evet, gerekçeyi okutalım.

BAŞKAN – Gerekçe yok ama.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Yazmadık da ben şeyi konuştuğum için duyamadım, hangisi okudunuz?

BAŞKAN – Zühal Hanım’la olan verdiğiniz var ya: “Madde 5’e ek olarak ‘Doçentlik ünvanı olan kişi, doçentlik özlük haklarında ünvanı olduğu gün faydalanmaya başlar...””

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Evet, sabahtan beri hakikaten zihnimizi meşgul eden bir haksızlık gibi... Yani mademki bu ünvanı verdik, özlük haklarını da başlatalım ama üniversitenin kadro verip vermemesi kendi uhdesinde olsun, o bir...

BAŞKAN – “Özlük haklarından” derken neyi kastediyorsunuz?

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Yani maaşı, hakları neyse...

BAŞKAN – Maaş kadrodur ama; bakın, maaş kadrodur Kamil Bey. Maaş kadroya atanmakla özlük hakkı oluyor.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Tamam işte, biz de ona müdahale ediyoruz.

BAŞKAN – Hayır, açıklarken siz “Kadroya daha sonra atansın.” falan dediniz.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Hayır, kadro sembolikleşsin artık yani özlük haklarını alsın. Yani o zaman da üniversite...

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – O zaman atanmaya gerek kalmaz da Kamil Hocam. Biraz bir şey yapınca zaten ek dersi falan bu arkadaşlar arıyor yani.

BAŞKAN – Bir dakika. Başkan Vekilimiz, eski Rektörümüz bir açıklık getirsin.

Buyurun.

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Kamil Hocam, şimdi tabii, doçentliği aldığı gün ek dersten faydalanabiliyor, aynı zamanda ünvanı da kullanabiliyor. Tabii, şimdi o zaman bu dediğimizi yapacak olursak atanmasına gerek kalmaz yani atanmasının ne faydası olacak o zaman?

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Efendim, atanmasının şu faydası olacak: Artık o üniversitenin kadrolu doçenti ama öbür türlü o üniversitenin henüz kadrolu doçenti değil.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir soru sorabilir miyim ben, tam tersini?

Atanması ne işe yarayacak? Peki, bir insanın doçent olup on sene-on beş sene yan doçent maaşı olarak kaybettiği hakları ne olacak?

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Taşraya gitsinler.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, taşrada da fark etmiyor. Yani taşra farkı yok, İstanbul’da da olsa yan doçent kadrosunda on sene bekleyip on yıl boyunca maaş kaybına, özlük hakkı kaybına uğrayanlar var. Kamil Hocanın zannederim dikkat çekmek istediği, hassasiyet gösterdiği...

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Şöyle bir şey getirdik bu yeni getirdiğimiz düzenlemeyle: Yani Üniversitelerarası Kuruldan doçentlik ünvanını alıyorsunuz ama her üniversitenin kriteri farklı olduğu için o üniversitenin kriterlerini yerine getirememiş olursun. Hak etmediğin hâlde yani o üniversitenin kriterlerini yerine getiremediğin hâlde o zaman bütün özlük haklarından faydalanıyorsun, bu bir kargaşaya neden olur.

BAŞKAN – Kesinlikle.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Hayır. Bakın, bir sözleşmeli futbolcunuz var bir de kadrolu yani böyle...

BAŞKAN – Düşmenize basar mısınız.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Şimdi bakan, bir üniversitenin kadrolu doçenti olmak farklı. Ama bir unvan alıyorsunuz, o unvanı aldınız ama o unvanın sağladığı birtakım imkânlardan yoksunuz.

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Ama ek ders ücretini alıyorsun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Nasıl?

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Ek ders ücretini doçent olarak alıyorsun, doçent unvanını kullanabiliyorsun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ya bir ek ders ücretiyle olmaz bu.

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – Ama dedim ya, şimdi getirdiğimiz yasayla çelişiyor.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Niye?

BURHANETTİN UYSAL (Karabük) – ÜAK’tan doçent unvanını aldık.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Hocam, on yıl doçentlik kadrosuna atanamayan insanlar var, bu insanları niye mağdur edelim.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Şekil A.

BAŞKAN – Şimdi arkadaşlar, bakan, biz de üniversiteden geliyoruz, Hocam da Rektör.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – YÖK bana 60 bin lira borçlu Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Vekilimiz de, Nurettin Bey de orada dedi ki bakan: “Taşraya gitsin, başka yere gitsin.” Şimdi diyelim ki Ankara’da belli bölümlerde yığılma oluyor.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – E canım taşrada da yığılmalar var yani taşra deyip de...

BAŞKAN – Yığılmalar yok ya, yani YÖK Başkan Vekilimiz burada. Doçenti olmayan, profesörü olmayan bir sürü bölümler var. Dolayısıyla oralara da gitme fırsatı olur. Ama özlük haklarından yararlanıyor, ders ücretinden yararlanıyor, unvanı kullanıyor yani dolayısıyla pek çok şeyden yararlanıyor.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Vallahi yani kadrolu doçent olmadığı için bana göre o bir eksiklik. O kadar gadre uğratılamaz, o kadar gadre uğratmamalıyız.

BAŞKAN – Bir dakika.

Sayın Toğrul, açıyorum.

Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan, bakan bu son derece haklı bir madde çünkü yaşadım ben. Bu, sizin rektöre bağımlılığınızı zorunlu hâle getiriyor. Baki ben 2004 yılının sonunda doçent oldum, 2014 yılına kadar doçenttim, doçent olarak bölüme giriyordum ama rektörle uyuşmadığım için -şimdi rektörün nerede olduğunu da söyleyemiyim, tabii burada YÖK’ün de sorumluluğunu bertaraf düşünmemek lazım- tam on yıl boyunca yardımcı doçentlik maaşı aldım ama doçent olarak derse giriyordum ama doçent olarak unvanı kullanıyordum.

BAŞKAN – Biliyorum.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Şimdi, dolayısıyla bizim istediğimiz akademisyen özgür olsun, rektöre de bağımlı olmasın, dekana da bağımlı olmasın, kendisine güvensin. Şimdi, kendi öz güveniyle gitmiş bir sınavı almış ve bunu kazanmış. Şimdi bunu tekrar rektöre bağımlı kılmak bence de doğru değil. Gerçekten, dediğim gibi, yaşadığım için çok kötü bir durum olduğunu düşünüyorum. Herkes “Git rektörle konuş, git rektörle konuş.” dediğinde siz ister istemez gidip bir şekilde rektörün

önünde el pençe divan durmak zorundasınız ve rektörler de bunu çok keyfi kullanıyor Sayın Başkan. Aynı benim bölümümde benden dört yıl sonra doçent olan arkadaşım benden önce profesörlüğe atandı, YÖK'ün bilgisine de burada sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Toğrul.

Sayın Kapıcıoğlu, bir açıklama yapın, daha sonra oylamaya sunacağım.

Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, burada doçentlikte iki aşama söz konusu. Birincisi doçentlik unvanının verilmesi, diğeri de doçentlik kadrosuna atanma. Doçentlik unvanını alan bir kişi bütün doçentin akademik haklarından yararlanıyor, onun önünde hiçbir engel yok ancak özlük hakları malumunuz kadroya bağlı olduğu için bunun atandıktan sonra olması uygundur, aksi takdirde doçentliğe atanma diye bir şey söz konusu olamaz. Bunun uygun olmadığını düşünüyoruz efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

5'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Toplantıya on beş dakika ara veriyorum arkadaşlar.

Kapanma Saati: 16.57

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 17.17

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Burhanettin UYSAL (Karabük)

SÖZCÜ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

KÂTİP: Mehmet Akif YILMAZ (Kocaeli)

----0----

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, toplantıyı başlatıyorum.

6'ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 6 - 2547 sayılı Kanunun 25 inci ve 32 nci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Bir sonraki maddeyi okutuyorum:

MADDE 7 - 2547 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi üzerinde yer alan “Öğretim Yardımcıları” orta başlığı yürürlükten kaldırılmış, aynı maddenin başlığı “Araştırma görevlileri” şeklinde ve maddenin (a) fıkrasında yer alan “öğretim yardımcılarında” ibaresi “öğretim elemanıdır” şeklinde değiştirilmiş ve maddenin (b), (c), (d) ve (e) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

8'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 8 - 2547 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Öğretim üyesi, kadrosunun bulunduğu yükseköğretim birimi ile sınırlı olmaksızın ve ihtiyaç bulunması halinde görevli olduğu yükseköğretim kurumunda haftada asgari on saat ders vermekle yükümlüdür. Öğretim görevlisi ise haftada asgari on iki saat ders vermekle yükümlüdür. Ancak yükseköğretim kurumlarının uygulamalı birimlerinde görev yapacak olan öğretim görevlileri için ders yükü aranmaz ve bunlara ders ücreti ödenmez. Doktora çalışmalarını “başarı ile tamamlamış, tıpta, dış hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterli kazanmış olan araştırma görevlilerine talepleri üzerine ve üniversite yönetim kurulunun uygun görmesi halinde ders görevi verilebilir. Bu şekilde ders görevi verilen araştırma görevlilerine haftada on iki saati aşan ders görevleri için haftada on saate kadar 2914 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan esaslar çerçevesinde öğretim görevlileri için belirlenmiş olan ek ders ücreti, gösterge rakamı üzerinden ek ders ücreti ile sınav ücreti ödenir.”

BAŞKAN – Madde üzerinde Sayın Toğrul, buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, biraz önce yardımcı doçentlerin doktora öğretim üyesi olarak değiştirilmesinde... Şu anda hâlihazırda mevcut üniversitelerde birçok doktorasını tamamlamış ve yine bir kısmı gadre uğramış ve kadro sorunu yaşadığı için yıllardır o kadroda bekleyen doktora araştırma görevlisi var. Bu arkadaşlarımızın da bir an önce yardımcı doçentlik kadrosuna geçirilmesi gerekiyor çünkü gerçekten doktoralarını başarıyla tamamlamışlar ve şu anda ders verebileceği fırsatı da veriyorsunuz. O zaman

geriye kalan tek bir kadrodur. Yani çok ciddi özlük hakkı kaybına uğrayacaklardır. O açıdan bu doktoralı araştırma görevlilerinin de öğretim üyeliği yani doktoralı öğretim üyesi kadrosuna geçirilmesini burada öneriyorum, teklif ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Tabii, bu kadro meselesi -biraz önceki aradan önce de konuştuk değerli arkadaşlar- bir sorun, karşımızda duruyor. Keşke üniversitelerin kadrosu falan olmasa, her akademik unvanı alan şahıs doğrudan atansa. İdeal olan bu ama böyle bir tabloyla da karşı karşıya kalmadığımız için, mevcut durumda, biliyorsunuz, doktorasını yapan araştırma görevlileri var, bunlar ders veremiyor. Hiç olmazsa bunun önü açılıyor. Bu zaten YÖK'teki bir toplantıda da konuşulmuştu yanlış hatırlamıyorsam, ona yönelik bir düzelme oldu. Ben gayet olumlu buluyorum.

Sayın İrgil'in bir sorusu var.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Safa Hocam, burada benim bir sorum olacak açıklama açısından: Bu "...yükseköğretim kurumlarının uygulamalı birimlerinde görev yapacak olan öğretim görevlileri için ders yükü aranmaz ve bunlara ders ücreti ödenmez." Burada kastedilen nedir yani uygulamalı bilimlerde görevli öğretim görevlileri için?

BAŞKAN – İsterseniz ben de cevap verebilirim ama Sayın Safa Bey versin.

Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Bu kanunla, malumunuz, uygulamalı bilimlerde genellikle öğretim görevlilerinden ziyade uzmanlar, akademik uzmanlar görev alıyor. Bunlar da bu kanunla öğretim görevlisi kadrolarına geçecek...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Öğretim üyesi, evet.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Hayır, öğretim görevlisi kadrolarına geçecekleri için herhâlde bu madde tesis...

BAŞKAN – “Herhâlde” değil, öyle, onun için konuldu yani.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Burada yalnız şunu arz etmek istiyorum: Bu şekilde uygulamalı bilimlerde çalışanların aslında ders anlatmalarının önünde bir engel yok, sadece ücret ödenmesini engelliyor.

BAŞKAN - Yani onlar göreve alınırken uygulamaya yönelik aldıkları için şu anda da bu kişilerin unvanı değişiyor, dolayısıyla yine derse girmeyecekler, uygulamalarına devam edecekler.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, şöyle bir karışıklık var da, onu anlamaya...

Peki, Hocam, Değerli Başkanım, Sayın Hükümet; şöyle bir şey yapılırsa yani teknik olarak da hem rektörlerin hem de üniversitenin elini rahatlatırsak, açsak. Bu kendi alanında, mesela aşağıda belirtilmiş, tıp, diş, eczacılık veya sağlık alanında uzmanlık yapanlar, yani orada araştırma görevlileri var, onları kastediyoruz, tamam, ama başka alanlarda uzman unvanı olan yani şimdi öğretim görevlisi yaptığımız ve doktora yapmış olanlar var. Bu insanların zaten tek görevi, eğitim için orada bulunuyorlar. Yani araştırmacı hüviyetinde olan azdır, değil mi? Yani daha azdır en azından. Ya da bunların ihtiyaç varsa en azından meslek yüksekokullarında veya başka okullarda ya da üniversitenin kendi... Yine burada üniversitenin kendisine bırakıyoruz. İhtiyaç varsa ders anlatmalarında, eğitime katkı koymalarında ne sakınca olabilir ki? Bırakın faydalanalım.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Sayın Başkanım, arz edebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Bu maddede aslında ders yükü aranmıyor efendim. “Ders anlatamaz.” demiyor. Ders yükü aranmadığı için de ücret ödenmiyor. Şunu arz etmek istiyorum: Bu kişiler zaten şu anda üniversitelere ders anlatmak üzere değil, o laboratuvar da ya da uygulamalı alanlardaki faaliyetlere katılmak için alındıkları için...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bravo, yo, yo, orada bir itirazımız yok, doğru, tamam. Bizim önerimiz şu: Aşağıda sadece sağlık alanında kısıtlamışsınız ya, kimyada da veya başka alanlarda da başka bilim alanlarında da böyle uzmanlar olabilir. Onlar ne olacak?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, yalnız, aşağıdaki bahsedilen madde yani “doktora çalışmalarını başarı ile tamamlamış”taki madde öğretim görevlileriyle ilgili değil efendim, araştırma görevlileriyle ilgili.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Biliyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Bir üstteki cümle öğretim görevlisini ilgilendiriyor, alttaki de şu anda 33/a kadrosunda olan ve doktorasını yapmış araştırma görevlileriyle ilgili.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, tamam, ben o zaman o noktaya gelince bir öneride bulunacağım. Anlaşıldı o üst taraf.

BAŞKAN – Madde üzerinde görüşme tamamlanmıştır. Madde üzerinde bir öneremiz var, okutup işleme alacağım...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Safa Hocam, şimdi şu önergemizi bir dinleyin. Bu, onunla ilgili.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 8'inci maddesi ile 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen 36'ncı maddesinin üçüncü fıkrasının dördüncü cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“Doktora çalışmalarını başarı ile tamamlamış, tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta, veteriner hekimlikte veya kendi alanında uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlilik kazanmış olan araştırma görevlilerine talepleri üzerine ve üniversite yönetim kurulunun uygun görmesi halinde ders görevi verilebilir.”

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi bunu ben bir açıklayayım Hocam.

Hocam, bu biraz önce bahsettiğim konuda, bu önerenin asıl amacı, teknik olarak olası bir mağduriyeti yani illa olacak değil ama olası... Yani bu konuda 3 kişi olabilir, 25 kişi olabilir, 2.500 kişi olabilir, tıp/sağlık alanları dışında uzmanlık unvanı almış, uzman olmuş, nitekim böyle örnekler var elimizde, bu kişilerin de ders görevi almasını amaçlayan bir önerge bu. Sadece şu yapılıyor: Bunların yanına “veya kendi alanında uzmanlık unvanını alanlar” ekleniyor. Yani sadece tıp alanı değil Mustafa Hocam. Şimdi, burada unutulmuş. Burada sadece sağlık alanı düşünülmüş. Oysa kimyada, sosyal bilimlerde, belli alanlarda, jeolojide uzman olmuş adam, mesela bir tane atom konusunda...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ceyhun Bey, bak şimdi, şöyle bir cümle var, devamında var: “...belli sanat dallarının birinde yeterli kazanmış olan...” Var, ifadede var. “...yeterlik kazanmış olan araştırma görevlilerine talepleri üzerine...” Devam et aşağıya.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam ama burada uzman tanımı konmadığı için yukarıda sadece...

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Yeterlik kazanmak uzmanlık zaten.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir saniye, hayır, zaten, bir şey söyleyeceğim, ben teknik olarak düzeltme öneriyorum.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Sanatta yeterlik ya, tıptaki uzmanlığın adı sanatta yeterlik.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bravo, işte ben onu söylüyorum, diyorum ki: Maddeyi teknik olarak düzeltelim. Yukarıdaki vurguların tamamı sağlığa veya kendi alanında uzmanlık alanı, diyerek hepsini katalım diyorum. Bu kadar yani.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ama zaten bu kanunda baştan aşağı üç bağlamlı uzmanlık düşünülüyor, değil mi Mustafa Hocam? Tıpta uzmanlık, sosyal bilimlerde doktora, diğer bilim dallarında, güzel sanatlarda da yeterlik. Bu üçü aynı anlama geliyor. Sanatta yeterlik...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, jeoloji alanında uzmanlık yapan biri ders anlatabilir mi?

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Veya biyoloji laborantı...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Evet.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Ama o zaten doktor unvanını kazandığı andan itibaren statüsünü değiştirerek niye orada kalıp ders vermek zorunda kalsın? Doktor öğretim üyesi olarak alanında devam eder.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam, sadece olası mağduriyete engel olalım diye bir teknik uyarı bu.

BAŞKAN – Buyurun Safa Bey.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, burada Ceyhun Bey’in söylediği, uzmanlık sebebiyle bir mağduriyet oluşacağını düşünmüyorum. Şöyle ki tıpta uzmanlık sadece tıpta uzmanlık şeklinde varken buna kanunla diş hekimliği, veterinerlik ve eczacılık da eklendi efendim “uzmanlık” tanımıyla. Onun dışındaki uzmanlıklar ya bilim uzmanlığı şeklinde ya da doktora şeklinde devam ettiği için herhangi bir mağduriyet söz konusu...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ya da sanatta yeterlik, o da uzmanlık.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Sanatta yeterlik ayrı efendim, o da öyle.

BAŞKAN – Ama hepsi zaten var burada, hepsi var.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Onun için herhangi bir kapsam dışında kalan bir kişi olmadığını düşünüyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Konu anlaşılmıştır.

Hükümet önergeye katılıyor mu? Sayın Hükümet?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

9’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 9- 2547 sayılı Kanunun ek 27 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinde hukuk, uluslararası ilişkiler, iktisat, işletme, bilgi teknolojileri ve ileri teknolojiler ile öğretmenlik alanlarında ikinci öğretim kapsamında yürütülecek tezsiz yüksek lisans programlarının açılması, bu programlarda fiilen ders veren öğretim üyelerine ödenecek ek ders ve sınav ücretleri, aşağıda belirtilen esaslara uyulmak kaydıyla ilgili üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü yönetim kurulunun teklifi üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.

Üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü yönetim kurulu kararı ile belirlenen ve belirtilecek tarihlerde asgari iki eşit taksitte alınan öğretim ücretleri, üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsünün muhasebe birimi hesabına yatırılır.”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir önerge vardır, okutup işleme alacağım:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin Çerçeve 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

“Üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinde ikinci öğretim kapsamında yürütülecek tezsiz yüksek lisans programlarının açılması, bu programlarda fiilen ders veren öğretim üyelerine ödenecek ek ders ve sınav ücretleri, aşağıda belirtilen esaslara uyulmak kaydıyla ilgili üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsü yönetim kurulunun teklifi üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir.”

Hacı Ahmet Özdemir

Konya

İmran Kılıç

Kahramanmaraş

BAŞKAN – Gerekeceyi okutuyorum:

Gerekeç:

İkinci öğretim tezsiz yüksek lisans programlarındaki alan kısıtının kaldırılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor musunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan, eğitim öğretim temel bir haktır ve önemli oranda ücretsiz olmalıdır. Tabii, tezsiz yüksek lisans derslerini veren öğretim üyelerine verdikleri emekten dolayı, yaptıkları şeyden dolayı belli bir ders ücretinin ödenmesi tabii ki gerekir. Ancak bu suistimale son derece açık bir maddedir Sayın Başkan. Bunun en azından alt ve üst sınırlarını bizlerin koyması lazım. Aksi takdirde gerçekten üniversiteler gerekli gereksiz bunu suistimal edebilirler. O açıdan, eğitimin de temel bir hak olduğu düşüncesinden...

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Yükseköğretim...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, hayır, Yükseköğretim karar veriyor, üniversite teklif ediyor.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Ücretlerini vesaire üniversite belirliyor Sayın Başkan.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Yükseköğretim üyelerine teklif ediyor...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Öğretim üyelerine ödenecek ücret...

BAŞKAN - Anladım da bu yeni kabul edilen önergede bakın diyor ki...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Kişilerden alınacak miktarı tespit etmiyor Sayın Başkan.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, sadece ödenecek ücretleri tespit ediyor ama...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Öğrenci ücreti belli değil. Burada öğretim üyesine ödenecek ücreti şey yapıyor. Yani mesela diyelim ki tezsiz bir yüksek lisansta A üniversitesi, örneğin, öğretmenlik yeterlilik şeyi için düşündüğünüzde pedagojik formasyon için A üniversitesi 5 bin liraya verecek, B üniversitesi 2 bin liraya verecek, biri 10 bin liraya verecek. Sonuçta aynı işlevi görecek ama öğrenci belirli yerlere gitmek zorunda bırakılacak. Dolayısıyla en azından bunun bir alt ve üst bareminin belirlenmesi gerekiyor. Mümkünse ben ücretsiz olmasını isterim ama hani öğretim üyelerine verilecek ücret vesaireyi düşündüğümüzde bunun bence alt ve üst bareminin belirlenmesi gerekir diye düşünüyorum. Sayın Başkan, çünkü buradaki öğretim üyelerine, öğretim elemanlarına ödenecek ücretten bahsediyor, öğrencinin ödeyeceği ücretten bahsediyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Mahmut Bey, bir dakika, YÖK'ten bir açıklama alalım.

Buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Efendim, bu maddede yapılan değişikliklerle YÖK'e bırakılan karar verme süreçleri üniversiteye devredilmektedir. Maddenin devamında -burada da belirtiliyor- "aşağıda belirtilen usuller çerçevesinde" diyor. Ek 27'nci maddeye baktığımızda bu usuller zaten var. Buradaki tek fark -öğrenci ücretleri de var burada- bunun üniversiteye bırakılmasıdır. Zaten bu şekilde üniversitelerden geldiği gibi kabul edildiği için bunun üniversiteye bırakılarak üniversiteye bir yetki devri yapılması söz konusudur. Yoksa maddenin tamamıyla ilgili, öğrenci ücretleriyle ilgili, değişiklik söz konusu değildir efendim.

BAŞKAN – Konu açıklandı mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yok, hayır.

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) - Şu anki uygulama nasıl?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Öğrenci ücretleri şu anda üniversiteler tarafından belirlenip mevcut düzenlemede YÖK'ün kararından geçmek zorunda, YÖK'ün onayından geçmek zorunda. Biz, YÖK'ün onayını burada sadece kaldırıyoruz. Yine belirleme, kanunun belirlediği sınırlar içerisinde, kanunun devamında onlara bir değişiklik söz konusu değil...

CEYHUN İRGİL (Bursa) - Hayır, YÖK burada devreden çıkmıyor, sadece üniversite...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Evet, kanunun belirlediği sınırlar çerçevesinde üniversiteler tarafından belirleniyor.

BAŞKAN – Sayın Usluer, buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Şimdi, burada Hükümet tarafından verilen bir önerge var. Buradaki önerge sadece öğretim üyelerini ya da öğretim elemanlarını kapsayan bir önerge ama buradaki madde iki aşamalı. İkinci paragraf öğrencilerin verecekleri ücretlerle ilgili. Öğrencilerin verecekleri

ücretlerin tamamen üniversitelere, her neyse yüksek teknoloji enstitülerinin kendi isteklerine, arzularına bırakılması burada bir pazar oluşturacaktır. “Tezsiz yüksek lisans parayla verilir, paranız varsa alabilirsiniz.” anlamına gelmektedir. Böyle bir yetki devri olmamalıdır. Mutlaka Yükseköğretim Kurumu tarafından alt ve üst sınırı belirlenen ücretler dâhilinde. Elbette ki ücretsiz olması düşünülemez.

BAŞKAN – Alt ve üst sınırını da belirlesek o pazar yine oluşacak. Siz alt ve üst sınırı mı karşısınız, yoksa oluşan pazara mı karşısınız?

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bir kere her durumda pazara karşıyım tabii ama burada ikinci öğretimden bahsediyorsak bunun bir bedeli olacaktır. İkinci öğretimden bahsediyorsak bunun bir bedelinin olması normaldir ama bu bedelin bir açık pazar hâline getirilmesi yani “Üniversite kendi karar versin, yüksek teknoloji enstitüsü karar versin ve öğretim üyeleri için yeni bir kazanç kapısı oluşturulsun.” mantığına karşıyız. Burada neyin belirleneceğine YÖK karar vermelidir.

BAŞKAN – Sayın Kapıcıoğlu, burada bir soru sorarak size söz vermek istiyorum.

Sayın Kapıcıoğlu, bu kadar üniversitemiz varken hâlâ neden biz ikinci öğretim yapıyoruz? Yani bu ikinci öğretime ne zaman son vereceğiz? Bir de buraya bu maddeyi koyuyoruz ilave olarak. Yani ikinci öğretime bir gerek kaldı mı? Bu kadar açık kontenjanlar kalıyor vesaire ama neden bu ikinci öğretim bilmiyorum yani hâlâ... Bizim bilmediğimiz yani planlama, rakamsal açıdan bilmediğimiz şeyler varsa...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Onunla ilgili şöyle bilgi arz edeyim: İkinci öğretimler bir ihtiyaçtan ortaya çıkıp da üniversiteler tarafından...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Üniversitelerin para ihtiyacı için...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - ...YÖK’te yapılan talepler doğrultusunda değerlendirilerek açılmış programlar. Yine, aynı şekilde üniversitemiz ihtiyaç kalmayan programların kapatılmasını teklif ediyorlar ve biz bunları kapatıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hocam, siz de üniversiteden geliyorsunuz, biz de üniversiteden geliyoruz. Üniversitelerdeki bu ders ücretinden dolayı gereksiz bir sürü programlar açılıyor ama eskiden bunun bir gerekçesi vardı. Yeterince fakülte yoktu, üniversite yoktu. Şimdi, bu kadar üniversitemiz oldu. Bu kadar üniversitenin olduğu yerde ikinci öğretim programının devam etmesi... Artık bunların, YÖK’ün bir planlaması olması lazım. Buyurun, bir izah edin onu.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Şöyle efendim: Burada ihtiyaç şöyle var: İkinci öğretim ve özellikle lisansüstü eğitim çalışanların özellikle talep ettikleri bir eğitim. Böyle olunca günlük mesailerinin dışında bu eğitimleri almak istedikleri...

BAŞKAN – Bunun için ikinci öğretime gerek yok ki Safa Bey. Normal diyelim ki hukuk fakültesi yapacaksa gündüzki akşam ders açar, ona göre açar.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - O işte ikinci öğretim olarak açılabilir efendim.

BAŞKAN – Tamam, olsun ama yine derslerini akşama koyar ama bunun ikinci öğretim gibi söylenmesine ben artık... Bir üniversite hocası olarak ikinci öğretimi duyunca tüylerim diken diken oluyor. Yani ne gerek var ikinci öğretime?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, ders veren öğretim üyelerinin ek ders ücretleriyle ilgili sorun yaşanacağı için bu gündeme getirilmiş efendim.

BAŞKAN – Yani eğer hani buna bir gereklilik yoksa... Biz, tabii, dokümanları, şeyleri ve envanteri bilmediğimiz için soruyorum. Yoksa bu maddeyi çıkarabiliriz de yani bu aşamada çıkaramazsak Genel Kurulda da çıkarırız ama burada hakikaten bunun bir çalışılması lazım, bize bir izah edin yani.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – İhtiyaç olmayan programlar zaten kapatılıyor Sayın Başkanım. O bakımdan ihtiyaç olan programlar devam ediyor, ciddi sayıda program üniversitenin teklifiyle kapatıldı şu an.

BAŞKAN – Yani “İhtiyaç var.” diyorsunuz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Evet efendim.

BAŞKAN – Şu an için ihtiyaç görülüyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Başkanım, söz alabilir miyim?

BAŞKAN - Peki, Mustafa Hocam bir söz istiyor. Mustafa Hocama bir söz vereyim.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Bu, teşvike yönlendirir. Bakın arkadaşlar, siz diyorsunuz ya “Zamanla kapatılmalı.” ama bu, teşvik ediyor, kapanmamasını sağlıyor, üniversite bunu çoğaltmaya çalışıyor dolayısıyla.

BAŞKAN – Bir de Mustafa Hocam buyursun.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Şimdi, değerli arkadaşlar, bu ikinci öğretim meselesi baştan itibaren yanlıştı fakat Türkiye'nin o günlerdeki üniversitelerin önündeki öğrenci baskısı dolayısıyla gündeme getirildi. YÖK birtakım kararlar da aldı. Mesela eğitim fakültelerinde bunların tümünden kapatılması noktasında karar aldılar ve kapattılar, teşvik de ediyorlar kapatılmasını. Ama biz burada kuvvetli bir tavsiye kararı, YÖK temsilcisi arkadaşlarımız burada, bunların kapatılması noktasında bir tavsiye kararı alabiliriz. Bunların, bu kanunun tümünden çıkarılmasının doğru olmayacağını düşünüyorum, devam eden programlar var, bazı sınırlı sayıda programlarda tablonun devam ettiği düşüncesindeyim.

Ama burada şöyle bir planlamanın yapılması lazım: Mesela, Ankara Hukuk Fakültesi bundan on beş sene önce, yirmi sene önce de 800 öğrenci alıyordu, şimdi kaç alıyor bilmiyorum, aşağı yukarı o... Türkiye’de 2 tane hukuk fakültesi vardı, şimdi Türkiye’de 100 civarında hukuk fakültesi var. Bunların yeniden dizayn edilmesi lazım. Hatta benim kanaatime göre bu yerleşik fakültelerin önemli bir kısmının sadece lisansüstü eğitim veren bir çerçeveye taşınması, taşra üniversitelerinde de lisansüstü eğitimin durdurulması gerektiği kanaatindeyim. Bunların yeniden ele alınıp bir değerlendirilmesinin uygun olacağını düşünüyorum.

Ama bu maddenin bu hâliyle kalmasından yanayım çünkü devam eden programlar var. Ama biz kuvvetle tavsiye edelim, YÖK bu ikinci programları kapatsın.

BAŞKAN – Ben de aynı kanaatteyim.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Bununla ilgili çalışma yapalım efendim.

BAŞKAN – Tamam.

Teşekkür ediyorum.

Sayın İrgil’in bir söz talebi var.

Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi, ben hem hocalarımın hem de Komisyon Başkanımızın ve Mustafa İsen Hocanın önerilerini çok mantıklı buluyorum, hepsi zaten aşağı yukarı aynı şeyi söylediler fakat buna rağmen, bu eğitim politikalarının mutfağı olan bu noktada tabii, niye bunu çözemiyoruz, onu anlamakta zorluk çekiyorum.

Biraz önce gelen önergede sadece öğretim üyelerinin ücretlerinin belirlenmesi hususu vardı, oysa asıl sorun olan orası değil ki, asıl serbest bırakılacak olan o yani bırakın üniversiteler o konuda rekabet etsin. Burada bizim kısıt koymamız gereken asıl yer öğrencilerden alınacak ücret ve programların açılması, bunu Yükseköğretime sorsunlar çünkü biraz önce Millî Eğitim Bakanımız da dedi, ne dedi? “Çok gereksiz programlar var.” Doğru, nitekim YÖK de kabul ediyor, siz de söylüyorsunuz. Madem bu konuda hemfikiriz, samimiyetle o zaman gelin programların açılmasını ve öğrencilerden alınacak ücretlerin de belirlenmesini bizi YÖK’e bırakalım. Çünkü bu konu tamamen üniversitenin inisiyatifine bırakılırsa -ki bunu suistimal eden özel üniversitelerdir, özel vakıf üniversiteleridir- öğrenciler ve aileleri vahşi kapitalizmin kurbanı olurlar. Nitekim siz de biliyorsunuz ki bu programların büyük bir çoğunluğu üniversitelere gelir getirsin diye açılıyor. O yüzden ben net olarak şunu söylüyorum: Denetim yoksa doğası gereği serbest piyasa kontrolden çıkar. Evet, Hocam dedi, biz serbest piyasaya tümünden karşıyız belki ama bir realite var. Var mı bu realite? Var. Ama o zaman gelin sağlıklı hâle getirelim, denetlenebilir hâle getirelim çünkü bu piyasa kontrolden çıkacak. Yani siz de biraz önce söylediniz, bu para için gereksiz programların açılmasının da engellenmesi, program açılması, öğrenciden alınacak öğrenci ücretlerinin de aynı öğretim üyelerinin ücretleri gibi... Zaten mantıken onu YÖK’e sorabiliyorsanız öğrencilerinkini de sorun, onların ne günahı var?

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Öğrenci ücretini belirleyecek olan zaten hocaların ücreti değil mi?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır. Burada YÖK belirliyor şu anda ama öğrencinin ücretini neden üniversite belirliyor, biz onu soruyoruz. Mantıken hepsine madem Yükseköğretimden görüş alsınlar.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Çok söz talebi var, herhâlde bu gece on ikiye kadar buradayız arkadaşlar. Buyurun, meydan sizin, ben hazırım, on ikiye kadar kalırız.

Sayın Usluer, buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Başkan, burada “ikinci öğretim” dediğimizde iki konuyu anlamamız ve ikisini ayırt etmemiz gerekiyor. Birincisi, lisansta ikinci öğretim. Gerçekten lisansta ikinci öğretim gerekli midir, gerekli değil midir, sizin söylediğiniz noktadan bunu tartışabiliriz. Bu kadar çok sayıda üniversite, bu kadar çok fakülte varken lisansta ikinci öğretimin olması aslında artık çok gerekli görülüyor. Ama burada tartışılan ve bu maddede yer alan yüksek lisans, tezsiz yüksek lisansı tartışıyoruz. İkinci öğretim bu noktada gerekli çünkü birçok çalışan kişi ikinci öğretim yani akşam yüksek lisans yapıyorlar. Bu noktada öğretim üyelerinden şunu bekleyemeyiz: “Dersini gece ver.” Yani dersin verilme saatleri belli, siz öğretim üyesinden gece de bir çalışma istiyorsanız bunun adının başka bir şey olması ve bunun için de öğretim üyesine farklı bir ücretin ödenmesi kaçınılmazdır. Şimdi, burada çalışan kişiler için ikinci öğretim bir gereksinimdir ancak çoğu zaman maksadı aşan amaçlarla da kullanılabilir. Örneğin, erkek çocuklar askere gitmemek için bir yüksek lisans, o bitti, bir yüksek lisans daha, şimdi, eğer biz üniversitelere bu serbest piyasayı bırakırsak üniversiteler gelir elde etmek için istedikleri ücretlerle ve yüksek lisans programları açabilirler.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Öğretim üyelerini yapıyorsanız, öğrencileri de...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Arkadaşlar, birbirimizi dinlersek daha sağlıklı bir ortam oluşacağını düşünüyorum. Sonuçta hepimiz aynı konu hakkında konuşuyoruz, sözümüz varsa tek tek konuşalım.

Sayın Hocam, burada YÖK’ün bu açıdan bir yapı oluşturması, gerçekten suistimalin önüne geçmeyi sağlaması ama yüksek lisansta ikinci öğretimin zorunluluk olduğundan vazgeçmeksizin bir düzenleme yapılması ama burada ücretlerde tabii ki üniversiteye göre farklılıklar olabilir yani reytingi daha yüksek olan üniversiteler var ama ücret belirleme aşamasının toptan satış sonucunu da getirmemesi şeklinde bir düzenlemeye ihtiyaç var.

Teşekkür ederim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Efendim, piyasayı arz-talep belirler. Koç ya da Sabancıda master yapacak bir öğrenci ile İğdir Üniversitemizde master yapacak bir öğrencinin ikinci öğretim ücreti ya da mastera ödeyeceği ücret eşit değildir. Bunu denetlesin YÖK ama bu sefer bir yığın talep olacak. Efendim, Sabancıda master yapmak isteyen... Ve biz bunun önünü kapatmış olacağız.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yok, kapatmayacağız.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bir sürü aşama var, sınavlar var, mülakatlar var, her canı isteyen yapamıyor.

BAŞKAN – Safa Bey, açıklamak istiyorsanız ben size bir söz vereyim. Bizim önceki maddede Yükseköğretim Kurulunun onayıyla yapılıyordu. Bunu Yükseköğretim Kurulunun onayından çekmenizin sebebini Komisyonumuza bir izah ederseniz...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Şöyle arz edeyim efendim: Bu, Yükseköğretim Kuruluna geldiğinde makul ölçüler içerisinde geliyor genellikle ve herhangi bir değişikliğe tabi olmadan kabul edilen ücretler olduğu için ve kendi içerisinde bir dengeye kavuştuğu görüldüğü için bunun üniversitede bırakılmasının bir mahzuru olmadığı düşünüldü, bu bakımdan bu madde getirildi. Yoksa herhangi bir denetimden uzak kalması gibi bir düşünce söz konusu değil.

BAŞKAN – Peki, şimdi, bu kanun maddesi biliyorsunuz, diyelim ki ileride YÖK üç sene, beş sene sonra böyle bu şekilde uyulmadığını, makul ölçülerde gidilmediğini görürse yönetmelikle bu işi halledebiliyor mu, yoksa yeniden bir kanuni değişiklik gerekecek mi?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Burada kanun gerekiyor çünkü bu kanunla düzenleniyor.

BAŞKAN – Burada serbest bıraktığı için yönetmelikle onu yapabiliyor mu hukuki açıdan yani?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yapamaz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Ben hukukçu olmadığım için yönetmelikle bu ne kadar sınırlanabilir, bir şey söyleyemem ama herhâlde parasal bir durum söz konusu olduğu için yapamaması gerekir diye düşünüyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, sınırlayamaz.

Bir şey daha söyleyeceğim, YÖK öğretim üyelerinin maaşının kendine sorulmasını makul buluyor da öğrencilerinkini niye bulmuyor?

BAŞKAN – Şimdi, orada şöyle: Öğretim üyelerinin herhâlde çok fazla ders ücreti almaması, astronomik rakamlara çıkmaması için öyle bir...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ya da düşük ücret almaması için mi?

BAŞKAN – Yok, zannetmiyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU - Orada birtakım sınırlar var zaten, onun için.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Safa Bey’e bir soru sormak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Toğrul.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Safa Bey, şu ana kadar bu uygulamalarımızda kaç tezsiz yüksek lisans programı var Türkiye’deki üniversitelerde?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU Program olarak sayı önümde değil ama ben kişi olarak 2016-2017 sayısını sizlere arz edeyim: İkinci öğretim tezsiz yüksek lisansta toplam 49.483 kişi.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Formasyon hariç mi bunda, formasyon dâhil mi?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Formasyon bu sayılarda yok. 7,5 milyonluk öğrenci kitlesinde yaklaşık 50 bin civarında tezsiz yüksek lisans öğrencimiz var.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Safa Bey.

Kamil Hocam, siz herhâlde bir şey söyleyeceksiniz.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Bu olayın biz ikinci öğretim tezsiz yüksek lisansta sadece maddi boyutuna dikkat çekmeyelim arkadaşlar yani şimdi, eğitimi bir bütün olarak ele alalım. İkinci öğretim sıkıntısını yaşadık yani bir ara bayağı Türkiye’de sıkıntı oldu. Bir taraftan üniversitelileşme sürecimiz hızlandı, üniversite sayımız arttı, bir taraftan da ikinci öğretimle devam ettik ve ne oldu? Bir anda gerçekten kantite arttı, kaliteden ödün vermeye başladık ve bugün bakıyoruz, işte hukuk fakülteleri dâhil, birçok mesleğin itibarsızlaştırıldığına tanıklık ediyoruz; çocuklar asgari ücretle hukuk bürolarında iş arıyorlar. Bu öğretmenlik mesleği... Yani, diyoruz ki: “400 bini biz yığdık.” Doğru söylüyoruz çünkü bir üniversiteye üç tane eğitim fakültesi açtık, yetmedi, bir de gece bölümleri açtık, şimdi aynı tuzağı bir de tezsiz yüksek lisansta yapıyoruz. İnanın, yüksek lisans, Batı toplumlarına baktığımız zaman, gerçekten çok spesifik, aşırı talep olan ve fazla da getirisi olmayan bir yapının adıdır. Burada insanlar, yüksek lisansı ya da doktorayı hedefleyen insanlar kendi bireysel özverilerini dikkate alarak, bunu göze alarak yapıyorlar. Biz şimdi burada “İkinci öğretimde yüksek lisansı tezsiz yapalım...” E, yapalım. 49-50 bin korkunç bir rakam, buna pedagojik formasyonları da kattığımız zaman, inanın, ver parayı al... Hatta, bazı vakıf üniversiteleri, inanın, artık ilime, irfana, bilime, gelişime değil, tamamen para merkezli bu tür bölümlere, bu tür programlara yönelmeye başladı. Dolayısıyla, bunun önünü almak noktasında ben Mustafa Hocanın teklifine katılıyorum. En azından şifahen diyelim ki bunu biz biraz düşünelim, bunu durdurmaya çalışalım çünkü sabah Bakan Bey de aynı şeyi söyledi, artık kaliteye odaklanacağız, istihdam odaklı bir yapılanmaya doğru gidiyoruz. Dolayısıyla, biz bunu yaparken bir taraftan, bir taraftan da kantiteyi böyle artırırken kaliteden ödün verme yoluna gitmeyelim. Ha, para işine de gelince, biz bunları yaşadık hocam tecrübeyle. Hangi üniversiteden gelirse gelsin, inanın, sağlıklı teklifle gelmiyorlar. Hangi üniversitenin pedagojik formasyon için ne kadar rakamlar teklif ettiğini biliyoruz ve inanın, çocuklara izah edemiyorduk. A üniversitesinde 3 bin liraya verilen pedagojik formasyon B’de 1.200 liraya, 1.700 liraya. YÖK de buna itiraz etmedi. Biz istiyoruz ki artık siz yukarıdan... Gerçekten, giderler serbest piyasada bellidir, hoca ücreti bellidir, o bölgenin özel, hani bina ısınmasıdır, gideridir, şu maliyeti çıkarılır, YÖK’te bunu yapacak çok yetkin insanlar var, onlar alt limiti-üst limiti koyar, bunu bir şekilde uygulamaya açar, yoksa inisiyatife bırakılırsa ocağımız batar.

BAŞKAN – Komisyonunda öneriler dikkatlerinize sunuldu, YÖK Başkan Vekilimiz de burada, herhâlde gerekli notlarını aldılar. Bu konuda, evet, burada bir sıkıntı olduğu açık yani bir an önce bu uygulamalara son vermekte fayda var.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Başkanım, bu hafta başıma gelen bir olayı söyleyeyim. Hocam, beni telefonla aradılar -ben üniversitenin adını vermeyeyim- “Mail atacağız.” dediler, attılar, 9 bin lira ver, İstanbul’a gelmene bile gerek yok... Siyaset yüksek lisansı...

BAŞKAN – Peki.

Sayın Uçma’nın bir söz talebi var.

Buyurun Sayın Uçma.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Çok değerli katkılar verdi arkadaşlarımız ama bu glasnosttan sonra özellikle bu komünizm çöktü. Sevgili bir cerrahın da kapitalizme -yani vahşi kapitalizm diye sıfatlıyor- karşı çıkması çok çok memnuniyet verici bir durum.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – O dil sürçmesi oldu. Ama, siz de bize Sevgili İsmet Bey, “Moskova’ya, Moskova’ya.” diyordunuz, şimdi ters döndü işler.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Eyvallah, orada artık gidilecek yer oldu yani dolayısıyla.

Arkadaşlar, Türkiye’nin üç tane önemli özelliği var; buna itiraz da gelebilir ama Ceyhun Bey destek verir diye düşünüyorum en azından. Türkiye dünyanın en büyük sosyal devleti; para verecek yer arıyoruz yani aç açık var mı falan diye. En büyük demokrasisi ve birlikte yaşama kültürünü hayata geçirmiş tek topluluk, ikinci bir örneği yok. Şimdi, ben diyorum ki: Bu güç yetiremeyen lisansüstü arkadaşlarımızın burslarını YÖK karşılansın, belli kriterler koysun yani eğer bu süreçte... Ama ikinci öğretimin kapatılması çok evla bir durum, zaten o yola girilmiş durumda. Ama, bu sosyal devlet anlayışı gereği hakikaten mütebahhir, alanında iyi işler yapacak arkadaşların, güç yetiremeyenlerin istedikleri yerde master yapmalarını YÖK desteklesin ama ne olur, bu arz-talep dengesine fazla dokunmayalım, hatta hocaların da ders ücretlerini biz belirlemeyelim yani onu da üniversiteler belirsin. Bu yarış kaliteyi yükseltecektir.

Teşekkür ederim, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Uçma.

Diğer bir önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 9’uncu maddesiyle 2547 sayılı Kanun’un değiştirilen ek 27’nci maddesinin birinci fıkrasındaki “programların açılması,” ibaresinden sonra “öğrencilerden alınacak öğretim ücretleri,” ifadesinin eklenmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Giresun

İzmir

Ceyhun İrgil

Gaye Usluer

Bursa

Eskişehir

BAŞKAN – Sanırım, bu konuyu tartıştık artık.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tartıştık, hiçbir şey söylemiyorum, size bırakıyorum. Bu konuda sizin yorumunuz nedir?

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 9'uncu maddesiyle 2547 sayılı Kanun'un değiştirilen ek 27'nci maddesinin birinci fıkrasındaki "öğretim üyelerine" ibaresinden sonra "ve öğretim görevlilerine" ifadesinin eklenmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Giresun

İzmir

Ceyhun İrgil

Gaye Usluer

Bursa

Eskişehir

BAŞKAN – Safa Bey, burada bir açıklama yapacak mısınız, bu teklifle ilgili? Yani, sadece "öğretim üyeleri" mi yazıyor orada? Derse giren öğretim görevlileri ders ücreti almıyor mu?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Şöyle arz edeyim efendim: Bu lisansüstü program olduğu için sadece öğretim üyeleri görev alabiliyor.

BAŞKAN – Peki, anlaşılmıştır konu.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 9'uncu maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

10'uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 10- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 40- Lisansüstü tezler yetkili kurum ve kuruluşlar tarafından gizlilik kararı alınmadıkça, bilime katkı sağlamak amacıyla Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi tarafından elektronik ortamda erişime açılır."

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge vardır, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 10'uncu maddesiyle 2547 sayılı Kanun'a eklenen "EK MADDE 40"m aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Giresun

İzmir

Ceyhun İrgil

Gaye Usluer

Bursa

Eskişehir

“EK MADDE 40- Lisansüstü, doktora tezleri ve tüm bilimsel yayınlar yetkili kurum ve kuruluşlar tarafından gizlilik kararı alınmadıkça, bilime katkı ve denetlenebilirliği sağlamak amacıyla Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez ve Yayın Merkezine gönderilir. Tez ve yayınlar Yükseköğretim Kurulu tarafından elektronik ortamda erişime açılır.”

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bunu ben açıklayayım.

BAŞKAN – Yani tekliftekiyle aradaki fark nedir?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ha, söyleyeyim onları işte.

Ben öncelikle bu madde için YÖK’e ve Komisyona çok teşekkür ediyorum çünkü bu, bizim YÖK’teki toplantıda önerdiğimiz ve YÖK’ün de -sağ olsunlar- mantıklı bulduğu bir teklifti. Bu teklifin amacı şuydu: Şu anda doktora sonrası doçentlikte ve doktorada artık tek bariyer ve önemli eleme alanı sadece tez ve yayınlar olduğu için bu konudaki sıkıntılar da anlatıldı yani birçok kişi de hemfikir. Hiç olmazsa bunların ulusal bir arşivden ve merkezî alandan denetlenebilir olması... Hatta bir örnek vermiştim YÖK’teki toplantıda, herhangi bir emlak, “sahibinden.com” bilmem ne veya büyük gazetelerin emlak ofisleri var, bir ev satmaya kalktığınızda onun yanına bir şey koyuyorlar, diyorlar ki. “Bu ilanla ilgili şikâyetiniz var mı?” Yani, çünkü ev ipotekli olabilir, başkasının evini satıyor olabilir, siz oraya girip o ilanı şikâyet edebiliyorsunuz. Böylece tezlerin ve yayınların ulusal arşivde toplanması ve herkesin denetimine açık hâle gelmesi, aynı zamanda, gerçekten de bir ulusal bilgi birikimine... Çünkü bu yok, kayboluyor. Bunu zorunlu kılmadığımız için isteyen YÖK’e gönderiyor, isteyen göndermiyor; isteyen yükletiyor...

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Mecburen gönderiyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Söyleyeceğim.

BAŞKAN – Ceyhun Bey...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir saniye.

Tezler için o, yayın...

BAŞKAN – Ceyhun Bey, müsaade eder misiniz? Bu konuda Safa Bey’i bir dinleyelim.

Siz burada, öneride sadece “tezler” diyorsunuz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben yayınları da ekliyorum.

BAŞKAN – Diğer bilimsel yayınlar, makaleler vesaire; bu teknik açıdan mümkün mü, değil mi onu izah edin, ona göre kararımızı verelim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, dört yüz sayfa tezi üç yüz sayfa yüklüyorsa iki sayfa yayın da ekler.

BAŞKAN – Bir, bakın, buyursun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, burada “lisansüstü tezler” dediğimizde bunun içerisine zaten yüksek lisans ve doktora tezleri, hepsi giriyor.

BAŞKAN – O anlaşılıyor.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Tıpta uzmanlık tezleri de bunun içerisinde.

Bilimsel yayınlar... Efendim, zaten atama, yükseltme kriterleri de hem üniversiteler tarafından hem de doçentlikte Üniversitelerarası Kurul tarafından değerlendirildiği için bunların burada kayda geçirilmesinin önünde teknik bir problem olacağını düşünüyorum. Şu aşamada zaten tezler YÖK’e

geliyor, bizim ulusal tez merkezimize işleniyor. Biz bunların erişime açılmasının uygun olduğunu düşünüyoruz ama bütün bilimsel makalelerin sisteme yükselmesinin önünde teknik bir sıkıntı olabilir efendim, bunu arz etmek istiyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Tekin, Sayın Müsteşarımız.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Makul bir öneri gibi gözükse de lisansüstü tezlerin telifi enstitülere ve dolayısıyla üniversiteye, YÖK’e ait fakat bilimsel yayınların telifi ilgili dergiye ait. Dolayısıyla burada telif problemleri de ortaya çıkabilir. Makul gibi gözükse de böyle bir sıkıntı ortaya çıkabileceğinden...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Bir konuyu daha arz edebilir miyim efendim?

BAŞKAN – Açıyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Aynı zamanda, akademik teşvik sebebiyle de öğretim üyeleri kendi çalışmalarını, “YÖK Akademik” diye bizim bir platformumuz var malumunuz, oraya da zaten yükleyerek kendi çalışmalarını elektronik ortama aktarıyorlar. Buradan da takip edilmeleri mümkün efendim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, bir de, hiç olmazsa hocam “lisansüstü ve doktora tezleri” diyelim, “doktora tezi” yok burada, eksik.

BAŞKAN – Lisansüstü ikisini de kapsıyor zaten.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Hayır efendim, “lisansüstü” dediğiniz zaman hepsini kapsıyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama tamam, biliyorum da bu ülkede hep açık arayan çok yani onu kastetme...

BAŞKAN – Şimdi, uygulayıcı burada zaten, uygulayıcı konuyu izah etti.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Biliyorum da yasa tam olsun diye.

BAŞKAN – Sayın Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

11’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 11- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 75- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte Üniversitelerarası Kurula doçentlik başvurusu yapmış olanlardan başvurusu sonuçlanmayanlar, talepleri halinde bir yıl süre ile başvuru yaptıkları dönemdeki mevzuat hükümlerine tabi olurlar.”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir önerge var, okutup işleme alacağız.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin çerçeve 11’inci maddesinin teklif metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Nurettin Aras

Mehmet Akif Yılmaz

İğdır

Kocaeli

BAŞKAN – Gerekeceyi okur musunuz.

Gerekeçe:

Yapılmakta olan düzenlemeyle madde işlevsiz kalacağı için maddenin teklif metninden çıkarılması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda madde çıkarılmıştır.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – O zaman, bir saniye, ben bir açıklama rica edeceğim.

Bir soru sorabilir miyim Başkanım?

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi, bu madde bildiğiniz gibi -yani açıklama için söyleyeyim- şu anda Üniversitelerarası Kurula doçentlik başvurusu yapmış ama başvurusu sonuçlanmayan yani bir şekilde 15 Temmuz süreciyle veya başka nedenlerle yayın eser aşamasından geçmiş ama sözlü olmamış veya eser incelemesi yapılmış ama tebliğ edilmemiş grubu kapsıyor. Bu grubun talebi haklı olarak şuydu, diyordu ki: “Madem siz sözlüyü kaldırılıyorsunuz, o zaman bizim sözlüyle ilgili bir olayımız kalmadığına göre eser, yayından geçtiyse siz bize doğrudan doçentlik unvanını verin veya atayın.” Bu madde oydu.

Bu maddede bir özellik daha vardı, bir yıl içinde eski usule tabi olmak isteyenler için eski usule başvuruydu. Tamam, bu mantıklı bir şey, çektiniz. Şimdi, bu şu anlama mı geliyor, onu iyi anlayalım: Şu anda sözlüye girmemiş ama eser ve yayından geçmiş yani süreci yarım kalmış olanlar doğrudan doçent unvanı mı almış oluyorlar, onu mu anlıyoruz?

BAŞKAN – Evet.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bu önemli çünkü, çünkü açıklanmadı o bölüm de.

BAŞKAN – Şimdi, bu yanlış anlaşılmayı gidermek için bu ilave maddeyi, bu geçici maddeyi kaldırıyoruz, tekliften çıkarıyoruz. Kanun yürürlüğe girdiği zaman şu an doçentlik süreci devam edenler, eserlerinden geçmiş de sözlüyü bekleyenler otomatik doçent unvanı alacak. Dolayısıyla, böyle bir maddeye gerek kalmadı. Bu niçin konulmuştu? YÖK Başkanımızın da şeyi, bazı insanlar “Ya, ben sözlüye de gireyim, kendime güveniyorum, sözlüden geçeyim.” şeklinde bir şey vardı ama bu madde duyulunca, yayınlanınca bir sürü bize de çok teklifler geldi “Bizim hâlimiz ne olacak.” vesaire gibi. Dolayısıyla, bu yanlış anlaşılmayı, kafa karışıklığını gidermek adına bu önergeyle bu maddeyi çıkarmış olduk. Tabii, bu doğrultuda da Sayın Kamil Aydın ve Zühal Topcu'nun vermiş olduğu diğer önerge de otomatikman... Başka önerge var mıydı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bizim de vardı, evet.

BAŞKAN – Bu madde kalktığı için, değerli arkadaşlar, diğer önergeler otomatikman düşmüş durumda.

Bir sonraki maddeye geçiyoruz o zaman.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir dakika, geçmeden önce, tutanaklara geçmesi açısından bir konuya daha vurgu yapalım, önemli bu.

Hocam, tamam, çok güzel, önemli bir çalışma yaptınız şu anda da burada önemli bir grup vardı, eser incelemelerine bir yıl önce başlanan ama tebliğ edilmemiş olanlar. Sırf tutanağa geçmesi açısından söylüyorum, onlar da bu kapsamda değil mi?

BAŞKAN – Tabii, tabii, yani hepsi kapsamda.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – O zaman biz de zaten buna dönük bir önerge vermiştik.

BAŞKAN – 12’nci maddeyi okutuyorum arkadaşlar.

MADDE 12- 2547 sayılı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “yardımcı doçent” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde, 1 7 nci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafında yer alan “yardımcı doçentlerin” ibaresi “doktor öğretim üyelerinin” şeklinde, 18 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci paragrafında yer alan “yardımcı doçentten” ibaresi “doktor öğretim üyesinden” şeklinde, 21 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “yardımcı doçentler” İbaresi “doktor öğretim üyeleri” şeklinde, 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentlik” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde, 40 ıncı maddesinin (a) fıkrasında yer alan “ders vermekle görevli öğretim yardımcıları” ibaresi “öğretim görevlileri”, (c) fıkrasında yer alan “Türk Silahlı Kuvvetleri ve” ibaresi “Millî Savunma Üniversitesi, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi ile” şeklinde, 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yer alan “öğretim yardımcılığı kadrolarından birine de” ibaresi “araştırma görevlisi kadrosuna da” şeklinde, 53/E maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentler” ibareleri “doktor öğretim üyeleri” şeklinde, 65 inci maddesinin (a) fıkrasının (4) numaralı bendinde yer alan “yardımcı doçentlik” ibaresi “doktor öğretim üyeliğine” şeklinde, ek 38 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçent” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum:

MADDE 13- 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE I I- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisinin; “yardımcı doçent” kadro unvanı ilgili mevzuatı uyarınca “doktor öğretim üyesi” şeklinde, “okutman”, “uzman” ve “eğitim öğretim planlamacısı” kadro unvanları ilgili mevzuatı uyarınca “öğretim görevlisi” şeklinde değiştirilir ve bu şekilde değiştirilen “yardımcı doçent” kadrolarında bulunanlar “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman” “uzman” ve “eğitim öğretim planlamacısı” kadrolarında sürekli atamalı olarak bulunanlar “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır. Okutman kadrolarına süreli olarak atanmış bulunanlar ise başka bir işleme gerek kalmaksızın “öğretim görevlisi” kadrolarında süreli olarak istihdam edilmeye devam olunur.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum:

MADDE 14- 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanuna tabi öğretim elemanlarının sınıfları ile başlangıç dereceleri aşağıda gösterilmiştir.

A) Öğretim üyeleri sınıfı:

Bu sınıf, profesörler, doçentler ve doktor öğretim üyelerinden oluşur.

a) Profesörler, profesör kadrosuna atandıkları tarihi izleyen aybaşından itibaren birinci derecenin,

b) Doçentler, doçent kadrosuna atandıkları tarihi izleyen aybaşından itibaren üçüncü derecenin,

c) Doktor öğretim üyeleri, doktor öğretim üyesi kadrosuna atandıkları tarihi izleyen aybaşından itibaren beşinci derecenin,

İlk kademe aylığını alırlar.

Yukarıdaki (a), (b) ve (c) bentlerine göre üst dereceye atananlar, bu dereceleri kazanılmış hak olarak aldıktan sonra geçirecekleri her yıl için bir kademe ilerlemesinden yararlanırlar.

B) Öğretim görevlileri sınıfı:

Bu sınıf, öğretim görevlilerinden oluşur.

C) Araştırma görevlileri sınıfı:

Bu sınıf, araştırma görevlilerinden oluşur.

Öğretim görevlileri ve araştırma görevlilerinin giriş dereceleri (657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 36 ncı maddesinin “Ortak Hükümler”i ile getirilen kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin hükümleri hariç) Devlet Memurları Kanunu hükümleri uyarınca öğrenim niteliğine ve süresine göre tespit edilecek kazanılmış hak aylık derece ve kademelerine iki derece eklenmek suretiyle belirlenir.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi madde 15’i okutuyorum:

MADDE 15-2914 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin 4 üncü sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4) Doktor öğretim üyesi kadrosunda bulunanlara % 175”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik Ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 15’inci maddesi ile 2914 sayılı Kanun’un değiştirilen 12’nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

“657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi en yüksek Devlet memuru brüt aylık (ek gösterge dahil) tutarının;

1) Profesörlerden Rektör, Rektör Yardımcısı, Dekan,

Dekan Yardımcısı, Yüksekokul Müdürü olanlar ile

Profesör kadrosunda üç yılını tamamlamış bulunanlara % 300’ü,

2) Diğer Profesör kadrosunda bulunanlara % 295’i

3) Doçent kadrosunda bulunanlara % 285’i

4) Doktor Öğretim Üyesi kadrosunda bulunanlara % 275’i

5) Diğer Öğretim elemanlarından;

- a Birinci dereceden aylık alanlara % 230'u,
- b) İkinci dereceden aylık alanlara % 220'si,
- c) Üçüncü dereceden aylık alanlara % 210'u,
- d) Dördüncü ve beşinci dereceden aylık alanlara % 170'i
- e) Diğer derecelerden aylık alanlara % 160'ı,

Her ay üniversite ödeneği olarak ödenir.

Bu ödenek damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz ve kısmi statüde görev yapanlara ödenmez.”

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Önergeyle akademik personelin maaşlarında önemli ölçüde iyileştirme yapılmaktadır. Doktor öğretim üyesi kadrosuna geçiş yapan personelin kazancında ise yaklaşık 1.203 TL artış amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyorum Başkanım.

Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler.. Kabul etmeyenler.. Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler.. Kabul etmeyenler.. Kabul edilmiştir.

Madde 16'yı okutuyorum:

MADDE 16- 2914 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Yardımcı Doçent” ibaresi “Doktor Öğretim Üyesi” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkra da yer alan “ve Okutman” ibaresi madde metninden çıkarılmış; 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “okutmanlar” ibaresi madde metninden çıkarılmış; ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Yardımcı Doçent” ibaresi “Doktor Öğretim Üyesi” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (e) bendinde yer alan “ve Okutman” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (f) bendi yürürlükten kaldırılmış; ek 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Yardımcı Doçent” ibaresi “Doktor Öğretim Üyesi” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın (e) bendinde yer alan “ve Okutman” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (f) bendi yürürlükten kaldırılmış; eki ek gösterge cetvelinin (d) sırasında yer alan “Yardımcı Doçentler” ibaresi “Doktor Öğretim Üyeleri” şeklinde değiştirilmiş, (e) sırasında yer alan “Öğretim Görevlisi, Okutmanlar, Diğer Öğretim Yardımcıları” ibaresi “Öğretim Görevlisi ve Araştırma Görevlileri” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Okunan maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler.. Kabul etmeyenler.. Madde kabul edilmiştir.

Madde 17'yı okutuyorum:

MADDE 17- 11/5/2000 tarihli ve 4566 sayılı Harp Okulları Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “okutmanlar” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (g) bendinde yer alan “yardımcı doçentlerdir” ibaresi “doktor öğretim üyesidir” şeklinde, aynı bendin (2) numaralı alt bendi ile (j) bendi aşağıdaki şekilde, (3) numaralı alt bendinde yer alan “Yardımcı doçent” ibaresi “Doktor öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiş, (ı) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“(2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen doçentlik akademik unvanına sahip kişidir.”

“j) Araştırma görevlileri: Harp okullarında yapılan araştırma, inceleme ve deneylerde yardımcı olan ve yetkili organlarca verilen diğer görevleri yapan öğretim elemanlarıdır.

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge vardır, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik Ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin çerçeve 17'nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Nurettin Aras

Mehmet Akif Yılmaz

Iğdır

Kocaeli

“MADDE 17- 11/5/2000 tarihli ve 4566 sayılı Harp Okulları Kanunu'nun 3'üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan “okutmanlar ile öğretim yardımcılardır.” ibaresi “ve araştırma görevlileridir.” şeklinde değiştirilmiş, (g) bendinde yer alan “yardımcı doçentlerdir” ibaresi “doktor öğretim üyesidir” şeklinde, aynı bendin (2) numaralı alt bendi ile (j) bendi aşağıdaki şekilde, (3) numaralı alt bendinde yer alan “Yardımcı doçent” ibaresi “Doktor öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiş, (1) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“(2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen doçentlik akademik unvanına sahip kişidir.”

“j) Araştırma görevlileri: Harp okullarında yapılan araştırma, inceleme ve deneylerde yardımcı olan ve yetkili organlarca verilen diğer görevleri yapan öğretim elemanlarıdır.”

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Önergeyle öğretim yardımcıları kadroları 2547 sayılı Kanun'da yapılacak değişiklikle kaldırılacağından bu düzenleme ile uyumlu olarak 4566 sayılı Harp Okulları Kanunu'nda değişiklik yapılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Madde 18'i okutuyorum:

MADDE 18- 4566 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25 — Harp okullarında bu Kanun uyarınca atanmış öğretim üyesi bulunmayan dersler ile öğretim programlarında ortak zorunlu ders olarak yer alan veya konu kapsamı itibariyle öğretim elemanında mesleki tecrübe ve ihtisas gerektiren teorik ve uygulamalı dersler için, ilgili bilim dalında eğitim ve öğretim görmüş veya mesleki tecrübe ve bilimsel yayınları ile tanınmış asker veya sivil kişiler görevlendirilebilirler. Asker öğretim görevlileri 926 sayılı Kanuna göre atama veya geçici görevli olarak, sivil öğretim görevlileri ise Rektörün teklifi üzerine Millî Savunma Bakanının onayı ile boş öğretim görevlisi kadrolarına atanabilir veya sözleşmeli olarak çalıştırılabilirler. Eğitim ve öğretimi destekleyici uygulama ve planlama faaliyetlerinde çalıştırılacak öğretim görevlilerine ders yükü verilmez.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

19’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 19- 4566 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Araştırma görevlileri

MADDE 27- Harp okullarının araştırma görevlisi olarak ihtiyaç duyacağı asker kişiler Türk Silahlı Kuvvetlerinin atanmaya ilişkin esas ve usullerine uygun olarak, diğerleri ise Millî Savunma Bakanlığının izni ile araştırma görevlisi kadrolarına en çok üç yıl süre ile atanırlar. Atama süresi sonunda görevleri kendiliğinden sona erer. Bunlar aynı usulle yeniden atanabilirler.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

20’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 20- 4566 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin başlığı “Doktor öğretim üyesi kadrosuna atanma” şeklinde, birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçent” ibaresi “doktor öğretim üyesi”, ikinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentler” ibaresi “doktor öğretim üyeleri” şeklinde ve 22 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentlik” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde değiştirilmiş, 26 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmış, 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan “ile okutmanlar” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

21’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 21— 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yükseköğretim Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (s) bendinde yer alan “ve okutmanları” ibaresi madde metninden çıkarılmış, (ş) bendinde yer alan “yardımcı doçentleri” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde, (2) ve (3) numaralı alt bentleri ile (ü) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (u) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen doçentlik akademik unvanına sahip kişiyi,

3) Doktor Öğretim Üyesi: Doktora çalışmalarını başarı ile tamamlamış, tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlik kazanmış olan, akademik unvana sahip kişiyi,”

“ü) Araştırma Görevlileri: Polis yükseköğretim kurumlarında yapılan araştırma, inceleme, uygulama ve deneylerde yardımcı olan ve yetkili organlarca verilen diğer görevleri yapan öğretim elemanı,”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alıyorum.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/2099 Esas sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi’nin çerçeve 21’inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Nurettin Aras

İğdır

Mehmet Akif Yılmaz

Kocaeli

“MADDE 21- 25/4/2001 tarihli ve 4652 sayılı Polis Yükseköğretim Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (ş) bendinde yer alan “yardımcı doçentleri” ibaresi “doktor öğretim üyesi” şeklinde, (ş) bendinin (2) ve (3) numaralı alt bentleri ile (s) ve (ü) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (u) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“s) Öğretim Elemanları: Akademi, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürlüğü, enstitü, polis meslek eğitim merkezi müdürlükleri ve polis meslek yüksek okullarında görevli öğretim üyeleri, öğretim görevlileri ve araştırma görevlilerini,”

2) Doçent: Üniversitelerarası Kurul tarafından verilen doçentlik akademik unvanına sahip kişiyi,

3) Doktor Öğretim Üyesi: Doktora çalışmalarını başarı ile tamamlamış, tıpta, diş hekimliğinde, eczacılıkta ve veteriner hekimlikte uzmanlık unvanını veya Üniversitelerarası Kurulun önerisi üzerine Yükseköğretim Kurulunca tespit edilen belli sanat dallarının birinde yeterlik kazanmış olan, akademik unvana sahip kişiyi,”

u) Araştırma Görevlileri: Polis yükseköğretim kurumlarında yapılan araştırma, inceleme, uygulama ve deneylerde yardımcı olan ve yetkili organlarca verilen diğer görevleri yapan öğretim elemanını,”

BAŞKAN – Gereçeyi okutuyorum:

Gereççe:

4652 Sayılı Polis Yükseköğretim Kanununun 2’nci maddesinin (s) bendinde “Öğretim Elemanları: Akademi, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürlüğü, enstitü, polis meslek eğitim merkezi müdürlükleri ve polis meslek yüksek okullarında görevli öğretim üye ve yardımcıları ile öğretim görevlileri ve okutmanları,” şeklinde tanımlanmış olup 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nda yapılan değişikliklere uyum sağlaması amacıyla teklifte yer almayan “öğretim yardımcıları” ibaresinin çıkarılmasına ve “araştırma görevlileri” ibaresinin eklenmesine ilişkin değişiklik yapılmaktadır.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

22’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 22- 4652 sayılı Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentlerin” ibaresi “doktor öğretim üyelerinin”, beşinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentler” ibaresi “doktor öğretim üyeleri” şeklinde değiştirilmiş ve 29 uncu maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “öğretim elemanları ve öğretim yardımcılarında” ibaresi “öğretim elemanlarına” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN - Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Diğer maddeyi okutuyorum:

MADDE 23- 4652 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 2- Bu Kanuna ekli cetvelde yer alan “yardımcı doçent” kadroları “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman” ve “uzman” kadroları “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın dönüştürülmüş sayılır.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

24'üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 24- 4652 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla “yardımcı doçent” kadrolarında bulunanlar “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman” ve “uzman” kadrolarında bulunanlar “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

25'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 25- 11/4/2002 tarihli ve 4752 sayılı Astsubay Meslek Yüksek Okulları Kanununun 15 inci maddesinin başlığı “Doktor öğretim üyesi kadrolarına atanma” şeklinde, birinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçent” ibareleri “doktor öğretim üyesi”, ikinci fıkrasında yer alan “yardımcı doçentler” ibaresi “doktor öğretim üyeleri” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

26'ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 26- 4752 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Astsubay meslek yüksek okullarında bu Kanun uyarınca atanmış öğretim üyesi bulunmayan dersler ile öğretim programlarında ortak zorunlu ders olarak yer alan veya konu kapsamı itibarıyla öğretim elemanında mesleki tecrübe ve ihtisas gerektiren teorik ve uygulamalı dersler için, ilgili bilim dalında eğitim ve öğretim görmüş veya mesleki tecrübe ve bilimsel yayınları ile tanınmış asker veya sivil kişiler görevlendirilebilirler. Asker öğretim görevlileri 926 sayılı Kanuna göre atama veya geçici görevli olarak, sivil öğretim görevlileri ise Rektörün teklifi üzerine Milli Savunma Bakanının onayı ile boş öğretim görevlisi kadrolarına atanabilir veya sözleşmeli olarak çalıştırılabilirler. Eğitim ve öğretimi destekleyici uygulama ve planlama faaliyetlerinde çalıştırılacak öğretim görevlilerine ders yükü verilmez.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

27'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 27- 4752 sayılı Kanunun 21 inci ve 22 nci maddeleri yürürlükten kaldırılmış, 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan “ile okutmanlar” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

28'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 28- 9/11/2016 tarihli ve 6756 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Bazı Tedbirler Alınması ve Milli Savunma Üniversitesi Kurulması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabul Edilmesi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Milli Savunma Üniversitesinin; “yardımcı doçent” kadro unvanı ilgili mevzuatı uyarınca “doktor öğretim üyesi” şeklinde, “okutman”, “uzman” ve “eğitim ve öğretim planlamacısı” kadro unvanları ilgili mevzuatı uyarınca “öğretim görevlisi” şeklinde değiştirilir ve bu şekilde değiştirilen “yardımcı doçent” kadrolarında bulunanlar “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman”, “uzman” ve “eğitim ve öğretim planlamacısı” kadrolarında sürekli atamalı olarak bulunanlar “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır. Okutman kadrolarına süreli olarak atanmış bulunanlar ise başka bir işleme gerek kalmaksızın “öğretim görevlisi” kadrolarında süreli olarak istihdam edilmeye devam olunur.

Uzman, eğitim ve öğretim planlamacısı kadrolarında görev yapmakta iken bu Kanunla öğretim görevlisi kadrolarına atanmış sayılanlara ders görevi verilmez ve anılan personel bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili mevzuatta söz konusu kadro unvanları için öngörülen görevleri yapmaya devam ederler.”

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik Ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/2099 esas numaralı Kanun Teklifi'nin 28'inci maddesiyle 6756 sayılı Kanuna eklenen geçici madde 2'nin ikinci fıkrasındaki “verilmez” ifadesinin “verilebilir” şeklinde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Gerekçeyi mi okutayım, açıklar mısınız?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi şöyle. Burada sanki bir tutarsızlık var gibi. Onu belki açıklayabilir YÖK. Acaba teknik bir yanlışlık mı oldu? Çünkü yaz kursları açısından, yüksekokul kursu açısından, gece okulu açısından veya başka açılardan. Kaldı ki daha önceki birçok maddeye atfı yapılmış. Bu uzmanlar, yani “Bu öğretim planlamacısı, eğitimciler, uzmanlar zaten öğretim üyesi sınıfına alındığından dolayı ders görevi verilemez.” denmiş. En azından “verilebilir” diyerek üniversitelerin ve yöneticilerin elini açsak da ihtiyaç olduğunda verseler. Çünkü bunu biz açıklamadık. O yüzden her ihtimale karşı “verilebilir” diye bir önerge hazırladık.

BAŞKAN – Ceyhun Bey, yukarıda maddeyi açıklarken okutman, uzman ve eğitim ve öğretim planlamacısı” diyor. Aşağıda da dikkat ederseniz “uzman, eğitim ve öğretim planlamacısı kadrolarında görev yapmaktayken” diyor. Çünkü bunlar zaten derse girmiyor. Bu kadroda alınırken. Ama yukarıda “okutman” var mesela. Okutman derse girdiği için öğretim görevlisi olduğu zaman da yine derse girecek, onunla ilgili bir sınırlama yok.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama burada kanun var. İşte onu anlamaya çalışıyoruz.

BAŞKAN – Bakın, bu uzmanlar ve eğitim ve öğretim planlamacıları zaten derse girmiyorlar.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam.

BAŞKAN – Dolayısıyla isimleri değiştiği zaman da aynı statülerinin devam etmesi için bu madde, bu paragraf ilave ediliyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki. “Bu kanunla öğretim görevlisi kadrosuna atanmış sayılanlara ders görevi verilemez.” diyor. Öğretim görevlisi oluyorlar.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Bu kanunla ama.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Evet.

BAŞKAN – Ama işte bu kanunla. Yani bunlar uzmandı, adı değişiyor. Zaten derse girmiyordu, yine girmeyecek.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – O zaman öğretim görevlisi kadrosu olanları etkilemiyor.

BAŞKAN – Etkilemiyor tabii. Dolayısıyla önergeye gerek yok. Onu demek istiyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Peki, bir saniye.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Gene aynı devam.

CEYHUN İRGİL (Bursa) - Tamam, çok güzel. Biz de sizin gibi düşündük ama o zaman kanunun 2’nci maddesinin (n) fıkrasında öğretim görevlisi yükseköğretim kurumlarında okutulan dersleri vermek maddesiyle çelişiyor mu? Onu soruyoruz.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Diyor ki YÖK: “Uzman, okutman sorumluluğu olanlara ve öğretim görevlisi kadrosunda olanlara otomatik olarak öğretim görevlisi kadrosu veriyoruz.” Yani adlarının tümünü isim çerçevesi içinde değerlendiriyoruz. Adam uzman gene, eğitim planlamacısı.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, adam mahkemeye gitti. “Ben öğretim görevlisiyim.” Unvanı o oldu. Dedi ki: “Bu maddenin (1)’inci maddesinin (n) fıkrasının ben ders okutmakla, ders vermekle yükümlüyüm.”

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Anladım. Bu maddede de “Okutmamakla yükümlüsün.” denilecek.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Vallahi ben cerrah olarak bu kadar anlıyorum. Siz söyleyin. Ben sadece çelişkiye dikkat çekerek sizin önünüzü açmak için verilebilir dedim. Ama verin-vermeyin, karar sizin.

BAŞKAN – Sayın Kapıcıoğlu bir açıklama yapsın da Sayın Toğrul’a söz vereyim ondan sonra.

Buyurun Sayın Kapıcıoğlu.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – 28’nci maddede olan bu ibare, Millî Savunma Bakanlığı Üniversitesi için olan bu ibare aynı şekliyle 35’inci maddede de gelecek. Bu mevcut uzman ve eğitim planlamacıları için getirilmiştir. Mevcutlar için. Bundan sonra öğretim görevlisi olacaklar için bir kısıtlama söz konusu değildir. Onlar derslerini anlatabilecekler ama şu anda ders anlatma yükümlülüğü olmayan kişilerin ders anlatmakla yükümlü kılınmaması için getirilmiş bir maddedir.

Arz ediyorum efendim.

BAŞKAN – Sayın Toğrul, sizin açıklamanız mı olacak?

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Evet.

BAŞKAN - Buyurun.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkanım, şimdi önümüzdeki süreçte de bir sıkıntı olabileceği kanısı uyandı bende de. Çünkü şöyle düşünün: Okutman şu anda ne iş yaptığı belli, görev tanımı belli. Planlamacı, görev tanımı belli. Şimdi biz bunların hepsini öğretim görevlisi kadrosuna aldığımız zaman, yarın gerçekten, diyelim ki İngilizce derslerini vermek üzere birini alacaksa “öğretim elemanı” deyip şartlar mı koyacağız acaba? Yani burada birleştirmede sıkıntı olacak çünkü şimdiki ayrışmada görev alanları tanımlanmış ama yarın bunları birleştirdiğinizde görev alanları tanımı ortadan kalkıyor. Bu sıkıntılı olmayacak mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Kanun kendi içinde çelişiyor, onun için.

BAŞKAN – Sayın Kapıcıoğlu bir açıklama yapсын.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Arz edeyim efendim.

Kanun içerisinde bir çelişki olduğunu düşünmüyorum. Bu kişilerin kadroları “öğretim görevlisi” adı altında birleştirildiği için ilanlarda yapacağı görevler de belirtilerek bunlar tavsif edilecek, tanımlanacak. Böyle olunca herhangi bir problem yaşanması söz konusu olmaz efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN - Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

29’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 29 — 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 8 inci maddesinde yer alan “öğretim görevlisi, okutman, araştırma görevlisi, uzman, çevirici ve eğitim-öğretim planlamacısı” ibaresi “öğretim görevlisi ve araştırma görevlisi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

30’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 30- 78 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir,

“EK MADDE 24 - Bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde; yükseköğretim kurumlarına tahsis edilen “yardımcı doçent” kadroları “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman, uzman, çevirici, eğitim-öğretim planlamacısı” kadroları “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın dönüştürülmüş sayılır.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

31’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 31- 78 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4 — Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla “yardımcı doçent” kadrolarında bulunanlar “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman, uzman, çevirici, eğitim-öğretim planlamacısı” kadrolarında bulunanlar “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır.”

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

32’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 32- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“EK MADDE 22- Bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde; Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsüne tahsis edilen “yardımcı doçent” kadroları “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman” kadroları “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın dönüştürülmüş sayılır.

“EK MADDE 23— Ekli (I) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Üniversitelerarası Kurul bölümüne eklenmiştir.”

(1) SAYILI LİSTE**KURUMU: ÜNİVERSİTELERARASI KURUL****TEŞKİLATI: MERKEZ**

		İHDAS EDİLEN KADROLARIN			
SINIFI	UNVANI	DERECESİ SERBEST KADRO	TOPLAM		
		ADEDİ			
AH	Avukat	4	1	1	
AH	Avukat	7	1	1	
TH	Mühendis	5	2	2	
TH	Tekniker	7	1	1	
GİH	Memur	8	5	5	
TOPLAM			10	10	

BAŞKAN – Ek madde 22’yi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Ek madde 23’ü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde 32’yi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Madde 32 kabul edilmiştir.

33’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 33- 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsünde “yardımcı doçent” kadrolarında bulunanlar “doktor öğretim üyesi” kadrolarına, “okutman” kadrolarında bulunanlar “öğretim görevlisi” kadrolarına başka bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır, “

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde 34’ü okutuyorum:

MADDE 34- (I) 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı Cetvelin “C- Aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa Göre Alanlar” kısmında yer alan “6- Yardımcı Doçent kadrosunda bulunanlar” ibaresi “6- Doktor Öğretim Üyesi kadrosunda bulunanlar” şeklinde, “8- Diğer öğretim elemanlarından” ibaresi “8- Öğretim Görevlilerinden” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

35’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 35- (I) Mevzuatta “yardımcı doçent”e yapılmış olan atıflar “doktor öğretim üyesi”ne, “okutman”, “uzman”, “çevirici”, “eğitim öğretim planlamacısı”na yapılmış olan atıflar “öğretim görevlisi” ne yapılmış sayılır.

(2) Uzman, çevirici, eğitim öğretim planlamacısı kadrolarında görev yapmakta iken bu Kanunla öğretim görevlisi kadrolarına atanmış sayılanlara ders görevi verilmez ve bu personel bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ilgili mevzuatta söz konusu kadro unvanları için öngörülen görevleri yapmaya devam ederler.

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alacağız:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 35'inci maddesinin ikinci fıkrasındaki “verilmez” ibaresinin “verilebilir” şeklinde değiştirilmesini arz ve talep ederiz.

Bülent Yener Bektaşoğlu

Mustafa Ali Balbay

Ceyhun İrgil

Giresun

İzmir

Bursa

Gaye Usluer

Eskişehir

BAŞKAN – Buyurun Sayın İrgil.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Deminki için Millî Savunma Üniversitesi dediniz değil mi? Şimdi, bu hiçbir yasaya bağlı bir madde değil; bu, kendi başına bu kanunun içinde yaşayacak bir ana kanun maddesi. Doğru mu? Hiçbir maddede değişiklik önermiyor yani kendi başına bir kanun bu, tek başına. Doğru mudur?

BAŞKAN – Bu, görüştüğümüz kanunda yapılan değişikliği ifade ediyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, görüştüğümüz hiçbir kanunda değişiklik değil, bunun kendisi bir kanun maddesi.

BAŞKAN – 2547’de zaten değişiklik yapıyoruz...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, bu 2547’de değişiklik değil, bu, kendisi kanun maddesi. Bakın, bunu anlatıyorum, ben zaten bir muhalefet için söylemiyorum yani siyasi bir şeyde de eleştirmiyorum, sadece teknik bir öneride bulunuyorum. Şimdi, bu, kendisi kanun maddesi hâline geldiğinde her şeyi bağlayıcı hâle geliyor ve burada kendi içinde çelişiyor. Bakın, tekrar söylüyorum, çok zorlayıcı bir şeye gerek yok, çok tartışmamıza da gerek yok, “ders görevi verilmez”i “verilebilir” yaptığınızda bunu üniversitenin inisiyatifine bırakıyorsunuz zaten, vermeyecekse vermesin ama hiç olmazsa bundan dolayı mağdur olabilecek olan bazı uzmanlar var, bunların önünü kapatmayın.

Şimdi, size iki tane örnek söyleyeceğim, YÖK buna cevap versin. Mesela bunlar ders verebilecek mi? Örneğin İzmir Teknoloji Üniversitesinde Uzman Doktor Cenk Dağlıoğlu, uzman kadrosunda, yurt dışında kanser çokluğu, dirençliği ve hücre biyolojisi konusunda yüzde yüz yerli ve millî olan çalışmalarıyla ilgili bir şey yapmış, ondan sonra bu konuda uzmanlığını almış ve üniversiteye kabul edilmiş uzmanlık alanı nedeniyle, şu ana kadar ders veriyor ve bu birikimlerini, bu alandaki tecrübelerini hem başka akademisyenlerle hem de öğrencilerle paylaşıyor. Şimdi, bu ders verebilecek mi? Artı, bir başkası, Süleyman Can Öztürk, Hacettepe Üniversitesi, unvanı uzman. Bu arkadaş moleküler biyoloji ve genetik konusunda lisans yapmış ve yurt dışında doktorasını tamamlamış ve özellikle bitki genetiği, fındık ve ıslahı konusunda özel bir çalışması var, bu nedenle Hacettepede özel uzmanlık kadrosuna alınmış, akademik çalışmalara dâhil olmuş şimdi ders anlatabiliyor, deneyimlerini paylaşıyor çünkü ıslah konusundaki nadir uzmanlardan biri. Şimdi, burada siz “verilemez” deyince birçok alanı riske sokuyor olabilirsiniz diyorum ben.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Peki, niye uzman kadrosunda çalışıyor? Gitsin bu arkadaş öğretim üyesi olsun bu kadar nitelikteyse.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Efendim, bizim sorunumuz değil o, sizin... Üniversitedeki arkadaşlar onu yapmıyorlar demek ki ya, bilmiyorum nedenini ama sonuç olarak...

BAŞKAN – Peki, Safa Bey bir açıklama yapsın, buyursun yani bir sıkıntı olacağını düşünüyorsa...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir de şu var: Siz uzmanları öğretim görevlisi yaptınız ya zaten madde “N”e göre ders anlatabiliyor. Ben sadece şunu söyleyeyim hocam: Siyaseten sormuyorum, ne olur “verilebilir” denilse, ne olur yani ne sorun yaşanır? Hani muhalefetten geliyor diye mi bu öneriye bu kadar reaksiyon? Ne olur, ne sıkıntı olur?

BAŞKAN – “Verilebilir” dersek ne sıkıntı olur Safa Bey? Buyurun açıklayın.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yine üniversiteye bırakıyorsunuz kararı, isterse vermesin üniversite.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, bu biraz önceki maddede geçenin benzeri. Bu kişilerin şu anda üniversitelerimizde istihdamı uzman ve eğitim çevirici şeklinde. Bunlar zaten ders vermekle yükümlü değiller ve ders vermiyorlar.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – “Veriyorum.” diyor.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Oradaki bulunmalarının sebebi laboratuvaradaki eğitim faaliyetlerine ve işlemlere katılıyorlar ama ders vermeleri mümkün değil, zaten mümkün değil, veremezler. Bu kişiler doktorasını yapmışlarsa, üniversitenin ihtiyacı da varsa doktoralı öğretim üyesi olarak atanmaları söz konusu.

Bunu arz etmek istiyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Efendim zaten doktora yapmışlar, ben doktora yapmışları konuşuyorum, ben doktora yapmamışların hiç birini konuşmuyorum.

BAŞKAN – Doktora yapmışsa o zaman uzman kadrosundan çıkmış olması gerekiyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bravo, tamam ama şu var, o zaman şunu soruyorum ben YÖK’teki hocama: Bu madde tek başına kanun maddesi Hocam, hiçbir yere bağlı değil bu. Yani hiçbir yeri değiştirmiyor, hiçbir yeri revize etmiyor, hiçbir yeri tasnif etmiyor. Bu madde tek başına burada böyle bir şeyi bir üniversite rektörü ya da hocası ya da genel sekreteri “Ya, uzmansın sen, ders görevi verilemez.” diye yorumlayabilir mi ben onu soruyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Teknik açıdan buna bir şey söyleyemem.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yorumlayabilir Hocam.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Değerli Komisyonumuzun üyeleri herhâlde karar verecekler. Teknik bir problem varsa o çözülebilir.

BAŞKAN – Ben şahsen teknik bir problem olduğu kanaatinde değilim ama sorarız.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, mutfak değil mi burası; burada tartışmayacak mıyız? Uzman yok mu burada?

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

35’inci maddeden sonra gelmek üzere yeni madde ihdasına ilişkin önergeleri okutup işleme alacağım.

İlk önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi'ne 35'inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Madde 36- 2547 sayılı Kanun'un 26'ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

d) Profesörlüğe atanmaların her yıl Üniversiteler Arası Kurul ölçütlerine göre en az 10 puanlık yaygın ve çalışma yapmaları zorunludur.

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Burhanettin Uysal geçti)

BAŞKAN – Evet, gerekçeyi mi okutalım?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır.

Bu YÖK ile de görüştüğümüz ve onların da olumlu baktığı yani gerekli olduğunu söylediği ve biraz önceki konuşmalarda da gerekli olduğu söylenen bir öneri.

Arkadaşlar, bu ülkede bir gerçek var yani ister kabul edelim ya da etmeyelim, bir insan ortalama 35-40 yaşında profesör olabilir mi? Olabilir. Oluyor mu? Oluyor. Ortalama 40 yaşında profesör olan bir insan bugün yani doçent olana kadar ya da profesör olana kadar bütün yayınlarını, kitaplarını getirip rektörlük bahçesinde yaksa, 75 yaşına kadar otuz beş sene hiçbir şey yapmasa onu sorgulayacak bir sistem yok, onu denetleyecek bir şey yok. Otuz beş yıl boyunca maaşını alabilir hiç kimse de “Sen niye...”

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Niye olumsuz bakıyorsunuz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ya, bir saniye...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Hakaret ediyorsunuz profesörlere.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Etmeyorum efendim; olsa diyorum ben.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Seni yetiştiriyor, daha yetmez mi? Yani bütün doktorları yetiştiriyor, bütün laboratuvar çalışmalarına eşlik ediyor, tez yazdırıyor...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bir saniye Hocam...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – “Otuz beş sene yatacak.” diyorsun ya!

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yatarsa... “Yatıyor” demedim ya! Hocam, bakın “yatıyor” falan demiyorum. Bak “yaparsa” diyorum onu denetleyen...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Peki, çalışmayabilir yani aktif olarak...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, onu anlatıyorum zaten. Niye böyle gerginlik yaratıyorsunuz veya durduk yerde bir şey atfediyorsunuz? Hiçbir art niyetle konuşmuyorum, ülkede var olan bir şeyi söylüyorum; diyorum ki...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Yok öyle bir şey yani her profesör öyle değil yani.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, sadece derse girerek hayatımı idame ettiren dolu insan olabilir, hiçbir bilimsel çalışmaya katılmayabilir.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Doçent de var öyle yapan.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ya, ben zaten hepsi için...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Araştırma görevlisi de var.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, hepsi için söylüyorum. Dünyanın her yerinde bunlar için yıllık çalışmalarını denetleyen veya bunların çalışmalarını teşvik eden ya da puanlama yani ULAK'ın kriterlerine göre yılda bir iki yayın yapmasını sağlayan bir sistem getirilmesini öneriyorum; kaldı ki yani YÖK'teki toplantıda da YÖK de aynı şeyi önerdi “Böyle bir şey gerekli” dedi. Bu kadar basit. O öneriye dayanarak böyle bir önerge hazırladık; bu yoksa ne hocaları itham etmek ne bir şey...

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Yayından öteye geçiyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ha, yapan da vardır, vardır. Tamam hepsi puana girsin.

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Yayından daha önemlisi akademik başarıyı...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Aynen... Hayır, olumsuz bakmıyoruz biz. Ya, bu insanların denetimi açısından, bu akademik çalışmaların puanlanması açısından bir şey öneriyoruz. Yani gittiği kongre de puan olsun, yaptığı çalışma da puan olsun, tez hocası oluyorsa da puan olsun onu söylüyoruz, bu kadar. Yani bunun denetlenebilir olması, ölçülebilir olmasında ne sakınca var onu soruyoruz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Yapmazsa yaptırımımız ne olacak Ceyhun Hocam?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yapana sorun yok, yapmayana sorun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Yapmayanın unvanını geri mi alacağız? Yapmayan adamdan profesörlük unvanını geri mi alacağız?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Aslında yapılacak çok şey var da o da YÖK'ün disiplin kuralları içinde çözülecek bir şey herhâlde.

BAŞKAN – Evet, Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul emeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeye geçiyoruz.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi'ne 35'inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

“Madde 36- 2547 sayılı Kanun'un 46'ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

m) Vakıf üniversitelerinin ücretleri Bakanlar Kurulunda belirlenecek miktarın iki katını geçemez.”

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Ceyhun Bey, gerekçeyi okutalım mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bunu da söyleyeyim. Bu yine Türkiye'nin önemli sorunlarından bir tanesi. Bu vakıf üniversitelerinin öğrenim ücretleri biliyorsunuz Bakanlar Kurulu tarafından belirleniyor ama bir sınır getirilemiyor, bir alan belirlenemiyor. Bunun için bu Komisyonunda bu değişebilir ama yani

biz “2 katı” dedik ama 3 olabilir, 4 olabilir belli bir sınır konulmasında fayda var çünkü şu anda vakıf üniversitelerinin ücretleri çok uçuk yerlere gitmiş durumda, bir sınırı yok. Yani neredeyse Bakanlar Kurulunun belirlediğininin 10 katı, 20 katı ücret alan üniversite var, 20 katı. Yani bunun bir ölçüsü olmalı ki bu nedenle bu yasal sınırlamaya ihtiyaç var. Bu nedenle bir ölçü getirilebilmesi için, denetim getirilebilmesi için bu önergeyi hazırladık.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Bu konuda ben de bir şey söyleyebilir miyim?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hocam, bu YÖK’ün talebi onu söyleyeyim.

BAŞKAN – Buyurun Sibel Hanım.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben de bir vakıf üniversitesinde uzun yıllar görev yaptım ve bu vakıf üniversitelerinin gerek açılış koşulları gerekse açılan programlar, öğretim kadrosu niteliği ve öğrenim ücretleri gerçekten ciddi anlamda gündeme alınması ve tartışılması gereken bir konu. Bir sınır konulması noktasında burada bir ek maddeyle gerçekleşirse daha iyi olabilir ama daha kapsamlı düşünülüp nasıl bir çözüm üretilir tartışılması gerekiyor gerçekten. Türkiye’nin yaşam koşullarına baktığımız zaman ve de bu üniversitelerdeki açılan programların ücretlerindeki artışlara baktığımız zaman bu gerçekten kabul edilemez noktalarda ve bu noktada Bakanlar Kurulunun öğrenim ücretini belirlerken her yıl vakıf üniversitelerine de bir sınır koyması gerçekten çok anlamlı ve yerinde olacaktır.

Bunun değerlendirmeye alınmasını burada bizim bir önergemiz olduğu için bilemiyorum nasıl bir karar çıkacak ama özellikle Yüksek Öğretim Kurumundan ve Millî Eğitim Bakanlığından bu konunun acil bir şekilde gündeme alınmasını kendi şahsım adına, grubumuz adına ve ailelerin, öğrencilerin bu konuda şikâyetleri noktasında da gündeme alınmasını ve burada tekrar kayıtlara geçmesi açısından dile getirmek istedim.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Gençlik, Spor ve Kültür Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi’ne 35’inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

MADDE 36: 2547 sayılı Kanununun 60 ıncı maddesinin (b) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(b) Yükseköğretim kurumlarından, mahkeme veya disiplin kararları ile çıkarılanlar hariç olmak üzere herhangi bir nedenle kendi isteğiyle ayrılan öğretim üyeleri başvuruları üzerine bu Kanun hükümleri çerçevesinde bir kez ve kadro şartı aranmaksızın tekrar ayrıldıkları kurumlarına dönebilirler.”

Ceyhun İrgil

Bursa

Mustafa Ali Balbay

İzmir

Gaye Usluer

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Buyurun.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Kanunda var böyle bir...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Söyleyeceğim, evet, daha önce taslakta da vardı zaten. Şimdi, bu daha önce taslakta olan şimdi çıkarttınız bir şey.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Hayır, taslak şunu yapıyordu: Şu anda YÖK’e sorulması gerekiyor mevcut kanuna göre...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Üniversiteye soruyordu. Şimdi, ben onu soracağım. Birincisi taslaktan neden çıkarma gereği duyduk? Çünkü bu revize edilebilir bir şeydi. Eğer taslakta kalsaydı biz o zaman da bunu önerecektik. Çünkü burada aslında biz, o var olan kanunu, Mustafa Hocam, İsmet Ağabey değiştirmiyoruz. Sadece “bir kez”le sınırlıyoruz. Neden? Çünkü bunu çok fazla suistimal eden öğretim üyesi var, özellikle profesör düzeyinde. Keyfi bir başka yere gidip, başka hastaneye, ben orada çalışacağım. Bir yıl sonra geri geliyor falan. Tamam, yapsın, belki özgürlük diyebilirsiniz ama bölümün devamlılığı açısından, disiplini açısından ve oradaki adalet açısından ve akademik barış açısından sorun yaratıyor. Özellikle tıp alanında –tıptaki arkadaşlar bilirler- çok sayıda bunu suistimal eden var. Defalarca özel hastanelere gidip geri gelen var. Yani biz sadece bu anlamda bir disiplin olsun çünkü döndüğü zaman doçent o sırada bölüm başkanı olmuş oluyor, bu kez ciddi bir başka profesör geliyor, sorun oluyor. Akademik barış açısından, disiplin açısından, suistimal edilmemesi açısından devletin, ülkenin bir sınır koyması gerektiğini düşünüyoruz, olay bu.

BAŞKAN – Sayın Kapıcıoğlu, bir açıklama yapmak ister misiniz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Daha önce hak vermiştiniz, bakalım şimdi hak verecek misiniz?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Söz alabilir miyim?

BAŞKAN – Vereceğim, buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, bu, görebildiğim kadarıyla mevcut kanunda bir şey değiştirmiyor. Burada üniversitenin YÖK’e sormasının sebebi sadece kadro izinleri YÖK’ten çıktığı için ücret ödenebilmesi için YÖK’e soruluyor. Onun dışında mevcut 60’ıncı maddenin (b) fıkrası da aynen burada yazıldığı gibi.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – “Bir kez” yazıyor mu orada Hocam?

Hayır, orada istediği kadar dönebiliyor değil mi? Ben öyle biliyorum. Ben diyorum ki: Bir kez insan yanılabilir, bir kez yanlış karar verebilir ama 7 defa yanlış karar vermesin diyorum. 7 defa bölümün huzurunu bozmasın.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Evet, siz sınırlama getirmişsiniz. Özür dilerim ben onu görmedim. Yani “bir kez” olarak...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yani keyfilik bitsin diyoruz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Yani bununla ilgili herhangi bir çalışma, etki analizi yapılmadı.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sizin daha önceki taslakta vardı bu.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Onun için herhâlde bir çalışma yapılmasına ihtiyaç olduğu için çıkartılmış olduğunu düşünüyorum. Onu arz etmek istedim. “Bir kez”i ben atladım, özür dilerim. Ceyhun Bey’in, Sayın Milletvekilimizin önerisi bir sınırlama getiriyor. Herhâlde bunun çalışılarak tekrar görüşülmesi uygun olacak diye düşünüyorum.

Arz ederim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Mesela Genel Kurulda getirirsek kabul eder misiniz?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Eğer Genel Kurula kadar bir fikir birliği olursa tabii, o Genel Kurulumuzun, burada da Komisyonumuzun takdirindedir efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Millî Eğitim, Gençlik, Spor ve Kültür Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi'ne 35'inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

MADDE 36: 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'na aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“Ek Madde 40 – Farklı şehirlerdeki üniversitelerde öğretim elamanı olarak görev yapan eşler, Yükseköğretim Kurulu'nun belirleyeceği üniversiteye kadro şartı aranmaksızın atanırlar.”

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Konuşacak mısınız?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Suistimal etmiyorum, beş dakikayı geçmiyorum, bir dakika da hepsini...

BAŞKAN – Yok, yok, devam edebilirsiniz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben şimdi şuradan mailden -bir çok mektup var da- bir şey okuyacağım. “Ben Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesinde görevliyim, eşim ise Van Yüzyüncü Yıl Üniversitesinde. Doktoralarımızı ODTÜ’de tamamladık ÖYP’li olduğumuz için kurumlarımıza döndük. Ancak bir buçuk yıldır ne Van’da ne Tokat’ta kadro bulamadığımızdan Ankara’daki evimizi bozmadık. Eşim hafta sonları Ankara’ya gelmek suretiyle görüşerek evliliğimizi yürütmeye çalışıyoruz. Ancak Ankara, Tokat ve Van’da ödediğimiz kiralalar, uçak ve otobüs masrafları, fiziksel yorgunluk bizi hem maddi hem manevi olarak yıpratıyor. En üzücü yanı da akademik üretimimize ket vuruyor.”

Şimdi, Anayasa’daki aile birliğini birçok yerde işletebiliyoruz, birçok kurumda işletebiliyoruz. Millî Eğitimde işliyor, başka yerlerde işliyor. Maalesef belediyelerde ve üniversitelerde bu işleyemiyor, bir de askerlerde galiba birtakım sıkıntı... Hatta askerlerde şu oluyor: Askerin gitti yere eşî gelebiliyor ama başka alanlarda... Şimdi, burada üniversitelere en azından yüzde 5, yüzde 10 bir olanak sağlamak lazım, bir kadro rahatlığı sağlamak lazım, insani bir durum bu. Aynı zamanda Anayasa’nın aile bütünlüğü açısından da insanların eşleriyle, çocuklarıyla bir araya gelmesini sağlamak gerekiyor.

BAŞKAN – Hükümet...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hükümete ilk önce söz verme, o zaten reddedecek de, başka yere sor, bari bir fikir alalım.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Başkanım, fikrimi beyan edebilirim müsaade ederseniz.

BAŞKAN – Tabii, buyurun Başkanım.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, şimdi bütün üniversitelerimiz özerk kurumlardır ve kadroları, atama yükseltme kriterleri de ayrı olarak üniversiteler kendisi belirlemektedir. Bir taşra teşkilatı gibi bir üniversiteden diğerine öğretim elemanlarının naklinin bu çerçevede değerlendirildiğinde uygun olmayacağını düşünüyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın vekilim, CHP her şeyi reddediyor bu CHP, ne biçim CHP bu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – CHP hiç iyi şeyleri takdir etmiyor, o yüzden.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bu çok insani, vicdani bir şey, bunun neyini reddediyor.

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Çözüm öneriniz var mı? Yani ne olacak bu?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Mesela YÖK buna bir çözüm bulamaz mı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hocam, buna engel bir durum yok. Her iki eş de gider, herhangi bir üniversitede eğer kadro ihtiyacı varsa başvurularını yaparlar ve alınırlar, kriterleri yerine getiriyorsa. Engel yok ki çözüm üretilsin.

LEYLA ŞAHİN USTA (Konya) – Kadroyu kendisi bulmak zorunda.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Tabii.

BAŞKAN – Buyurun.

Millî Eğitim, Gençlik, Spor ve Kültür Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi'ne 35'inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

MADDE 36: 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir:

“Geçici Madde 75 — Doçent unvanı almış olup, bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte yardımcı doçent kadrosunda bulunanlar başkaca bir şart aranmaksızın, üniversitelerindeki bilim alanlarında doçent kadrolarına doğrudan atanırlar.”

Ceyhun İrgil

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Bursa

İzmir

Eskişehir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Ceyhun Bey, görüş bildirecek misiniz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bildireceğim.

Şimdi, biraz önce Kamil Hocamın da dile getirdiği, bu önemli. Onun için, uzun değil, sadece şunu söyleyeceğim: Bu insanlar yıllardır kadro verilmediği için doçent olduğu hâlde yardımcı doçent kadrolarında eksik maaş alıyorlar ve hakkı olan doçentliğin özlük haklarından yararlanamıyorlar. Bu açık bir hak ihlali ve bu yasa, bu haksızlığın giderilmesi için bir fırsat olmalıdır ve olabilir. Biraz önce

Kamil Hocamın önerisini reddettiniz. En azından YÖK ve Hükümet bize bu konuda, özlük hakları konusunda yani maaşı anladım, Maliyeyle bağlantılı, kadroyla bağlantılı, en azından özlük hakları açısından YÖK’te bir düzenleme, revizyon yapılabilir mi, böyle bir umut var mı? Onu duymak isteriz.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Buyurun.

Millî Eğitim, Gençlik, Spor ve Kültür Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/2099) esas sayılı Kanun Teklifi’ne 35’inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddenin eklenmesini ve sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

MADDE 36: 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’na aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 75 — Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce mahkeme veya disiplin kararları ile yükseköğretim kurumlarından ilişkisi kesilenler hariç ön lisans ve lisans öğrencileri, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde başvuruda bulunmaları hâlinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, ilgili yükseköğretim kurumunda açılmış program ve ders var ise takip eden eğitim-öğretim yarıyılında, yoksa takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.”

Ceyhun İrgil

Bursa

Mustafa Ali Balbay

İzmir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

Gaye Usluer

Eskişehir

BAŞKAN – Evet, söz istiyorsunuz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkan, değerli Meclis üyeleri; birçok öğrenci affıyla ilgili konuştuk. Defalarca da Mecliste konuşuldu. Genel olarak YÖK’ün ve Hükümetin öğrenci affına taraftar olmadığını yani artık anladık, bu net. Fakat tek tek Komisyon üyeleriyle konuştuğumuzda yani insani boyutta diyaloga girdiğimizde tabii ki öğrenci affına taraftar oluyorlar çünkü birçok konuda mağduriyeti kabul ediyoruz, son on yılda özellikle FETÖ konusunda yapılan haksızlıklar veya birtakım mağduriyetler, bunlar aslında öğrenciler için de geçerli oldu. Aslında bunu bir daha düşünmenizde fayda var ama bu maddede bir özellik var, bu madde salt öğrenci affı değil. Bu, genel öğrenci affı değil. Bu, sadece yüksek lisans, lisans ve uzmanlık yapanlar için. Bunların sayısı az, 400-500 civarında. Bunların hepsi yetişmiş insanlar. Yani uzmanlık yapanlar tıp fakültesinde veya dış fakültesinde.

Şimdi ben size birkaç örnek vereyim:

“Ben bir dış hekimiyim. 2014 yılında üniversiteden mezun oldum. Dış Hekimliği Uzmanlık Sınavı DUS’a girerek Türkiye 78’incisi oldum. İstedğim bölüme ve şehre yerleştim ama sınavı kazandıktan sonra annem rahatsızlandı ve maalesef tek başına da olduğu için annemin yanına dönmek zorunda kaldım ve bu nedenle de öğrenciliğimden ayrılmak zorunda kaldım. Öğrenci affının benim için önemi çok büyük.” diyor.

Bir başka arkadaşımız diyor ki: “Bir fakir tıp öğrencisi olarak bir yandan okudum bir yandan da işçi olarak çalışmak zorunda kaldım. Hep hayalini kurduğum beyin cerrahisini kazandım. Tam Allah yüzüme baktı, hayata dair umutlar yeşerdi ki kalp ritim problemlerim ortaya çıktı. Kardiyoloji hocalarım, aynı üniversitede, “Sen bu hastalıkla bu eforu gerektirecek bu işi yapamazsın, uzun süre ayakta duramazsın.” dediler. Beyin cerrahisine gitmemem konusunda telkinde bulundular. Bunun üzerine, hayatta en çok istediğim bölümden ayrılmak zorunda kaldım. Ancak bir ay sonra aynı kardiyoloji hocaları, aynı yerde, bana yanıldıklarını, bendeki durumun sadece basit bir sorun olduğunu, karışıklık yaptıklarını -özür dilediler- istediğim her şeyi yapabileceklerini söylediler. Yanlış teşhisle onca yılım, emeğim çöpe gitti. Geceleri uyuyamadım, içime kapandım, hiç konuşamadım...” falan, anlatıyor çocukcağız.

Şimdi arkadaşlar, bunları ne yapacağız? Bunların sayıları çok değil. Bunlar için, böyle, daha dolu... Asistanlık için 65 puan aldığı Tıpta Uzmanlık Sınavı, kardiyolojiden, babasının trafik kazası geçirmesi üzerine veya kendisinin trafik kazası geçirmesi üzerine... Nitekim Burhanettin Hoca'ya da yazmış bunu Gamze Hanım. Nitekim, başka biri, çocuk hastalıklarında uzmanlık yaparken... Bakın, bu daha ilginç; başlıyor ihtisasa, ÖSYM diyor ki belli bir sene sonra: “Ya, kusura bakma, biz TUS sonuçlarında yanlışlık yapmışız.” Bunun üzerine mahkeme kararıyla bu çocuklara yeniden tercih hakkı tanımıyor, bu kez...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Tıp fakültesinden başka üniversite yok mu?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, bunlar uzmanlık yapanlar da ondan. Dış, tıp... Efendim, ben bana gelen örnekleri yani başka da olabilir. Ben zaten tıp... Hocam, şöyle: Tıp için söyleyemiyorum, yüksek lisans, lisans ve doktora, uzmanlık yaparken bu tür gadre uğrayan, sıkıntılı olan, insani sorunları olan çocuklar için... Bunları kaybetmeyelim. Bunları eğittik, biz eğittik, belli bir yere getirdik, belli bir noktaya kadar ulaştırdık. Hiç olmazsa bunların -300, 500 kişi bunlar- insani nedenlerle... Bakın, mahkeme kararıyla disiplin suçundan atılanlar demiyorum, insani nedenlerle zorunlu nedenlerle, ailevi nedenlerle bırakanlara en azından bir başvurma hakkı verin diyorum. Özü budur, bu konuda Komisyonun takdirine bırakıyorum.

BAŞKAN – Peki, aynı mahiyette diğer önergeyi okutuyorum:

Buyurun.

Ceyhun Bey, diğer önerge aynı mahiyette, okutmaya gerek var mı yoksa ikisini birden...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Biri lisans, biri ön lisans, lisansı zaten hani...

Lisans için de söyleyeceğim şu: Tabii ki aynı şekilde bu öğrenciler çok zor durumda. Bunlar için de bir af olsun ama öncelikle yani bu yüksek lisans ve doktora öğrencilerine tekrar vurgu yapıyorum.

BAŞKAN – Evet, Hükümet ek madde önergelerine katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Katılmıyorum Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı iki önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bunun olmazlığı nedendir Hocam, gerçekten merak ettim. Bu çünkü çok dar bir alan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Dışarıda konuşalım Hocam.

BAŞKAN - Diğer ek madde önergesini okutuyorum:

Millî Eğitim, Gençlik, Spor ve Kültür Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/2099 esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'ne aşağıdaki geçici maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Madde 36: 2547 sayılı Kanun'a aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 75- Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı kapsamında atanan ve kadro statüleri 2547 sayılı Kanun'un 33/a maddesine dönüştürülmeyen araştırma görevlileriyle bu program kapsamında doktoralarını başarıyla tamamlamış ve bu süreçte ilişiği kesilmiş olan araştırma görevlileri kadrolarının bağlı bulunduğu kurumlara müracaatları hâlinde yapılacak kapsamlı güvenlik soruşturmaları neticesinde hiçbir terör örgütü ve illegal yapı ile bağlantısı veya iltisaklı olmaması koşuluyla hiçbir işleme gerek kalmaksızın 33/a kapsamında yeniden atanır.”

Ceyhun İrgil

Bursa

Gaye Usluer

Eskişehir

Mustafa Ali Balbay

İzmir

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Gereçeyi mi okutayım yoksa açıklama...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bu konuda konuşmak isteyen Sibel Hanım var, Okan Hoca var, Gaye Hoca, hepsi...

BAŞKAN – Okan Bey, buyurun.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Hepinize iyi günler.

Ben Tarım Komisyonu üyesiyim. Tarım Komisyonunda da bugün toplantımız vardı ama bir öğretim üyesi olarak çok üzülüyorum. Öğretim üyesi yetiştirme programında çok iyi gençleri seçtik. Bunlar çok çeşitli sınavlardan, akademik lisansüstü sınavından yüksek not alarak geldiler. Yabancı dil sınavlarında çok yüksek notlar alarak başarılı oldular. Transkriptlerini incelediğimizde en yüksek puanlarla sınavlarda başarılı oldular. En yüksek puanları alarak mezun oldular ve bunları üniversiteler öğretim üyesi yetiştirmek üzere görevlendirdi ve bunlar geleceğin kurmayları olacak. Yani gelecekte üniversitelerde bu arkadaşlarımız görev yapacakken, birden bire 15 Temmuz sonrası, bu arkadaşlar da kurunun yanında yaş da yanar mantığıyla FETÖ'cü ilan edildiler ve kadroları rektörlerin inisiyatiflerine bırakıldı. Dolayısıyla, bu kadar zorlu sınavlardan geçen bu arkadaşların, öncelikle 33/A yani daimi kadroya geçirilmesi bence elzemdir. Ha, içlerinde varsa yasal süreç başlatılmalıdır. Buna yargı karar vermelidir. Yani bu arkadaşlar bu derece başarılıysa, sınavlarda başarılı olduysa, eğer soruları vermediyseler, tabii onlar da inceleniyor, araştırılıyor dolayısıyla daha fazla mağdur olmamaları gerekmekte. Çünkü bunlar belli bir yaşa da gelmişlerdir. Çoğu yüksek lisans, doktora yapmakta, hayatlarını değiştirmişlerdir, evlenmişlerdir, borca girmişlerdir ve üniversitelerin geleceğidir. Türkiye'nin en verimli, kaymak tabakasında bulunan bu kardeşlerimizin 33/A kadrosuna, yani daimi kadroya geçirilmesi için hiçbir engel yoktur. Birçok üniversitede bazı bölümlere göre bunların daimi kadroya alındığı, bazılarının da hiçbir şekilde görevlendirilmediği gibi keyfi uygulamalarla da rektörlerin inisiyatifinde olduğunu görünce, biz bu önergeyi verdik ve bu önerge üzerinde ben de söz aldım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Ceyhun Bey, siz de mi konuşuyorsunuz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Şimdi, bu ÖYP konusu bizim yaklaşık bir yıldır her mecrada, her yerde dile getirdiğimiz bir konu. Aslında önemli mesafeler alındı. Ama şunu söylemek zorundayım ki YÖK'ün eline yüzüne bulaştırdığı bir sorundur bu. Çünkü ortada hiçbir şey yokken, hatta bizzat YÖK Başkanı tarafından da “Bunların FETÖ'yle bağı yok, alakası da yok.” açıklamasına rağmen, nitekim sonra, olsaydı, bir miktarının geri alınmasına izin vermezlerdi. Nitekim, belli yazılarla, belli ucu açık yönergelerle, genelgelerle bir bölümü üniversitelere geri kabul edildi bu ÖYP'lilerin. Hatta örnek veriyorum, Sinop'ta bir kardeş alındı, bir kardeş alınmadı, aynı üniversite, aynı kanuna tabi insanlar. Burada sorun şu arkadaşlar: En önemli temel yasalardan bir tanesi, kazanılmış hak aleyhte geriye doğru yürütülemez. Yani hukukun temel ilkelerinden biri ve en önemlisi de biz bu konuyu, bunu gerçekten bir vatansever duyguyla ve bu memleketi seven biri olarak ısrarla ve defalarca vurgulayarak söylüyorum: Biz bu meseleyi hukuken bu Komisyonda çözemezsek, bu insanlar -8 bine yakın bu- iç hukuku tükettikten sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidecekler ve Türkiye'nin aleyhine çok karar çıkacak gereksiz yere çünkü açık bir ayırım var. Yani aynı anda birine kadroyu vermişiz, birine vermemişiz; birini kabul etmişiz, birini etmemişiz. Çünkü bu insanlar yürürken bizzat yine bu iktidar döneminde ÖYP kadrolarına alınmışken bir anda kadroları gerekçesiz ellerinden alındı. Biz de diyoruz ki: “Bu kadar inada gerek yok, bu kadar tartışmaya gerek yok. Bu insanlar doktor atanana kadar verin kadrolarını geriye. Ha, ÖYP programını sona mı erdireceksiniz? Tamam, erdirin ama kazanılmış hakları...” Bu insanlar devletten istifa etti, geldi, başka bir işte çalışıyordu, başka bir ülkede çalışıyordu belki, ailelerinden ayrıldılar, aileleriyle birleştiler, yeni düzen kurdular, ev kiraladılar, ev aldılar ama siz kalktınız bir gecede dediniz ki: “Güle güle arkadaşlar. Bütün haklarınız elinizden alındı.” Bakın, o gece bu hain darbeler başarılı olsaydı sizin de haklarınız elinizden alınmış olacaktı yani kazanılmış haklarınız, milletvekili veya başka herkes için, bürokratlar için de. Ne diyecektik biz buna? “Ya, bu bir darbe.” diyecektik. Arkadaşlar, ÖYP'nin kazanılmış hakları elinden alındığında hukukun devamlılığı, devletin devamlılığı açısından bu ÖYP'lilere yapılmış bir darbe değil mi şimdi? Darbe. Üstelik şu var: Ha, bu darbeyi yaptınız veya ÖYP'lilerin haklarını aldınız, bari hiçbirini iade etmeyin. O zaman diyecektiniz ki: “Bizim şu şu...” Bir gerekçe bulacaktınız mahkemelere. Ama şimdi ne yapacaksınız? Bir bölümünü aldınız, bir bölümünü almadınız. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde ne olacak bunlar? Çoğu mahkemeleri kazanıp gelecek. Bu ülke yok yere bir sürü tazminat ödeyecek veya haklarını iade etmek zorunda kalacaksınız. Gelin, hukuken buna basit bir çözüm bulun derim bir kez daha.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Ben de kısa bir ekleme yapmak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun, size söz verdim.

SİBEL ÖZDEMİR (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Evet, gerçekten biz de Yükseköğretim Kurumu ile değerli hocalarımızla bu konuyu, bu talepleri sık sık ilettik. Gerçekten bu konunun dikkatle -az evvelki konu gibi- gündeme alınıp düzenlemenin bir an evvel yapılması gerekiyor. Bir hak mağduriyeti var ve kazanılmış hak var Sayın İrgil'in söylediği gibi, Sayın Gaytancıoğlu da dile getirdi. Burada geçici araştırma görevlisi kadrolarına geçirilmeleri gerçekten bir hak mağduriyetidir ve daimi araştırma görevlileri kadrolarında... Elbette burada bağlantı kurulan yapılanma ya da tehlike yaratıcı bir yapılanma içerisinde olanlar için ya da öyle bir süreç içinde olanlar için de mahkeme ve yargı sürecinin adil bir şekilde gerçekleşmesi gerekiyor. Hak mağduriyetinin giderilmesi noktasında Millî Eğitim Komisyonunun üzerine düşen görevi yapması gerektiğini düşünüyorum ben.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Aynı mahiyette diğer önerge sahibi Sayın Kamil Aydın'a da bir söz vermek istiyorum.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Yani, tabii, aynı mahiyette biz bir genel gerekçeyle başlayıp özele inmeye çalışacağız. Malumunuz, 15 Temmuz sonrası bu hain darbe çok derinlemesine planlanmış, programlanmış bir yapı, ahtapot tarzı bir yapı. Gerçekten hâlâ canlı olan hücrelerinin var olduğuna ben de bireysel olarak kanaat getirmekteyim. Bugüne kadar birçok kurumda olduğu gibi YÖK’te de, YÖK’e bağlı kurumlarımızda da bu anlamda idari ve adli soruşturmalar yapıldı, idari soruşturmalardan sonra gerek kaldıysa adli soruşturmalara sevk edildi. Ama şimdi, bakın, gerçekten hani su uyur düşman uyumaz misali bu yapının aynı zamanda bizi akamete uğratma, bunu sulandırmak bunu bir trajediye dönüştürme, bir hak ihlaline dönüştürme çabaları da devam ediyor. Bunu bizatihi bazen görüyoruz. Şimdi, hâlâ bazı rektörler hakkında iddialar var, dekanlar var, öğretim üyeleri var yani birimlerdeki idari kadrolar hakkında var. Bunlar basına bir şekilde yansıyor. Bazıları gözaltına alınıyor, bırakılıyor, onlarla ilgili diğer insanların birtakım, özellikle sosyal medya üzerinden kullandıkları mesajları gündeme geliyor falan filan. Mesela, buna rağmen, belki gerçekten idari bir soruşturmaya gerek duyulan şüpheler ama bir taraftan da gerçekten böyle her kurumda olduğu gibi, üniversitelere bağlı kurumlarda da bir çekememezlik, bir rekabet bir böyle keyfi davranışlara da tanıklık etmekteyiz. Böyle bakıyorsunuz keyfi, kasti ve mesnetsiz birtakım iftiralar ya da beyanlarda bulunuluyor: “Haydi buna soruşturma başlatalım.” Bir buçuk yıldır -gerçekten yaşadığım örnekler var olduğu için biliyorum- hiç alakası olmayan tiplerle ilgili iddialar veriliyor ve insanlar mağdur ediliyor, toplum içine çıkarılmıyor, üniversitede özellikle itibarsızlaştırılıyor, daha sonra “Ya, özür dileriz sizde bir şey yokmuş. İkinci soruşturma da geldi, gayet iyi. Takipsizlik kararı verildi.” Şimdi, tabii, bu ne oluyor? Bu travmaya dönüşüyor yavaş yavaş. Bizim adil bir şekilde, hukuku çok net bir şekilde, şeffaf bir şekilde çalıştırıp “Ya, bu insan ya iltisaklıdır ya değildir.” Yok efendim falanla şu öyle dedi, birisi, bölümden gizli bir tanık bir şeyler söyledi.”

Şimdi, bu bağlamda gerçekten ÖYP’lere geldiğimizde 13 bin civarında bir kadroydu, ince elenip sık dokundu. Niye? Bunların alındığı sınavlarla ilgili şaibe ağırlıklıydı, isnat edilen şeyler. Ee, tamam. Bütün sınavlarla ilgili birtakım iddialar var. Şimdi, gerçekten, mesela üniversite sınavlarıyla ilgili gerekli tahkikat yapıldı mı? Efendim, TUS’ta, DUS’ta, diğer kamu kurumlarında ÖSYM’nin -üstlendiği sınavları kastediyorum- üstlendiği sınavlarda hangi sınavlarla ilgili birtakım şaibeler ya da net tavırlar ortaya kondu? Bunlarla ilgili çok fazla bir bilgimiz yok ama bir anda ÖYP’liler mercek altına alındı, 13 bin tane şüpheli. “Sınavlarına şöyle şaibeler katıldı.” ya da “Birileri tarafından illegal bir şekilde organize edildi.” gibi bir öngörüyle bunlar bir mağduriyete tabi tutuldular. Evet, incelemeler yapıldı. Yapılsın. Suçluysa gerçekten en ağır ceza verilsin ama böyle, bunların dolaylı olarak bir anda geçmişte kazandıkları, 33/b’den alınıp 50/d’ye aktarılması çok fazla kabul edilebilir bir şey değil. Toplum, inanın veliler tarafından özellikle, eşleri tarafından, yakınları tarafından yani büyük travmalar yaşandığına tanıklık ediyoruz.

Dolayısıyla, biz şunu şöyle söylüyoruz: Hukuktan ayrılmadan, adaletten ayrılmadan bunların bir an önce çok ciddi bir şekilde her türlü araştırmaları soruşturmaları yapılsın. Yapılmış ki bir bakıma, üniversitelere YÖK yetki verdi, bazılarının kadroya iadesi yapıldı ama bazı üniversiteler, inanın, bize gelen haberlere göre Sayın Başkan, keyfi davranıyorlar, bazı rektörlükler, rektörler bu konuda hani kraldan çok kralcı kesilme ya da birileriyle bir yerlere mesaj verme adına böyle yani yapmaması gereken ya da yetkisinde olmayan şeyleri kullanıyor, toptan reddediyor. “Şüpheliyi esas kılıyor. Dolayısıyla ben bunların atamasını yapmıyorum.” diyor, gibi bir yola gidiyor. Hâlbuki bir an önce biz... Allah korusun, ileride travmaya dönüşecek, toplumsal bir ya da FETÖ’nün de ekmeğine yağ sürecek bir yapıya dönüşmeden bunların araştırmaları yapılsın, bu 8 bin ÖYP’li kardeşimizin de. Gerçekten hak ediyorlarsa iade edilsin. Kazanılmış haktr bu. Tekrar bağlı buldukları o araştırma

görevlileri kadrosuna iadeleri yapılsın. Başarılı olanlar da yine tekrar görevlerine dönsün şeklinde böyle bir önergemiz var. Gerçekten bu anlamda mağduriyet çok had safhada diyorum. Ben bunu özellikle Komisyonun ilgisine sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Toğrul siz...

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Aynı konuyla ilgili...

BAŞKAN – Aynı konuda.

Buyurun, size de bir söz vereyim, daha sonra Safa Bey'e söz verelim.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – Sayın Başkan, teşekkür ediyorum.

Gerçekten, bu ÖYP'lilerin durumunun üniversitelerde çok kötüye kullanıldığını, çok hoyratça yaklaşıldığını, bu bir hukuk düzeni içerisinde yaklaşılmadığını herkes biliyor aslında. Yani tamamen belki bazıları kendisine yönelik birtakım kuşku ve eleştirileri ya da yaklaşımları kapatmak için, yani biraz önce Kamil Hoca'nın dediği gibi kraldan kralcı ve gerçekten bir hakkaniyetin olmadığı, son derece subjektif bir değerlendirmeye kimisine kadro veriliyor, kimisine verilmiyor.

Şimdi, gerçekten, hukuk hepimize lazım ve önümüzdeki süreçte maalesef bu konudaki uygulamalarımız iyi değil. Yani sadece ÖYP konusunda değil, diğer birçok konuda da aynı sorunları yaşıyoruz üniversitelerle ilgili. Kararlar son derece subjektiftir, objektif değil ve idari ve adli bir soruşturma yapılmaksızın, sadece varsayım ya da çekememezliğe ya da gizli ihbarlara dayalı, birçok insanın hakkının gasbedildiğini duyuyoruz, görüyoruz, biliyoruz. Emin olun bazı yerlerde de cemaat döneminde etkili olan insanların hâlâ etkili görevlerde de olduğu iddiaları, bilgileri var. Yani cemaatin önünü açan... Örneğin ben Dicle Üniversitesinde öğretim üyesiyim, o dönemin en etkilileri bugün de aynı etkili noktadadırlar ama o dönem mağdur edilenler de bu dönem aynı şekilde mağdur edilenler arasındadır. Böyle uygulamalar doğru değil, hem bizlerin, akademinin bu senci-benci yaklaşımdan çıkarılması, biraz daha hukuksal zemininin güçlü tutularak... Çünkü bu insanlar yetişmiş insanlar, öyle kısa sürede yetişen, kısa sürede bu mesleği kazanan insanlar değil, birçok emekleri var, birçok emek vermişler bu alanlara. O açıdan hızla bu arkadaşlarımızın görevlerine de döndürülmesi gerekir.

Yine, bu imzacı akademisyenlerle ilgili de aynı uyarıyı yapmak isterim. Bakın, gerçekten önünde sonunda dönecekler ve biz çok ciddi tazminatlarla önümüzdeki süreçte yüz yüze kalacağız. Gerçekten ben akademisyenken vallahi haftada bir iki bildiriye imza attığımız olurdu çünkü bu, işte, kutuplarda buzulların erimemesi vesaire gibi... Şimdi, burada da o dönemin koşullarıyla düşünürseniz çok normal bir imzayken sadece o dönemin gerilmesiyle beraber gerdirilmiş bir imzaya dönüştürüldü ve şimdi onun neticesinde şu anda o insanlar cezalandırılıyor. Bunlar doğru değil, bu ülkenin yetiştirmiş olduğu insanlardır, daha faydalanacağımız çok zamanları vardır. O açıdan bence bunların en hızlı, en ivedi bir şekilde... Hukuksa hukuku işletelim ama değilse sadece subjektif değerlendirmelerle bu işlemleri daha fazla uzatmayalım derim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Toğrul.

Sayın Karadeniz, buyurun.

Size söz vereyim.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Ben de sabahdan bu konuyla ilgili bir konuşma yapmıştım, şimdi de tekrar gündeme geldi. Benim ilk başta özel sohbetlerimizde iktidar partisi milletvekillerimizle, başkanlarla ve çeşitli yerlerle konuşmamda herkes hak verdi konuya. Yani 33/A kadrosunun bir gecede kanun hükmünde kararnameyle 50/D'ye çevrilip tekrar 33/A'ya döndürülmesi için YÖK'e bir talimat verip ondan sonra YÖK'ün üniversite rektörlerine bu işi bırakması ve üniversite rektörlerinin biraz keyfiyetle, ne olduğu anlaşılmayan... Bazı üniversiteler bütün ÖYP'li arkadaşları başlatırken bazı üniversiteler bir kriter koydu, bazı üniversiteler hiç almadı yani gerçekten enteresan bir durum. Ben eminim ki iktidar partisinin şu anda karşında oturan milletvekillerinin hepsi bu mağduriyete gerçekten inanmış durumda, inanmayan varsa çıksın gerçekten söylesin, merak ediyorum yani. Bu 13 bin arkadaşın 6 bininin alınıp 7 bininin alınmaması... Az önce Ceyhun ağabeyimiz, Sayın Vekilimiz de söyledi: İki kardeşin biri bir üniversitede, biri bir üniversitede; biri alınıyor, biri alınmıyor. Ya, burada gerçekten bir mağduriyet var. Bu çocukların hepsi tamamen liyakat ve ehliyet esasına göre alınmış, daimi kadro için alınmış; kolay yetişmiyorlar, aileleri emek veriyor, para harcıyorlar, akademisyen oluyorlar, ülkenin gerçekten şu anda ihtiyacı olan şeyleri yapıyorlar. Yani bunlar terörist değil, ne bileyim, bir şeyci değil, hepsi güvenlik soruşturmasından geçmiş. Kanun hükmünde kararname uygulandıktan sonra güvenlik soruşturmasında sadece 179 kişi farklı bir pozisyonda çıkmış, bunlar zaten atılmış. Varsa zaten bir sorunları bu arkadaşların, niye çalıştırıyoruz? Güvenlik soruşturmasından geçmiş, bir sorun yaşandıysa bunların çalışması da anormal.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Duruyorlar zaten.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Gerçekten yani duruyorlar.

BAŞKAN – Konu anlaşılmıştır.

İsterseniz bir söz verelim, Safa Bey bir açıklamada bulunsun.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Yani bu ÖYP'li arkadaşların bir an önce daimi kadrosuna geçmesi gerçekten ülkemiz için de çok önemli ve buna iktidar partisi milletvekillerimizin de karşı çıkmayacağına yürekten inanıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz, sağ olun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yurt dışına gidecek bu çocuklar, yurt dışına kaçacaklar hepsi, yetişmiş elemanları yurt dışına çıkarıyor.

BAŞKAN – Safa Bey, buyurun.

Bir izahatta bulunursanız...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Efendim, Öğretim Üyesi Yetiştirme (ÖYP) Programı kapsamında 13.042 olan sayı bugün itibarıyla sistemimizde 9 bindir. Bu 9 binin 3 bine yakını, 2.797'si kadroya geçmiş, şu anda 50/D kadrosunda bulunan 6.385 kişi var. Bunların doktoraları devam ediyor. Bu kişilerin aynı zamanda mecburi hizmetleri de kaldırılmıştır efendim, eskiden mecburi hizmete tabi iken mecburi hizmetleri de kaldırılmıştır. Bu kişilerin 33'e geçirilip geçirilmemesi üniversitenin uhdesindeydi, ayrıca biz Yükseköğretim Kurulu olarak üniversitelere bunu hem sözlü hem yazılı olarak bildirdik, uygun gördükleri kişileri 33'üncü kadroya aldılar. Bunların bir kısmı, doktoraları bittikten sonra öğretim elemanı kadrolarına, öğretim üyesi kadrolarına geçmeleri imkânı da mevcut, hatta bazı üniversitelerin 33'üncü kadroya almak istedikleri bazı ÖYP'lilerin de 33'üncü kadroya geçmek istemediklerine ilişkin bilgiler de mevcut. Çünkü mecburi hizmet olmadığı için kendileri istedikleri üniversitede istedikleri öğretim üyesi kadrolarına üniversitelerin atama, yükseltme kriterleri çerçevesinde geçebileceklerdir.

Bu bilgileri arz etmek istiyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben YÖK’e bir soru sorabilir miyim, Safa Bey’e?

Safa Bey, bir açıklayıcı olsun, madem bir yıl önce yani bunu... Affedersiniz ama bu eşeği kaybettiren sizsiniz hani, çok değil, bir yıl geçmeden zaten “Geri alın.” diye öneren de sizsiniz. Yani madem geri almayı önerecektiniz, niye kadroyu iptal ettiniz? Madem kadroyu iptal ettiniz, niye öneriyorsunuz? Bir bölümü alındı, bir bölümü alınmadı, onlar için bu mağduriyeti siz yarattınız. O yüzden bir çözüm bulmanız gerekmez mi? Bunun yasaya bile ihtiyacı yoktu, sizler bunu çözebilirdiniz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. MEHMET İSMAİL SAFA KAPICIOĞLU – Bu, üniversitenin bir ihtiyaç planlaması çerçevesinde kendilerinin karar verdikleri bir husustur.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama siz onların ihtiyacı olmadığına tek başınıza siz karar verdiniz Hükümet olarak.

MAHMUT TOĞRUL (Gaziantep) – ÖYP’den niye kadro verdiniz?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, siz ama hiçbirine ihtiyaç olmadığına baştan karar verip hepsini kestiniz ya, neye dayanarak hani onu...

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Bazı yerlerde rektörler istemedi, bölümlerin ihtiyacı var, rektöre dediler ki: “Bu arkadaşları istiyoruz.” Rektör “Yok.” dedi.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben mantıklı soru soruyorum size.

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – İhtiyaç var ya da yok noktasında da ihtiyaç var, ülkenin ihtiyacı var öncelikle.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam işte, ülkenin ihtiyacı varsa aldılar, yoksa hepsini yok ettiniz, kestiniz. Peki, varsa niye şimdi almalarına izin veriyorsunuz?

BARIŞ KARADENİZ (Sinop) – Yani ben bunu aktardım aslında bu konuyla ilgili ama “Aşılamayan bazı rektörler var.” dediler.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hepsinin üstünde bir güç var mı acaba?

BAŞKAN – Konu anlaşılmıştır arkadaşlar.

Aynı mahiyetteki üç önergeye Hükümet katılıyor mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Katılmıyoruz Başkanım.

BAŞKAN – Hükümetin katılmadığı önergeleri oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

36’ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 36— Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

37’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 37— Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sayın milletvekilleri, teklif üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Teklifin tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde teklifin kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon Başkanlık Divanına redaksiyon yetkisi verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük'ün 45'inci maddesi hükmü uyarınca özel sözcülerle ilgili önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

(2/2099) esas numaralı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin komisyon raporu hakkında İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre İstanbul Milletvekili Hüseyin Bürge, Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz, Sakarya Milletvekili Mustafa İsen ve Konya Milletvekili Leyla Şahin Usta'nın özel sözcüler olarak atanmasını teklif ederim.

Emrullah İşler

Ankara

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonu Başkanı

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Komisyon raporuna muhalefet şerhi koymak isteyen üyelerimiz varsa 12 Şubat 2018 Pazartesi günü saat 12.00'ye kadar muhalefet şerhlerini Komisyon bürosuna iletmelerini istirham ediyorum.

Toplantımız sona ermiştir.

Teşekkür ediyorum arkadaşlar.

Kapanma Saati: 19.30

